

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 133 / Ocak 1993 / 4. - DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1992 yılından çıkardığımız derslerle yükleneyeceğiz '93 YILI KÜRDİSTAN'IN OLACAK!

Yeni bir kazanma yılına girerken, kendimizi bütün yönleriyle tekrar gözden geçirmek, geçen yılın kazanım nedenleri kadar kaybediş nedenleri üzerinde de çok yönlü durmak ve böylece daha fazla kazanmayı imkan dahiline koymak elimizdedir.

Son yıllar gerçekten Kürdistan'ın kazanım yılları haline geldi. Ama hangi çabalar sonucu, nasıl mümkün oldu? PKK denilen oluşum, bu yılları

kazandırmaya çalışırken, kendisi nasıl kazandı? Kendi savaşçısını ve giderek halkını nasıl kazandı? En çok bunun üzerinde durulmasına rağmen, yine de az anlaşılın ve gerekleri yerine getirilmeyen bir konu olarak çıkaramadığımızı da belirtmeliyiz.

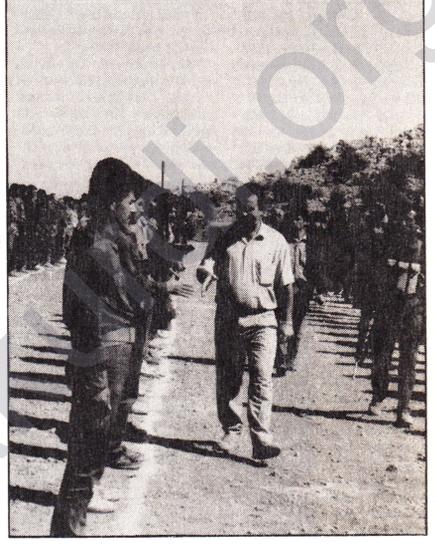
Nereden bakılırsa bakılınsın PKK oluşumunun, sadece ulusal çerçevede olmadığını, aynı zamanda insanlığın en köklü sorun ve gelişme

yollarına iddialı bir hareket olarak yansıdığını, yine bu iddiaya büyük bir fedakarlık ve cesaretle karşılık verdiğini de söylemek durumundayız.

Ülkemizde insanlığın, hiçbir ülke halkının tarihinde görülmediği bir biçimde kaybedildiğini her zaman söylüyoruz. Nitekim ülkemizde kaybeden sadece halkımız değil, insanlık soyunun en eski, hatta belki de uygarlığın, gerçekten adına insanlığın en gelişmiş uygarlığı dediğimiz olayın ortaya çıkmasından günümüze kadarki durumuna bakılırsa bu gerçek karşımıza çıkar. Tarih bunu böyle kanıtıyor. Sadece en alta değil, insan demeye bin şahit isteyen bir duruma düşüştü.

Tüm gücümle bunun nasılini anlatmaya çalıştım. Aynı zamanda bu durumdan nasıl çıkılacağına yönelik olarak göstermek için de tüm gücümle çaba harcadım. Bir insan ömrüne sığdırılabilecek en soylu amaç kadar, onun uğraşının özünü ve gereklerine de kendimizi vermekten vazgeçmedik. Bıkmadan, usanmadan bunun mücadelesini verdik. PKK adına yola çıkanların ne değerler ifade ettiklerini biliyorum, onlara inanıyorum. Mevcut insanlığın resmi ifadesine baktığımızda nasıl bizi inkar

Devamı 19. sayfada

Devrimci mücadele gerçeği karşısında SOLUN DURUMU, PERİNÇEK ÇİZGİSİ VE KÜRT MİLLİYETÇİLERİNİN BEKLENTİLERİ

- Kürdistan direniş savaşları ve Türkiye solu
- Perinçek çizgisi ya da Türk devletini aklama seferberliği
- Kürt milliyetçilerinin beklentileri

YAZISI 26. SAYFADA

12. YILIMIZDAYIZ

11 yıldır aralıksız olarak yayını sürdürülen gazetemiz Serxwebûn, ulusal ve uluslararası alanda başdöndürücü ya da beklenmedik gelişme biçimlerinin yaşandığı, yine bunların çözüm yollarını olmasız olmaz kabilinde dayattığı bir dönemde 12. yayını yapıyor.

Emperyalist ve sömürgeci egemenlerin medya dünyasını her dönemden daha çok denetimine alarak, kendi sömürücü emellerine hizmet ettirdiği de dikkate alınrsa, devrimci çizgi temelinde yayın yapan bir gazetenin üstleneceği görevler elbette anılan süreçte denk düşen kapsadama olmaktadır.

Halkımızın ulusal kurtuluş davası PKK önderliğinde kıyasıya bir mücadele ile sadece TC sömürgeciliğine karşı değil, aynı zaman bu düşman güce birçok yönüyle destek veren emperyalizme karşı da başarı kazanarak 1992 yılını tamamlayıp 1993 yılına girdi. Çok zorlu, karşı-devrim engelleriyle dolu olan bu yönüyle de kader belirleyici önemde özellikler taşıyan 1992 yılının kazanılması, ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde bir dönemi noktası oldu.

Türkiye'deki burjuva basının, sömürgeci rejimin esas yönetici gücü olan kontrgerillanın hizmetinde bir özel savaş kurumu gibi yayın yaptığını, dolayısıyla basın-yayın ahlakını ayaklar altına alarak ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faaliyeti yürüttüğünü belirtmek bile gereksiz. Türkiye'de dünya basın-yayın tarihinde görülmemiş ve görülmesinin de biraz zor olduğu bir basın-yayın olayına 1992 yılında defalarca tanık olundu. Yine onlarca gazeteci-yazarın katledildiği, birkaç katırın gözaltına alındığı, devrimci basın-yayın halk kitlelerine ulaşmaması yanında bin bir çeşit engelleme çabalarına başvurulduğu bir Türkiye'de toplumun gerçeklere dayanarak haber hakkını ne kadar yitirdiği kendiliğinden anlaşılır bir olgu olsa gerek.

Artık dünya gündeminin başlıca sorunlarından biri olan Kürdistan sorununun çözüme kavuşmamasında, bunun kanlı bir savaşın temelinde yakınlığını koruyarak devlet güdümülü olan basın-yayın suçları az değil. Psikolojik savaşın toplum yaşamının hemen her alanına nüfuz etmesi, dünyanın hiçbir alanında görülmemiş boyutlardadır.

Sömürgeci Türkiye rejiminin, Kürdistan ve Türkiye halklarına karşı işlediği suçlar, estirdiği terör ve başvurduğu katliam uygulamaları saymaktan bitmeyecek kapsamdadır. Fakat bundan daha önemlisi, tüm

Devamı 25. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1993 yılını çok fırtınalı bir savaş yılı haline getirelim

1992 yılı, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve ona önderlik eden parti tarihimize, her zaman oldukça üzerinde durulması gereken bir yıldır. Ortaya çıkardığı gelişmeler sadece ulusal kurtuluşumuzun sorunlarının çözümü kavuşmasında, özellikle de

savaşımızın zirvesi bir yükselmeyi yaşamasında değil, bundan çok daha kapsamlı bir şekilde toplumsal özgürlüğü ileletmesi ve uluslararası alana etkilemesi bakımından da bu yıl büyük bir öneme sahiptir. Reel sosyalizmin de çöküşüyle bir-

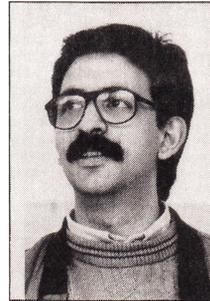
likte her türlü karşı-devrimci rizgarlara dayanabilen, göğüsleyebilen ve hatta insanlık için umut olablen bir mücadele yılı nerede, nasıl, kimin önderliğinde sağlandı diye sorulara eğer, biz, bu mücadelenin Kürdis-

Devamı 2. sayfada

Tarihimizin en soylu direnişini sergileyen şehitlerimize bağlı kalacağız

Emel ÇELEBİ (Mine)

Hüseyin ÇELEBİ (Sadun)

**Güney-Batı
(Tolhildan)
Eyaleti'nde
şehit düşen
yoldaşlarımız,
dağlarımızda
ve
Kürdistan
gerçeğinde
zafer
türkümüzdür**

YAZISI 12. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1993 yılını çok fırtınalı bir savaş yılı haline getirelim

Baştarafı 1. sayfa

tan'da PKK önderliğinde gerçekleştirilecek. Bu yılda gerçekleştirdiğimiz mücadele, Kürdistan için değil, insanlık için devrim solumunun tükenmediği ve bu konuda oldukça da umutlu olunabileceği bir geçiş adı olabilir.

Gerçekten çok iyi biliyoruz ki, daha iyi başlamadan Demirel-İnönü hükümeti amansız bir terörle üzerimize çullandı. Her türlü emperyalist ve işbirlikçi destekleri de sonuna kadar alarak, daha Newroz'a ulaşmaya belimizi kırmak amacındaydılar. Uçak saldırıları, katliam girişimleri Dersim'den, Diyarbakır'dan, Botan'a kadar aralıksız uygulandı. Yangından mal kaçıncısına 1992 yılına da ne pahasına olursa olsun mücahedelemizi bitirmek istiyorlardı. Ayrıca uluslararası karşı-devrim güçlerini, eğilimlerini de inka ederek "bunlar, her bir Fransız Devrimi, yeni bir Ekim Devrimi kadar tehlikeli olabilir ve özellikle emperyalizmin yeni dün-

ya nizamına emperyalizmin yeni dünya için daha büyük tehlikeyi oluşturabilirler" propagandasını yaptılar. Özellikle de Körfez Savaşıyla birlikte Ortadoğu'da tam da denetim geliştirmeye çalışırken ve Kürdistan emperyalizmin için iyi bir işletmeye dönüştürülürken, buna karşı PKK direnişçiliğinin büyük tehlike teşkil ettiği, bu nedenle ne pahasına olursa olsun tasfiye edilmesi gerektiği konusunda çok çabalandı. Yine diploması oldukça kullanıldı, bu yönlü dayatmalar kabul gördü. Özellikle de Kürt işbirlikçiliği tam mevziye yattı. Mesela, artık günlük olarak "nerede nasıl yapacağız ve nasıl PKK'nin sonunu getiriz" biçiminde bir planlamaya dönüştürüldü. Yılbashiyla birlikte her geçen gün ve ay yoğunlaşma içerisinde girilerek bu imha savaşı sürdürüldü. Nitekim bu özel savaş programı, son ana kadar da hızdından hiçbir şey kaybetmeden yılı tamamlamaya çalıştılar.

Dikkat edilirse, bu savaş sadece PKK'ye ve onun önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşına karşı Türk özel ordusunun yürüttüğü bir özel savaş değil, bunun daha da ötesinde bir amacı ifade ediyor. Emperyalizmin Körfez'e saldığını bir nevi zabantisi biçiminde devam ediyor. Böylece uluslararası gerici dalgalının en son olarak kırılmaya çalışıldığı devrim hareketi PKK oluyor. Şu gerici daha iyi görüyoruz ki, oldukça bilinen nedenlerle, Irak'taki Saddam rejimi fazla dayanmadı. Nitekim daha önceden duruma da değildi. Irak'ın çöküşü devrim lehine olsaydı, çok önemli gelişmeler ortaya çıkardı. Fakat muhalefet güçlerinin Irak rejiminden bile daha sağda oluşsan, devrimci alternatifin çoktan etkisizleştirilmesi olmasa, burayı bir Ekim Devrimi'ne dönüştürmeye fırsat ver-

iyoruz. Bu fırsatı partimizin yakalayabilmesi mümkündür. Nitekim konuyla ilgili değerlendirmelerimizde bu noktalar netçe ortay konulmuş. Örneğin, bir İran-Irak Savaşı'nı da çok önemli bir devrime dönüştürebiliriz. Gerek ülke içi taktik yeterliliklerimiz ve gerekse işbirlikçi güçlerin kayırucu çizgileri bu elverişli ortamdan istediğimiz gibi yararlanma imkanı vermedi. Körfez Savaşı sonrası için de öngördüğümüz, Ekim Devrimi tipi bir gelişme olabilir. Fakat yine ağır taktik yetmezlik ve işbirlikçilerin de emperyalizme dayanarak güç sahibi olma ve böylece boşluğu doldurma çabaları istediğimiz bir devrimsel gelişmeye yeterince fırsat vermedi.

Tabii, emperyalizm bu ortamda kendisi için daha fazlasını yapmak istiyordu. Çekiç Güçle yapılmak istiyordu. Uluslararası yeni düzen Kürdistan'da tutturma çekiştileriyordu. Yine Türkiye'nin bu düzenin emrine nasıl koşurulduğunu

sınırlandırmıyoruz. Daha çok kendi örgütleri ve eylemsel çalışmalarımızın daha ne kadar fazlasını başarabileceği ve bu başarılamışsa nedenleri nelerdir konularını kapsamlı bir şekilde açmaya çalışmak yerindedir. Tabii bir de ortada Kürdistan sorunu sürekli olduğunda, değerlendirmelerimizde daha temel konulara girmek zorun-

PKK adıyla büyük sorumluluğu üstlendik

du. Evet, mücadele tarihimizde uzun yılları kapsamlı bir biçimde değerlendirdik. Halen de tam hatırlıyorum; bu konudaki çabalarımız, yurt dışındaki günlük değerlendirmelerle sınırlı değildir. 1 Ocak 1977'de yaptığımız bir toplantı vardır. Bu toplantıyı bir ajan-provokatörün evinde yapmıştık. Halen basında zaman zaman işlenen ve Pilot diye adlandırılan kişinin evinde toplanmıştı. Tabii ihtiyatlıydık. Tek bir belge bırakma-

ma yüzüne kanaan getirmişti. Böylece önde gelen arkadaşlarımızı katletme, tutuklama ve gerekirse darbeyle tasfiye etmeye yönelmişti. Bu darbe girişimi Türkiye'yle bağlantılıydı. Yine oldukça da faşist bir darbe olarak kontr-gerillanın ağır bastığı bir girişimdi. Bu arada daha önceki Ocak ayını, yani 1975'i/76'ya bağlayan kişiyi da hatırlatayım: Ben bu hareketin ilk defa yazılı belgesini geliştirmekle bu kişi geçirmiştim. Ha-

zımın büyük düşmanımız kesildi. Nitekim 1978'i biz onun hükümeti döneminde iyi değerlendirmiştik. Lafa da olsa biraz MHP ağırlıklı kontr-gerillaçılık geliştirmişti.

Yine Ocak 1978'de biz böyle bir değerlendirme içinde bulunuyorduk. Sorun, 1978'i nasıl kurtaracağız? Bilindiği gibi önemli bir gelişmeye öçerivede başladık. Bu yıl partiyi kurma, onun adını açıkça ilan etme yolu olarak düşündük. Bir yandan Hilvan silahlı direnişini sürdürmeye çalışırken, bir de bu temelde parti ilanına girmeye düşünüyoruz. Bizim açımızdan 1978'in oldukça düşündürücü ve kararlaştırıcı bir yılı olması gerekiyordu. Partiyi ilan edecek miyiz, etmeyecek miyiz? En önemlisi de hazır adam yok. Kimse üye fazla ulusal kurtuluşu, parti gerçeğini kendisini katabilir durumda değil. Öğrenci gençlikleri soluksuz ve öngörüsüzdür. Fazla umutlu da değiller haklı olarak. Buna rağmen bizim partinin resmen kurulması toplantısı bir ay önce başladı. Sadece aday bile ilan etmek, hiç olmazsa tanrı böyle bir isim geçecek ve bir temel olur diye düşünüyoruz. Bu yılı boş geçirmekten veya uzatıp kaybetmekten bu yıl böyle bir isim seçme kararındaydık. Nitekim ismi atık ortaya. İlk defa PKK adıyla da bu büyük sorumluluğu üstlendik. Diyarbakır'da yoğunlaşarak, bir kuruluş bildirisini hazırlamıştık.

Biz partiyi ilan ettik, sömürgeci-ler de bir ay sonra katliamı Maraş'ta dayattılar. Bu şu anlamda geliyordu: "İleri adım atarsanız sizi katledeceğiz!" Bu çok ciddi bir tehlikeydi, uyarıydı. Nitekim bu katliam zincirleme olarak Malatya, A-

diyan ve giderek bütün Kürdistan'a taşınıyor. Ayrıca radyodan, basın-yayından siz isim tehditler artıyor. Bu sizi imha ederiz. Atalarınıza bakın başınıza gelecek olanın biçimini görüyorsunuz" deniliyor. Bu tehditlere göğüs germek, gerçekten cesaret isteris. Öyle maceracı bir tarzda da değil. Bu bir tarihi sorumluluğu ve büyük cesaret gerektiriyor.

Buna rağmen biz 1979'a PKK'nin Kuruluş Bildirisi'ni yazdık. Yine çalışmalarında da yoğunlaştık. Özellikle de örgütlenme alanında. Ayrıca Hilvan', daha sonra Siverek'i silahlı mücahedeleye açma, mümkünse gerilla sızma olayı düşünülüyordu.

Bahar aylarında Fırat KURTAY'la Mardin-Kızıltepe'yi gezdim. Daha sonra düşman bunu öğrenince, O'nu tutuklayarak vahşice işkenceye aldı. O da büyük tarihi direnişle karşı çıkarak vererek 3 arkadaşıyla bir yakma eylemini gerçekleştirirdi. Bu tarihi eylem, düşman karşı bir cevaptı.

Düşman gerçekten Maras katliamıyla biriktirdiği ayaş yavaş siyasetini de yaygınlaştırıyor. Bu-

casına. Fazla şekillenmemiş, ismi bile konulmamış bir grup adına... Düşman yakalasa bile, ne olacak? Yarğalaması bile mümkün değil. Ne yazık ki, düşüncesiz var, ne program vardı, ne de örgütü var. Ama yine de ciddi bir toplantıydı. Denilebilir ki en kapsamlı bir tartışma ve bazı görevlere daha da netlik sağlama toplantısıydı.

1977 yılı bilindiği gibi mücadele tarihimizde çok önemli bir karar yılıdır. Kürdistan'a ilk defa kapsamlı bir şekilde taşınmıştı. Bir yıl. Bu yılda benim baharla birlikte iki ay boyunca Ağrı, Kars, Dersim, Elazığ, Diyarbakır Urfa, Antep gezilerim vardı. Nitekim bu gezilerim ardından artık tohumların serildiğini biliyoruz. Ölüm de olsa artık fazla anlam ifade etmezdi. Gerçekten o dönem düşman da biliyordu. İlk provokasyon HAKI KARE'İN katledilmesi biçiminde kendini dayattı. Yine 3 Haziran'da Naim Kemal ERSUN öcülüğünde bir darbenin tezgahlaması vardı. Bu darbe de daha çok bizim tasfiyemize yönelikti. Düşman o zaman bile gelişmemizin kokusunu almıştı, tehlikeli olduğu-

lu hatırlıyorum; Ankara'da bir evde ben konuşuyordum. M. Hayri DURMUŞ arkadaş da yazıyordu. Bu ilk manifestomuz oluyordu. Oluşca da kapsamlıydı. İşte bu kişta da böyle bir başlangıç yapılmıştı. Bundan sonraki süreç işi konuşmuydu.

Ankara'daki gruplaşmamız, dediğim gibi 1976 ve ardından 1977 ile birlikte Kürdistan'a serpiştirilmişti. 1977 sonra ererken, bizim için hayatta kalıp kalmama sorunu gerçekten çok ciddi idi. Kontrgerilla bizi güdemine alarak hedeflemişti. Gerçekten de yaşamak için bile cesaret gerekiyordu. Savaşı vermek şurda kalsın, hayatta kalmak bile cesaret işiydi. Ankara'da bir avuçtu. Düşmanın nefesini ensende hissediyordun.

Hatırlıyorum; 1 Ocak 1977'de Ankara'daydık. Ecevit kabinesi yeni kurulmuştu. Ecevit, sözümona kontrgerilla karşı olduğunu söylüyordu. "İşte bana da suikast denemesi yapıldı" biçiminde bazı yaklaşımlar içindeydi. Bir kafa karışıklığı vardı. Diyelim ki biraz çelişki durumundaydık. B. Bundan biraz yararlanmaya çalıştık. Tabii daha sonra Ecevit bi-

diyan ve giderek bütün Kürdistan'a taşınıyor. Ayrıca radyodan, basın-yayından siz isim tehditler artıyor. Bu sizi imha ederiz. Atalarınıza bakın başınıza gelecek olanın biçimini görüyorsunuz" deniliyor. Bu tehditlere göğüs germek, gerçekten cesaret isteris. Öyle maceracı bir tarzda da değil. Bu bir tarihi sorumluluğu ve büyük cesaret gerektiriyor.

Buna rağmen biz 1979'a PKK'nin Kuruluş Bildirisi'ni yazdık. Yine çalışmalarında da yoğunlaştık. Özellikle de örgütlenme alanında. Ayrıca Hilvan', daha sonra Siverek'i silahlı mücahedeleye açma, mümkünse gerilla sızma olayı düşünülüyordu.

Bahar aylarında Fırat KURTAY'la Mardin-Kızıltepe'yi gezdim. Daha sonra düşman bunu öğrenince, O'nu tutuklayarak vahşice işkenceye aldı. O da büyük tarihi direnişle karşı çıkarak vererek 3 arkadaşıyla bir yakma eylemini gerçekleştirirdi. Bu tarihi eylem, düşman karşı bir cevaptı.

Düşman gerçekten Maras katliamıyla biriktirdiği ayaş yavaş siyasetini de yaygınlaştırıyor. Bu-

na Urfay'ı katmış, ardından Mardin'i katecek. Zaten Hürriyet başlık atmıştı: "Apcular Doğuyu kasıp kavuruyor" diye. Belli ki üzerimize geliyor ve her an tasfiye olma tehlikesini yaşıyoruz. Yine Elazığ tutuklanmaları gerçekleşiyor. Şahin Dönmöz tirafına başlanmış. Hatta valiye mi, emniyet müdürüne mi diyor, "gödelim Apoyu da yakalayalım." Karar böyle çıkıyor. Olsa, aslında bana da uzana-

yerinde tedbirler alınsaydı, kismen de olsa bu durum hafifletilebilirdi. Fakat o zaman ki sorumluluk, "bu kadar adam gönderirsen seniyi kimse kalmaz" dıyordu. Sanki kimse kalırsa koruyup örgütleyeceklermiş gibi. İste dar taktik yaklaşım o zaman da vardı. Tipki bu Güney savasından olduğu gibi her yaklaşımın. Bu arkadaşlar maalesef talimatları yerine getirmekle daha sonra on binlere

son çabalarını ve bu arada canlarını ortaya koyarak direniyorlar. Ayrıca tek-tük gruplar var, onlar direniyor. Yani esas itibarıyla biz burada partiyi sürdürmenin savasını veriyoruz.

1981 yılında bilindiği gibi bir konferans yapılır. Yaz mevsiminde yapılan 1. Konferans bizi daha derli toplu bir çalışmaya yönlendirir. Yine bu yıl eğitim tarihimizde oldukça önemli bir yer vardır. 300'e yakın bir

çiyoruz. Özellikle 12 Eylül sonrası yıllarda sıradan yoksul köylüler bile Avrupa metropollerine kapıyı açmak için varni-yoğunu savıyor, kaçıyor. Kimi baskı ile, kimi düşmanın yarattığı sahte umutlarla yılları böyle karşıladı. Bunlara diaspora da denir. Sadece fiziki olarak değil, ruhta da böyle bir savrulma yaşanıyor. Cehennemdeki gibi kaçan kaçana... Kendinizden kaçıyorunuz tabii! İnsanların kendilerini lanetleyerek

dini dayatan kişilik, mücadelelere karşı oportünizmi, orta yolculuğu dayatmak isteyen yaklaşımlar değerlendirilmeye çalışılıyor. Öte yandan 1982 sonuna doğru ilk milliyetçiliğin komplosu sonucunda, **ŞAHİN KILAVUZ** önderliğinde 10 kişilik bir grubumuzun katledilmesi dışında ağırlıklı olarak ülkeye taşınmaya sağlanmış. Lübnan sahasında faaliyetimiz olmakla birlikte, ağırlıklı olarak ülkemiz derinliklerine yerleşmeye çalışıyoruz.

1982 kişi ile 1983 baharı, bu anlamda, Kürdistan'da yeni bir hamleye başlama hazırlıklarıyla geçer. Nitekim gruplar ve silahlar taşınılmış. Ama maalesef istediğimiz hamleye 1983'de başlatılmıyor. Bazı gruplarımız yakalanıyorlar. Gidiyorlar başkalarına ya da muhtarın evine ve çok ucuca yakalanıyorlar. Taktik yetmezlik kendini göstermeye başlıyor. Bazı adamlarımız ilkel milliyetçiliğin kuyruğuna takılıyorlar ve bir türlü kopmak istemiyorlar. Nitekim bunların hepsinin daha sonra düşmanla bağlantılar ortaya çıkıyor. Ülkede eylem yaptırılmama çabalarının etkileri bu dönemde de kendini gösteriyor. Bütün bunlara rağmen bizim hem pratik hamleleri hazırlamak, hem de mücadele alanlarını açmak için yaptığımız çalışmalar var.

Provokasyon da faaliyetini artırmış, 1983'de Avrupa'ya dayanarak başını açığa çıkarmış. Provokatörler, Dev-Yol benzeri tasfiyeci bazi örgütlerini artkılarıyla işbirliği yaparken yine emperyalizme dayanarak hareket ediyorlar. Özellikle Semir (Çetin Güngör) önderlikli provokasyon dedğimiz hareket, muazzam genişliyor, hatta iddiası PKK'yi bir daha dirlitememesine tasfiye etmemek oluyor. Tam köprüyü geçerken, açık saldırıya girişiyor. Yani bir daha ülkeye dönmemesine, kör düşmanın ucuğurdu köprüyü biz yeniden kurmaya çalışırken, o da oradan bizi çekiyor. Provokasyonun çabalarını böyle anlamak gerekiyor.

İşte biz bu yıllarda, yine devrimci bir militan nasıl olmalıdır sorusuna karşılık vererek iddialı bir militan çiziyeye ulaşmak istedik.

1983'ün sonu ile 1984'ün başına kadarki sürede kapsamlı bir toplantı daha yapıldı, bu merkez toplantısı. Endişelere birlikte eleştiriler de vardır. Neden mutlaka '84'ü kazanmamız gerektiğini, neden bu yılı eylemi bir yıl haline getirmemiz gerektiğini, bin dereden su getirecek, imkanı ve olanakları gözden geçirilerek ortaya koymaya çalıştık. Kararsız karar, olanaksız olanak hepsi var. Neden halen duruyoruz biçiminde değerlendirmelerde bulunuldu. Bu karar haline getirildi, oldukça faydalanabiliriz. İstedikimiz olduğu olmasa da, 15 Ağustos Atılımı'na bu temelde ulaştık. Ama yine de ileri bir adım. Ancak sonrası daha önemli. '84'ün sonuna geldikimizde, gerçekleştireceğimiz 1983'de 72 saatte bitiririz" dediği bu adımı sonuna getirmeye çalıştık. Bu yılın 24 saat içinde bitmedeyse, acaba yarıyı bitirebilir mi diye endişeleniyorduk. Bunu da aşık. Bu defa üçüncü, dördüncü gün derken 1985'in başına ulaştık.

1985'in başında daha geçmeden peş peşe bazı talihsizlikler yaşandı. Sabri Ok arkadaşın da içinde olduğu bir grup komploya getirildi; yarısı şehit düşerken, diğer yarısı da yaralı ele geçti. Biz yine buradaydık; **Agit (Mahsum KORKMAZ)** da vardı. Bu yılı nasıl kazanacağız yönünde çok konuşarak tartışmıştık. 1985'in ilk aylarını bu paralelde yaptığımız çalışmalarla geçirmişti. İyi haberler geliyordu. Yine bu kiş

"...Neden Kürdistan'da büyük adamlar ortaya çıkmıyor? Yedi yaşından itibaren ağzına-gözüne olumsuzluk buluşturulan birinden nasıl büyük adam ortaya çıkacak? Bakıyorsun beyni her türlü inkara bulmuş, sahtekarlık ve yalanla dolmuştur. Ruhunu kapkaradır. Kendisinde iyilik, doğruluk, güzelliğe adına hiçbir şey yer etmiyor. Bu adam yaşamın iyisine, doğrusuna, güzeline nasıl çekilecek? Hele askeri ve siyasi yaşam gibi üstün nitelikler arzeden bir savaşçı yaşam şekline nasıl ulaşacak?..."

caklar. Fakat Ankara merkezi daha değişmiş. Belki de planlıyorlar, ileri bir zaman için.

Artık biz iyi bir adım atmışız. Mesela, bizim bu adımı sonunu nasıl getireceğimizi. Bunu düşünmek bile cesaret gerektiriyordu. Biz, **Mehmet KARASUNGUR** Hoca'yı çağırdık ve diğer bazı arkadaşlarla gördük. Siverek'te direnişi biraz geliştirelim. Hatta bir genella birliği nasıl kurulur konusunda üzerine yönetmelik gibi bir şey de geliştirmiştim. Bu bir çareydi, çikti. Fakat sıkıyönetim giderek daralıyordu. Biz de direnişi geliştirelim ve bir çıkış bulalım diyorduk. Böyle kararlaştırdık. Daha sonra baktım ki, giderek manevra alanımız daralıyordu. Biz Urfa'dayız ve gizli kalabieceğimiz birkaç yer bile bulamıyoruz. Taş çatlasa ömrümüzün biriki aylık ya olur, ya olmaz.

Bunun üzerine 1979'un sonlarında yurt dışına çıkış kararını gerçekleştirdik. '79'un iste tam da bu ayın da Şam'daydık. Ocak'ın ilk günlerinde, bir Filistin derneğinde küçük bir grubu zor bela bir araya kavuşturduk. Gerçekten '79'un sonu ile '80'in başlarında Filistin Mahallesi'ndeki Demokratik Cephe bölgesinde küçük arkadaş grubunu kaç adet ettikleri zaman benim için önemli bir kazanımdı.

Gerçekten sizler, kazanım nedir biliyorsunuz. Benim açımdan artık çıkıyor bir isyan gerçekleşti. Bu isyan bastırılınca öldürülen öldürülmüş, asılan asılmıştır. İşte gerisi de kurtarılsın, ne mutlu ki ilk defa kurtarmaya çalışıyoruz. Nitekim düşman daha sonra buna kılıç artıkları dedi. "Yüzde on kılıç artıkları" dedi. Aslında yüzde on da değildi, yüzde birdi belki. Düşünün yani, Şeyh Said isyanında ve yine Şeyh Rıza isyanında hiçbir şey kurtulmamıştır. Ağır isyanında durum yine böyle. Bizim isyan, onlarınki kadar güçlü de değil. Zorbeli birkaç yaralı kurtarıyoruz. Ama yine de önemlidir.

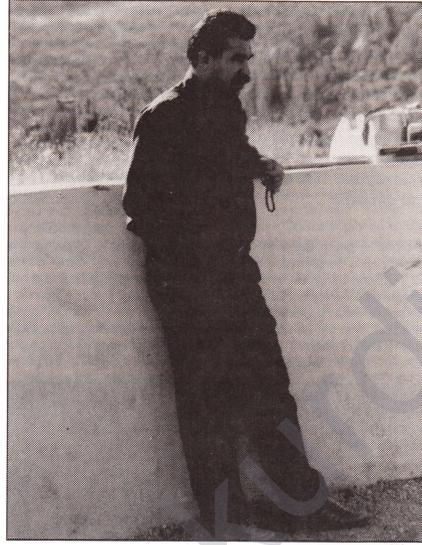
Tabii daha kimsenin aklına böyle çıkışlar geliyordu. O zaman ilk defa çıkışı ben yapmışım ve grubu da ben çekmişim. Bu vesileyle hemen hatırlıyorum. Taktik yetmezlik, eğer zamanında tedbir alınmazsa nasıl felaketler getirebilir? '79'un sonlarında henüz köklü tutuklanmalar başlamadan önce sorumlu yüzdeydeki arkadaşlara şu soruyorduk: 250'ye yakın kişi için yer hazırlamış-ki fazla yer de yoktu- fakat daha çok gelen olursa sıkışık bile idare edeniz, gönderin. Tehlikeli durum, ne kadar arkadaş varsa hepsini kapsaydınız. Daha sonra bilindiği gibi Diyarbakır zindanında o büyük doldurular ve ardından büyük işkenceler yaşandı. Aslında doğru ve

varan yakalanmalara ve bir o kadar da yoğun işkencelere yol açtılar.

Siverek direnişi bir enkaz durumuna getirildi. Daha 1979 yılı sona ermeden bu direnişi bir köylü çeteciliğine dönüştü. **Kemal PİR** in bir sözü vardı bu konuda: "Bu işin sorumlularını görsen, iki elimi yakasına koyar ve onlardan hesap sorarım" diye. Direnişi bu hale getirmişlerdi. Buna rağmen biz birazını kurtarmaya çalıştık. Talimatlar tam uygulanmadı yani. Az sayıda arkadaş çekebildik buraya. Kimse bizi tanıymıyor. "Ali" kod ismini kullanıyorum. Kimim, örgütüm nedir, kimsenin bildiği, tanıdığı yok. Pek fazla bilince de yok. İğne ucu kadar bir fırsatın, onu değerlendiriyoruz. Yol kapalı. Beyrut karayolu kara kaplı. Bekle, güncelere, aylarca. Birkaç arkadaş, zorbeli Beyrut'a ulaştırdık. Bilindiği gibi ilk eğitim devrimiz Lübnan'da başlatıldı. Çok değerli arkadaşlar vardı o zaman, halen aklımda. Filistin devrimcilerinin o yi gelenekleri de halen devam ediyor. Devrime inan ve bize de bir şeyler vermek isteniyorlar tabii. Sıkıcı bir atmosfer içinde Lübnan'ın o güzel dağlarında, Kemal PİR'in önderliğinde eğitim devrimiz başlatıldı. İlk komutayı Kemal PİR'in verdiği sine hatırlatıyorum. Nitekim 1980 yılının baharında, ülkeye ilk giden grubun sorumlusu yine Kemal PİR'di. Daha sonra 1981'den '82'ye geçiş yapıyoruz. Lübnan'da, partiyi yeniden örgütlemeye çalışıyoruz. Düşmanın "Kılıç artıkları" dediklerini hepsinin kafası altüst. Ayrıca provokasyon da var devrede. Çoğunun kafasını karıştırıp Avrupa'ya yollamak istiyor. Provokatörler, gizli çalışıyorlar; insan zaafını kütü kullanıyorlar. Ülkede ise habire tutuklanmalar yaşanıyor. Dağda taktik gruplarımız var, onları kurtarmaya çalışıyoruz. Derisim'den, Kars'tan arkadaş çıkıyor. 1980-'81 boyunca geliyorlar.

İşkenceler bütün şiddetleriyle sürüyor. Ama yine de umut vaad edecek birkaç yüz kişilik gruba ulaşılmıştır. Eğitim devreleri geliştirildi. Yer tutuldu. Denilebilir ki, benim de bu yılım ağırlıklı olarak Lübnan'da geçti. İlk 30-35 kişi civarında bir grubu ülkeye yolladık. İşte Kemal PİR önderliğinde. Kimsen rolünü o oynadı.

Evet, 1980 ve '81'e biz böyle bir esaslı çalışmayla girdik. İpe de dedim gibi, yoldaşlar ağır işkence altında. Ki, çok iyi bilindiği gibi ihanet de var. Yine itirafkar süreci başlatılmış. Bu durum yüzlerce, binlerce insani etkisi altına alıyor. Buna karşılık olarak bir avuç yoldaş, insanlık onurunu çığnetmek uğruna

sayılı eğitimleri geliştirmeye çalıştık. Ve yılın sonlarına doğru geldiğimizde yaşa yaşa ülkeye yönelme kararlılığımıza ulaştık. Eğitimler önemli oranda o günün ölçülerine göre ilerletilmişti.

1982'ye başlangıçta yine Lübnan'da yapılır. Şam'a daha fazla alınamamış. Fazla baranda yerimiz de yoktur. 1982'nin başlangıcında sanırım yine bazı grupları ülkeye yolluyoruz. Amed'e, Derisim'e kadar grupları ulaştırıyoruz. Bazı grupları ise oradan alıyoruz. Bu yılda bir de kongre düşündük. Kongremizi bu yıla sığdıramadık. Tabii bütün bu yıllarda bizim yapmak istediğimiz, tarihi bir kopuş ölmekti. Birçok halkın tarihinde görüldüğü gibi Türk barbarlığı, onları bir daha dönmemesine top raklarından atar. Bize de dayatılan buydu. Aslında 12 Eylül cuntasıyla Kürtlerin sonu getirilmeye isteniyordu. Bunu fark etmiştik. Ne pahasına olursa olsun ülkenin fazla uzak düşmemek mümkünse yeniden bir dönüşüm imkanı yaratmak kararındaydım. Şimdi ben bu konuyu size fazla açmak istemiyorum. Değerlendirmeler kapsamlıdır. Hele son dönemde yaptığımız değerlendirmeler de vardır. Özellikle ülkeye yönelişin onuncu yıldönümü ne anlamla gelir? 1982 yılı ülkeye dönüş yılı olduğundan oldukça incelemeğe değerdir. Şimdi siz gençmiş, fazla tarih bilinciniz yok. Ata topraklarından binlerce yıllık kopuş, belki günce adam için fazla anlam ifade etmeyebilir. İşte Avrupa yaşamıdır, bilim modadır vs. biliyorsunuz. Örneğin bir Yahudiler'e bakın, 2500 yıl önce topraklarından komuşular, dününün en zenginlerindedir. Ama Filistin çölüne -ki, kendi toprakları değil, çoktan Filistin halkının olmuştur-gittiklerinde hemen kapınırlar. Oysa bizim ülkemiz, kutsal kitaplarda cennet diye tarif edilmiştir. Ama biz yarışırcasına cenneti bırakıp ka-

çamaları akıl kârı değil. Böylesine büyük bir savrulmayı kabul edemem.

Belli ki karşı bir direnmeyi biz ülke içerisinde tutturamadık, fakat Ortadoğu'da sıcak savaşın sahasında tutturabildik. Bu büyük bir olaydır tabii. Düşman ufak bir darbeye grup devriyor, parti devriyor, halkı devriyor. Bu durumda sen neyinle ayakta kalacağını? Zaten Kürt kafası, yüreği yerinde ve zamanında çalışıyor. Yine dediğim gibi herkes cehennemden kaçarcasına kaçıyor. Bizim çevremizdeki arkadaşların kafaları başka yerde, gövdeleri bizim yanımızda.

İşte biz bu yılları, yaşanan gerçekler temelinde büyük bir inatla çözümler, fazla ülkenin uzak düşme ve mümkünken en kısa zamanda dönüş hamlesine geçme yönünde değerlendirirdik. Bu konuda oldukça yükümlendim tabii. Bilindiği gibi bunu biraz basardık.

Evet, 1982 ile birlikte Botan'a grupları yollamaya başladık. Kaç provokatör o zaman, "Bir kişiyi daha Botan'a-Hakkari'ye göndermiştiz" diyordular. Halen de provokasyonun felsefesi ve çabaları bu temeldedir.

Her şeye rağmen 1982 yılı önemli bir dönüş hamlesinin yapıldığı yıldır. Nitekim bu yılda kapsamlı çözümler yapıldı. **Kişilik Problemi, Politik Rapor, Kürdistan'da Zor'un Rolü, Örgütlenme Üzerine** adlı kitaplar bu yılda tamamlandı. Zor üzerine olanak tutukunursa şiddete neden yönelme gereğini duyduğumuz, bin bir çeşit gerekçeye izin verilmeye çalışıldığı görüldü. Yine örgütlenme üzerine kitap, örgütlenmenin anlam ve önemini tüm yönleriyle ortaya koyar. Politik Rapor ise 12 Eylül'ün değerlendirilmesi yapıldı. Ayrıca provokasyona yönelik geliştirildiği değerlendirilmeler vardır. Özellikle 1983'de yaptığımız gelişme sorulması ve görevlerimiz adlı değerlendirilme vardır. Ken-

kadaşların haberi geldi. Gerçekten 1985'e nasıl giriş yapacağımız konusu bir muammaydı. Ayakta kalıp kalmayacağımız net değildi.

Yine bu dönemde dışman korucular kanunu çiğnemiş, pişmanlık yasasını yürürlüğe koymuştu. Pratik önderlik ağır bir taktik yetmezlik içindeydi. Arkadaşlar tecrübesiz olduklarından sağa sola savruluyor-

ediliyorlar düşmana. Botan'da köyler çevresinde grup üstüne grup şehit düşüyor. İkil milliyetçiliğe takılan taktik önderlik bir türlü tutumundan vazgeçmek istemeyince müdahale etmez. Bazılarını geri çektik. 1985'i '86'ya bağlayan kiş sürecinde bizim için tekrar ağır darbe ve me işaretleyle, hareketini yitenden nasli düzenleneceği yönündeki

başladı. Orada da provokasyon var, bir türlü işler doğru ele alınmıyor. Sorumlu kişilikimiz tip provokatör çıkıyor. Buradaki provokasyona etki-tepki içinde kalmışlar. Nitekim kongre çözümlerimizin 1987'nin başlarında ülkeye taşımaya çağırsın, onlar sabote etmeye çalışıyorlar.

1987 kişi yine bu sahada geçirdi. Benim 1 Ocak tarihli talimatım vardı. Sanırım "Komutan kimdir, özellikleri nelerdir" içerikli bir değerlendirmeydi. Artık iş, komutana da tüm yönleriyle ele alma, nitelendirme, görevlerini koymaya kadar gidiyordu. 1987 bu anlamda, mücahede tarihimize taktik sorunlara bizzat el attığımız, özellikle de militanı ve komutanı ortaya çıkarmaya özen gösterdiğimiz bir yılı.

Baharları birlikte kapsamlı gruplar yolladık Mardin'e, burada yaygın eylemler ortaya çıktı. Bazı provokasyon saldırlı olsa da, esas itibarıyla bir netlik dönemiydi. Yani bu yılı istediğimiz kişi olmasa da, bir hamle yılı haline getirdik. Olağanüstü hal yönetimi buna tepki olarak gündeme geldi. Dinenmede bir ileri yıl haline getirdik. Ağıt yoldaşın da ansınan vereceğimizi en iyi karşılık, gerilla birliklerini ülkeye ettirttik, dedik. Bu temelde Dersim'e kadar gruplar yolladık. Ayrıca Serhat'a ve diğer ta-

Diyarbakır zindanı komploya getiriliyor ve dağıtılıyor. O giderek parti insiyatifini tam kırıyor. Botan'da ise Hogir, en değme komplocunun bile yapamayacağı bir tarzda bizim adıyla yetkilileri ele geçirecek ve bazı militanları susturarak dağıtma faaliyetleri geliştiriyor. Yine Hogir'in yanısıra Metin unsuru da feodal-komplocu yöntemlere yüklenmiş çok yönlü. Sonuçta, 1988 ortalarına geldikçe, büyük ihtimalle düşman üst düzeyde bir kararnama ile PKK'ı nefes almadık duruma getirmek istiyor. Buna da soğukkanlı yaklaşıktık.

Bu durumların niteliğine daha iyi anlamaya ve kavramaya yönelik bizim de çabalarımız var. 1988 değerlendirmeye ve çözümlerimize var. Hogir pratiği üzerine gidiliyor. Kampta yine büyük bir eğitimle provokasyonun iç yüzünü anlamaya çalışıyoruz. Ayrıca Avrupa'daki provokasyonun üzerine gidiliyor. 1988'in sonlarına geldikçe, az çok tasfiyeciliğe karşı parti kendisini korumayı başarıyor.

Tabii ki yüklenme bu temelde oldu mu, 1992, kaybedilen bir yıl olamaz. Düşman bunu bildiği için, Suriye'ye, dolayısıyla Lübnan sahalarına yüklenmiş, bombalayacağı diye tehdit savurdu. Buraya yönelik ne-redeyse savaş ilan edecekti. Mah-

işlemek için mi başa geçilir veya birincil oluruz? Halbuki bu buradan önderlik kurumunun ne kadar taşınmaz bir yük olduğunu çok iyi biliyoruz. Ama bizden önceki veya yönetim deynince rahatlamayı anlıyoruz. Bu bağlayıcı zaten çokça biliyorsunuz. Bu konuda değerlendirmeler epey kapsamlıdır.

Şimdi bu durumları yargılama sürecine alıyoruz. Yargılara, bildiğimiz kişi mahkemece çıkarıp idam cezası vermek değildir. Daha çok kişiliklerinin ne mal olduklarını, tarihi davaya sahip çıkıp çıkmayacaklarını ortaya koymak içindir. Bunlar savaşçı mı, gerilla mı, yoksa başka bir şey mi? İşte bunu anlamak ve görmek istiyoruz.

Hepinize şunu söylüyorum: Nasıl bir gerilla olunur, nasıl bir komutan olunur? Bu soruyu niye kendinize sorup da doğru cevap vermiyorsunuz?

Ortaya koyduğumuz yanlış yaklaşımlar basın-yayın çalışmalarını içine de sokuldu. Basın-yayın alanları neredeyse en ağır tasfiyeciler tarafından dönüştürülmüştür. Adam her türlü desteği bidden alıyor, ama tasfiyeciler yayını yapıyor, somak gerekiyor; Sen kimsin, ne cesaretle bunu yapıyorsun? Ondan sonra da kokacıkları gibi ağlanmak bir şekilde "yürüm istiyoruz" diyor. Peki şimdiye kadar aldığın yardımları nasıl kullandın? Hatta kendi güdülerini konuş-turmak için türlü türlü pozisyonlara giriyor. Oysa fazla bir şey istemiyoruz, görevlere doğru yaklaş diyoruz. Bunu yapmıyor, çekmiyor. Bu tipleri bu yolda da çok gördük. Adate her birisi başlı başına bir provokatör gibi.

Tabii ki yıllar bu kişilikler sayesinde kazanılmıyor. Hepsini yeni yetmedir, sahtedir. Adam nasıl yaşayacak, nasıl oturacakmış biliyor, bindenbire on bin kişiye karşı komutan kesiliyor. Gerçekte ise bir merhaba demesini biliyor. Bakıyoruz bir ordu emrinde. Fakat birakılın bunun emrine ordu vermez, iki keçi bile verilemez. Ama PKK'dır, boşluk doğmuştur, bir de istediğimiz gibi orduyu bir türlü oturtamıyoruz, işte adam da bundan istifade ediyor, çok kötü kullanıyor.

Böyle çok önder çıktı bu yolda. Basın-yayın, örgütlenmede, gerilla, daha mücadelede sahalarda, serhildanlarda bu tipler çok görüldü. Savurdukları savuruyor; parayı, imkanı harcadıkları komarcı. İki defa gözü açılıyor, yetki-komuta onun başını döndürüyor. Bunun karşılığını almaldır diye sorunca, bir bi bahane ileri sürüyor. Şöyle taktik yetmezlik, bilmem böyle saçgılık, şöyle kuy-

"... Benim tarzım ayrı, birçoklarının tarzı ayrı. Benim olaylar, olgular, ilişkiler, süreçleri ele alış tarzım ayrı. Ama doğru olan veya halen ayakta güçlü bir biçimde duran benim tarzımdır. Benim tavırların düşmanı kahrediyor, ona her gün darbe vuruyor. Sizin tavrınız kolayca yenilgiye götürüyor. O zaman kendinize soracağınız soru şu: Düşmanın yenemeyeceği tavrı, yenemeyeceği kişilik, yenemeyeceği savaşçılık ve yenemeyeceği komutanlık nasıl olmalı? Bu soruya gerçeklerin ışığında cevap vermelisiniz..."

her türlü ihtiyaçlar karşılıyor. Yine halkımızın en fedakar evlatları nasıyaşmaya geliyor. Fakat bizim komutan iç ayda bir yeni geleceğin yüzüne bile görmüyor. Olanları da mayın tarlasında harcıyor. Oyleyse derin nedir, orada ne geziyoruz!

Yöneticiler birbirlerini yönetim altında oyalayıp duruyorlar. Hatta bir de yarış yapıyorlar, "ben mi birinciyim, sen mi" diye. Daha fazla halt

rukçuluk vs.

Şimdi bu yaklaşım sahipleri biziz fazlasıyla zorluyorlar. Fakat ben, örgütlü zorlanmak açısından üzerlerime daha fazla ser gitmedim. Utulmadım ki, çoğunun durumu buna benzerdir.

Yıllar nedir, biraz anlattım? Yıllara nasıl bir sorumluluğa yüklenildi, onu da anlattım? Fakat diğer taraftan sizin yaptığınız bakın; kendi mücade-

"... Önderliğim oluşum tarzı, bugün ulusun oluşum tarzını belirliyor. Bakın, benim dışımdaki önderlikler neyle uğraşılıyor. Örneğin, Güney Kürdistan önderliği, TC ajanlığından öteye veya onun adeta yansıdığından herhangi bir anlam ifade etmez. Bakın diğer Kürdistanlı önderlere: Avrupa'dakiler usaklık derdindeyken, ülke içindekilerin en değmesi, en yurtsever diyeni ise bir zavallıdan öteye gidemiyor. Diğerleri işbirlikçilikte adeta yarışıyorlar. Teslim olmayan, düşmana karşı koyan konum bizim konumuzdur. Yani esas alakamızın önderlik bu olmalıdır..."

lar. Pek de gerillaçılığın farkında değiller.

Bilindiği gibi bu yıl büyük eylem yılı olduğu kadar kayıp yılıdır da. Gerçekten iyi bir gerillaçılık yapıldı, 300'e yakın güç vardı. Her tarafa muazzam katılım istegi vardı. Ülkede halk ayaga kalkmaya hazır duyor. Dersim, Bingöl ve Diyarbakır'dan Botan'a kadar durum böyleydi. Güney Kürdistan'da çok elverişli koşullara sahip. Fakat maalesef taktik önderlik tekrar Hilvan-Sivek direnişinde olduğu gibi ağır bir yetmezlik içindedir.

Bu kadar sağdan, geriden yaklaşım neden? Zor üzerine kitap yazılması olmasın rağmen neden gerisi getirilmiyor. Gerilla olayına neden doğru yaklaşılıyor? Tabii ben de gerilla üzerinde bugünkü kadar yoğunlaşmış değilim, bunu militanların kendisi yapar diye düşündüm. Çünkü benim, militanın görevini kendisi görmemiş gibi ele almam doğru olmayacaktı. Ben hareketin genel esenliğini, dış bağlantılarını, donanımını, temel lojistik ihtiyacını, kadroların temel eğitim işini yürütüyorum.

Maalesef pratik sahada oldukça geniş imkanlarla donanmış militanlarımız, daha önde gelenlerimiz, o bilinen sağa yaklaşımın, yani taktik yetmezliklerini ısrarla sürdürüyorlar. Ve '85'in sonucuna doğru geldikçe bildiğimiz kişi hareket neredeyse yenilgiye karşı karşıydı. Yine bu konuda Kasım talimatı vardı. "Her türlü çizgi dışılık bozgunculuğa, tasfiyeciliğe ve her türlü kayba götürülen, çizgiye bağliik zafere götürül" biçiminde bir değerlendirme yaptık. Baktık ki, arkadaşlarımız bu işi götürmeyecek, merkezi sahada tikanma ve bozgunculuk var. Önderliksizlikten dolayı gerilla güçümüz habire şehit düşüyor.

Hiçbir lojistik ihtiyaca doğru yaklaşmıyorlar. Gece köyde, gündüz köyün yanbaşında kalıyorlar. Bunu fark eden dışman, korucuları ve ajanlarını devreye geçirecek rahatlıkla alıyor. En değerli arkadaşlarımız bu yolda kaybettik. Gerçekten iki-üç yılda zorbela hazırladığımız arkadaşlarımız ya %10'u kaldı, ya kalmadı. Bunlar PKK'nın gerçekten özlü militan ve savaşçılarıydı. Ben sayıyı düşünmüyordum, dağları güzel kullanyorlar. Maalesef savaşçılardan da ağır yetmezlik, taktik önderliğim hatalı tutumıyla birleşince, bu kayıplar beklenmedik bir biçimde bizim gerillayı geliştirmemiz zorlaştırdı.

Gerçek savaşçı ve gerçek komutan ortaya çıkıyor bir türlü. Hatırlıyorum, Dersim ucuz kaybediliyor, Diyarbakır da bir eve gidiliyorlar, Diyarbakır ve sabah karga tutum teslim

endişelerle geçti. Bazılarını çekmeye çalıştık. Bu gelenlerle ilgilendik. Ağıt'ların bir grubu vardı. Ağıt çalışıyor. Ülke içinde, kiş boyuna ca kalmıştı. Botan'da koruculara yönelik bazı eylemler de yapıldı. Fakat çatışma anında "kompo da olablir"-28 Mart 1986 tarihinde şehit düştü.

Bizim yanımıza gelen ileri düzeydeki arkadaşlar ağır kafa karışıklığı yaşıyor, hatta hepsi birbirini boşa çıkarma çabası içindeydi. Bir de provokasyon tekrar başını uzatmıştı. Neredeyse 3. Kongre'yi de bozgunculukla sonuçlandırıp, ülkeye yönelmemeyi sağlayacaklardı. Ülke'deki güçleri de tasfiye etmeye çalışarak tekrardan ağır bir 12 Eylül tehlikesini yaşatmak istediler.

3. Kongre sürecine yönelik kapsamlı çalışmalar yaptık. Yine provokatörlerin durumlarına oldukça soğukkanlı yaklaştık, tahrike kapılmadık. Durumlarını tek tek ele aldık. İki defa çözümlerimize yöntemine o zaman başladık. Kişiyi gözüktüğü gibi yüzeyssel olarak da ele almamız yetmediği, onu bütün ailesel, tarihsel, toplumsal boyutlarıyla ele almak gerektiği ortaya çıktı. Mücadelemizin, kişilikleri ve yetmez kişilik özelliklerini nedeniyne kişiliği gittiğini gördük. Bu yetmez kişilikler aşılmadığı müddetçe mücadelemizin gelişmeyeceğini inandık. Bu açıdan çözümlerimize silahına başvurduk. Bu aynı zamanda taktik yetmezliğinin kaynağına inmekti.

Ama onun köklü çarelerini de 3. Kongre öncesi ve sonrasında çok kapsamlı olarak açtık. Bu arada eğitimi de yoğunlaştırdık. Ardından daha 1986 sona ermeden ülkeye müdahale grupları hazırladık. Bu temelde çeşitli kanallar kullanarak kongre kararlarını ülkeye taşımaya

raflarına... Yine Güneybatıda da gruplar gönderdik. Öte yandan çok köklü eğitim devreleri hazırladık. Ardı arkası kesilmeksizin eğitim devrelerini devam ettirdik. Sonuçta, 1987 yılı bizi karandı ve 1988 yılına bu temelde girilmeye çalışıldı.

Kapsamlı çözümlerler var bu yıllarda. '87'nin Mart, Nisan, Haziran çözümleridir. Daha sonra Ekim ve Aralık çözümlerimiz geliştirildi. Gerçekten çok kapsamlı çözümlerimiz var yıllan kazanmak için nelerin yapıldığını iyi inceleyin.

1988'in başında çalışmalar hızını kaybetmeksizin sürdürüldü. 1988 zor bir yılı. Düşman, bu yılı bizim için bir bitiş yılı haline getirmek istiyordu. Yine olağanüstü halin bir yıllık süresi, kendilerine göre planlıdır ve bizi bitirme sürecidir. Bazı grupları daha ülkeye yolladık. Çok zor olmakla birlikte başarılıydık.

Aynı biçimde bu yıldı Avrupa'dan bir provokasyon dayatıldı. Avrupa'dan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne bir provokasyon dayatıldı. Ülke içinde de Botan'da büyük bir provokasyon dayatıldı. Gerilla adına halk düşmanlığı yapıyorlar. Avrupa'da zaten "ağık bir darbe yaptık, partiyi ele geçirdik" deniliyor. Bilinen o avukat vardı içinde. Zindan'da da vardı. Zindanda dayatılan ise bilinen o Şener provokasyonudur. Önderlik tam ele geçirilmeye çalışılıyor.

le tarihinizi gözden geçirin. Bunun içinde bir koca karlıktan başka ne var? Şikayetten, partiyi zorlamaktan, bahanelere sığınmaktan öteye bir şey var mı? Örneğin gidiyorlar evele ve orada nasıl katliedediklerini görüyoruz. Uyarı yapıyorum: Böyle

daha çocukluğuma kadar uzandı. Çocukluğumdan günümüzdeki gelişmelere kadar nasıl geldimi tekrar izah ettim. Birçok yönüyle bu politik yönelimleri açıklarım yapıyorum. Felsefi boyutu kadar, onun edebi boyutuna kadar indirdim. Biraz anlaşlınsın diye. Kendimi buna keşme his-

ma ortamı açtık diye üzerine böyle yatamazsınız, istismar edemezsiniz! Tam tersine, "lik defa bize kendimizi bulma şansını verin!" diyeceksiniz. "Özgür düşünme, özgür davranma imkanı ortaya çıktı" demeniz gerekiyor. Bundan büyük sonuçlar çıkaracaksınız. Yoksa, "işte bana şim-

düşer, hatta ondan da öteye yaşam yetmezliğine, yaşam sapkınlığına kayırdı diye endişeleniyorum. Neden Kürdistan'da büyük adamlar ortaya çıkmıyor? Yedi yaşından itibaren ağız-gözüne olumsuzluk bulaştırılan birinden nasıl büyük adam ortaya çıkacak? Bakıyorsanız beyni her

şiniz. Kendi kaba değerlendirmelerinizi ya da izlenimlerinizi gerçek diye dayatırsınız. Nitekim taktik yetmezlik, bu kişilik yetmezliği nedeniyle, bunun bir ürünüdür. Dedim gibi, adamın yıllarca inlenmiş bir ruhu, beyni var. İnkarcı alışkanlıklardan bile kendini kurtarmaması ve

"...Evet soruyorum; sizler neredesiniz ve nasıl aniden kendi sonunuzu getirecek kadar tehlikeli yaşamayı kendinize yedirdiyorsunuz? Dardınız nedir? Böyle bir düşmana karşı insan birkaç zafer elde etmeden kolay kaybetmeye göze alır mı? Onun için dedim ya, büyük duyarlılık, büyük tedbir, büyük örgütlülük istenir bir kişilikten. Bunu anlayın işte diyorum. Siz bunu halen neden anlayamadınız? Ben ilk gündün beri böyleyim, halen de öyleyim..."

sediyorum. Çünkü kişiliklerin büyük kısmı kördüğündür.

Adam nasıl olup da geleceğini kestiremiyor. Ülke halkını bir tarafa bırakılmı, benim şikayetim ülke halkına değil. Nitekim halk iyi izliyor. İyi destek veriyor. Fakat yeni yetme kadro veya köhnemiş kadro bir bela gibi parti çizgisine geliyor. Kendileri olmuş, ama aramızdalar. Yine Güney ve Kuzey Kürdistan'da savaşta katılanlar ne kadar yetmezlik içinde seyredip duruyorlar! Bazılarının getmesi on-onbeş yıldır. Kaldı ki, insanın katilir katilmez, doğruyu yakalaması zor değildir. Gelmisiniz ölümine katiliniz. Öyleyse bunun özüne, esasına inin.

Biliyorsunuz 1992 çözümlerini kapsadılar. Tekrar açmak istemiyorum. Yine başka yaptığım birçok kısa konuşma vardır. Verdiğim perspektifler de ellerinizdedir. Hepsi rapor niteliğindedir. Aslında uzatmak istemiyorum. Fakat ortaya çıkan en önemli husus, ağır bir taktik yetmezliği hemen her düzeyde yaşı-

yor. Çünkü kişiliklerin büyük kısmı kördüğündür.

Adam nasıl olup da geleceğini kestiremiyor. Ülke halkını bir tarafa bırakılmı, benim şikayetim ülke halkına değil. Nitekim halk iyi izliyor. İyi destek veriyor. Fakat yeni yetme kadro veya köhnemiş kadro bir bela gibi parti çizgisine geliyor. Kendileri olmuş, ama aramızdalar. Yine Güney ve Kuzey Kürdistan'da savaşta katılanlar ne kadar yetmezlik içinde seyredip duruyorlar! Bazılarının getmesi on-onbeş yıldır. Kaldı ki, insanın katilir katilmez, doğruyu yakalaması zor değildir. Gelmisiniz ölümine katiliniz. Öyleyse bunun özüne, esasına inin.

"...Ben kendi ellerimle kazandım her şeyi. Büyük çabamla, büyük sağduyumla, büyük görüş ve ilişki tarzımla. Size desteğim de bu temeldir. Size böyle bir olanak sunmak tarihimizin en büyük armağanını sunmuş durumdayım. Başka ne kurtarı siz? Bakın, nerelere savrulmuşunuz? Neyi temsil ediyorsunuz? Bakın kendinize, anlam verin. Ayrı değil. Dedim ya, ben halen kendimi itiraf etmekle uğraşıyorum. Ama yenilmemişim ve halen yeryerim diyorum. Bir ülkenin varlığından, bir halkın kimliğinden, bir insanlığın temel özelliklerinden kaçmış değilim. Yarayı görmek ayrı değil, ayrı olan yarayı görmemektir..."

yor olmanızdır.

Şimdi sizin yaşamınızı ben nasıl diyeceğim? Biliyorsunuz ki bu iş sosyalizm. Ama siz adeta eğitim diye ancak soperdan anlıyorsunuz. Bakın, düşünce sizi dört dürtüğe çalıştırdı. Askerlikte, ekonomide vd. alanlarda habire çalıştırdı. İmha da oluyorsunuz onun ellirinde. Buna rağmen bizim özgürlük ortamımızı anlamak yerine bozuyorsunuz. Beyninizi ve yüreğinizi çalıştırmıyorsunuz. Özgürlük ortamıdır deyip şikayet üstüne şikayet, kendini yere atma işte yeni bir atma övgü. Özgürlüğü böyle yorumlayıyorsunuz. Yanlış! Size özgür nefes olma fırsatı verdim diye, size kendinizi bul-

kuşluk çözümlenemede ben bu gerçeğin farkına vardım. Kendimi derlendiyorum; her türlü özgürlükten alıkoyma durumları karşı ben tavır almışım? Aile ortamı, köy, kent, okul yaşantısı, TC ve her türlü uluslararası emperyalist atmosfer bana nasıl yansıyor ve ben buna karşı nasıl tavır alıyorum? Partileştirme, olumlu insanlar ortaya çıkarma; devamlı iyi, güzel ilişkiyi ortaya çıkarma konularına nasıl çalışıyorum? Bütün bunları adım adım, gün gün harcadığım emekle geliştiriyorum.

Bir böyle gelişen abalınama bakıyorum, bir de sizinlike bakıyorum, arada dağlar kadar fark var. Tabii o zaman, bu adam taktik yetmezliğe

türlü inkara bulaşmış, sahtekarlık ve yalanla dolmuştur. Ruhu kapkardır. Kendisinde yıllık, doğruluk, güzelliğe adına hiçbir şey yer etmiyor. Bu adam yaşamın işine, doğrusuna, güzeline nasıl çökelecek? Hele askeri ve siyasi yaşamın gibi üstün nitelikler arzeden bir savaşıçı yaşam şekline nasıl ulaşacak?

Demek ki, yaptığımız çözümler, bu gerçeği size göstermek içindir. Sadece kavrayış için değil, yeniden ve hatta gerekirse yeni suyla yıkarak kendinizi temizlemek içindir. Bunu anlamak zorundasınız. Başka türlü siz hayatta kazanamazsınız. Bakın parti siz onuru ediyor. Buna layık olmaya çalışmalısınız. İki günde kendinizi iyi bir PKK'lı duruma getirdiğinizi sanabilirsiniz. Ama benim gerçeğim, bunun hiç de öyle sandığınız gibi olmayacağına ortaya koyuyor. Ben öyle PKK'lıleşmedim ki, siz de öyle PKK'lıleşesiniz.

Öte yandan önderlik, bilirsiniz ki belirleyicidir. Önderliğin oluşum tarzı, bugün ulusun oluşum tarzını belirliyor. Bakın, benim dışıdaki önderlikler neyle uğraşıyor. Örneğin, Güney Kürdistan önderliği. TC ağnığından öteye veya onun adeta yarışı dışında herhangi bir anlam ifade etmez. Bakın diğer Kürdistanlı önderler: Avrupa dakiler usaklık derdindeyken, ülke işçikilerin in değmesi, en yurtsverim diyesi ben bir zavallıdan öteye gidemiyor. Diğerleri işbirlikçilikte adeta yarışıyor. Teslim olunan, düz konuşma karşı koyan konuşan bizim durumumuz. Yarı esas alcağınız önderlik bu olmalıdır. Bu önderliği eğer siz tanınamaz hale getirirseniz veya üstüne üstüne ucu kurulsunuz, tabii ki taktik yetmezlik ve giderek imhalkı süreç kaçınılmaz olur.

Unutmayın ki, kolay adam olunmaz. Kolay elinize alışmak bile mümkün değil. Kürdistan'da bir özgürlük silahını ele almak onlarca yıllık çaba gerektirir. Gidin eşkyalarla, yine gidin en büyük ağaya sorun; beş silahlı kişiyi beslemek için ne lazımsız? Siz çöçüksünüz. Tabii, sizin için önemli değil. Akıllısınız, iyi izler, iyicelersiniz sandım. Ama o bilinci de göstermiyorsunuz. Ben iyi öğrençiyim. Tüm değerlendirmelerime nasıldın kaçtım. Halen de öyleyim. Ben bin defa düşünür sonuc çıkarırım. Ben altın düşünür konuşuyam çalışırım, ama siz anlamak istemez-

ya kötelik kalınlarını bile aşamamıştım. Bu kişilik nasıl savaşıçı komutanı olacaktır?

1992 çözümlerinde, bir de bu kapsamda geliştirilerek, bizimkilerin neden adan olamadıklarını, neden onurlu yaşamın özgür savaşıçılar, özgür komutanlar olarak yükselmediklerini bütün yönleriyle ortaya çıkarmak içindir. Bütün eleştirilene rağmen halen de düzelenmeyen savaşıçılara, komutanlara ve partilere destek üstüne destek vermeye devam ediyorum. Herkes benden güç alıyor. Öyleyse herkes biraz insafı gelip dikkatli, saygılı olabilmelidir. Yaşamı ne sanıyorsunuz? Bakın benim durumum

uluslararası alanda bile tartışılıyor. Beni doğru tanımay çalışıyorlar. Beni de haydi tanıyın diyorum. Anlatmadığım ne kaldı ki? Nitekim hiç kimse kendini benim gibi itiraf etmedi. Anlamaya çalışın haydi. Anlamak için dağa-taşa baş döyürüm. İşte yurtsverilik, işte özgürlük, işte mücadeleci yaşam! Takip edin. Ama hepsi ülkesine yabancı, halkına yabancı, dirmeye yabancı!

Bu adam, tabii ki öğrenemez, kavrayamaz. Açıkça kendisini dayatıyor. Fakat sende dayatılacak, yazılacak hiçbir yan, yirik yok ki. Zayıfsınız, çikmazdasın, senfat kalımsız, yılmışsın! Bu Kürt senin işte! Yerin, yurdun yok. Adın, şanın da yok. Senin bu kişiliğinle cabuk ezilirsin, yenilirsin, kaybetmeye mahkumsun. Bu durumunla ne kadar ayakta kalabilirsiniz? Evet, biz bu kişilik özelliklerini karşı savaş açtık. Çünkü her gün öyle kişilikler bir, bir her seferinde bir bölgeyi bitirecek kadar yetmezlik içindedir. Demek ki oluyorum senin tarzın; bitiriyor ve kaybettiriyorsun. Her gün adam harcıyoruz, ölümlüme yol açıyoruz. Neymiş de direnişçilikmiş! Böyle direnişçilik mi olur! Asil direnişçilik biraz bizim yaptığımız gibi olur. Kimse bana bir kurus vermedi, bir silah vermedi. Her şeyi ben kendim aldım. İnsanları sürekli eğittim, savaşa hazır hale getirmek için çaba harcadım. Öyle yanlış, ucuz ve keyfi değerlendirmelerle işler yürümede. Yavaş yavaş da kendini böyle dayatanlar, "vay nasil taktik yetmezlik içindemiy, ve imhalkı imhalkı konudamıyım de ve imhalkı süreçteyim" der, gider.

Ortaya çıkan şudur: Benim tarzım ayrı, birçoklarının tarzı ayrı. Benim olayları, olguları, işkileri, süreçleri ele alışı tarzım ayrı, çok sayıda en değme militanlarımız ele alışı tarzı ayrı. Ama doğru olan veya halen ayakta güçlü bir biçimde duran benim tarzımdır. Benim tavırlarım düşman kahrediyor, ona her gün darbe vuruyor. Sizin tavırınız kolayca yenilgiye götürüyor. O zaman kendinize soracağınız soru şu: Düşmanım yenemeyeceği tavır, yenemeyeceği kişilik, yenemeyeceği savaşıçılık ya yenemeyeceği komutanlık nasil olmalı? Bu soruya gerçeklerin ışığında cevap verilmelidir.

Hiç kimse dünyada benim kadar kendini çözümlenmedi, gerçekliği ortaya attı. Ama hiç kimse de bu kadar aç anlaşılıp, ad uygulanmadı.

Tamam, ölüme yatarsınız, ama ölüm kurtarıyor ki durumu. Bana yaşama, başarmak gerekli. Yüz yıllardan beri kalkıyorlar, vuruluyorlar. Bu tür insanları sonu belli. Demirel en son, "bu yirmi dokuzuncusudur, onu da yeneceğiz" dedi. Biz bunu bosa çıkmak istiyoruz. Ama sizin direnişiniz bu konuda yetmiyor diyor. Bu tutumun 1992'de ortaya çıkardığı sonuçlar vardır. Bizi yenilgiye götürecektir özellikler vardır. Yedi yaşından günümüze kadarki pratiğime bakın, ruhtan fiziğe kadar neler göreceksiniz. Eğer direnişte başarmak istiyorsanız, direnişin üzerine yatmayın. Kusur kusurdur. Ancak bu kusurlar giderilirse sağlama alabilirsiniz kendinizi. Örtbas ederek, çene çalarak, sağı sola suçlayarak ve böylece utanmazca yaklaşımlarla kendinizi sokarak bu anlamsız durumlardan kendinizi kurtarmazsınız. Mert bir kişiliğiniz olmalı. İlk defa

Ama yenilmemiş ve halen yerim-deyim diyorum. Bir ülkenin varlığından, bir halkın kılığından, bir insanlığın temel özelliklerinden kaçmış değiliz. Yarayı görmek ayıp değil, ayıp olan yarayı görmektir. Ayıp olan ayıpı görmek, görüp de gidememek ve üzerinde uzucu yatmaktır. Ağır taktik yetmezlik içinde onun görmemek ayıptır, suçtur. Görüp yetmezliğini ve aş onun! En ağır hatırla da işlenen telafi et onun!

Ben bu işlerle uğraştım şimdiye kadar. Öğretmedim fazla galiba. Nasıl, "biz PKK'yi yenilgiye getiren savaşçı ve militanlar" diyorsun. Derdin ne senin? Kontra mısın? Ne hakla yenilgiye yol açacaksınız? Sen başarmakla mükellefisin. Kaldı ki biz başarmamı mahkumuz dedik. Ama sizin, reformist anlamda bile olsa hiçbir çiknişiniz yok. Düşman imhadan başka bir şey dayatıyor. Teslim olmayı bile yeterli görmüyor.

Bütün bunları görüp de gidememek gerekir. Yoksa üzerine yatak değil. Bazıları zaafıların bir korku nedeni haline getiriyor ve ardından sağı solu suçlayarak kapatmak istiyorlar. Mümkün değil. Benim durumum dediğim gibi tam tersi. Zayıflığı müthiş görürüm. Sadece görmedim de değil. Sıfırdan birçok değer yaratıyor. Bize nasıl, ne lazım? İğne ucuyla kazıyor, ona denek düşen bir çabaları sonuç çıkarıyor. Bizimkiler hazır bile görmüyorlar. Mertek gibi tehlike gözüne dayanmış, onu görmüyor. PKK öngörüsünü, önderlik gerçeğini bu yaklaşımla ne alakası var? Umarım bütün yılları şimdiye kadar kendi yanlış tutumlarına dayatılan bu kez 1992 sonu dersleri temelinde 1993'te doğru tutum esas alırlar. Özellikle siz savaşçı ve militanlar, artık bazı gerekçelere doğru yaklaşım gücü gösterişiniz. En ön cephedeki komutanın da sıradan savaşıya, yine en sıradan cephe çalışanından parti merkezine kadar herkes bu geçen yıllara biraz bakсын. Olanları neydi, ne değildi; ne doğrudu, ne yanlıştı; ne yerliydiniz, ne yetersizdiniz; ne kaybettirdi, ne kazandırdı? Yine zafere götüren tutum nedir, yenilgiye götüren tutum nedir? Bunları iyi değerlendirilir, kişiliği iyi uygulanır, bundan sonraki yıllar veya yıllara sonra; alıcı ve sağlıklı tarza yüklenmek mümkün olur. Tabii sadece umut etmek, beklenti için girmek olmuyor. Eğer parti önderliğinden bir şeyler anlarsanız, ister rica olarak, isterse emir olarak anlayın, hiç olmasa bundan sonra doğruya ve yeterliliğe gelin. Anlayışta, kavrayışta, yaşama güçlü bir yetkinleşmeye ulaşın. Siyasi ve askeri yaşamda kendinizi biraz silkeleyin ve sağlam temele oturtun. Niye kolay kaybedesiniz? Niye kolay bir tarzda her gün, işte görüldüğü gibi gençlik yaşı, fazla başarılarla zafatmadan gidesiniz? Ben bile simdiye kadar yaptıklarımı sıradan bir başlangıç olarak görüyorum. Henüz büyük bir savaşta girmedim diyorum.

Evet soruyorum; sizler neredesiniz ve nasıl aniden kendi sonunuzu getirecek kadar tehlikeli yaşamayı kendinize yedirdiyorsunuz? Derdiniz nedir? Böyle bir düşmana karşı insan birkaç zafere elde etmeden kolay kaybetmeyi göze alır mı? Onun için dedim ya, büyük duyarlılık, büyük tedbir, büyük örgütlülük istenir bir kişiliktir. Bunun anlayın işte diyorum. Siz bunu halen neden anlayamıyorsunuz? Henek günün beri böyleymiş, halen de öyleymiş. Sözde hepimiz APO önderliğine bağlısınız. Ama APO önderliği sizin aranızda ne alakası var? Hassasiyetle, çaba sergileme gücüyle, alırlar emegile, tedbirlilikle ve örgütlülüğüyle büyük fark vardır. Ama bundan daha fazla siz kendinizi zafat etmeye varıyorsunuz. Bu çelişkiyi olumlu tarza çözümlerim.

Madem bu kadar fedakarlığınız, halde ıslupla da, öзде de, biçimde de bunu sonuca götürür. İsterse lime lime olun, ama başarm. Bazı yanlanız pamparçaa olup yere düşse de, sağlam yanlanızla kendinizi sağlama alın. Yeter! Varsın bazı

alışkanlıklarınız yıkılsın, varsın bazı tutkularınız yerle bir olsun. Ama yenile kalarlar gelicecek olan yarılarıdır. Bunları iyi kurarsanız, iyi gözkulak olursanız başarıya götürecektir olundır.

Dikkat edilirse ben, düşmanın özele savaş nasil geliyiyor, 1992 yılında hangi temelde yansidi konularını fazla açmadım. Buna gerek de yok. Çünkü biliyoruz. İyi işbirlikçilerin nasil hanı olduklarına da fazla değinmedim. İhanet de olduca açıkça çikarılmıştır. Halktan yana da saykayetim yok. Halkımı kendini açığa çikarmıştır. Bir devrim için mükkemmel durumdadır. Peki yine yükleniyor. Savaşçısı ve mitana yükleniyor. Çünkü zafazım burada. Kendime de yüklenmiş. Kendimi kırık kat çözümleneme rağmen yüklenmiş. Ben her şeyi hazırım. Ama benimle yürüyecek olan yok. Verdim, yetkileri de kullandım. Der gibi olmanın sunuyorum, ama bakmasını bile bilmiyorlar. Sıkıntı burada, yani sizde. Bunu da kendinizi sağa sola yatırarak, ağlayarak veya küseerek giderezesiniz. Bunun tek doğru yolu, adam gibi kendini eğtirmek, adam gibi bu işin gerekirse itirafını yapmak, yeniden oluşumunu kendinde gerçekleştirilmek ve bu doğruya varım veya bu doğruya katılabiliriz demektir. Gerillaysa gerilla, serhildan-sa serhildan; "her türlü çalışmanın özelliklerine göre hazırım" diyebiliriz. Bir yıl eğer size bu dersi veriyorsa bu yıl bir yıldır. 1992 bu anlamda çok öğreticidir. Eğer öğrenmişseniz, bu iyi sonuçlar ortaya çıkaracak bir öğrenimdir. Ve gerçekten insan bu iyi arkadaş bırakıp suçtan mensabı yor. Çünkü bini aşkın şehit sığdırdık bu yıla. Çok tarihi direnmeler sığdırdık. Yani en büyük direniş yılıydı. Büyük çabaları ben kendim idare etmişim bu yıla. Onun için kolay bırakmak, onun için sizin bu yıl ucuz atlatmanızı ve onun ürlerini üzerine kolay konulmanızı kabul etmek istemiyoruz. Ve bu en büyük günah, suç olur.

Bu kadar şehidin kanı üzerine, siz ucuz bir yeni yıl girişi yapamazsınız. Bu kadar büyük direnişlerin üzerine, siz ağır bir taktik yetmezlik için

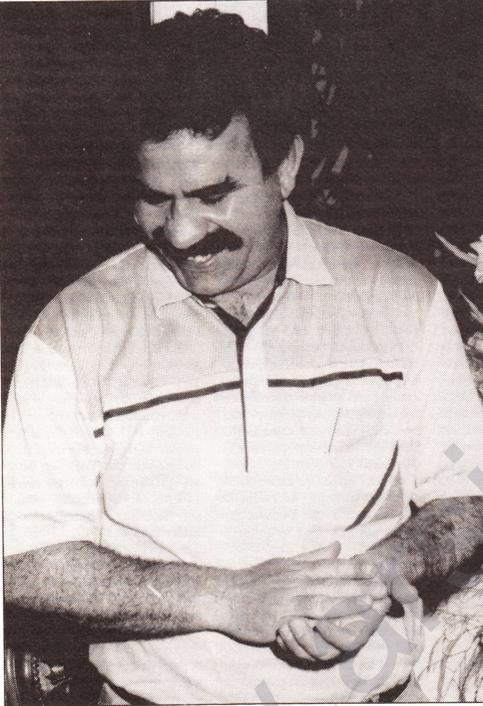
Yeni mücadele yılında düşmanla uğraşacağız ve doğru savaşarak sonuca gideceğiz

Evet, bütün bu konularda oldukça ciddiymiş. Karşımdaki düşmanla uğraşacağız. Onun bu kadar dayatmalarını kabul etmeyeceğiz. Tabii ki lafta yive kendimizi imha ederek değil, doğru savaşarak sonuca gideceğiz. Bizim dedikimiz savaşçılık budur. PKK önderliğinin başından günümüze kadar önderlik ettiği savaşçılık tarzı budur. Sizin kendinizi fedalıklı türünden vermenizin önderliği değil bu. Onun kendine has tarzı, kendine has yöntem biçimi vardır. Hatta kendine has her şey vardır. Bu büyük bir duyarlılığa bağlı olmayı, bu temelde katılmayı bilecek ve böylece zararı zorlayacaksınız. Yeni yıla böyle girmeye çalışacağız. 1992, evet bu tarih, kazanılmı ve kadar, kayıpların nedenleri ve diğer dersleri içinde yaşadık, yeni bir yıl mücadelesinde temeli haline nasil getiriliyor? Bunun bütün geçmiş yıllara da dayanarak çözümlenmeye çalıştık. Bu anlamda diyoruz ki aslında her yıl, her yeni günüyle birlikte geçen yılın pratiğinde kazanılmış veya kaybedilmiş. 1992 bu temelde kazanıldığını için, eğer öyle ciddi oyanmazsa, dersler iyi bellendir, kazanılmı nedenlerine tam sahip çıkarak, kaybetme nedenlerine tam giderme payı verilirse, 1993'ün kazanılması kesindir. Biz yılın kazanılması olayını böyle ele alıyoruz.

de 1993'e giriş yapamazsınız. Yeni yıla iki-üç gün kalmıştır. Gerekirse bu günleri durdurursunuz, kendinizi lime lime edersiniz, ama yine de başkanı bir giriş yaparsınız. Bize hakim olan tutum budur. Biz adeta zafat kaldırmak için nefes nefese yaşama yüklenmiş yive eski yaşamı durdurduk. Bu temelde yeni bir yaşama yol açtık. Başka türlü namuslu yaşam nedir, insanlık onuru nedir sorusuna cevap verilemez ki. Ben de sizin gibi çok mahvedip başaramazsam yaşayamam. Ben, kendimi aldatmadım, kansız bir konumdayım. Sizler hayallerle dalabilirsiniz, sizler az başarıyla avunabilirsiniz, sizler sıradan bir gelişmeye yetebilirsiniz, ama benim ölçülerimde bunlara yer yoktur. Her eğer düşmanın dayattığı her türlü imhaya öyleyecek duruma ulaşmazsınız, bir yıl az çok kazanımı yılı haline getiremezsiniz, gelecek umutlanma işlerlik kazandıracak gücü hazir tutmamışsam, kendimi affetmem.

Siz böyle değilsiniz ki. Çocuk gibi, adeta elinize şeker verilse dünyalar sizin oluyor. Küçük bir başarı sizi mest ediyor. Ben simdiye kadar yapılanları hiç de beğenmiyorum, kendimi bu temelde aldatmam. Çünkü düşmana yaklaşımın gerekçedir. Çünkü ben yaşamı gerçekçi değerlendiriyorum. Mevcut imkan-olanakları bile kendim için bir hiç yerinde görüyorum. Beğenmiyorum. Bunun için her şeyde çok yanlışlık var daha. Çok çirkinlik ve kötülük var daha. Ama siz ufak bir şey yapılıp gidirsiniz. Devrimci tutku böyle olmaz. Dedim ya, ufak bir başarıdan mest olmus, kendinizi geçmişsiniz. Evet bu tür kişilikler, daha büyük hedefleri kendilerine mesele yapmazlar.

Neden böylesiniz? Aslında bu konunun çözümlenmesini çok yaptım. Bunun bir nedeni olan aile çözümlenmesi yaptım. Öte yandan toplum ve tarihi de bütün yönleriyle çözümlüdüm. Bu temel çözümlerim içinde yorulmayı düşünmedim. Eğitime halledilmesi gerekeni eğitime halledersiniz. Pratik imkan herkes için açıktır.

mert kişiliği biz ulaştık. Mertleşeceksiniz, kendinizi doğrultacaksınız. Eğri-büğü yürütürsünüz her gün. Her admınız faul, bunu doğrultacaksınız. Bu disiplinle oluyorsa disiplinle edeceksiniz kendinizi. Amacınızı belirleyeceksiniz. Başka türlü bu yolun yolcusu olunamaz.

Babadan kalma birtakım usullerle yaşamaya çalışıyorsunuz. Fakat başarısızdı babalarınız başardı. En zengini de, size ibtayarlırsınız? Gerçekçi olun. Ben kendi ellerimle kazandım her şeyi. Büyük çabamla, büyük sağduyumla, büyük görüş ve iliki tarzımla. Size desteğim de de temeldir. Size böyle bir olanak sunmakla tarihinizin en büyük armağanını sunmuş durumdayım. Başka ne kurtarır sizi? Bakın, nerelere savrulmuşsunuz? Neyi temsil ediyorsunuz? Bakın kendinize, alanın verin. Ayıp değil. Dedim ya, ben halen kendimi itiraf etmekle uğraşıyorum.

"Başarmaya mahkumuz" gerçeği bu temeldir. Bu gerçek sadece 1992 için değildir. Bütün mücadele yıllarının dersleri temelinde ortaya çıkarılmıştır. Fakat yeni bir yıla başlarken uygulanmamıştı. Yüzeysel, keyfi ve subjektif yaklaşıtlar. Odukaça ipe sapa gelmez, yeterince olmayan nedenler ve hazırlıklarla yaklaşıtlar. Dolayısıyla iyi sağlam yaşamadılar.

Ben kendimi her zaman gözden geçirir ve bu temelde yıla hazırlanırım. Şu anda benim kendimi hazırlama düzeyim iyidir. Nasıl? Halk beni tutuyor. Benim sözüm Kürdistan'da mutlak geçerlidir. Dost ve düşman üzerinde de geçerlidir. Bu benim hazırlığımdır, sizin değil. Aynı şeyi neden militan söyleyemiyor? İste, Güney'de direniyorsunuz ama Güney'den kuşatılmışsınız. Dağdakiler benzer durumu yaşıyorlar. Düşman sana ulaşmışsa, ama öyle çok ahım şahım bir hareket düzeni, örgütlülük, yetkinlik içinde değilsin. Dengeler var, onları biz idare ediyoruz. O sayede varsın. Özgüncüle, öz militanlığın ne kadar kendi yaşamını planlamışsınız? Kullandırmı kendini.

Madem bu kadar fedakarlığınız, halde ıslupla da, öзде de, biçimde de bunu sonuca götürür. İsterse lime lime olun, ama başarm. Bazı yanlanız pamparçaa olup yere düşse de, sağlam yanlanızla kendinizi sağlama alın. Yeter! Varsın bazı

alışkanlıklarınız yıkılsın, varsın bazı tutkularınız yerle bir olsun. Ama yenile kalarlar gelicecek olan yarılarıdır. Bunları iyi kurarsanız, iyi gözkulak olursanız başarıya götürecektir olundır.

1993'e düşman da yüklenecek. Daha şimdiden hazırlıkları devam ediyor. Zaten Demirel-inönü hükümeti bu yıl planlamışlardı. Bu başlanmadı. Şimdi kendilerine zaman tanıyorlar. Aslında teşhir ve tecrit oluşturalar. Gittikçe güç kaybediyorlar. Biliyorsunuz, düşman politikası altüst oluş içinde. Özel savaş yaşamın her tarafına müdahale etmiştir. Ekonomi, sosyal ve kültürel değerleri, siyasi kurumları tümden kullandı; hepsini özünü boşalttı. Bu büyük bir bunalmı yive iflastır. Bu anlamda hükümet de, parlamento da kocaman bir çikmazdadır. Bir kontregerilla yönetimi kalmıştır ortada. Kontregerilla da bize karşı savaş yürütüyor. Fakat iş kontregerilla ya kalmışsa, gerillanın da yapacağı çok şey vardır. Hükümet bu kadar etkisizden, parlamento ve diğer silki kurumlara ise yaramaz duruma gelirken, yaşamak katilla ile kontregerilla arasında ki kayıpların ibarettir. 1993 yılının bütününü buraya gelip dayanışınız.

Düşman savaşımın boyutunu topyekün olarak değerdendiriz. Yeni bir anlamda özel savaşçı yetmedi, yenildi. Onu daha da derinleştiriyor ve adına da topyekün savaş yürütüyor. Topyekün hale de kastettizi? Kürdistan halkını tam salınamıza doğru kayarken, yine Türk halkında da çözülmüş

başlarken, sövenizi körükleyerek Türk halkını sovenist sloganlar altında ayağa kaldırdık. Düşman çözülsüz durdurmak ve Türkiye halkında köpüğü önlemek için bu son adımı attı. Hemen aradından bildiğimiz gibi, sivil-faşist veya kontrgerilla birimlerinden tutalım, bizim ilkel milletçilerin desteğine kadar hepsini topyekün savaşta katti. Hükümet artık her gün slogan atmak zorunda kalıyor. Mesela bugün de ne diyor: "93'ten tutulmalı olalım, ukumuzu genişletelim. Ferhat gibi Bolu dağılırın diyelim." Neden buna ihtiyacı duyuyor. Kimi burjuva basını bile, bu durumu "zoraki açılış" olarak haber yaptı. Aslında zoraki açılışın anlamı şudur: Büyük bir morale ihtiyacı var. Onun için de Bolu dağılırın diyecekler! Güya Ferhat olacaktır! İşte biz böyle büyük işler yaparız" demeye getiriyor. Onun için GAP projesini dayattılar ya bize. Şimdi de yine sahte projeler dayatıyorlar, her gün yeni birini daha açıyorlar. Tıpkı Atatürk Barajı gibi. Yarnı başka böyle büyük bir açılış töreni yaparızla şaşmaz. Nitekim Özal'ın da yöntemi buydu. Demek de bu yöntemi sürdürüyor. Umut vermek ve böylece halkı biraz oyalayıp tutmak istiyorlar.

1993, daha yaygın olarak buna tanık olacaktır. Yani hükümetin, kontrgerillanın görüntüsünü kırtarmak için sahte utulum yayma havaları ve diplomasiye genel faaliyetliliği devam edecektir. Yine "PKK terörüstü, demokratikleşmek istiyoruz ama bu örgüt engelliyor" şeklindeki yaklaşımlarla Batı'daki desteğini sürdürmeye çalışacak. ABD'nin yeni yönetiminin yararlanmak isteyeceğini. Öte yandan Türk işbirlikçilerin kullanılması çalışacak. Ne kadar başarılı olur o ayrı bir mesele. Ama esas itibarıyla yönetim kontrgerillacıdır. Ekonomi de yine bu temelde kullanılacak. Sosyal değerlere el atılacak. Özellikle din, kontrgerilla yağı olarak Hizbullah maskesi altında mücadeleme karşı yöneltilcek. Dinin kullanılması devam edecektir. Yine partilerin tümü işi boşaltmış kontrgerilla partileridir.

Burjuva basın-yayın, tüm den kontrgerillanın emrine girmiştir. Aynı durum sendikalarda gerçekleşen çok çarpıcı bir biçimdedir. Türkiye'de yapılan bir tartışmada, "basında kontrgerillanın ele geçirmiş olduğu köşe ve sendikalarda ise kontrgerillanın ele geçirmiş sendika başkanları kalmaması" denilmiştir. Partiler de hakeza böyle. Artık onun fark ediyorlar. Türkiye'deki yaşamı kontrgerilla yönetiyor. Biz daha önce de bunu söylüyorduk. Pratik olarak da ortaya çıkartmıştı. Şimdi bu doğrulamıştır. Gerçekten Türkiye'nin yönetici gücü, toplama hakim olan veya tamamen açığa çıkartılan kontrgerillacıdır.

1993, bunun böyle olduğunu netçe herkeşe göstereceği bir yıl olacağı adadır. 1992 bunu oldukça açığa çıkardı, 1993 ise tamamlayacak. Tabii ki bu, Türkiye halkına getireceği bir açıklık olacaktır. Halk her zamankinden daha fazla gerçeklere görecektir. Tarihini biraz daha gerçekçi yapacak. Bu temelde ayırsalmlar beklenbilir.

Kürdistan'da işbirlikçilerin maskeleri 1992'de gün ışığı ortaya çıktı. 1993'te de dürüst yüzvermelerini onları ayırmıştı devam edecektir. Bu ayırmışa hem Güney'de ve hem de Kuzey'de olacak. Yine Kürdistan halkının PKK'ye desteği artarak devam edecektir. Kocurculu istemede çözümler devam edecektir. Kontrgerilla yapısı Kürdistan'da giderek daha da daralacaktır. Özel savaş birlikleri, eskisi kadar fazla kendilerini başlarıyla yürütemeyecekler. Özel-

likle kontrgerilla savaşının kendine has özellikleri vardır. Bu kadar açığa çıkıttan sonra, özellikle devletin birçok kurumu eline kendini yürütme şansını kaybetmiştir. Bunun için teşhir ve tecriti hızı olacaktır.

Bu anlamda halkın daha artan bir tempo gerilla etrafında saflaşması, yine ulusal kurtuluşu serihland etrafında yoğunlaşması, birlik ve bütünlüğün gelişmesi gerçek i-

"...Düşman savaşının boyutunu topyekün olarak değerlendirdi. Yani bir anlamda özel savaşı yetmedi, yenildi. Onu daha da derinleştiriyor ve adna da topyekün savaş diyor. Topyekünden de kastettiği; Kürdistan halkı tam safımızza doğru kayarken, yine Türk halkında da çözülsüz başlarken, sövenizi körükleyerek Türk halkını sovenist sloganlar altında ayağa kaldırmaktır..."

ken, kontrgerillanın dayanaklarının da teşhir ve tecriti, sivil kurumların ortadan kalkması, çok az bir ajanlık dışında işbirlikçilerin de fazla etkili olmaması ya yolda daha iyi görülecektir.

En önemlisi de partinin öncülüğü ve temel mücadele biçimi olarak gerilla ordulaşması, bütün savaşımı belirleyen temel savaşım biçimi olarak rolünü güçlü oynamak durumunda kalacaktır. Gerillaya dayatılması gereken doğru yaklaşım siraadan asker olmaktan komutan olmaya kadar içinde bulunulan aşırı yetmezlikler aşılırsa, 1993 yılı gerillaşması büyük adımlar atabilir. Daha şimdiden ülkenin bütün dağılıklarında ulaşılmış, işlenmiştir. Gerillanın altyapısı kurulmuş, temel kadroları oluşturulmuştur. Ülke halkının dağılır yağı yolları biraz güvençene almıştır. Güç şüphesiz zorluklar var, ama temel iyidir ve ısrarla korunursa eyaletlerin her bölgesi gerillaya çığ gibi yütülebilir.

1993 gerilla ordulaşması da ikiyüçte katanabilir. Biz, 1992'de bütün elverişliliklere rağmen tek bu büyümeyi sağladık. 1993'te bunun azından üç kat olmak üzere, beşe-ona da katlayabiliriz.

Gerçekçi bir 1993 hedeflenmesi böyle çizilir, bu abartılmı olmaz. Zorlasak el bile ulaşacak bir gerilla ordulaşması geçebiliriz. Bir Amed'i rahatlıkla baş bin gerillaya kavuşturulmuş. Dersim'i yine bini aşırı gerillaya kavuşturulmuş. Garzan'ı hakeza birlerce gerillaya başuşturulmuş. Botan'ı rahatlıkla beşbinden aşağı düşürmüştük. Serhed'i birlerce gerillaya ulaştırmış. Diğer bütün eyaletlerde benzer başarı sağlanabilir. Biraz kendimizi zorlasak -öyle olağanüstü de demiyorum- gerilla ordumuz rahatlıkla yeri binden azı olmaz. Elli bin civarında olursuza buna yadigarlamak gerekir. Yi böyle bir hedefle kapatılabilir.

Tabii burada önemli olan sayı değil nitelikler. Yi işleyen elvi birlik bir gerilla başa bile olur. Ama iyi işleyen on birlik bir gerilla bir milyon orduya bile kan kusturabilir. Hatta onu yeniliğe de uğratabilir. Burada gerillanın komuta kademesi; yönetim, işleme, hareket ve gidericilerdir. Bu kademe Kürdistan teşhirlenmiş tüm üyeleri getirir-se bütün gelişmeleri belirler ve başarıya da götürür.

Serihlandın büyük rol oynayacak. 1992'de ister güç ve istese şehitlerdeki yoğunlaşmada olsun, bütün ülkeyi kapsamıştı. 1993'te de derinliğe geçecektir. Bütün köylerin yürütüsü ve bütün kentlerin ayıklanması düzenlenir. Örgütlenmeler bu yıl daha rahatlıkla yapılabilir. Yalnız başırsıl değil silahlı ayaklanmalar da gerçekleştirilebilir.

Devlet otoritesi sarsılmıştır. Kontrgerilla birlikleri bütün katliamlarına rağmen halkı susturamadılar. Bunun doğurduğu bir kin-öfe vardır. Onu eyleme dönüştürerek büyük ayaklanmalar yapabiliriz. Her ayaklanma da gağ büyük bir çışıkla olur. Gerilla serihlandın destekleri, serihland da gerillayı. Yurt içinde olur, yurt dışına da taşınır.

Düşman Güney'de ilkel millet-

halde engelleyici yanlarımız da delik ederek, kendi kendimizi tahrip edecek kadar yitirecek kaybetmenin nedeni haline getiremeyiz. Nitekim

Çok fırtınalı bir savaşı yılına dönüştürceğiz '93 yılına amansız yüklenelim ve mutlaka kazanalım!

O halde roller, oynanmak için. Roller hakkıyla değeri verilmektedir. Yoksı kaybetmek için değildir. Tarihi bir dönem ve bu tarihi dönem başarıyla kapatma imkanı vardır. Buna layık ve hazırlanmak gerekir.

Verilen söz bu temelde olur. Çok söz veriyoruz, kendinizi bu temelde yine kararlaştırıyoruz. Ama pratikte tersini uyguluyoruz. O halde sözle ama aramızdaki büyük bağlık, sözle eylem arasındaki büyük bağlık olduğu temelde yerine getirilmelidir. Ve bu da büyük başarı demektir. İk defa bu kadar sözümüzü adanma olma fırsatını yakalamışız. Bu, tarihte ilk defa yakalanan bir fırsattır. Şimdiye kadar yalanın sözcüğüydük, ama bu sefer doğrunun sözcüsü oluyoruz. Çok söz verdiğimiz çığnemeç diye, ama hep çığnemiş. Şimdi çığnemeç demek imkanı elde ediyoruzsun. Bu da dediğimiz gibi, çok iyi bir pratik yaşama mümkündür. Bütünüyle yaşama doğru karşılığı dayatmakla mümkündür. Bu eşis; bir fırsattır. Kullanılması durumunda kişiyi yüceltir ve Kürdistan'da ilk defa yakalanan bir fırsattır.

Bunları beliririrken, çok açık bir gerçeklikten bahsediyoruz. Yoksı bir yıl değerlendirilmesinin moralini artırmak için söylüyoruz. Bu şansı kullanmak için her şeyinizi ortaya koymalısınız. Yaşamızda başarıdan başırsa hiçbir şey fırsat vermeyen ne varsa onu sergilemelisiniz.

"...Bu temelde geride bıraktığımız yılın şehitlerinin de anısına müthiş bağlı kalacağız. O şehitler ki, gerçekten tarihimize en soyulu direniş gösterdiler; ölümüne gereken yerde ölmesini bildiler. Bize böyle muazzam bir şekilde nasil savaşılır, nasıl teslimiyet parçalarını derslerini öğrettiler. 1992 yılı kendi şahadetleri temelinde tarihe ve halka armağan ettiler, onun kazanımlarını partiyeye sundular..."

niz. Şimdiye kadar başımızda bela olan ne tür alışkanlıkların varsa, yere gömmelisiniz. Düşmanı yenecek ne kesinlik varsa o kesinliği göstermelisiniz. Velhası aksi kesin yakalamalısınız. Onun temposunu tutturun, vuruş tarzına kadar yönelen bir kişiliği sürece amansız dayatmalısınız.

PKK tarihi bana bunu söylüyor. PKK'nın önderlik geçişi bunu böyle dile getiriyor. Umanın bütün partileri, komutanlar, savaşçılar ve dostlar doğru sonuçlar çıkararak, gerekeni yapacak, yine üzerine böyle yürü ve mutlaka başarı.

Bu temelde geride bıraktığımız

kazanma tutkularımız var. Öyleyse bu tutkuların nasıl hayata geçirileceğini iyi bileceğiz. Bu güzel bir şey; doğru ve şarttır.

yılın şehitlerinin de anısına müthiş bağlı kalacağız. O şehitler ki, gerçekten tarihimize en soyulu direniş gösterdiler; ölümüne gereken yerde ölmesini bildiler. Bize böyle muazzam bir şekilde nasil savaşılır, nasıl teslimiyet parçalarını derslerini öğrettiler. 1992 yılı kendi şahadetleri temelinde tarihe ve halka armağan ettiler. Onun kazanımlarını partiyeye sundular. Biz de onların bu fırtınalı bir savaşı yılı haline getirecek, o şahadetleri doğuran yetmezlikleri yerle bir ederek, utumlarını amansız başarı nedeni yaparak karşılık vereceğiz. Demek ki, 1993'ün başarı temeline bir de bunu oturtturuyor. Şahadetlerinin anısına, kazanmak için her şeyimizi koymacağımız sözünü veriyoruz. Tabii bunda halkımızın büyük acıları ve büyük beklentileri de çok konusudur.

Tüm partili ve savaşçılara söylüyoruz: Doğru savaşalım. Kendi utumlarına en iyi karşılığı vermeliyiz. En az kayıpla, biraz da Parti Önderliğinin öngörülerini bir biçimde değerlere yaklaşımlar. Nitekim halk da bu temelde PKK'yı destekliyor, hakkının verilmesini bütün partilerden bekliyor. Bu temelde verilen söz, pratikte kantlanmalıdır. Dostlar da daha başarı adımlar bekliyorlar. En önemlisi de düşman bazı yönlendirmeler korkuyor. Ve bize zaafı olan birle karşı kalmış istiyor. Zorlukları yer bir ederken, onun korkutunu başına kıymak için ne lazımsa öyle yutülebilir.

Bütün bu sloganlar temelinde 1993'ün üzerine yürünürse, güç şüphesiz bu yıl da her zamankinden daha fazla Kürdistan, insanlık ve buna önderlik eden PKK'nın iyi olacaktır. Şimdiye kadar yaptığımız, henüz çok kısa bir başlangıçtır. Ben kendim de bütün cabaları böyle bir başlangıç olarak değerlendirdim.

Düşman fazlasıyla insanlık değerlerinin dışında hareket ediyor. Ulus gerçeklerini kabul etmiyor istiyor. Bu kadar yüklenen bir düşman olduğu bilincine çabaları daha da derinleştirerek karşılık vermekten başka çaremsiz bulunmadığı bilelim. Kazanılan değerlerin büyüklüğünü de hangi çabalar sonucunda sağlandığı bilerek, onları daha iyi korumalı ve güçlü kazanımlara dönüştürmeliyiz. Hele kendimizden kaynaklanan güç nederlerine fırsat vermeyi, müsahama göstermemeyi çok iyi bilmeliyiz.

Herkes bilmi ki, bu yıl daha iyi mücadele edeceğiz. Bu temelde görevlerimiz üzerine yükleneceğiz. Böylesine görevlerin üzerine yüklenmek, ciddi bir talihistik olmasa, beklenmedik durumlar ortaya çıkmazsa mutlaka kazanılır. Bize de kazanılmakta başka hiçbir şey ne yaraşabilir, ne de beklenbilir. Her zamankinden daha fazla biz kazanmaya mecburuz.

Bu temelde 1993'ün partimiz önderliğinde, başta Kürdistan halkı olmak üzere, onun bütün dostlarına ve insanlığı kutlu olmasını ve gerillamızın da mücadeleye şaşırın önemli başarılarına ulaşıp geçmesini diliyoruz.

28 Aralık 1992

Sen yine bizimlesin Mine

ÖLÜMSÜZLEŞEREK MİLYONLARIN KALBİNE GÖMÜLDÜN!

"O büyük gün geldiğinde ben kim bilir kaç yıldan beri ebedi yatağında toprağın derinliklerinde sonsuz bir uyukda olacağım..."

larla karşı karşıya... Ömek ve yaşama eşit şansa sahip olduğundan, her ikisi de garantisiz. Gerçek devrimci buna hazır olma bilincindedir. Dolayısıyla devrimcinin yaşama, özellikle de zafer öncesinde kişiselitenin uzaktı, toplumsaldır, adanmış bir yaşamdır. Toplumsallıktaki özgürlüğün kapsamı bireysel özgürlüğün ihtiyacını da karşılar. Dolayısıyla yaşama devrim hareketine aittir. Bunun başka seçeneği de yok. Bugün birlikte olduğun bir arkadaşının yarın kaybetmeyeceğini garantisini veremezsin. Bu ölümler, özgür bir yaşama basamak olduğu için cesaretle karşılanırlar. Devrimin kazanımları büyük olduğu oranda bedeli de büyüktür... Bedellerin gerisinde bıraktığı acılar, ancak böyle keçilebilir.

Her şey ağrıyan bu dava uğruna ölüme kucaklaşan yoldaşlarımızın büyük değer vermek, onları yaşamımızın her anına komuta eden kahramanlar olarak görmek bizim vazgeçilmez görevimizdir. Onları kutsaktan kuşağa yaşatmak, en soylusundan bir ölümsüzlük abidesi olarak tanıtılmak dokunulmaz bir olaydır. Bu onların tartışılmaz ve doğal hakkıdır. Bu hakka en büyük saygı her şeyden daha kutsaldır. Gurur duyabileceğimiz kahramanlarımız, devrim hareketi ilerlettikçe yenileri eklenir.

Daha dün birlikte olduğumuz Mine yoldaşımızın da şahadete ulaşarak bu yeni kahramanlardan biri olduğu haberi alındı. Serxwebûn ve Berxwedan'ın ilk emekçi şehidi Kürdistan topraklarına düşüğünü duyduk. O'nunla gururluyuz. İnsanın soylu erdemlerini bağında taşıyan olgun bir insandı. Yıllarca basın-yayın faaliyetlerinde kalmış, Kürdistan'a özlemi kabına sığmaz olmuştu. O'nun görmeye değer olduğu sevincine ortak olmuştu. Karşılıklı güzellik ve beklentiler içinde... Ancak şahadet haberi çok erken denmişti. Hiç beklemiyorduk. O'nun bütün çalışma arkadaşları olarak kelimenin tam anlamıyla sarıldık. Aramızdan ebediyen ayrılsın acısını iğliklerimizde kadeş hissettik. Bu haberin gerçekliğine istemeye-

O. MUSABEG HALKİNİN YANINDAYDI...

rek inandık. Çünkü O'nun soylu emeklerine yakından tanık olmuştu, böylece sevgi ve saygıyı kazanmıştı. Mine yoldaşta Kürdistan sevgisi daha küçük yaşlarda başlamıştı. PKK hareketinin ulusal kurtuluş mücadelesini ortaya çıkardığı ilk yıllarda kendisine Kürtlük bilinci uyanmıştı. 1980'li yıllarda doğru Almanya'da işçi olan ailesinin yanına gitmiş, o dönemde kendisinin büyük kardeşlerini de politikayla uğraşması O'nun Kürdistan sorununa daha yakından ilgi duymasına yol aç-

mıştı. PKK'nın Avrupa'da henüz örgütlü faaliyetlerinin bulunmadığı sıralarda, PKK taraftarlarının çalışmalarına O da katılmıştı. Hurlang'ta dernek bünyesinde yürütülen faaliyetlerin aktif bir çalışanı durumundaydı. 1983 yılında Semir prokuraturünün geliştirildiği tahribatlar ve bazı kişilerin geri çekilmesi, Mine yolunda iradesi dışında mücadeleden uzak düşmesi sonucuna yol açmıştı. Hemen belirtilim ki, O, provokasyon alet olmadığı gibi, partiye katılmıncanınca da yitirmeyi. Provokatif dağıtılacağı kurbanı olmuştu. PKK'ye karşı sevgisini, bağlılığını, örgütlü faaliyetler içinde olmasına da korumayı ve beslemeyi ihmal etmemişti. Çevresinin çeşitli engellemelerine rağmen hep parti saflarında örgütlü olarak faaliyet yürütmenin yollarını aramıştı. Gelişmeleri takip etmekten geri kalmamış, bir gün amacıyla ulaşacağı yönündeki umudunu yitirmemiş. 15 Ağustos Atılım sonrası başlayan süreçte amacına ulaşmış, örgütlü faaliyetler içinde çokluğa yer almıştı. Ocak 1987 tarihinde dar blemişti eğitimden sonra profesyonel faaliyetlere başlamıştı.

Mine yoldaşın çevresinden kaynaklanan engelleri aşma gücünü göstermesini, O'nu tanıyanlar büyük bir hayranlık içinde takdir etmişlerdi. Bu, kendisindeki büyük inançla, PKK'ye büyük güvenle izah edilebilir. Olgun ve sabırlı bir kişiliktir. Dayanıklı, ağır sorunların altında ezilmeyen bir yoldaş. Çevresinin kendisine karşı olumsuz tavırları sabırla göğüslemişti. İnkayı temel olarak yaklaşmıştı. Nitekim Akademi'ye gitmeden önce onları ziyaret etmişti. Bir kez daha olumsuz tavırları karşılanmıştı. Önemsemeydi. Moralini bozmadı. Belki izüldü ama Kürdistan'a doğru yol alınmış sevincine teselli bulmuştu. Önemsemediği, her şeyini adanmış ülkesi Kürdistan'dır. Bir kez daha belirtilim ki, O, sabır ve olgunluğunda abidesiydi. Akademi'den Kürdistan'a göçüşüne günleri sayıyınca, ailesine bir kez daha yazmıştı. Yakınlarını mücadeleye çağırarak kendisini anlamaları gerektiğini izah etmişti.

1987 yılında Birefeld bölgesinde kitle faaliyetlerini yürütmüştü. Sahip olduğu olumlu özellikler kendisini yitiriveriler arasında saygın kılmıştı. Onlar tarafından sevilmisti. Buradan da basın-yayın faaliyetlerine gelip çalışmalarına katılmıştı. 1989 yılında Türkiye metropollerine giderek 3 ay kadar faaliyet yürütmüştü. Arcın partisi talimatıyla tekrar Avrupa'ya gelmişti. Yine görev gereği İsviçre'ye giderek oradaki

Adı, soyadı: **Emel ÇELEBİ**
Kod adı: **Mine**
Doğum yeri ve tarihi: **Karlowa, 15.10.1965**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1992, Musabeg-Hamur-Ağrı**

Devrimdir bu. Dünyanın en köklü değişim, altüst olaydır. Her şey çama halinde, yeni olan eskinin yerine geçme kavgasında. Gelişmeler çok yönlü. Beklenmedik kayıplar, kazanımlar, acılar ve sevinçler... Devrim hareketinde yer alanlar, büyük görevlerle ve bu görevlerin gerçekleştirilmesi önündeki büyük zorluk-

Mine yoldaşın Akademî'den basın-yayın çalışanlarına gönderdiği mektup:

Değerli arkadaşlar!

Bugün, Akademi alanına geldiğim 14. günü. Sizlere nasıl anlatsam, bilmem. Yaşam çok canlı ve planlı. Geldiğim günden bu yana kendimi bölümleri bir atmosfer içinde buldum. Mevcut beşimle küçük bir Kürdistan cumhuriyeti andırıyor. Her kesim ve sınıftan insanların olduğu, hemen hemen her yapının şu veya bu oranda temsil bulunduğu bir ortam.

Akademi ortamına geldiğim ilk gün, Başkan ile görüştim. Tabii o zamanki duygu ve düşüncelerimi izah etmem biraz zor. İnsanları yaşama bağlayan yüce bir insan. Kişinin kendisini en demokratik ortamda bulduğunu, kendisini tekrardan ve ciddi bir biçimde gözden geçirme ihtiyacını duyduğunu bir atmosfer... Kısa da olsa alan (basın-yayın faaliyetleri) sorunları üzerinde konuştu. Tabii bu arada sizin istemleriniz de iletti. Ancak kesip sonuca bilmiyor.

Yaşama adapte olmadıkça fazla zorlanmadım. Yalnız bu alanın kendisine özgü kuralları var. Bunları bilmediğimden pratik olarak bazı zorlanmalar yaşıyorum. Yaşamın fakat gün geçtikçe daha fazla alışıyor. Burada geldiğimden ancak birkaç gün sonra oradan ayrıldığım ve buracık olduğumun farkına vardım ve inandım. Başkan bile, "Nihayet kurtuldu" demekten kendini alamadı.

İlk günler daha eğitim planlaması yapıldığı için, bu süremi arkadaşlar yapısı ile tanışma ve kaynaşma ile geçirdim. Sorunlar fazla yabancısın olmadığımız sorunlar. Küçük Başur ve Türkiye metropollerinden katılan arkadaşlar ağırlıktadır. Tabii Türk olan arkadaşlar da var. Dolayısıyla beşimim kendi içinde ortaya çıkardığı sorunlar bulunmaktadırlar. Ancak ortamda öylesi bir netlik var ki, kim nedir, nasıldır ve ne yapmayı istiyor, bütün bunlar muğlak değil, açık ve nettir. Bu kapsam içinde herkes kendisini görüş değerlendirebilir. Bu ortama karşın bizim yetime ve yanlışlığı devrimciğimiz kendisini sınırlıyor.

Parti Önderliği'nin çözümlerlerini bu alanda dinlemek, insana bir başka şekilde kazandırıyor. Laf olsun diye değil, gerçekten oradayken güçlü sonuçlar çıkarmadığım sonucuna vardım. Gerçi şimdilik sadece Akademî'den ay-

tırırken veda konuşmasını dinledim. Ortaya koyduğunuz sorunlar ve bizden beklentilerin insan iğliklerinde hissediyor. Bir değerlendirmesinde, "Siz zindan başınızsın. Her şeyi kendinizden hapsediyorsunuz, buna hakkınız yok" diye bir belirleme bulundu. Çok ciddi söylüyor. O söz sürekli kafamda ve beni epey de düşündürdü. Parti Önderliği'nin yüzüne ulaşmak, başımız beyin ve özgür kişiliğe ulaşmak demektir. Hepimiz açısından önemli olan husus burasıdır.

1 Aralık 1991 tarihinde eğitim programımız başladı. Oldukça planlı bir yaşam. Yaşamım boyunca hiçbir zaman böyle planlı-programlı, yoğun ve her adımı hesaplandığı bir pratik ve yaşam içinde olmadım. Sabah ders, öğleden sonra çözümlerimiz üzerinde yoğunlaşma, akşam bireysel çalışma, çeşitli faaliyetlilik, nöbet vb. yönlü pratik içindeydi. Herkes harıl harıl çalıştı ve kendini döneme hazırlama yönünde çabalıyor.

Eğitimim ağırlığını kişilik oluşturuyor. Ülke ve değişik alanlardan gelen arkadaşlarım bizzat pratik içerisinde verdiği örneklerle, alan sorunları daha iyi tanıyan ve gün yüzüne çıkıyor. Oldukça demokratik bir ortam olan Akademi, gerçek anlamıyla özgürlüğün egemen olduğu tek toprak parçası. Parti sorunlarından tutulmuş sorunlara kadar hepsi dedi geldiği gibi, en güçlü çözüm yolları da ortaya konuluyor. Mevcut bileşim şimdilik 300'ü aşkın. Her gün ortanca yeni arkadaş geldiği için kesin rakamı vermek biraz zor. Şimdilik ağırlıklı kesimi Küçük Başur'dan gelenler oluşturuyor.

Çalışmalar oldukça yoğun. Bir tarafta kendimizi yeni döneme hazırlama çabamızdayken, diğer yandan da yapılan kadim konferansına hazırlıkla başlıyoruz. Tabii oldukça iddialı, özgür bir kişilik, özgür kadını yaratma noktasında. Eylem yoğunlaşmamız gerekiyor. Kendimizi yenilemek, geliştirmek bizden bekleniyor, buna cevap vermek gerekiyor.

Sabah sporu ve yürüyüşü biraz beni zorladı. Bu süre içinde bir kez geri kaldım. Çeşitli askerî taktikler geliştiriyor. Ben yabancısı olduğum için yer yer izlemek, kavradıklarımı da uygulamakla yetiniyorum. H.. arkadaş ile aynı bölükte

yer alıyoruz. Açık söylemek gerekirse hiç de askere benzemiyor. Zaten kendisine bu konuda çok da eleştirilmedi. Askerleşmede fazla iddialı da değil gibime geliyor.

Oluşturulan eğitim komisyonları içinde ben de görevlendirildim. Bugün ilk dersimi verdim. Epey zorlandım diyebilirim. Fazla güçlü olmadı. Sesim, ancak bana ve divandaki arkadaşlara yetti. Tabii birkaç gün sonra bir dersim daha var. Bunda daha da iddialıyım.

Havalar epey soğumaya başladı. Kar yağdı bile. Gerçi onun ardından bir günüş tüm karları eritti. İsrail-Filistin çatışmaları, silah ve bomba sesterleri ile duyuluyor. Uzak da olsa bazen insan kendisinin bir çatışma ortamında hissediyor.

Özel sayı (1991 tarihli Serxwebûn Özel Sayı kastediliyor) bekledik, fakat bir türlü bulmaya gelmedik. Tahminime göre şimdiki dek bitmiş olması gerekiyor. Yine de bekliliyorum. Tabii diğer sayılar da merak etmiyor değilim, ama özel sayı bence önemli.

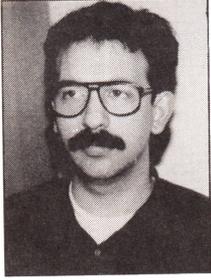
Bir arkadaşla konuşurken, "Ben yayınlanmasını için yazı gönderceğim. Kürdistanlı yurtsever gençliği yönelik olacak" dedi. Ortak yazmamızı söyledi. Fakat ben, "Basın-yayın birimine yazmaya yönelik çağırış yapacağım" dedim. Bu mektubum aynı zamanda böyle bir çağırış da içerir. Artık belirleyici olan koşullardır. İnsan bazen düşüncüler, bu, arkadaşlarla tekrar bir arada olmak için... Tabii bu alanda olursun bir anlam kazanır diye düşünüyorum. Ama şimdilik işlerimizin çok yoğun olduğunu sanıyorum. Bahara belki görüşürüz.

Tüm arkadaşlara hitaben yazdım bu mektubu. Bileşim olarak kalabalık olduğumuz için isimlerinizi tek tek yazmadım. Eğer bölümleri bir teşebbüste bulunursanız adlara isim unutulabilir, bunu da istemiyorum. O nedenle her arkadaş okurken kendisine, toplu okursanız hepinize hitap ettiğimi kabul edin.

Mektubuma sonuçlandırırken, tüm arkadaşlara derinden saygılarımı üstün başarılar dilerim.

**Mahsum Korkmaz Akademi
Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi
öğrencilerinden Mine
7 Aralık 1991**

İhanete karşı bağımsızlığın büyük sembolü Hüseyin yoldaş BÜTÜN İNSANLIĞIN ÖZGÜRLÜK KAHRAMANIYDI

Adı soyadı: **Hüseyin ÇELEBİ**
Kod adı: **Muzaffer, Sadun**
Doğum yeri ve tarihi: **Hamburg (Almanya), 1967**
Şehit düştüğü tarih ve yeri: **12 Ekim 1992, Güney Kürdistan**

Bir parçamız daha düştü toprağa. Ağırlığını, büyüklüğünü iliklerimizde hissederek... Acısı gururlandığımız kadar derin. Tüm hazırlarımıza rağmen bu denli erkenden oluşturma kabulüdenemiyor. Yaşamalıydı bu parçamız, hem de mümkün olsa, devrim yaşadıkça.

Yaşadığımız yeryüzünde kötlüğü temsil eden kişiliklerin yanısıra, çok soylu özellikleri kişiliğinde toplayıp bunları insanlığın hizmetine koşturanlar da sayısızcadır. Bu kişiler çoktur da, ya duyulmazlar ya da hizmetleri için elverişli ortam bulamazlar. Kürdistan ise artık bunun elverişli ortamına sahne olarak kahramanlar diyarına dönüşmüştür. Bu kahramanlar ki, her türlü anlamların çerçevesini aşan yiğitlerdir. Yazmak, tanıtmak zor oluyor, eksik kalıyor. Bir kanlılar ziller, oğru, eksik kalıyor. Bu konuda teselli eden, ne kadar saygıyla ansak yine de yeterli bulmadığımız bu kahramanların yarattığı somut eseri gördüğümüzü olamazdık.

Geçtiği yıllarda, uğraş verdiği sahalarda, tanıştığı insanlarla silinmez izler bırakan **Hüseyin'** kim anlatabilir? Kim O'nun hakkında anlatıklarından tatmin olabilir? Bunda kim kendisine güvenebilir? 20 Aralık 1992 günü Gießen'de yapılan Ulusal Meclis Konferansı'nda "Hüseyin ÇELEBİ" adı geçtiğinde sa-

landaki herkes nasıl ayağa kalkmış, "Şehit namirini!" sloganıyla nasıl anmıştı? O an Hüseyin'i tanıyan herkesin gözleri nasıl yaşarmış, yürekleri nasıl açılmış olmuştur? Yakından tanıyanların bile nasıl etkilenip duyulanmıştı?

İşte bu büyük insanı yazmak zor. Duyulan sevgi ve saygıyı ifade etmek imkansız. Ne kadar yüceltilse, ne kadar soylu sıfatlara layık görülse, yine de o anlatılmaz kadar büyük bir insan.

Sadece Kürdistan halkının değil, insanlığın yiğit bir neferediy. Gerçek bir enternasyonalisti. Başka halkların mücadelesinde yer almış değildi, kendi halkının öz davanın görevlerini omuzlamıştı. Buna rağmen O'nun taşıdığı soylu enternasyonalist özellikler, çok az insanda bulunabilecek özelliklerdi.

Almanya'da yaşama gözlerini açmıştı. Aslen Karakoçanlı'yı. 1967 yılında doğduktan 7 yıl sonra, yani 1974 yılında Irak devleti tarafından katledilen Güney Kürdistan halkı için yapılan bir dayanışma yürüyüşüne babasıyla birlikte katılmıştı. Fakat 18 yıl sonra ise, 1974'de katliama neden olan Güneyli işbirlikçi güçler bu kez O'nun Güney Kürdistan'da şahadetine neden olurlar. 7 yaşında Güney halkı için Irak sömürgecilerinin protesto eden Hüseyin, daha sonra büyükler, mücadeleye katılıyor ve en son olarak görev gereği Güney Kürdistan'a geliyor. İkel milliyetçilik, aynı Hüseyin'e yer vermek istemiyor, TC'nin dayatmaları doğrultusunda O'nun kovmak istiyor. Hüseyinler, "burası da Kürdistan'dır" deyip ilkel milliyetçiliğin, dolayısıyla Türk sömürgecilerinin dayatmasını reddedince, uluslararası emperyalist desteğine de sağlandı. Bir karışık derinliği saldırdı başlatılıyor. Bu ortak saldırıya karşı kahramanca direnişte Hüseyin yaralanıyor. Daha sonra ilkel milliyetçiliğe bağlı peşimegerler tarafından yakalanıyor ve bu yerleri haliyle bir uçurumdan aşağı atılıyor. Çok acı ama bir o kadar da gerçek. Henüz 7 yaşında Güney halkı için Avrupa'da yürüten Hüseyin, Güney halkının temsilcileri olduklarını söyleyen Talabani ve Barzani'nin sayesinde böyle bir sonla karşılaşıyor.

İşte doğuya kabul edilmesini en

zor olan bir olay. Bir tarihin en çarpıcı ve de çok acı bir gereği. Bağımsızlığı teslimiyetle, dirençsiz ihanet-

*Annem yazdırın mezar taşlarını adımları
Getirsin, gelsin beni öten
Topraklara sürsün yüzünü
İlkin ilkin akan gözyaşlarını
Coşup kaynayan içinin acısını
Saçlarına ak düşmeden
Bebelerin olup baba demeden
Torunların olup dede demeden
Sana kurşunlar sıkılırken
Senin yanında olsaydım
Siper olsaydım
Kurşunların önüne geçseydim
25 yaşında kanlı Kürdistan dağlarına
Çiçek gibi ekildin
Ruhun sad olsun
Yerde yatma, Nur'da yat
Mekânın cennet olsun
Ruhuna el fatiha
O çok sevdiğin topraklarda
SEN
Rahat uyu büyük insan
Biricik evladım Hüseyinim*

Annem Fehime Çelebi

le tarihi hesaplaşması. Yaşamaya hakkı olanla olmayanın en yalın gereği...

Bunun için Hüseyin'i, bağımsızlığı ihanete olan tarihi hesaplaşmasında ölümsüz bir sembol olarak anacağız...

Hüseyin'in erken politikaya taşınmasında ailesinin yurtsever olması etkili olmuştur. Babası, Dersim'in büyük bir katliamı yaşadığı 1938 yılında doğmuştur. 1959 yılında yurt dışına çıkmak zorunda kalmış ve birçok devleti dolaşmıştır. Elbette bunun nedenleri vardı. İşte yaşadığımız kendi ülkesinden uzak alanlarda doğup büyüdüğünün farkında olarak daha küçük yaşlarda arayışlar için girecek araştırmaya başlamış. Farklı bir kültür ortamında büyümüş. Safalara katıldığı ilk yıllarda kimi sohbetler sırasında, "Benim bir yarım Kürt, diğer yarım da Alman" diyorodu gülerken. Daha çok Almanca konuşuyordu. Türkçeyi sonradan öğrenmişti. Marksizmi ise Almanca kaynaklardan araştırarak kavramıştı. Nitekim güçlü bir bilgi birikimi vardı.

Sosyal ve kültürel olarak gelişkin. Başka kültürlerin etkisi altına girme yerine, bu kültürlerden bütün olumlu öğeleri kişiliğinde toplayan ender kişiliklerden biriydi.

Henüz partimizin örgütlü faaliyeti-

cümenin bir bölümünde "sıkışmaktan" bahsedeceğini, ama bir türlü bu kelime aklima gelmiyor. Sıkışım yumruğuma bakıyorum ama yine de hatırlayamıyorum. Sahneded olduğumuz için kimseye sorup öğrenme-

lerinin yürütülmediği yıllarda Alman Komünist Partisi'ne üyelik kaydını yaptırarak, bir Kürt olarak çeşitli faaliyetlere katılmıştı. Daha sonra ise PKK'yle tanışma fırsatı yakalamıştı. Kürdistan gerçekliğini kavradığı oranda, bunu tanıdığı Alman çevresinde de götürmeye çabalamıştı. Üyesi bulunduğu komünist partisine ise Kürdistan sorunuyla gerçek boyutlarıyla neden kabul edilmediğini dayatmaktan geri kalmamıştı. Tartışmacı ve girişken. Ne istediğini bilen ve bunu oldukça da güçlü ifade edebilen özelliklere sahipti.

Ulusal kurtuluş mücadelesine ilk katılmaları için ilişkiler faaliyetine sunmaya başlamıştı. Yabancı dostlarla yapılan görüşmelerde tercüman olarak bulunduktan kısa bir süre sonra, parti yetkililerinden aldığı perspektiflerle görüşmelerini yürüttüğü taraflarından bir komunyalaştı. Almanca anlatımdaki yetkinliğini yanısıra, gittikçe Türkçe anlamda da hakimiyet sağlamıştı. Türkçe diline ilişkin bir anısı şöyle anlatmıştı: "Kulama geçesince bir Alman dost konuşma yapıyor sahnedeyim, ben de tercüme edecektim. Bazı yerlerde çok zorlanıyordum. Ter-

risatım da yok..." Bu anısını yine partinin bir kuruluş yıldönümünün kutlanacağı salona doğru giderken dile getirmişti. Coşukluğu, neşeliği, moral akan bir irimaktı.

Birkaç yıl Almanya'nın Hamburg şehrinde dış ilişki faaliyetini sürdürmüştü. Bu faaliyette oldukça aktifti. Başarıları bir pratğin sahibiydi. Hızla kavıyor, gelişiyor ve daha o dönemde büyük bir gelecek vaat ediyordu. Bu süre içerisinde tüm kişisel bağlarını kopararak profesyonel devrimcilik başlamıştı. İnşaatçı ve karırlıydı. O'nun bu yönümlü sıradanlığı çok ötesinde soyluydu.

1987 yılında Hamburg alandından Köln'e geçerek Kürdistan Komite'de faaliyet yürütmeye başlamıştı. Toplantılar, görüşmeler, daha değişik çalışmalar için alandan alana koşturmuştu. Avrupa alanı olsa da, aç kalmış, susuz kalmış, uykusuz kalmıştı. Bütün bunlar, yitkinlik bir yana, kendisini çelikleştirmiş, çalışmalarında yetkinleşti. Oldukça politikti. Gelmeleri yerinde karışık verebilen, bilası durumlara hesaplayabilen bir özgürleşti. Muhataplarının nabzını yakalayabilen, koşulları dikkate alan ve böylece

← kitile faaliyetlerinde yer almıştı. Basın-yayın faaliyetlerinde kendisine ihtiyaç duyulunca tekrar geri gelmişti. Göz nuru ve beyin gücüyle Serxwebün, Berxwedan, kitap, dergi vb. yayınlar için büyük emekler harcamaya başlamıştı. Kimi zaman 48 saat uyuşmadın işlerin geliştirilmesi için çabalamıştı. Bunca çalışmaya, dolayısıyla yorgunluğa ve yitkuzusluğara rağmen yakınmıştı. Yeni gelen arkadaşlarına yardımcı olmaya çalışmış, onları yetiştirmek için eğitmişti. Bunu da büyük sabır gücü ve olgunluğa başlamaya çalışmıştı. Kendisinden sıkayeti olan çıkmamıştı. Bunun bir sonucudur ki, şahadet haberi geldiğinde bütün çalışma arkadaşları iliklerinde kadar acı duydular, kabullenmekte zorlandılar. O'nun soylu özelliklerini anlata anlata bitiremediler. O'nun şahadetine bağlı kalmanın gerekleri üzerine tekrar tekrar yoğunlaştılar.

Oldukça alçakgönüllüydü. Sorun-suz bir yoldaşımızdı. Çevresine kaynaşan bir insandı. Ertelemeçlikten

uzak dururdu. İşleri zamanında yapmak, kendisine en doğal görev sayardı. Kendini tümden çalışmaya verirdi. Diğer yandan ise yürüdüğü Kürdistan sevgisine inanıyor. Bu sevgi, bu bağlılık, bu beşer ve bu kararlılık O'nun temel güç kaynağıydı. O'nun adeta bir sabır taşı yaparı, olgunluğun zirvesine çıkaran temel gerekler bunlardı.

Emeği saygılıydı. Bilinçli bir emeğin sahibiydi. Neyi ne için yaptığını biliyordu. Bunu çabla arkadaşlarına da anlatır ve böylece onun doğru bir emek gereğini ulaştırırmaya çalışırdı. En zor işleri üstlenerek, hiçbir fedakarlıktan kaçınmazdı. Fedakarlık, yaşamının doğal bir parçasıydı. Pratik işlemlerde de yardımlaşmak, moral vermek O'nun belirgin özelliklerindendi.

Uzun yıllar yayinevi çalışmalarında yer almıştı. 1991 yılında daha bir coşukluğu Kürdistan'a gideceği müjdesini almıştı. Yedeklerin yetiştirilmesi ve bazı yaygın çalışmalarının sonuçlandırılması ardından, O'nun hayali gerçekleşecekti. Bu gidisi erken-

leştirme için, öntedeki görevlere her zamankinden daha fazla azimle sarılmıştı. Çünkü kendisindeki Kürdistan hasreti en dayanılmazındandı. Bu hasreti dindirerek için, çok özlediyi vatanyı kucaklamak için emeğine emek katıyordu. Akademi'y e gideceği haberi öylesine sevinmiş, öylesine mutlanmış ki bir türlü hayalini gerçekleştireceğine inanıyordu. "İnanamıyorum" diyordu, "ancak oraya gidersen, her şeyi gözlerimle görürsem inanabilirim." Biz de O'nun adına sevinmiş, coşkusuna ortak olmaya çalışmıştık. Nitekim, o böyle bir müjdeyi hak etmişti. Artık yıllardır uzak kaldığı ülkesiyle kucağının zamanı gelmişti.

Birkaç yıl boyunca mücadelede şehit düşen arkadaşların anısına hazırlanan yazılanlar dizgisini yapmıştı. Acı duymuş, gurur duymuş, saygı duymuş, onların yolunda yürümeye ölüne göre olarak koymuştu. Akademi'ye gitmeden önce 1991 yılında hazırlanan **Serxwebün Özel Sa-**

ysı'nın bütün yazılarının dizgisini ve sayfa biçimini tek başına yapmıştı. Çok az uymuş, hiç dinlenmeden özel yazın çalışmalarını yürütmüştü. Bu O'nun yayınevindeki son çalışması olacak, ardından Akademi'ye gidecekti.

"Kalmamış olsa da

şu dünyada mezarım

hatırlayıp tek canlı

gelmece de başucuma

o müjdeyi ben

doğadan alacağım..."

Mine yoldaşın ipe çektiği gün gelip çatmıştı. Özel sayı sonuçlanmış, artık beklemeye hiç niyeti kalmamıştı. Artık gidici hazırlanmış. İnsan ancak o kadar coşuklu ve mutlu olabilir. Kasım 1991 tari-

hi O'nun için o güne kadar yaşamadığı bir dönem olmuştur. Coşuklu, sevinçli ve huzurlu bir vedalaşmaya kendisini Kürdistan'a doğru yönlendirmişti.

O'nun artık Mahsum Korkmaz Akademisi'nde görüyoruz. Son 70 yılın en şiddetli kişiyi yaşadığını ve metrelere aşan kırkın bembeyaz kapladığı Bekaa Vadisi'ne ulaşmanın heyecanı içindeyken hatırlıyoruz. Sevinçten gülen gözleriyle çevresini süzerek, yeni yeni duygularla coşarken düşünürüz.

Artık O, Akademi'nin umut vaat eden öğrencileri arasında siyasi ve askeri eğitim gören bir askerdir. Ders veren, ders gören; çevresine öğreten, çevresinden öğrenen bir militandır. Arkadaşlarını çok seven, arkadaşlarına çok sevilen bir komutan adaydır. Soğuk ve karlı günlerinde cadırların loş ışığında okuyarak yoğunlaşan, nöbet saatlerinde büyük duyurularla ilgili salla-nmış sarılan bir savaşçısıdır. Şehit Ahmet Tekme ve İktidara Yürüyüş eğitim devrelerinde iz bırakan say-

sonuca ulaşabilen bir pratığın sembolüydü.

1988 yılının ilk aylarında Almanya devletinin partimize karşı giriştiği operasyonlar sonucu O da tutuklanarak aramızdaydı. Göstirdiği kişiliğiyle taktığı tutum, politik tutuklu arkadaşlarının da büyük takdirini kazandı.

1990 yılının ilk yarısında diğer bazı arkadaşlarla birlikte tutuklusuz yarılanmak üzere serbest bırakıldı. Tutuklanmadan önce yürüttüğü faaliyetlere geri döndü. Dış ilişkii faaliyetlerinin yanısıra yabancı dillerde yayın yapan Kurdistan Report dergisi çalışmalarında üst düzeyde sorumluluk üstlendi. Bu süre boyunca Avrupa'daki basın-yayın faaliyetlerimizi yönlendiren Yazı Kurulu'nun içinde yer aldı. Böylelikle yoğun bir faaliyetlilik sürecini yaşadı.

1991 yılının Temmuz ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Bu dönemde Türkiye'deki cezaevlerinden çıkan birçok arkadaş Akademi'de hazır bulunuyordu. Mücadelelerin bütün sahalarına dayatılan doğru devrimci çizgi, cezaevi pratiğindeki dayatılmıştı. Bu aynı zamanda kökleri cezaevlerine kadar uzanan bir provokasyonun bosa çıkarılması yönünde gerçekleştirilen bir müdahaleydi. Bu amaçla Akademi'de PKK Zindan Konferansı'nın yapılması kararı alınıyordu. Hüseyin yoldaş da, Almanya'da geçirdiği tutukluluk süreci nedeniyle konferansın doğal delegesi durumunda olur ve konferansın çözümleyici geçmesi yönünde katkıları sunar.

Bu konferansın ardından başlanan Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'nde Şehit Hasan Takım'ın temsilisi olarak atandı. Ölümlü özelliğiyle hem Akademi genelinde ve hem de takımında sevilen-sayılan bir konuma ulaştı. O'nun eğitim devresinde gösterdiği yararlılıklar birçok düşünmeyecek düzeyde olur. Çünkü ders komisyonunda yer almıştı. Vereceği derslere güçlü hazırları ve yapının aydınlanmasına büyük katkıları sundu. Bütün yapı, O'nun verdiği

derslerden memnun kalırdı. Hem öğretmenin, hem de öğrencinin pratiğinin en güçlü şekilde sergilenen arka planıydı bir olmuştu. Avrupa'da doğup büyümesine rağmen, kamp koşullarından olumsuz etkilenmedi. Askeri olarak da gelişme gösterdi. Yıllardır mücadele zorluklarını yaşamış bir militan gibi kamp koşullarına adapte olmuştur.

Eğitim devresi henüz tam sonuçlanmadan Kasım 1991 tarihinde Güney Kürdistan'a gitti. Akademi pratiğindeki gösterdiği başarı nedeniyle Parti Önderliği'nin talimatı üzerine Haftanın kamp yönetimine alındı. Orada bulunan yeni savaşçılara eğitim sorunlarıyla ilgiliydi. Yeni kampa giden yabancı ziyaretçileri ve gazetecileri de karşılayarak, o büyük iknâci özelliğiyle çoğu gençliği anlatmaya çalıştı. Yoğun faaliyetlilik süreci burada da devam etti. Yorulmak nedir bilmedi. Nitekim O'nun peşinde olup aradığı, koşulların

na adayın bir kahramanıdır. Her koşulda ve her zorlukta kararlılığı esas alan, bunun başarısını için hiçbir fedakarlıktan çekinmeyen bir PKK'liydi.

Ekim 1992 tarihi, Kürdistan'da bağımsızlık ilâhînetin tarihi bir hesaplaşmaya girdiği bir kesitir. Kürdistan ihanetin birçok boyutuna bürünmüş olmuştur, ancak böylesine içgrec olanniki ilk defa görecekti. Bütün halkımız bundan utanç duydu, bunu alnına sürmek isteyen en karasından bir leke olarak tanımladı. Emperyalızın ve sömürgeçliğin gayrimuşru çocuğu olan "Kürt Federe Devleti"nin nememen bir oluşum olduğu, tarihimizin bu sayfasında en yalın biçiminde gözler önüne serildi. Bu oluşumun ilk kurşunu, Kürdistan halkının gerçek kurtuluş davası temsilcilerinin sıkması hiçbir şekilde unutulmayacak bir ihanet girişimidir. Bunun ne anlama geldiği konusunda genişçe yazıldı, yorumlandı.

birlikte uygun bir noktada korumaya alındı. İkel milliyetçi güçler yaralı yoldaşlarımızı yakaladılar. Bunlar arasında Hüseyin yoldaş da vardır. En gözükara bir biçimde yaralı yoldaşlarımızı katlederler. Hüseyin yoldaş ise bir uçurumdan aşağı atarlar.

Hüseyin yoldaşımızı kaybettimiz tarih, 12 Ekim 1992. O'nun aramızdan ayrılışı büyük bir hayal kırıklığıyla birlikte, büyük bir değer olarak da kazanılmıştır. O'nun büyüklüğü, başarısı yenileri yaratacaktır. Her şeyden önce kararımız, inancımızı daha da bilemiştir. Kazanmaya kesin kararı kılınmıştır. Unutulması mümkün olmayan izler bırakmıştır ki, bu zaferi sağlanırmada adınımlarımız sağlamlaştırmıştır. O'nun sömürgeçliğe ve her türden ihanete karşı içinde yer aldığı büyük bağımsızlık yürüyüşü kendisi sürdürülecektir. Hiçbir güç bunu engelleyemeyecektir. Sömürgeçlik ve ihanete

temelinde temelde kusaçağız. Vatan topraklarını, karşısında savaşarak ölümsüzlüğün her türden yabancısı işgalden, olumsuzluktan arındırma kadar direneceğiz. Bu kararlılığımızda güç kaynağımızdır, işimizdir, hiçbir şekilde sarılamayacak inancımızdır. Sana bağladığımız biricik gereğinin, tarihin er veya geç ama mutlaka bir kesitinde büyük Kürdistan devrimini gerçekleştirmek olduğunu usa unutmuyacağız. O büyük gün geldiğinde, gözlerimiz görmese de, zaferi seninle kutlayacağız. Seni öylesine yüreğimizin derinliklerine gömdük ki, attığımız adımlarda, vuruş tarzımızda, savaşımın bütün alanlarında seninle birlikte olacağız, anını sonsuza dek rehber alacağız. Seni erkenden kaybetmek ne kadar zorsa, o kadar da zaferi yürütüşümüzün hızlandıracağı. Başkan APO, "Hüseyin çok değerliydi. Avrupa'da doğup büyü-

*Sevgili oğlum ve yoldaşım
Biricik Hüseyinin
Sanmaki acı çekiyorum
Bir baba olarak
çok acı çekiyorum
Çünkü ben bir babayım
Fakat ben bir şehit babasıyım
Ah şu kâhpe ihanet olmasaydı
Fakat sana ve tüm
şehitlere söz veriyorum
Bu yolda yürüyeceğimi
Senin bıraktığın yerde zafer
bayrağını Kürdistan dağlarında
yükseleceğimize
Size söz veriyorum
Söz onurdur, onuru
çığnıtmeyeceğiz*

**Annen ve kardeşinin adına
Baban ve yoldaşın Rifat Çelebi
(Kale Rifat)**

zor olduğu sahalarında mücadele etmekte. Akademi'de bulunduğu dönemde Avrupa'ya dönmeye istekli olmaksızın, sıcak savaş cephesinde yer almak istediği yönündeki önerisini Parti Önderliği'ne sunmuştu. O, bu görevi kendisinin hazırlamıştı.

Haftanın kâmpında tıyo hastalığına yaklanmış, bu nedenle de çok da kilo kaybedip fiziki olarak zayıflamıştı. Fakat O, bir yandan bu fiziki rahatsızlığına karşı mücadele halindeydi, diğer yandan üstlendiği görevlerini başarmaya azmi ve kararlılığı elden bırakmamıştı. Çünkü O gerçek bir militan, bütün yaşamını ülkesinin ve halkının kurtuluş davası-

Ekim ayında bir yanda böylesi bir içgrec ihanet yaşamırken, diğer taraftan görkemli direnişler yaşandı. Kürdistan terk edilmedi. Kahramanlıkların örnekleri sayılabilecek geçirdi. Halkımızın onuru temsil edildi, bağımsızlık ve özgürlük bayrağı yere düşürülmedi. Kan ve ca pahasına da olsa ihanete geçit verilmedi. Bundan sonra da verilmeyecektir.

İşte Hüseyin yoldaşımızın bu noktada değerlendiriyor ve O'nu bu temelde soylu bir mertebeye oturuyoruz. O, bu kahramanca direniş içindeyken, halkımızın bağımsızlık mücadelesini kararlıca savunurken yaralandı. Diğer bazı yoldaşlarıyla

tin soysuz kökleri Kürdistan topraklarından mutlaka sökülüp atılacaktır. Yoldaşımızın kan verdiği büyük devrim eseri korunacak, geliştirilecek ve zaferle taçlandırılacaktır. Bu, en kutsal amdimizdir, yaşam gereğimize. Bunun için daha çok kan ve can vermeye hazır olacağız. Bu yolda engeller ne olursa olsun, Hüseyinleri takip etmeye kararlı olduğumuz bu kez daha haykırıyoruz.

Hüseyin yoldaş! Sen onurumuzsun. Halkımız da senin gibi bir kahramana sahip olduğundan gururludur. Unutmayacağız seni. İhanete karşı kinimiz dinmeyecek, nefretimizi senin şahade-

mesine rağmen başarılı bir pratığın sahibiydi. O'nu Avrupa'daki Kürt gençliğinin sembolü olarak görmeyeceğiz" diyor senin için... Evet, bu tutuklu karşıtlığı bulması gereken bir çağdır. Gençlik seni unutmuyacak, manevi komutanı esas alacaktır. Özgürlüğün doruğuna yükselen, ölümsüzlüğün sonsuzluğuna uçan. Sana söz veriyoruz: Kürdistan yaşadıkça yaşayacaksınız, olmasa bile halk olarak yoldaşlar seferber olacaktır. Her iki durumda da beraberiz. Kan verdiğin eseri mutlaka zaferle taçlandırarak, seni unutmadığımızı ispatlayacağız. Buna kesin kararlıyız.

gün bir kişiliktir.

Yayınvında edindiği yeteneklerini Akademi'de de konuşturur. Parti Önderliği'nin "Ocak 1984 Konuşmaları" ve "Ocak 1992 Çözümlemeleri"nin redaktesinde büyük pay sahibidir. Gecenin geç saatlerinde, kimi zaman da sabahlara kadar elinde redakte işleriyle uğraşır. Akademi'deki 500'ü aşkın öğrencisi arasında bu işi en iyi yapanlardan biridir. Akademi'nin redaksiyon çalışmalarında yer almamasına rağmen, her zaman yardıma hazır bekler. Büyük yardımlar yapar. İkinci eğitim devresinde takım temsilciliğine layık görülür. Görevinde başarılı olur. Temsilciliğini yaptığı takım arkadaşlarının eğitimine, mücadeleye hazırlama için unutulmaz çabalar harcar.

O, tutarı bir özgürlük anlayışına sahiptir. Kimi kişiliklerde bu konuda yaşamı yanlış eğilimlere düşme-ğidği gibi, bu tür anlayışlara karşı doğru özgürlük anlayışını dayatır. Kadının özgürleşme sorununa büyük önem verir, Parti Önderliği'nin bu konudaki çözümlerini izlerin-

de yoğunlaşmayı vazgeçilmez görevleri arasında sayar.

İktidara Yürüyüş Eğitim Devresi sonlarında, bu kez de Kürdistan'ın ulaşımın günlerini sayar. Sabrızlık içinde, coşku içinde, kesin kararlı içinde... Amed Eyaleti'ne gitmek tercihi olur. Önerisi uygun görülür. Nitekim getirilayazı karar durumdur. Haziran 1992 tarihinde Bekmeda Vadisi'nden Kürdistan'a doğru yol alır. Umut ve heyecanla gider. Sağlam bir inaç temelinde kahramanca yönelir. İkkin Güney Kürdistan'a gider. Kısa bir süre sonra Kuzey Kürdistan'ın Serhed Eyaleti'ne geçerek Vatanıyla kucaklaşır. Sevinci tarifiş olur. Yaşadığı anı dünyalara değişmez olur. Buradan da komutasındaki bir grupla Amed Eyaleti'ne giriş için öz-ğür dağlara vurur. Bir köye varılır. Grupta yerleşme tecrübeli olan arkadaş bulunmaz. Köylüler tarafından karşı görülür. Her işbirlikçi tarafından ihbar edilince, civarında buldukları Ağrın'ın Hamur ilçesi Musabeğ köyünde düzenlenen askerlerince kuşatmaya alınırlar. Sıcak bir Ağus-

tos günüdür. 15 Ağustos'un yaldını mü nedeniyle TC ordusu aral halinde. İhbarı alan korkak TC askerleri kalabalık bir güce Mine'lerin üzerine yürür. Günlerden 12 Ağustos günü, 15 Ağustos'a 3 gün kalır... Grubun her tarafı sanılır. Yukarıda bombalar yitkili helikopterler uçurmuş kargalanı gibi. Tek seçeneç vardır. Direnmek. Yenilmekten korkan düşman güçleri bombalar yağdırır. Bütün insanı duygularından yoksun olarak... Büyük bir barbarlık, vahşet örneğini sergilerler... Mine'ler ölümsüzlüğün mertebesine yükselirler... Düşmanın sadistliği bunlarla da bitmez, şehit düşen grubun tümü bir çukura atılır. İnsanlık özelliğinden uzaklaşmış canavar pençelilerle...

Elbette ki, düşman buna sevindi. Belki de zafer sarhoşluğuyla kapılarak kadeh tokuşturdu, salıyalı ağızından kahkahalar yükseldi. Gerçekte ise bir parça özgür yaşam daha kurtarılmıyordu. Mine ölmüydü. Ölümsüzleşerek zafer kazanıyor ve böylece yerli şafakları aydınlatıyordu yolu takip edenler

çin. Bedeni parampaçca edilip tutulmuş hale gelse de, beyaz kefenle sarılamadan canavarların içgrec pençeleriyle bir çukura fırlatılsa da, O'nun yaşamı milyonların yüreklerine uçuşuyordu...

O, ölümün soğuk nefesine aldrmadan özgürlüğün doruğuna yürüyordu. Tek başına değildi, milyonların gökde yeni bir yaşamı kurmanın coşkusuyla doluydu. Bir umut ışığıydı, özgürlüğe ulaşayanların susuzluğunu gideren özgürlük deniziydi. Ülkesinin sömürge topraklarında yaşayan insanların beslediği okyanustu. Bu ırmaqlar, bu göller, bu denizler ve bu okyanuslar kurtulmaya-yacak, her türlü engelle rağmen yükselen dalgaları kırılmayacak...

O, bunun bilincindeydi yeni şafaklara doğru yürünce, ölümün tuzaklarından kaçarken. Partisinin öğretilmiş, yoldaşlarına tam güvenmişti...

Bayrağı yoldaşlar düşürülmedi Mine... 15 Ağustos gününe üç gün kala ölümsüz kahramanlar kervanına katıldı. Gördüden 15 Ağustos'u. U-

mut nasıl da büyümüşü. Milyonlar, Kürdistan'ı nasıl da kahep düşünme kapatmıştı. Sana manyor, güveniyoruduk. Yüreğindeki özlem dağların görmesine tanık olmuştuk. Kürdistan'ın olan derin sevgine hayran kal-

Yarım kaldı soylu amaçların. Devamını getirmek bizlere kalmı. Özgür-müyer belki gözlerimiz seni, ama özgürlüğe susamış vatan topraklarına umut tohumu olarak ekidigini biliyoruz ve onu büyüteceğimize yemin ediyoruz. Sen yaşayacaksın. Çarpın yüreklerimizde, zaferi için düşünen beyinlerimizde abideleşecek. Sana söz veriyoruz: O büyük zafer gününü, seni aramızda düşünerek kutlayacağız...

"Nasrili ellerde yaratılan

o görkemli bayramı

ben de katılacağım..."

Güney-Batı (Tolhildan) Eyaleti'nde şehit düşen yoldaşlarımız, dağlarımızda ve Kürdistan gerçeğinde zafer türkümüzdür

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rojhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Gerger, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mart 1992, Besni**

Adıyaman'da doğup büyüyen **Rojhat** yoldaş, mücadele safalarına katıldığı güne kadar sömürgeci okullarda okudu. En son İstanbul'da Cerahpaşa Tıp Fakültesi Dış Hekimliği'nde okuyordu. Kemalîst düşüncelerin en üst düzeyde aşındığı okullarda, Kürt halk gerçeğini korumak, özünü temiz tutmak kendi başına önemli bir direnme ve mücadeledir. **Rojhat** yoldaş da, ulusal inkarcılığa karşı güçlü bir yurtseverliği, dürüstlüğü temsil eden, özünü koruyan bir nitelikteydi.

Parti mücadelesi ve düşüncesizliği öğrenen iken tanıştı. Kürdistan gerçeğini ve PKK'nin militan direnişçiliğini araştırıp kavradıkça gerillaya katılma gerekliliğine inandı ve bu inançla Nisan 1991'de Türkiye metropollerini terk ederek Kürdistan'ın dağlarına, Botan'ın engin direnişçiliğine ulaştı. Besteler mntıkasında bir dönem pratik faaliyetler içerisinde yer aldı ve yetkinleşmesi için Temmuz 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisine gitti. Akademi sahasında askeri ve siyasi eğitim gördü. Burada yetkinleşmek için kişisel dönüşümüne büyük önem verdi. Halk ve ulus gerçeğini, PKK'nin militan özünü derinden kavradı ve sade bir halk devrimcisi olduğunu pratik yaşamında ispatladı. Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istiyordu, bu talebini partiyeye ilettili. Bu temel eğitim üzerinde daha çok derinleşti. Gerger-Kahta alanına gitmek için yoğun bir bilinçlenme sürecine girdi, planlar geliştirdi ve gerilla sanatının bu sahada tutturulması için gerillaya yaşam, taktikler, savaş özellikleri üzerinde durdu. İsteddiği alanlara gideceğini duyunca daha çok yüklendi kendisine. Coşkuluydu, özü ve sade bir kişiliğe sahipti. Akademi sahasında komutanlığa aday bir militan olduğunu kanıtlanmıştı. Önce takım komutan yardımcılığı görevini üstlendi. Yoldaşların gelişimi için çaba sarfetti. Daha da yetkinleşmesi için takım komutanlığı görevini yürüttü ve

bu görevlerinde başarılı bir pratik sergiledi. Ülkeye dönüş yarışının başında ilerliyordu. Sade özellikleriyle sevgi ve saygı kazanmıştı. PKK'nin militan direnişçi özünü ulaşmanın büyük savuşturması **Rojhat** yoldaş, bu kez kendini ülke pratiğinde sınamak istiyordu. Partiyeye iletildi talep kabul görünce Mart 1992'de bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne gitti.

Yoldaşlarına layık bir pratiğin sahibi olacağına söz veren **Rojhat** yoldaş, 15 Mart 1992 tarihinde Besni alanından Adıyaman'a gitme hazırlıkları içindeyken çıkan çatışmada, çağdaş Kawa Mazlum Doğan yoldaşın ruhuna yemin ederek güçlü bir direniş sergiledi ve mevzisini düşmana karşı koruyarak şahadete ulaştı. Yeri geldiğinde nasıl kahramanca bir direniş sergilenir ve onurlu yaşamın şehitler zincirine nasıl halkalar takılır pratiğinin örnek bir militanı olan **Rojhat** yoldaş, savaşırken ve şahadete uşırken onurlu ve gururluydu.

Rojhat yoldaş! Senin şahsında tüm şehitlerimiz verdirdimiz sözü bir kez daha yeniliyoruz: Sizleri kavgamızda yaşatarak toprağımıza kök salacağız!

Adı, soyadı: **Abdulmelik ...**

Kod adı: **Dr. Cuma**

Doğum yeri ve tarihi: **Amude, Güneybatı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992, Engizek dağları**

Kürdistan'ın Güneybatı parçasına bağlı Amude kazasında dünyaya

gelen **Dr. Cuma** yoldaş, burada büyüdü. İlk orta ve lise öğrenimini tamamladıkları sonra top öğrenimi için Türkiye'nin İstanbul şehrine gider. İstanbul'da öğrenimini sürdürdüğü süre içerisinde yurtsever özelliklerinin etkisiyle bazı reformist kesimlerle ilişki içerisinde bulunur. Top Fikültesi'nde yurtsever Kürdistan gençliğiyle tanışır. Partimizin geliştirdiği savaş üzerine yoğunlaşır. Ulusal kurtuluş düşüncesini kısa bir süreçte kavrar ve kendisini faaliyetlere adar.

Sanat ve edebiyat konusunda oldukça gelişkin bir konuma sahip olan **Dr. Cuma** yoldaş, müzik ve şiir alanında da çeşitli eserler yaratır. Tıpta okumasına, sanat ve edebiyatla uğraşmasına rağmen bunu yeterli görmemekte, yürüttüğü kısmi çalışmaların yetersiz olduğunu inanmaktadır. Her şey O'na garip gelmekte, yaşanan gelişmeler karşısında kendisinin içinde bulunduğu konuma ters olduğunu inanmaktadır. Neden okulumu bitirmedim, bu kadar acele edip de gerillaya geldim denildiğinde, verdiği cevap şudur: "Okulu bitirip de ne yapacaktım. Mezun olduktan sonra, tabelamı asacak kadar özgür bir toprağım ve kimliğim olmadıktan sonra ne yapabilirim. Mezun olmak yeterli değil her şey için..."

Dr. Cuma yoldaş belli bir dönem cephe çalışmalarını içerisinde yer alır. Bu çalışma kendisini doyurmaz ve mutlaka daha çıkıp gerilla olmak ister. Bu istemini yerine getirmesini ısrarla dayatır ve kısa bir süre sonra dağlara, gerillalara uşar. Dağa ulaştığında, gerillalarla kucaklaştığında yeniden doğmuşu benzeyordu. Coşkuluydu, neşeliydi. Gerçekten de bu O'nun için yeni bir doğuştu. Gerilla yaşamına kısa bir zamanda ayak uydurdu ve savaşımın gelişimi için çalışmalarına aktif bir destek sundu. 1991 kişiyi eğitim süreciyle değerlendirerek 1992 bahar atılımına güçlü hazırlandı. Bahar aylarında bir grup yoldaşla birlikte pratiğe doğru yolları açtı. Ancak ceterae karşılaşırlar. İnsanlıkta nasibini alan bir düşman zebanileri pusuya yatar ve çatışma çıkar. Çatışma uzun sürer. Bu çatışmada yaranları, yoldaşlarının kurtulması için talimat verir, böylece çatışmayı yalnız sürdürür

ve grubun kurtulmasını sağlar. Merhûmleri tükenen **Dr. Cuma** yoldaş yaralı vaziyette TC'nin azılı usakları ceteraların eline esir düşer ve katledilir.

Dr. Cuma yoldaşın direnişçi görkemlidir, yüğütcedir, fedakarlığın en soylu örneğidir. Şehit **Dr. Cuma** yoldaşın direnişçi ve bıraktığı silahı, devrim cephesinde hep zafer marşlarını çalacak ve yaşayacaktır!

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Bayram ÇİMEN**

Kod adı: **Mahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Nergele köyü-Elbistan, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binoğa dağları**

Maraş olayları nedeniyle, daha 6 yaşındayken ailesi Pazarık'a bağlı Aşağı Pulyanlı köyüne yerleşir. İlkokula köyde, ortaokul ve liseyi Elbistan'da ablasının yanında kalarak tamamlar.

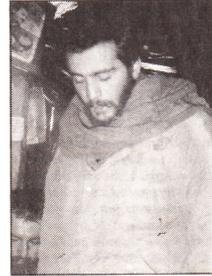
Meraklı ve heyecanlı özelliklerinden dolayı Kürdistan'daki gelişmelere ilgi duyar. Kürdistan sorununa ilişkin cezaevinde bulunan abisiyle bir tartışma sürecini başlatır mektuplarıyla. Mektuplarla başlayan bu süreç, kendisine gösterilen ilgi ve destekle daha da yoğunlaşır. 12 Eylül İktidarı'nın propagandasının etkisiyle kişilikte belli bir bilinç çarpıtması durumuna yşar. İlk dönemlerde ulusal kurtuluş gerçeğini ve mücadelesini yanlış yorumluyordu ve bir taraf olarak cezaevindeki yoldaşların soru yağmuruna tutuldu. Bu ilişkiler sonucu giderek gerçekleri kavra-

maya başlar. Gördüğü ilgiden etkilenir. Cezaevi ziyaretlerinden birinden şunu söyler: "Devletler nasıl yıkılır incedim. Gördüm ki çoğu kez içerde parçalanıyor. O halde okumalıyım, devletin önemli bir yerine geldikten sonra yıkılmayım" dediğinde saf ve temiz duygularla yüklü bir çocuğun görünümünü yansıtıyordu. O artık yüreği ve beyniyle gerillada, şehitdamlarda ve gençlik eylemlerindeydi.

Cezaevine yazdığı mektuplardan dolayı iki kez tutuklandı. Cezaevinde kaldığı bir-iki aylık süreçte gerçeğini biraz daha anlar, öğrenir. Açık grevleriyle tanışır ve direnir...

Köyünde ve çevresinde mücadeleden yana saf belirleyen insanlarla birlikte olur. Her yaşta insanlarla dostluk ilişkilerini erkenken geliştirebilen bir kişilikti. Espripli özelliğiyle herkese kendisini sevdirmişti. Kısa aralıklarla tutuklanıp bırakıldıktan sonra bir grup yoldaşıyla birlikte gerillaya katılır. Gerilla saflarında yaşam kısa sürer. 15 Nisan 1992 günü düşman güçlerinin pususuna düşen yoldaşlarıyla birlikte direnir ve şahadete erişir.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Ömer AYAZ**

Kod adı: **Battal**

Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binoğa dağları**

Ömer Ayaz (Battal) yoldaş, Türkiye metropollerinde ulusal kurtuluş mücadelesi safalarına katıldı. Ermeçki kökenli ve sürgün aile çocuğudur. Daha küçük yaşlardan itibaren düşmanın az çok uygulamalarına tanık olmuştur. Düşmanın yetersiz olsa da tanyordur. Yurtsever özelliklerini korumuştur. Canlı ve hayat dolu bir yoldaş. Ülkeden uzak ve halk gerçeğinden kopuk büyümesine rağmen, kendi gerçeğinden ve özbenliğinden birseyi yitirmemişti. Özlü, sade ve atak bir kişiliğe sahipti. Ağırbaşlı ve dürüst yapısıyla bir timsaldir. Düşmana karşı kin ve öfke ile doluydu. İstanbul gibi bir alanda ve değişik çevre ortamında yetişmesine karşın hiçbir zaman düşman etkilerinin altına girmedi. Düşmanın dayattığı asimile ve yok etme politikasına karşı kişiliğindeki savaşım yürüterek kendisi, hiçbir zaman o sahte yaşama kendisini kaptırmadı. İçinde bulunduğu toplum ve yaşamın kendisine ait olmadığını, bu yapıyla bütünleşemeyeceğini anlamıştı. Yaşadığı baskı ve kimliksizlikten kurtulmanın yolunu bulmuştu. Ateş içerisinde bulunan halkın imdadına koşmuş, halkın bağrında ateşi alıp düşmanın bağına ve beyhine tutuştuğundan savaşımına atılmıştı.

Dağ yaşamını hiç görmemişti. Hatırdan dağların ilk defa görüyor ve tanışıyordu. Buna rağmen erkenden dağ ve gerilla savaşına adapte olan bir pratik sergiledi. Doğayla, Kürdistan dağlarıyla, temiz havasıyla bütünleşti adeta kendisini. Tepelere çıkar, elindeki dürbünü hiç düşürmez, saatlerce seyre dalar. Hem güzelliği kontrol eder ve hem de kendisinin deyimle "arka daşlar, bu dağlara aşık oldum..." deyiş özlümlü, tutkusunu ifade ederdi. Gözlerine bakıldığında canlıydı, güçlü; hayat ve umut doluydu. Kişiliği dönünce verirdi yoldaşlarına.

1992 baharında adeta coşuyordu. "Hesaplaşma ve vuruşma günlerim" deyip duruyordu. Her araştıran ve düşünen, çözüm yollarını arayan biriydi. Yoğunlaşmış bir kişiliğe sahipti. Şehit düşüşü oldukça soylu durdu. Nisan 1992 tarihinde Binboğa dağlarında girdiği bir çatışmada yaralandı, kurtulmaktan umudu kesilince ve her şeyden önce yoldaşlarına yük olmamak için son mermisini kendi soylu bedenine sıkarak yuce şahadet mertebesine ulaştı.

Mirasın, mücadelemize hep ışık olacaktır Battal yoldaş!

Adı soyadı: **Ali KAYA**

Kod adı: **Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-Elbistan, 1976**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağı**

diği cevap sudur: "Bir gün düşman askerleri köyümüze geldi, halkı topluyarak zulüm yaptı, beni de saçından tutarak tokatladılar... O olaydan kısa bir süre sonra arkadaşlar köyümüze geldiler, düşmanın zulümünü anlattılar ve kurtuluşun yolunu gösterdiler. Orada hemen kanım kaynadı..." Bu olaydan birkaç gün sonra fiili olarak gerilla savaşına katılan Ali yoldaş, çok soylu ve örnek bir tavır sergiledi.

Yurtsever Kürdistan halkı ve Kürdistan gençliği, şehit Ali yoldaşın bu tutumu, mücadelesinde daha kararlıca yer almayacağıdır. Milyonlar Ali yoldaşın çağrısına uyarak ayağa kalkmalıdır. Hedefimiz budur. Yolun yolcusu, tutkun tutkumuz olacaktır Ali yoldaş!

15 Nisan 1992 tarihinde şehitler kervanına katılan Ali yoldaşı mücadelemizde yaşatacağız!

Adı soyadı: **Murat** ...

Kod adı: **İsmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1972**

Mücadeleye katıldığı tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağı**

Bahar atılımına güçlü hazırlandı. Bunun coşkusunu yaşadı. Ancak 15 Nisan 1992 tarihinde grubuyla birlikte Binboğa dağlarında düşman pususuna düştü. Militanca bir direniş sergiledi: **Hüseyin, Mahir ve Battal** yoldaşlarıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

İsmet yoldaş, çatışma ortamından bile, PKK'nın militan direnişine özüne yararış bir pratik sergilemiştir. Çatışma esnasında silahlı tutukluk yapar, ancak yılmaz. On mevzeye vurduğu düşman askeri yaktı. Onun silahını almayı gözüne kestirmişti. Silahlı çalışmadığı halde, düşman askerinin mevzisine yönelir ve silahını alır. Düşmandan aldığı silahlı düşmana karşı savasarak kahramanlar bir direniş şehit düşer.

İsmet yoldaşın kararı, boyun eğmeyen direniş ve yaşamı mücadelemize önderdir!

Adı soyadı: **Aslan ÖZEN**

Kod adı: **Sefkan, Şêrê Şer**

Doğum yeri ve tarihi: **Kabayar köyü-Aslanbey Çiftliği-Göksun, 1970**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **9-10 Mayıs 1992, Engizek dağı**

hinde Yunanistan'a çıkar. Burada bir süre kalıp çalıştıktan sonra 1990 tarihinde Almanya'nın Nürnberg şehrine gider. Bir dönem kalır, çeşitli çevrelere ilişki kurar, iş arar. İstedikini bulamayınca yolun sonunda Londraya doğru çıkar. Londra'da bir dönem kalır, burada yurtsever Kürdistanlılarla tanışır, ilişkilerini geliştirerek faaliyetler yürütmeye başlar. Şêrê Şer yoldaş Almanya'ya geldiğinde içinde bulunduğu durumu şurada örnekle, partiyeye sunduğu raporda ifade getirir: "... Almanya'ya gelişiminin birinci ayıydı. Saçlarını uzatmış, siyah bir gözlük takmış ve kot pantolon giymiş bir halde yurtsever Kürdistanlılara ait bir derneğe gittim. Herkesin garip bakışları karşısında bir tuhaf olmuştum. Saçlarının, gözlüklerinin ve takım kollarının anlamına gelmiştikim." Bu örnek Kürdistan gençliğine dayatılan şekilsizliğe yalın bir örnektir.

Şêrê Şer yoldaş Londra'da kültür çalışmalarına katılır, cephe faaliyetlerini yürütür. Yurt dışında kendi ulusal gerçekliğiyle, Kürdistan ulusal kurtuluşuyla ilk defa bu kadar sıkı bir temas içindeydi! Ailesi demokratı. Türk solu ile yıllara dayanan ilişkileri olmuştu. Bu durumlardan dolayı 12 Eylül döneminde de düşmanın yoğun baskılarına ve sindirme yöntemlerine maruz kalmışlardı, ama Kürdistan'ı fazla bilmiyor, tanımıyorlardı. Asimilasyon politikasının etkileri o kadar derin olmuyordu ki, Kürdistanı neresi, kimliği nedir, hangi topraklarda nasıl yaşıyor bilmiyorlardı. Asimilasyon politikasının derin tahribatlarını yaşayan binlerce Kürdistanlının durumu da bundan farklı değildi. Alleece yaşama bir defa asimile edilmişliğini yansıtır bir de Türk solunun bilinen tahribatları, olumsuzlukları mevcuttu. Bu durumun da yaşam ve kişilikte yarattığı olumsuzluklar söz konusudur. Yurt dışına çıkış bir anlamda kendi gerçekliğiyle tanışma oluyor. Yürüttüğü çalışmalarda kendi gerçekliği, Kürdistan'daki durumu kavradıkça bu kez özleme dönüşü gerçekleştirmenin önemi geliyor.

Londra'da bir süre eğitim gördü. Daha sonra Avrupa'da merkezi eğitimlere katıldı. Ulusal özüne sağlam bir dönüşü gerçekleştirdi. Kendisini geliştirdi, güçlendirdi. Eğitim sonrasında bir dönem Hollanda'da cep-

yaparak sağırlar. İlkokulu kendi köyünde okur, ortaokulu Göksun'da devam eder. Yoksulluk nedeniyle öğrenimine devam etmez. Adana'ya gidip işaaltlarda çalışır, elde ettiği kazancı birtirterek elde ekonomisine katkını bulur. Yaşamında cömert ve mert biridir. İyi dostluklar kurduğu insanlarla elinden geldiğince yardım eder, her şeyini onlarla paylaşır.

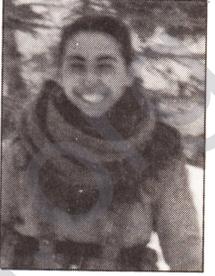
Ekonomik sorunlardan dolayı bir çok Kürdistanlı genç gibi Şêrê Şer yoldaş da kurtuluşu yurt dışına çıkarmak arar. Bu temelde anlaşılır bir grup arkadaşıyla Mayıs 1989 tari-

hesel faaliyetler içinde yer aldı. Yoldaşlığı eğitim devresinden sonra Ağustos 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördü. Güney-Batı Eyaleti'nin ekonomik, sosyal, coğrafik durumu üzerinde durdu, kişilikleri tahsil etmeye çalıştı. Gerillanın nasıl geliştirilip güçlendirilmesi gerektiği hususunda derinleşti, gerçek yaşamı ve taktikler üzerinde bilgilerini tazeledi, kendisini güçlendirdi. Planlamaya grubu içinde yer aldığındaki coşukluğu, kararlı, inançlıydı. Ülkeye doğru yol-

alırken, Parti Önderliği grupla birlikte konuşur. Parti Önderliği, Şêrê Şer ismini (Kavgas abası) taker Aslan yoldaş. Grup Güney-Batı Eyaleti'ne ulaşır. Hazırlıklar yapılır. Binboğalar'a doğru yürüyüşe geçilir, ancak Engizek dağlarında grup düşman pususuna düşer. Burada çıkan çatışmada şehit düşer.

Onların nasıl direnişleri mücadelemize önderlik edecek ve başlanımdan biten başgımsızlık ve özgürlük yoldaşları savaş istemlerini en üst zırvede temsil edeceğimizde söz veriyoruz!

Adı soyadı: **Emine M. SÜLEYMAN**

Kod adı: **Cahide**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, Güneybatı Kürdistan, 1970**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Cahide yoldaşın anısı mücadelemizde sönmeyen bir meşale ve direniş yaşamı zafır türküzüm olacak! Cahide yoldaşın bıraktığı mirası, devrimde zafiri yaratarak taşıdacağı!

Sözümüz onurdur, onuru çığnetmeyeceğiz!

Adı, soyadı: **Selim BAŞTUK**
Kod adı: **Faik**
Doğum yeri ve tarihi: **Sümer (Deyvan) köyü-Dargeçit-Mardin, 1974**
Mücadeleye katıldığı tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Dargeçit'e bağlı Sümer köyünde doğup büyüyen **Selim Baştuk (Faik)** yoldaşın yaşamı zorluklar içinde geçti. Ailesi yoksul olduğundan dolayı daha küçük yaşlardan başlayarak bir emekçi olarak çalıştı. Aile bireyleriyle birlikte Maraş, Adana gibi yerlerde pamuk tarlalarında çalıştı. Yaşam imkanlarını yaratmak için şehirden şehire dolaştı. Sömürgeciğin ülkeyi nasıl talan ettiğini, baskıları yoğunlaştırdığını, insanları ekonomik sefaletle iterik bitirmek istediğini gördü, yaşadı. Düşmana karşı öfkesi arttı. Her şeyin sorumlusu düşman olduğunu anladı.

Mardin Eyaleti'nde usul kurtuluş mücadelemizin serhildanlarla birleşerek gelişmesi, herkes üzerinde olduğu gibi Selim yoldaş üzerinde de etkide bulundu. Partili yoldaşlarla tanıştı, onlardan etkilenen ve gücü oranında destek sundu. Sonraları geçim sorunundan dolayı İstanbul'a gitti. Burada işaattarla ve konfeksiyon işlerinde çalıştı. Çalıştı ama emeğinin karşılığını yeterince alamadı. İstanbul'da ERNK faaliyetlerini yürüten yurtseverlerle tanıştı, onlara ilhamlarını sığlaştırdı, giderek partili yoldaşlarla bağlantı kurdu. Komünümü göre faaliyetlerinde bulundu. Artık gerçekleri yeterince kavramıştı, kurtuluş ancak devrimle mümkündür. Bu nedenle gerillayla katılma talebini partiyeye ilettili. İstemi yerine getirilince Güney-Batı Eyaleti'ne gönderildi. Eyalette uzun bir süre eğitim gördükten sonra pratik faaliyet yürüttü. Besni-Pazarcık-Gölpazarı alanlarında başanlı bir pratik sergiledi. 21 Mayıs 1992 tarihinde Besni'de düşmanın havadan ve karadan saldırısına uğrayan gerilla birliği gün boyu çatıştı. Bu çatışmada Selim yoldaş, **Cahide ve Hacı** yoldaşlarla birlikte şehit düştü.

Evet, Selim yoldaş emekçiydi, serhildanlı yetiştirildiği genç bir fidandır. Serhildan çocuğudur. Mardin kazarlarında gelişen birer serhildan ve gösteriyen en üç safıdır katılmıştır. Okuma-yazması olmadığı halde, halkından aldığı militan ruhla ve yurtsever iradesiyle militan bir konuma gelmiştir. Çok genç olmasına rağmen çok canlı, sorumluluk duygusu aileden gelen bir yoldaştır. Kararlılığı ve düşman karşısındaki duruş tarzı bir abidedir. Girmiş olduğu birer çarşı çatışma ve eylemler-

de hareketiyle, manevra kabiliyetiyle ve moral gücüyle, grubundaki arkadaşlarının moral kaynağı ve saldıruşu olurmuş.

Partinin militan çizgisini yaşamı ve pratiğinden somutlaşan Selim yoldaş mücadelemizde hep yaşatacağı!

Üstün zeka ve pratik becerikliğin bir örneği: Hacı yoldaş

Adı, soyadı: **Sıddık ...**
Kod adı: **Hacı**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan-Bitlis Mücadeleye katıldığı tarihi: ...**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Ülkemizin derinliklerinden gelen, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle daha da yükselen, gülenen 'bir ses "geliyoruz" diye haykırıyordu. O ses yeni umutları, yeni ufuklara açılmayı ve gizemli bir şekilde dalmayı beraberinde getiriyordu. Hayaller gerçekleri yakalarcasına bir somutluk kazanıyordu. Tarihin o anından itibaren her atılan adım bir değer yaratıyor ve üretkenliği geliştirme devindirici bir konuma bürünüyordu.

Tarih olgusunun yerli yerine oturulmasının başlıca devindiricileri halkların öncülleri oluyor. Öncüller, tarihin altüst oluşlarından tüti yeteneklerini kullanarak ve üstün çaba harcararak canları pahasına fedakarlık sergilemekten çekinmiyor ve kendilerini feda ediyorlar. Halkımız 15 Ağustos Atlımıyla tarihin çarkını ulusun ve toplumun çıkarı lehine çevirmeyi başarmış ve fedakarlığın en özü ve en güçlü pratiğini sergilemiştir. Kürdistan gençliği üzerine düşen tarihi sorumlulukları yerine getirmeye büyük bir çabandan sahibi olmuştur.

Hacı yoldaş, binlerce Kürdistanlı genç içerisinde sadece bir tanesidir. Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğuyordu. Amanız doğa şartları altında, mücadele safılarına katılana kadar yaşamın zorluklarını tüm bedeninde hissediyor. Bu zorluklar O'nu, mütihis bir tarzda pratikçi olmaya zekalıyor. Kendi köyünde üstün zekalılığı ve pratik becerikliğini hiçbir herkes tarafından kabul görür. Eline ne tür iş alırsa alsın mutlaka bir şeyler yaratmayı becerir. Bir tahta parçası eline geçtiğinde, ondan yararlanacak bir alet yaratır. Daha küçük yaşlardaşın köyün tüm elektrik işlerini yapardı. Elinden her türlü iş geldiği gibi, insanlara kendisini sevdirmesini de bilirdi. Bir iş yaparken insanları incitmemeyi esas alırdı.

Ailesi tarafından Bitlis'e okumaya gönderildiğinde, Türkçe konuşmak istemediğinden dolayı, yolunu yordamını bulur, okula gitmezdi ve içten içe düşmanın asimile politikasına karşı bir kin beslerdi.

Gerilla mücadelesinin Bitlis alanında gelişmesiyle birlikte, gerillalarla birlikte girer ve mütihis etkilenir. Ondan sonraki yaşamı hep bu etki altında olur ve giderek bu etki O'nu gerilla safılarına katılmaya götürür. Ancak ailesi yurtsever olmasına rağmen, ekonomik zorluklardan dolayı İstanbul'a para kazanmaya gönderilir. O, İstanbul'a varır varmaz hemen yoldaşlar grubuyla ilişkiye geçer ve kısa bir süre sonra Güney-Batı (Tolhidan) Eyaleti'ne gider ve burada eğitim görür. 1991-1992'nin amansız çetin iş koşullarında metrelere can altında sıyasi eğitimini tamamlar. O çetin iş koşullarının olanaksızlığına içerisinde pratik ve yaratıcı hünelerini sergiler, gerilla için ne gereklyesi onu yapar. Eğitim sürecinden sonra pratikçe doğru yolu alırken mutlu olduğu, coşuklu çalıştı, hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyen bir konumdaydı.

Eğitmeden sonra faaliyet yürüteceği savaş alanına doğru giderken, yol hattında ajanlaştırılmış kesimler tarafından farkedildi ve grup ihbar

mıştır. O'nun için üzgün değiliz, tam tersine intikam ruhıyla doluyuz. O'nun ve tüm şehitlerinin önünde saygıyla eğiliyor ve bağlı olduğumuzla ilişkin sözümüzü yineliyoruz!

Adı, soyadı: **Ejder KAVAK**
Kod adı: **Ethem**
Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-Elbistan, 1962**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağıları**

Ethem yoldaş, mücadele safılarına ülke topraklarından uzak olan Avrupa sahasında katıldı. Ülkeden uzak olmanın ezikliği yüngünde hep hissetti. Avrupa'da cepe faaliyetlerine katıldı. Burada ulusal kurtuluş savaşını derinden kavradı. Gördüğü eğitimlere kendisini yetkinleştirdi ve 1989 yılında örgüt kararıyla ülkeye dönüş yaptı. Anilen şerhler çalışmalara katıldı, verileri gördüleri yerine getirdi. Şehir çalışmalarında deşifre oluncu, bir savaşçı olarak dağılarda gerillalarla buluştu. Oluşukça çalışkan ve fedakar bir kişiliğe sahipti. Sürekli hareket halindeydi, ataktı. Bir emekçi gibi çalıştı.

Yurtseverliği derinden bilince çıkardı. Partinin ideolojisini ve politi-

Önceleri ülke gerçeğinden uzaktı, Kürdistan'ın fazla bilmiyor, neden mücadeledir edildiklerini anlamıyordu. Ama içten içe bir ilgi vardı. Beyninde şekillenen sorular cevap istiyordu. Bu konuda daha mücadele gereğinin kavramadan Avrupa sahasına geldi. Buradaki kaldığı süresince insanlarımızın yaşadığı durumu gördü. Yurtsever kesimlerle ilişkiye geçti, ülke ve halk gerçeğini kavradıkça gerillayla katılmaya arzusu gelişti. Bu istemle bir süre cepe çalışmalarına katıldı.

Serhat yoldaş, yurtseverliğin özünü yakalamakla bir yıldız gibi parlamıştı. Tutkundu ülkeye artık. Devrim şehitlerine onunla bağlılığı gelişmişti. Onların yolunda yürümünün kararlılığı içindeydi. "Özgürlük, bağımsızlık ve kurtuluş için yiğitler şahadete ulaşıyor, ülke kan-revan içindeyken, halk kurtuluş için umut beklerken, kapıları çaldığında halk yüreğini yermiyor, bu bizi uyarmalıdır, düşündürmelidir. İşte bu unvanı yükünü ve sorumluluğunu daha da ağır-latıyor..." diyen Serhat yoldaş, bu ruhla ülkeye yollandı. Güney-Batı Eyaleti'nde çalışmalara katıldı. Ancak bir göre için yol arlırken Engizek dağılarında 5 Temmuz 1992 tarihinde düşmanla çıkan çatışmada kahramanca direnen söz şehit oldu.

Serhat yoldaş şahında şehitlerimiz verdikleri sözü yeniliyor, söz onurdur, onuru çığnetmeyeceğiz!

Adı, soyadı: **Bektas GÖKSUNGUR**
Kod adı: **Hasan Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Cennetninar köyü-Pazarcık, 1972**
Mücadeleye katıldığı tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağıları**

Hasan Hüseyin yoldaş, Pazarcık'a bağlı Cennetninar köyünde dünyaya geldi.

Ülkede gelişen gerilla mücadelesinden etkilenen, Akbabalarından, ailesinden bireylerin şehit düşmesinden etkilenen. Parti mücadelesini araştırıp inceledi, dopdolu bir ruhla ARGK'nin militan bir savaşçısı olmak için dağılara çıktı, gerilla için yoldaşlarıyla kucağa geçti. Mücadeleye katıldığı andan itibaren her mevzisinde intikam yeminini içti. Yetkinleşmek için erdemli bir çabandan sahibi oldu.

Büyükdüyü yörede düşmanın Kürt kişiliğindeki yaratığı tahribat derindi. O özünü sağlam tutmuş ve korumuştur. Düşmanın halkla yönelik çok yönlü saldırı, baskılarla kırılmaya ve ülke topraklarından uzaklaştırma yönünde baskıları söz konuşuydu. Buna yakından tanık olan bir yoldaş. O, düşmanın bu yok edici politikasına karşı zihninde karakollar yıkımsı, işgal altındaki ülkesinin kurtuluşu için bittirici pratik faaliyetliliğe yönelmişti.

O, genç militan yapısıyla gençlik yıllarını, çağdaş Kawâ'nın ve ateşin çocuklarını intikamına adamıştı. Bu yolda kararlıca yürüdü ve 5 Temmuz 1992 tarihinde Engizek dağılarında düşman güçleriyle çıkan çatışmada iki yoldaşıyla birlikte şahadete ulaştı. O'nu bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşatacağı!

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman ...**
Mücadeleye katıldığı tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1992, Besni**

Dijwar yoldaş, Batman'da doğdu. Uzun yıllar önce ailesinin Çanakkale'ye yerleşmesinden dolayı burada büyüdü, gençlik yıllarını burada

kasını kavradı, gerilla savaşının taktikleri üzerinde yetkinleşti. Birçok eylemlere damgasını vurdu. Düşmana yönelik pusu eylemlerinde militanca bir pratiğin sahibi oldu. Yoldaşlarının eğitimi üzerinde durdu, bu konuda bildiklerini aktardı, savaşçıların gelişimi için çabasını hiçbir zaman esirgemedi.

1992 atılımına güçlü hazırlandı. Kiş süresi boyunca gerillanın lojistik sorunlarını halletti, gecesini gündüzüne katarak eğitimleri üzerinde yoğunlaştı. 1992 Bahar atılımındaki eylemlerde en önde, 5 Temmuz 1992 tarihinde Engizek dağılarında bir görevde doğru yolu alırken düşmanın pususuna düştü. Yoldaşlarıyla birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şehitler ordusuna katıldı. Anısını bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde hep yaşatacağı!

Adı, soyadı: **Bekir BEZGIN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ambar köyü-Elbistan, 1965**
Mücadeleye katıldığı tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağıları**

Yurtseverliğin zayıf olduğu Elbistan alanında büyüyen **Serhat** yoldaş, militan bir ruhla mücadele safılarına atıldı.

geçirdi. Batı'da yetişmesine rağmen özlüyü, dürüstü, yurtsever özünü korumuştur. Düşmanın Kürdistanlıları Türkiye metropollerine tasvirler yapıyor. Ailesi de bu politikadan kısmen de olsa nasibini almak durumuna karşı karşıya kalır. Ana yurtseverlik özellikleri güçlü olduğundan kendilerini korumayı başarırlar. Diyar yoldaş da, düşmanın uyguladığı politikanın özünü kavramış, Kürdistan'da ve Kürt halkına karşı yürütülen özel savaşın niteliklerini anlamıştı. Bunun için düşmana karşı öfkeliydi, tarihin hesabını sorarcasına intikam almak istiyordu. İşte bu arzuyu Kürdistan'a yürüdü. Yürüyüşü kararlı ve militandıydı. Ülkeye dönüş yolculuğuna başladığında oldukça rahat ve mutlu idi. Çünkü gerçeğine, gerçek anası, ana vatanına dönüyor ve bu vatanın kuruluşu için savaşağına ant içmenin gereklerini yerine getiriyordu.

Diyar yoldaş sakin ve sabırlı özelliklere sahipti. Halkına vahşet sonu düşmanın durumunu Kürdistan'da daha net gördü, öfkesi ve kını daha da arttı. Halkına söz verdi. Bağımsızlık ve kurtuluş için gerekirse kanını dökmekten çekinmeyeceğini yemin etti ve yürüdü... Besniye yol aldı. Burada gerillayla kucaklaştı, bütünleşti.

Tarih 7 Temmuz 1992. Yaz sıcakları kavuruyor bedenleri... Köylüler oraklarla tarlalarda, işçiler ter içinde fabrikalarda. O ise, zebanilerin karanlı pususunda ve düşmanla giriştiği çatışmada, Besni havasında sınıksız, "Teslimiyete hayır, direniş davet" gülleri ekti Kürdistan dağlarına.

"Söz veriyorum Diyar yoldaş! Taş-şidin bağımsızlık ve özgürlük dağığarğ mezvizeni meziye onurluca baldandıralıncakıtr!

ni yaptı, kitleleri eğitime önem verdi. Sonraları ailesi ile birlikte Antep'e göç ettiler. Burada dershaneye devam etti. Aynı zamanda bir mağaza da çalışarak masraflarını kendisi karşılamaya çalıştı. 1992 yılında Diyarbakır Dicle Üniversitesi Mimar Mühendislik Fakültesi'ne girdi. Diyarbakır'da kaldığı süre zarfında dev-

bacalarını kıracağı" diye sık sık söylediği sözleri, Gerger'e giden yoldaşın öncülüğünde gerçekleştirildi. Yol güzergahını, coğrafyayı ve kitliyi tanımadı yazılı kalmaları ve yanlış konuşkama sonucu, köy korucular tarafından grubun kaldığı noktanın tespiti sonucu, bu firatçı vahşetçe derğendiren düşman güçleri,

şeti açık ve net olarak gördü. Görüşü durumlara karşısında kendi kendisine isyan etmeye başladı.

Askerlik döneminde karşılaştığı vahşet olaylarını gördüğü her yerde anlattı. Askerlik sırasında, yakalanan bir gerillaya yardım edip kaçmasına zemin hazırladı ve başardı. Bundan dolayı 45 gün disiplin cezası aldı.

de belirttiği mesafedeydi. Bu, O'nun üzerinde daha küçükten iz bıraktı. Küçüklüğünde diğer çocuklardan oldukça farklı bir yapıydı. Hareketli, girişken ve kurulu düzeni kabul görmeyen bir konumu temsili ediyordu. Çok farklı işler yapar, farklı özelliklere sahip olan insanlarla ilişkiye geçer ve farklı düşündü. Sürekli büyük hayallerin sahibiydi. Ailesinin konumu O'nun, memur çocukları veya kemalist etkilerin yoğun olduğu ve bu özellikte yaratılan ortamlara girme olanağı verirken, O, her zaman, köylerden şehre yerleşmiş aile ve fakir aile çocuklarıyla ilişki içine giriyordu. Her yönüyle bir araysız içindeydi. Ortaokul ve lise dönemindeyken bile bu araysız devam etti. Hem içinde yaşadığı dünyanın dayatıklarına bir çözüm olma ve hem de bir kimlik arayışı içindeydi. Davranışlarıyla, tartışmalarıyla, ilişki girdiği insanlarla, kısacası her yönüyle bir araysız içinde olduğu belliydi. Ailesinin demokrat olmasının etkisiyle de belli bir mesafe almıştı araysızlarında. Ancak 12 Eylül faşist iktidarının yarattığı büyük terör altında ve tüketim ortamında fazla gelişme olanağı bulamadı. Liseyi bu yıllarda oldukça yüksek bir başarıyla bitirdi.

Liseden sonra üniversite sınavlarına hazırlanmak üzere İstanbul'a gitti. Burada da kimlik ve ulusal özünü yakalama arayışı devam etti. Bir ara burjuva ortama dâhil yapılar ve çözüm arayışlarını buradan yaratmaya çalışır, ama sonuçsuz kalır. Üniversiteye girmek kendisi için o kadar önemli bir sorun değildi. Okumak okumamak sorunları bir çözüm getirecek değildi. Bunu biliyordu. Yine de zamanını boş geçirmemek için okuyarak değerlendirmek çukundaydı, yoksun yapıtım tehlikesi de vardı. 1987 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girer. Burada çok farklı ortam ve kişiliklerle karşılaşır, ancak araysızna devam etti. Bir ara Türk sülucası girecek çözüm bulduğuna şüphe eder. Gerçekçe içine girdiği çevrelerin çözüm gücü olmadıklarını, kurulu rejime karşı bir alternatif olamayacaklarını görür. İslahiyede düşmanın yarattığı kimlikten uzaklaştırma ve Kürdistan'ı yok etme savaşının yaratmış olduğu kişilik, daha doğrusu kişisizleştirme politikası karşısında Mem Botan yoldaş, kendisini bulma mücadelesini vermenin yılmayarak, Türk sülucası bulmadığı çözümünü, Kürdistan gerçekliğini araştırarak bulmaya çalışır. Bu temelde Kürdistan dağlarında gelişen silahlı savaşımı ve Kürtlülüğü araştırmaya başlar. Bu incelemeleri sonucunda aradığını bulur; araştırıldığı kendi gerçeğini de yakalar, araştırıldığı araştırmaya isteği, araştırıldığı mücadele etme isteği gelişir. Böylece öncülüş çevresindeki yurtsever gençlikle ilişkilerini geliştirir, örgütlenme faaliyetlerini yoğunlaştırır ve gelişen kazanımla mücadelesine önemli katkıları bulunur. Bununla birlikte sınırlarındadır. Ülkesinin dağlarında özgürlüğe kucaklaşmak ister, özgürlüğün orada, gerilla savaşının etkin geliştirilmesinde olduğunu savunur. Bu inanç ve ruhla bir grup yoldaş topluluğuyla 11 Mart 1992 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Bu alanda, yılların arayışı sonucu kavuştuğu mücadeleyi kavramak ve kendisini geliştirmek için oldukça coşkulu bir çabanın içerisindeydi. Artık aradığı gerçeği tam yakalamıştır ve bunun bilincine ulaşmıştı. Bu nedenle, Hızlı bir eğitimden geçerek, Dönem oldukça önemlidir ve eğitimler bu temel doğrultuda hızla sonuçlandırılmaktadır. Mem Botan yoldaş, Tolhildan (Güney-Batı) Eyalindeki gerilla mücadelesine katıl-

rimci çalışmalarını aksatmadı. Serhildanlara, eylemlere katıldı. Siyaset ve kültürel alanda hızlı bir gelişme sağladı.

1992 yılında doğup büyüdüğü köye geldi. Burada ARGK safına katıldı. Artık her şeyini partisi, ülkesi ve halkı için seferber etti. Kısa geçen mücadele yaşamında gerillayla bütünleşti. 10 Temmuz 1992 tarihinde Pazarlık civarında düşman güçleriyle çıkan çatışmada yiğitçe direnerek şehit düştü.

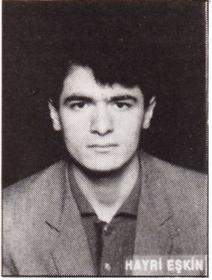
Mehmet yoldaşın hayatta tek beklentisi bağımsız ve özgür Kürdistan'ı görmektir. Söz veriyorum Mehmet yoldaş! Özlemin olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratıcınıza kadar savaşağız ve ülkemizi düşmanlardan temizleyeceğiz!

yoldaşların çevresini sarar ve çatışmaya, mevzemlemeye uygun olmayan yoldaşların kaldığı noktayı yoğun tarımaya alır. Bu çatışma esnasında inisiyatifli kullanan Şamil yoldaş, iki yoldaşını da yanına alarak üç saat boyunca düşmanla kahramanca savaşır. Mermilerin bitmesi sonucu militan davranışıyla bombasın kendisinde patlatır ve ölümsüzler kenarına katılır.

Şamil yoldaş, düşmana karşı bildiğinin kin ve öfkenle doluyuz, öcün öcumüzdür!

Askerlik sonrası özel tim tarafından sürekli ölümle tehdit edildi.

Ailesinin isteğiyle 1991 yılında tekrar Avrupa'ya geldi. Almanya'da kaldı. Bu gelişimde partili yoldaşlarla birlikte işleri yürüttü. 27 Ağustos 1992 tarihinde Araban'da yapılan bir ihbar sonucu düşman güçleriyle çıkan çatışmada üç yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Mehmet KURUDERE**
Kod adı: **Yado**
Doğum yeri ve tarihi: **Damlatış köyü-Pazarlık, 10.05.1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1992, Pazarlık**

Mehmet yoldaş, Pazarlık'a bağlı Damlatış köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. İlkokulu köyünde okudu, orta ve liseyi Pazarlık'ta tamamladı. Köyden Pazarlık'a yaya olarak her gün okula giderdi. Bu zor yolculuğuna rağmen, derslerinden oldukça başarılıydı. Zekiğiyle ve olgunluğulla herkes tarafından sevilip sayılan bir yapıya sahipti. Ailesi hayvanlıkla geçimlerini sağladıklarından dolayı her yaz mevsiminde yaylalara çıkarlardı.

1989 Yaz tatil döneminde yine yaylalardan gelenlerle tanıştı. Giderek gelişen ilişkilerle mücadeleye ve gerilla savaşımından tanıma fırsatını buldu. Önden sonraki süreçte parti ve Kürdistan tarihini araştırıp incelemeye başladı. Okul çevresinde yürütülen devrimci çalışmalar içerisinde aktif olarak yer aldı. Okul dışındaki süreçlerde kitleler içinde mücadelelerini propagandası-

Adı, soyadı: **Hüsameddin KANDEMİR**
Kod adı: **Şamil**
Doğum yeri ve tarihi: **Gerger, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **7 Eylül 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1992, Gerger**

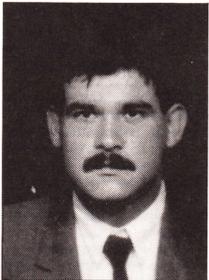
Şamil yoldaş, 1991 yılında gerilla safına katıldı. Engizet kampında askeri ve siyasi eğitim devresi boyunca eğitime en özlü katılmıyyla, özellikle pratik sahadaki yetenekleriyle kısa sürede göz doldurdu. Şamil yoldaş, düşmana karşı kin ve öfkeli yoğunlaşmış ruh haliyle Adıyaman bölge pratikine katıldı. Yoldaşlık ilişkilerinde cana yakın, fedakar, pratikçi çözüm gücüyle yoldaşlarına nur ve canlılık getiren bir kişiliğe ve yaşama sahipti. Adıyaman Merkez Böze Tepesi'nde çıkan çatışmada örnek davranışlarıyla rolünü oynayarak yoldaşların kendisine olan güvenini daha da perçinleştirdi. Şamil yoldaşın en büyük özelliği, gittiği alanda coğrafyası üzerinde yoğunlaşması ve kısa sürede gerilla grubunun öncülüğünü ulaştırın yeteneklerinin derinliyi.

Bütün ruh ve yetenekleriyle giderek yoğunlaşan ve "Gerger'in kararek mahpusunu yirtacağız, düşmanın Gerger'deki özel savaşının

Adı, soyadı: **Nazif İŞÇAN**
Kod adı: **Naci**
Doğum yeri ve tarihi: **Salmanpek köyü-Pazarlık, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Araban**

Nazif yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Pazarlık'a bağlı Salmanpek köyünde dünyaya geldi. İlkokulu Pazarlık'ta okudu, lise öğrenimini ise yarıda bıraktı. 1988 yılına kadar ailesine ait kasap dükkanında çalıştı. 1988 yılı ortalarında Avrupa sahasına geldi. Bir dönem İsviçre alanına kaldı. 1989 yılında ülkeye dönüş yaptı. Aynı yıl sömürgeci tarafından askere alındı. Üç ay Bolu'da komando eğitimini gördükten sonra Kürdistan'da askerliğini sürdürdü. Bu askerlik döneminde Kürdistan halkı üzerindeki baskı ve vah-

Adı soyadı: **Mehmet ŞAHİN**
Kod adı: **Mem Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **İslahiyeh, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Pazarlık**

Mem Botan (Mehmet Şahin) yoldaş 1969 yılında İslahiyeh'de Kürt bir babanın ve İstanbullu Türk bir annenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası öğretmeniydi. İslahiyeh'de okuduğu okulları çok başarılı bir şekilde bitirdi. Liseden sonra bir yıl beklemeden kaldıktan sonra 1987 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girdi.

Mem Botan yoldaş, İslahiyeh'de büyüdüğü için anne tarafının etkisinde fazla yoktu. İslahiyeh ortasında yetişti. Köyleri, Kürdistan'ın Güney-Batı parçasına sınır, "tavuklarımız birbirine karşıydı" cümlesin-

maya karar kılar. Bir grup yoldaş, büyük bir coşku ve mutlulukla ülke topraklarında ilerlerken Pazarçık yolu üzerinde düşmanın pususuna dü-şerler. Burada yılların intikamını alrıs- nca kahramanca bir direniş baş- lar, üç saat boyunca süren direniş, göğüs gübese çatışır ve Mem Botan yoldaş, üç yoldaşıyla birlikte şe- hitler ordusuna katılır.

İnsanlık mücadelesi ve bu insan- lık mücadelesi içinde kendi yerini bulmanın büyük temsili olan Mem Botan yoldaş, aynı zamanda beyaz katliamlar bir alanın Kürdistan'ın ya- bançlaştırılması politikasının boşa çıkarılmasının da addır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı soyadı: **Hasan RESUL**
Kod adı: **Hawar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, Güney- batı Kürdistan**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Eylül 1992, Engizek dağı**

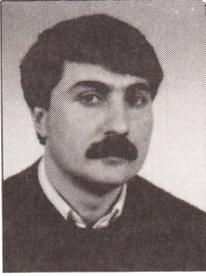
Kürdistan'ın Güneybatı parçasın- ın Afrin kazasında doğup büyüdü. Yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Okulunu bırakıktan sonra ailenin ekonomik durumuna ortak olabile- mek için bir emekçi olarak çalıştı. Ulusal kurtuluş düşüncesine Afrin'de tanıştı. Belli bir dönem cephe çalışmalarını yürüttü. Daha sonra Lübnan sahasında Barlas alanına gelerek fabrikalarda çalıştı. Amacı bu kanal üzerinden filen parti müca- delesine katılmak ve eğitiminin ta- mamladuktan sonra ülke pratiğine yönelmekti. Olgun, özlu ve sabırlıydı. Fabrikalarda çalıştığı dönemlerde elde ettiği kazancının bütününi par- tiye aktardı, eğitim gören yoldaşları- nın ihtiyaçlarını temin etmek için ver- len görevleri yerine getirdi. 1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademi- si'nde eğitiminin her yönüyle tamamladıktan sonra Güney-Batı Eyaleti'nde bizzat savaşın içerisinde yer al- ma talebinde bulundu. Bu istemi kabul görünce planlama gruplarına katıldı. Grup planlama çalışmalarını ta- mamladıktan sonra ülkeye doğru yol aldı.

Ülke pratiğinde kısa sürede uyum sağladı. Çok yönlü yeteneklere sa- hipti, teknik alanda ustaydı. Oduka- neşeli ve atılgandı, coşkuluydu. Yer aldığı gerilla gruplarının moral kay- nağı, neşesiydi, uyumlu ve kararlıydı. Gittiği her yere kendisiyle birlikte moral götürür, ulusal kurtuluş düşüncesini taşırdı. Halkla ilişkilerinde saygılıydı; büyük bir sevgiyle halka yaklaşıyor, eğitim örgütlemeye çalışırken inçinmeye büyük özen gösteriyordu. Tam anlamıyla O, bir halk adamıydı. Konuşmaktan, moral ası- lamaktan bilmazdı, yüzündeki tebessüm eksilmezdi. Niçin savasçıgını bilen bir yoldaş. Hızlı ama yerinde yaklaşımın mevcuttu. Onlarca ey- lem ve çatışmalarda yer aldı. Her eylemde de militanlık savası, PKK'nin vuruş tarzını ve komuta kişiliğini yaşamında kullandı.

Gelişmeleri takip eden, ayak uydurmak için kendisini hep yenileyen

bir yetkinleşme temposu içerisin- deydi. Her arkadaş gibi **Hawar** yoldaş da bahar atılımına güçlü hazırlanmıştı. 1991 kiş sürecini yoğun bir çalışma temposuyla değerlen- dirmişti. Üstün fedakarlıklar göstererek bütün gücüyle yoldaşlarına destek sunan bir pratik sevgiliydi. Yoldaşlarına karşı her konuda yoğun emeği vardı. 1992 bahar atılımında güçlü bir pratik sahibi oldu. 1992 sonbahar atılımı için takım yöneti- mine yer alarak bir takımın güçle Binbögalar'a yönelidi. Yolculuk es- nasında bir ihanet sonucu, 9 Eylül 1992 tarihinde Engizek dağına çıkı- şında düşman pususuna düştü. Uzun süren çatışma 11 değerli yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Hawar yoldaşın anısı, üstün müca- dele azmı mücadelemize önderdir- O, sönmeyen bir meşaledir!

Adı, soyadı: **Ali YÜKSEL**
Kod adı: **Rizgar, Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1961**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türkoğlu / Amanos dağı**

1980 öncesi gençlik hareketinin en fazla etkilediği alanlardan biri de Maraş'tı. Ali yoldaş Maraş'ta henüz gençlik çağına doğru adım atarken devrimcilerle tanıştı. Türk devletinin faşist niteliğini ve uygulamalarını gördü. Ardından Maraş katliamına tanık oldu. Faşizmin yaklaşan ayak sesleri, devrimci örgütlerle tanıştığı ve devrimleşmek için çaba sarfet- tiği sürece denk gelmektedir. Ali yoldaş, "... O dönemde PKK olsaydı dönem çok farklı olurdu" diyerek, o dönemin öncüsizliğine işaret ediyordu.

12 Eylül faşist darbesi ile birlikte devrimci örgütlerin çok kolay tas- fiyeye uğramaları, kurtulanların ise Avrupa'ya kaçmaları, Ali yoldaşta Türk soluna karşı büyük bir güven- sizliğin doğmasına neden oldu. Çu- kurova'da ekonomi öğrenimini sür- dürürken yurt dışına çıkmaya karar verdi.

Geldiği Hollanda'da hem öğreni- mine devam etti ve hem de çeşitli işlerde çalıştı. Aynı zamanda yurt dışına çıkar kılmaz bazı siyasi çevre- lerle ilişkileri olur; belli bir süre bu çevreleri gözledikten sonra, bunla- rın ülke ile hiçbir bağlarının kalmadığını acı duyarak görür. Halka verdikleri sözleri çoktan unuttuklarını fiili olarak yaşar, buna öfkelenir. Bu durum O'nda çevresine olan güven- sizliğin gelişmesine yol açar. Fakat sosyalizme olan inancını, halk ve ülkesine bağlılığını korur. En belirgin özelliği gerçilğe, karsızlığa, aldan- maya, yetersizlikleri bile bile sür- dürmeye düştüğü öfkedir.

PKK'nin ideolojisini ve politikası- nı bilmiyordu, ilişkileri olmamıştı. Ancak ülkede gelişen mücadeleyi du- yuyor, PKK'nin ülkesi ve halkının kurtuluşundan vazgeçmediğini, ver- diği savasmda gördüyordu. Bunun etkisi altındaydı. Araştırıp inceledi, öğrenmeye çalıştı. Sordu, soruştur- du, tartıştı. En fazla önderlik sorunu

üzerinde yoğunlaştı. İlişkiler geliştiri- di yurtsever çevrelere. PKK'nin mil- yonlar kucakladığını, insanlığı, halka bağlılığını en zor şartlarda bile koruduğunu kavradı. Ve giderek fiili olarak mücadele saflarına katılmaya karar verdi. Avrupa ERNK faaliyetle- rinde yer aldığı sürece; incedi, olgun- luğuyla, ciddiyetiyle, yoldaşlık ilişki- lerinde derin özelliklere sahip olma yönleriyle tanındı. Halka ve yoldaş- larına örnek oldu. Belli bir dönem di- şilikler çalışmaları katıldı. Kendi kişiliğini somutlaştırdığı olumlu özellikleri nedeniyle hızlı bir gelişme kaydetti.

1992 yılına girerken ülkeye yö- nelme önerisi kabul edildi ve Mah- sum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim görüldü. Alçakgönül- lü, yoldaşlarına derin sevgiyle bağlı olan, coşukyu, morali esas alan kişiliğiyle sevilip sayıldı. Kendisini eğit- im ortamına en iyi veren bir yoldaş. "Burada özgürleşebildiğimi hissediy- yorum" diyerek duygularını dile geti- rdi.

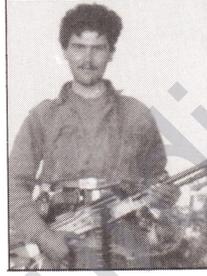
Ali yoldaş Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istiyordu. Neden bu eyaletle gitmek istiyorsun diye sorulduğuna verdiği cevap şudur: "Ben dede oğluyum. Yıllardır halkımız binbir tür- lü özel savaş oyunlarıyla aldatılmış, kendisine yabancılaştırılmıştır. Düş- manın oyunlarını bozmadık bizim gi- bilerin ülkeye dönmeleri etkili olur. Halka ve ülkeye hizmet budur." Gerçekten yüzyıllardır alevi potansiyelini yaşadığı alanlarda yaşa- nan zulüm, sömürü ve katliamlara karşı güçlü bir direnişçilik sergilen- mesi gerekirken, bu yaratılmamış, dedelik denilen kurumu da düşman, halkımızın birliğini bölüp-parçala- mada alabildiğine kullanmıştır. Kür- distan'da ulusal kurtuluşçuluğun geliş- mesiyle birlikte düşman bu politi- kaya daha fazla el atmış ve aleveliği, sanki çok farklı bir sorunmuş gibi, halkımızın kurtuluşuna karşı kullan- maya geç kazandırmıştır. İşte düşma- nın bu politikasını boşa çıkarmak gerekiyordu. Ali yoldaş, gönüllü ola-

bağlılığını, zaferi müdeleyen coşku- nun timsali olan Ali yoldaş, **Mehmet ERDOĞAN (Behzat)** yoldaş ve bir grup arkadaş ile, Maraş'ın Türko- ğlu ilçesi yakınlarında Amanos dağlarında, bir ihbar sonucu sömürgecilerle çıkan çatışmada ka- hramanca direnerek şehitleri kervanı- na katılır.

Kısa süren pratiğine rağmen düş- manın ve işbirlikçilerinin yüzüne korku salan Ali yoldaşın cenazesine bile düşman tahammülü göstermez, cenazeye hakaretlerde bulunur.

Ali yoldaş! Sizler halkımızın gön- lüne özgürlük tohumları olup düştü- nüz. Ve şunu bilirsiniz ki, şahadetni- zle özgürlük mücadelesi daha da güçlenmiştir. Artık halkımız şe- hitlerinin yarattığı mirası özgür- lüğe, bağımsızlığa ve zafere daha yakındır.

Anınız mücadelemize önderdir!

Adı soyadı: **Gökhan ŞENGÜL**
Kod adı: **Merdan, Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkük köyü- İslahiye-Antep, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Güney-Batı Eyaleti**

Ulusal inkarın had safhaya ulaştı- ğı bir ortamda doğup büyüyen **Gökhan Şengül (Rojhat)** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle

le birlikte, ulusal inkara ve sömürge- cilğe karşı savasım istişleri derin- den derine hissetti. Lise çağların- dayken düşüncesinde belirginleş- meye başlayan ulusal öze dönüş, üniversitede doruk noktasına ulaşır. Bu inanca, okuduğu Karadeniz Tek- nik Üniversitesi İdari Bilimler Fakül- tesini üçüncü sınıftan terk ederek gerilla saflarına katılmak üzere Kür- distan dağına doğru yol aldı ve kararlı, zorlu bir yolculuktan sonra özlemle beklediği gerillalara, gerilla ordusuna kavuştu.

Botan'da gerilla yaşamının gö- zellikleriyle daha bir coşukyla dolur, bütün gücüyle bu yaşamla bütün- leşmeye, onun her alanında bir ferdi olmaya büyük çaba gösterir. Botan'da kaldığı dokuz ay süresi boyunca verilen görevleri büyük bir sorumlu- luk anlayışıyla yerine getirir; gerilla saflarına katılan genç yoldaşların eğitimlerine destek sunar, yardımcı olur, gelişmeleri için elinden geleni yapar. Bu arada Botan da düşmana karşı geliştirilen askeri eylemlere; baskınlara, pusulara katılır. Düşma- na vurulan her darbeye, bağımsız ve özgür Kürdistan', geleceğin güzel günlerini yüzüne yerleştirir. Botan pratiğinden sonra daha yetkin bir kadro haline gelmesi için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Burada askeri ve siyasi eğitiminin tar- marları. Daha sonra kendi istediği üzerine Güney-Batı Eyaleti gerilla faaliyetlerine gönderilir. Gökhan yoldaş, gerek düşmanın eyalet üzerindeki etkisini, gerekse ülke-halk gerçekiğine yabancılığın azımsız karşın- da büyük bir çabın ve kararlılıkla alanına yönelirken, şunları ifade eder: "Genelde Kürdistan'da, özdele Gü- ney-Batı Eyaleti'nde, her karşı top- rağımız kanla sulanmadıkça, kendini inkar eden, kendini çok sayan in- sanlarımız ulusal öze, gerçeki- lerine sağlam bir dönüş sağlaya- mazlar. Yok edilmeyen eşliğe getirilen köle Kürdün insanlığına kavustu- rulması için tek doğru yol savasım ve onlara gerçekleri öğretmektir." Eyalet özgünlüğündeki durumlara göre- lendiren Gökhan yoldaş, uzak kaldığı gerçeklere duyduğu özlem- le şunları belirtir: "Bir tek özlemim var: Her yönüyle düşman elinin uzandığı bu topraklara ulaşabil- mek, savasabilemek ve inkara karşı öze dönüşü sağlam gerçekleştire- bilelimiz..."

Bu inanca ülkeye yönelen Gök- han yoldaş, onurlu bir savasın onurlu bir savasçısı olarak Ekim 1992 tarihinde düşmana karşı girişilen bir çatışmada şehit düştü.

Onlar
kuru topraklara düşen canları
Onlar
karanlığa karşı ışık
umutsuzluğa karşı umut
ve...
yerin yedi kat derinliğinden
yok veren bir fidan
tarlimimize yazılan birer destandı...

Anılar
mücadelemize ışık tuta-
cakları!

Pazarçık'ın gülü, direnişin sembolü, militanlığın bir örneği FİDAN yoldaş

Adı soyadı: Zeynep KALAN

Kod adı: Fidan

Doğum yeri ve tarihi: Yukarı Pulyanlı köyü-Pazarçık, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: Temmuz 1991 Şahadet tarihi ve yeri: 8 Ekim 1992, Armutlu-Pazarçık

Tarihin akışı insanlık mücadelesinin hıznlanmasıyla yine kazanır. Öyle ki, tarih görkemli olaylara sahne olduğuna, insanın insanlık utanaklaştırıldığı olay ve olgulara da tanık olmuştur. İnsan insan olmakla mücadeleye başlayan başkaldırış, tarihi devindirici gibi, kendi karıştığı sürekliliği çatışma içerisinde olmuştur. Bu çelişkiye rağmen tarih hiçbir zaman durmamış ve her zaman ilerleyişi doğru gebe olmuş ve yeni yaşama kırışkan bir ana olmuştur.

Zamanla birey olmanın kurtulacak toplumsallaşan insanlığı kendi içerisinde çeşitli düzeylerde kolektifleşerek doğa zorluklarına karşı direnmesini ve buğüne dek kendisini yasatmasını bilmiştir. Öyle ki bazı anlar doğanın üstünlüğünü neredeyse kabul etmiş, kendi içerisinde kanımsamış, bir bu yönün eğiş gibi görülsede de, aslında kendisini toparlama, yenileme ve geleceğe doğru güçlü adımların atılmasını zemini olmuştur.

Sürgelen bu tarihi akış, toplumları, halkları, ulusları yarattığı gibi, devletler olgusunu da gündeme getirmiştir. Bu, her halkın gösterdiği grafik olmuştur. Birçok halk yeryüzünde silinmesini engelleyememiş, hoşlanmaya ve dışlanmaya tabi tutulmuştur. Yani tarihte kendisini lanetli olmaktan kurtarmamıştır. Yine birçok halk, ezilmesine ve sömürülmesine rağmen; acılı da olsa buğüne dek kendilerini yaşatmışlardır. Böyle bir durumu, büyük sanclarla, acılarıyla ve çilelerle halkımız bizzat yaşamıştır.

Büyük isyan ve başkaldırlara girişen evladlı dünay halklarının bir üvey elvadi olmaktan bir türlü kendisini sıyırarmamıştır. Binlerce vatan evladi kendisi bu uğurda feda etmiş de sonuçta köle olmanın kurtulamaz, süreklili derin sömürüye ve baskıya maruz kalmıştır. 1800'lerin ortalarında başlayan isyanlar 1900'lerin ortalarına kadar sürmüş olsa da halkımızın çıkarlarını komple temel almadığı için yenilmiş ve ülkeye dürt parçaya bölünmüştür.

Halkımız açısından bu, alışılga gelen bir durumdur. İnsanlığın onurlu bir üyesi olma mücadelesi başlanma-kadarcı bu böyle devam etti. "Kürdistan sömürgeci" sözcükleri soylu mücadelenin başlangıcı oluyor.

Kürdistan eski Kürdistan olmaksızın kurtulanlar hızla ilerleyişi doğru, bağımsızlığının ve özgürlüğünün ilk adımlarını atmış oldu. Elbetteki Kürdistan'ın Kürdistan olması için, toprağın ana toprak olması için vatan evlatlarının özgürlüğü ve bağımsızlığına kendilerini bedel olarak fe-

da etmeleri gerekiyordu. İşte yaptılar da bu oldu.

Tarih bedel istiyordu. Bedelin verilmesi kolay olmuştur. Çünkü tarihimizin bize bıraktığı miras vardır. Ancak tarih durmadı. Gün geldi, "Kürdistan sömürgeci" sözcükleri bedel verilmiş zorunluluğuna dayattı ve tarihin hızlandı; akıma başladı, coştı, kükrüde, sel haline büründü, akışı durdurulamaz oldu. Bilincin gelişmesiyle imve kazanan bu uğru, ülke genelinde somutluk kazandı. Gün geldi ki sömürünün, horlanmanın durması, ana toprağın özgürlüğü ve bağımsızlığı kavuşturulması için, bu toprağın evlatları şahha kalktı. Körpeçik bedenlerini katik etiler bu uğurda.

Öyle ki, kısa süreçte bir kevhan oluştu. Şehitler keravanı!.. Şehitler halkımızın derin yaralarına merhem olmak için, kan aktırmış toprak parçası birkadimdir. Öyle ki toprak kanla sulandı. Hakkâr'dan Karşı, Karşıtan Erzincan'a, Erzincan'dan Maraş'a, Maraş'tan Zaxo'ya... Binlerce vatan evladi toprakları kanla iletildi. Bu kanlar sayesinde Kür insanı Kür oldu, Kürdistan, Kürdistan oldu ve dünya halklarının onurlu bir üyesi olma duruma girmeye başladı.

Bu bağlamda şehitler, tarihin Kürt halkı için biçilmiş ölümlü fermanni ırtalanıyor. Şehitler, tarihin karanlık sayfalarından Kürt halkını gün yüzüne çıkardılar.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştiçe tarihin sayfadına binlerce kahraman isimlerini yazdılar. Direnen bu kahramanlar abidesiyleştirdi, umut oldu. Öyle ki, "Yeryüzündeki cennet Mezopotamya'yı Mezopotamya yaptılar. Bu açıdan da eme alırsak, şehitler kırışkan umutların yeseşen Fidan'ların kaynağı özeldir.

Gün geldi ki, düşmanın ödeli sağvay politikası sonucu vatanından uçucza kopan, vatansızlaştırılan ve adeta ana topraklarından kaçarcasına kaçan Pazarçık gençliği, şehitler zincirine sarılmış, körpeçik bedenleriyle kopmaz halkalar oldu. Bu uğurda binlerce Kürdistan gençci bir vatan topraklarına sarılarak canlarıyla aşılmaz birer baskarı oluşturdular. Düşmanın zehiri onların güzelim Kürdistan'ı saptanması için, vücutlarını siper eden bu vatan evlatları birer sembol olmuştular.

Nasıl ki, **Besev ANUŞ'ın direnişleriyle Kürdistan'da birer başlangıç halkası olmuştular. Fidan'lar da halkın devam ettiricileri olmuştular. Besev'lerin takipçisi olan Fidan'ları tanınmak bu vesileyle önem kazandı.**

Zeynep Kalan (Fidan) yoldaş 1970 yılında Pazarçık'ta Yukarı Pulyanlı (Akdemir) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaştan başlayarak atik ve enerjik bir yapı kazanır. Bu çağlarında filen mücadele ile tanışır. Köye ilen gerillaardan oldukça etkilenir. Bundan böyle tartıştı, konuştuğu konulara girer oldu. Geniellerden öyle etkilenen ki, tüm esli yaşına hızla bir çeki-dizen verir. Köyün cesur ve mert kızı olarak da bilinen Fidan yoldaş oldukça da etkilidir. Köyde bir çekim merkezi haline gelir. Adeta tüm gençleri yönlendiren ve eğiten bir durumdur temsiler eder. O süreçte nişanlı olmasına rağmen kendisini gerillaya hazırlamaya başlar. Toplumun değer yargılarına saygılı bir olarak nişanlısını da kazanmak için büyük çaba harcar ve kazanır da. Ne var ki, nişanlısı olan kişi kendisini için safdara yer alacağı bilirdir. Devrim zorluklarını bilen Fidan yoldaş, bunu kabul etmez. *"Sen devim için inanç-*

lı değışsin, devrimle yerişmezsin" der ve ilikşisini keser. Kısa bir dönem sonra aynı köyden 4 arkadaşıyla birlikte saflara katılır.

Saflara geldiğinde oldukça atik ve enerjik biridir. Hemen göze çarpan bir kişiliğe sahiptir. Öyle ki ondan etkilenmek olanaksızdır. Fidan yoldaş 1991 Ağustos'unda alındığı ilçesence sergilediği direnişle de gerillalar tarafından bilinen biriydi. Çünkü 1991'de Pazarçık'ta "Dük-kancı kızın direniş"nden bahsetmeyen yoktu. Bu durum O'nun saygınlığını artırıyordu. İlk günden başlayarak dirayeti, uyumlu ve gelişmenin bir örneği oldu. Kiş süreci boyunca eğitime alındı. Çetin kiş ortamında müthiş bir gelişme kaydetti. Eğitim boyunca çeşitli görevler üstlendi. Mahsum Korkmaz Akademisi Hasan Vural Şubesi Şehit Deniz Devres'i'nin en sevilenlerinden biri durumundaydı. Eğitim ortamında, gelecekte Pazarçık'ta büyük gelişmeler yaratacak bir militan kişilik sergiliyordu.

Eğitimi tamamlandığı sonra Mayıs'ın ortalarında pratik yöneldi. Pratiğe yönelmesinde düşmanın kurşunlarıyla tanışması bir oldu. 23 Mayıs 1992'de Besni'de opan çatışmada güçlü militanca özellikler sergileyen Fidan yoldaş, düşman, "Kara Fatma takla atarak çarpıyor" propagandasına götürdü. Girdiği bu çatışmada üç değerli yoldaşını kaybetti, düşmana karşı olan kını bir o kadar daha arttı. Düşmana taviz verildiği noktada düşmanın amansız bir biçimde biceğini bizzat gördü. Bunun için süreklili tetikte oldu.

Parti, Fidan yoldaş Pazarçık alanı faaliyetlerine verdi. Çok kısa bir süreçte kitle tarafından sevilen bir duruma geldi. Hal ve hareketleriyle, davranışlarıyla, bilincile gençliği çeken bir merkez oldu. Adeta tüm köylüler O'nu soruyor, O'nu tanımak için fırsat kolluyorlardı. Gittiği her sahada gelişmeler yaratıyor, tanıştığı her kişiyi mutlaka örgütlüyordu. Örgütçü, toparlayıcı özelliğinin yanı sıra askeri alanda da örnek alınması gereken bir militandı. Pazarçık'ta zaman zaman legal hareket eden Fidan yoldaş, *"Ben düşmanın eline sağ geçmem"* diyordu. Bunun için süreklili el bombasını yanında taşıyordu. *"Düşmandan nefret ediyoruz, onun eline sağ geçmektense kendi kendimi imha ederim"* demesi kinini, nefretini açıkça ortaya koyuyordu.

Fidan yoldaş, Pazarçık'ta bu gelişmeyi yaratırken, süreklili konuşmalarında Parti Önderliği'ni görmek istediğini söylüyordu. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek istiyordu. Ancak Önderlik sahasına gitmek için de iyi bir pratik sahibi olması gerektiğini de biliyordu. Dolaylı yollarla kendisine "Kışın Akademiyeye gidebilirsin" dendiğinde tüm dünyaya O'nun olmuştur. Çünkü hayalleri hep Parti Önderliği'ni görmektir. *"Önderliği görmek yeterdi bana"* diyor.

Fidan yoldaş bir bayan militan olduğundan değil, partiyi kişiliğinden temsiler eden özellikler sergilediğinden, her zaman ötek bir olarak gösteriliyor ve seviyor. Genelense kadın tutkularından nefret ederdi. Proleter kadını temsil etmede de en büyük iddia sahibi olan biriydi. Öyle ki, kendisinin eski olan arkadaşları askeri yaklaşımla etkiliyor ve saygınlığını geliştireyordu. Bu bağlamda bir Besev Anuş'u, bir Bëri-van'dı Fidan yoldaş.

Pazarçık'ın gülü, direnişin sembolü, militanlığın bir örneği Fidan yoldaş. Bir abidedi. Yıkılmayan bir

kaleydi. Meyvelerini vermeye hazır bir fidandı. Fidan için beklenmedik bir anda şehitler kıvançına katıldı. 8 Ekim 1992 tarihinde Pazarçık-Armutlu'da bir ihbar sonucu çembere alınan bir gerilla grubunda **Şirin, Mizgin, Dilan, Battal** ve **Çekdar** yoldaşlarıyla birlikte vatan toprağına düştü.

Belki Fidan yoldaş filen aramızdan ayrılmıştır. O'na bağlılığımız sadece sözle ifade edilemez, bağlılığımızı pratikle kanıtlayacağız. Onların intikamını alma, ihanetlerden hesap sorma bizim için namus meselesidir. Namusumuz onurumuzdur,

onurumuz çinnetmeyeceğiz. Pazarçık bir gülünü kaybettir. Onlarca gül yeniden yesecektir.

Fidan'ı, Fidan'ları unutmayacağız!

*Pazarçık'ın gülü FİDAN
Düştü toprağına bir FİDAN
Gürledi gök
Ağladı gineş
Sızladı toprak
Bir vehvendi, çilekes, hüzünlü
Vatan toprağına düşen
Karanlığı, laleydi
Pazarçık'ın gülüydü
Şehit FİDAN*

BİR GÜN MUTLAKA KADINLARIMIZ

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum gözlerim apaçık

Çoluk çocuk, yaşlı ve kadınlıya
Birkmiş birkmiş sıra dağlaşarak büyük kapıda
mazlumun mazlumun halkım
en çok kadınlar hep kadınlar
etekli fistanlı ve kara çarşafarıyla
en çok kara çarşafarıyla kadınlar

Öbek öbek güvercinler havalanıyor kırmızı

çatıdan

Göge yağmur bulutları asılı

Yükrelerde gazap bulutları

yağdı yağacak

Polisler şaşakalmış

elbet şaşakalacak

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum

gözlerim apaçık

Nasırlı elleri dillerin yıllanmış öfkeleri

İlk kez açlık grevine dökmüşler okyanus sevgileri

Ülke parçası ative böcekleri için

Kıyasıya dönüş

Yaşamın gözebebekleri kadınlar

Şubat direnişinin penceresinden görüyorum

Şubat direnişinin gözleriyle

Çift namımlı bir silah gibi gözleri

Düşmanın beynine bakan

korukçu bir top ağızları

Ve pırl pırl sözleriyle

Kara çarşafarını yırtıp atıyorlar

Çıkıp geliyorlar kara çarşafarından

Bütün cephele birden koşuyorlar

Renğaren kadınlarımız

Şubat direnişinin penceresinden görüyorum

Şubat direnişinin gözleriyle

Çekin

eey

düşman

çekin

Ninova'yı tepetakallı zılgıtlarla geliyor

iste iste Med kadınları

Yüzüne kezzap fırlatan zılgıtlarla geliyor

Kan çilekeler yüzünden

Zangir zangir tıyreyeceksin korkularından

Sımdiden bir sıgnak

Delik gibi bir şey ara şimdiden

Kara çarşafarın içinde taş yağmuru kesilen

Kara çarşafarını parçalamaktan kopacak

kızıl kıyametten

Şubat direnişinin penceresinden görüyorum

Şubat direnişinin gözleriyle

Ufka yapıpış ufuktan sarkarken

salkıp şaşak bulut meyveleri

Yıldız kanatlı türkülerini dinliyorum

Ey kartal yürekli Med kadınları

Ateş kaplı bir kitap sımsıkı ellerde

Her sayfası baştan başa hayat

Gül ellerle yazılır ateşten bir kitap

Kendilerine benzeyen ülkenin resmini

Yırtıcı tırnaklarla çizerek

Nar suyuður kanları bir güzel boyurlar

Şubat direnişinin penceresinden görüyorum

Şubat direnişinin gözleriyle

Pırl pırl kelebekler gibi kollarından

Sıyrılıp uçacaklar mutlaka bir gün

Kurşunlardan

büyük sanattan boşanacak

kızıl ilenmeler

Yeri göğe katacaklar

biliyorun biliyorum

korukçu güzel kadınlarımız

Şubat direnişinin penceresinden görüyorum

Şubat direnişinin gözleriyle

Adı, soyadı: **Aysam ABDO**
Kod adı: **Xoşnav**
Doğum yeri ve tarihi: **Güneybatı Kürdistan, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, ...**

Adı, soyadı: **Muhammed HALİL**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydan köyü-Afrin, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mays 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mays 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mays 1992, ...**

Adı, soyadı: **Adem ...**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mays 1992, ...**

Adı, soyadı: **Hasan BOZKURT**
Kod adı: **Xoşnav**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mays 1992, ...**

Adı, soyadı: **Necmettin ARSLAN**
Kod adı: **Ethem, Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Karış köyü-Nizip, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1992, ...**

Adı, soyadı: **Yılmaz ...**
Kod adı: **M. Emin**
Doğum yeri ve tarihi: **Adyaman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

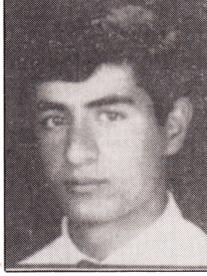
Adı, soyadı: **İsmail ÇOBAN**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Aralıkova-Pazarck, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: **Rauf ...**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Samil**
Doğum yeri ve tarihi: **Adyaman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güneybatı Kürdistan, 1949**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türkoğlu / Amanos dağları**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şehmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güneybatı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türkoğlu / Amanos dağları**

Adı, soyadı: **Mehmet ERDOĞAN**
Kod adı: **Behzat**
Doğum yeri ve tarihi: **Sevdilli köyü-Elbistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türkoğlu / Amanos dağları**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Sercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerküt köyü-İslahiye, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türkoğlu / Amanos dağları**

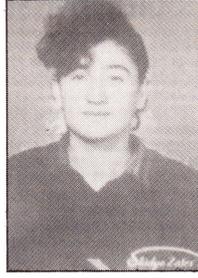
Adı, soyadı: **Şerife AKKUŞ**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

Adı, soyadı: **İsmet BAŞARAN**
Kod adı: **Ağit**
Doğum yeri ve tarihi: **Kidışan köyü-Besni, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

Adı, soyadı: **Şeyho ÖZKAN**
Kod adı: **Şexo**
Doğum yeri ve tarihi: **Mezebil köyü-Suruç, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Siverek**

Ölümüne ulaşan kahraman şehitlerimizden **Şeyho ÖZKAN (Şexo)** yoldaş, 1970 yılında Urfa'nın Suruç ilçesine bağlı Mezebil köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu ise Suruç'ta okudu.

Şexo yoldaş, PKK'nın yeni yeni filizlenmeye başladığı yıllarda dünyaya geldi. Ailesi, Kürdistan halkı ve toplumu için bir umut olan partiyi, daha çekirdek bir grup için benimsemiş ve mücadeleye katılmaya başlamıştı. Bu ortamda büyüyen Şexo yoldaş, bu bilinçle yoğruldu. Daha küçük yaşta çoğu yetişkin insanın göremediği gerçekleri gördü; mücadelesinin önemi ve savaşmanın gerekliğini kavradı. Kimliğinin olması gerektiğini, dilini konuşma ve ezilen bir halkın kendi kaderini tayin etme hakkına sahip olduğunu, insanlara insanca muamele yapılmasını gerektiğini, daha küçük yaşlardayken kavramıştı. Faşist Türk rejiminin, Kürdistan'daki vahşet uygulamaları-

Adı, soyadı: **Asiye YIRTLAZ**
Kod adı: **Şirin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mahsutuşağı-Pazarck, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

1973 yılında Pazarck'ın Mahsutuşağı köyünde dünyaya gelen Asiye yoldaş, ilköğrenimi kendi köyünde, liseyi ise Antep 19 Mayıs Lisesi'nde tamamladı. Lise yıllarında ulusal kuruluş mücadelesiyle tanıştı ve gerillalarla sürekli ilişkisi içerisinde oldu. 1992 yılının baharında ise profesyonel faaliyet yürütmek üzere gerilla-

Şehit Zeynep KARAKURT yoldaş

saflarına katıldı. Belli bir dönem eğitim gördükten sonra, Pazarck alanında görevlendirildi. Ancak geldiği ilk dönemlerde dışmanla girdiği bir çatışmada yaralandı. Bir köyde tedavi görürken yapılan bir ihbar sonucu esir düştü ve işkenceyle katledildi.

Canlı, fedakar, atak ve özlu özelliklere sahip olan Asiye yoldaş ulusal direniş savaşımızda yaşatacağı!

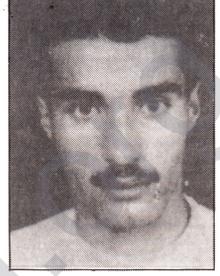
Adı, soyadı: **Zeynep KARAKURT**
Kod adı: **Dilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Gölbashi, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

Adı, soyadı: **Mehmet EMİR**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve tarihi: **Payamlibağ-Pazarck, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Araban, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kamer**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: **Mustafa ...**
Kod adı: **Ethem**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarck, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: **Bektaş KONCA**
Kod adı: **Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Duyuru

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine bağlı olarak özgürlük ve bağımsızlık yolunda şehit düşen yoldaşlarımız da çoğalmaktadır. Şehitlerimizin yaşam ve mücadelelerini tarihimize mal etmek bir görev ve sorumluluk olmaktadır. Bu hususta, şehitler hakkında bilgisi olan tüm yurtseverleri göreve çağırıyoruz. Anlarına yazılacak somut bilgilerle birlikte varsa resimlerini bize ulaştırmalarını bekliyoruz.

KÜÇÜK PÊŞMERGE...

na tanık olmuştu. Türk faşizminin, Kürdistan'da sökülüp atılması gerektiğine inanç bağlamıştı. Çevresinde oluşan faaliyetlere kulak kabartıyor, içinde mücadele etme tutumları filizleniyordu. O yaşta demir gibi bir yumruğu, cesaret ve inanç dolu bir yüreği vardı.

Aynı dönemde Urfa çevresinde Aydınlikçılar diye adlandırılan grup faaliyet yürütüyordu. Şexo yoldaş, onların gerici olduklarını, kemalist düşünceden kendilerini arındırmadıklarını ve mücadele önünde engel teşkil ettiklerini biliyordu. Onlara karşı devrimci tavır sahibiydi. Bu olayla ilgili Şexo yoldaşın çocukluk günlerinden bir anısı vardır: Şexo yoldaş, bir gün okuldan dönerken yol kenarında bir arkadaşını gördü. Merak edip yanlarına yaklaşıp, Aydınlikçılar olan çocuğun bilingsizce partiyi ve mücadeleyi reddedip karaladığını gördü. Bir süre dinledi, ama sonuçta dayanamaz, elindeki çantayı kaldırıncı çocuğun kafasına vurdu. Çocuğun başında kan akmaya başladı. O günden sonra Şexo yoldaşın adı **Küçük Pêşmerge** olarak değişti. Artık herkes onu bu isimle çağırma-ya başladı.

Küçük Pêşmerge ilkokulu bitir-

diği yıl, büyük abisi **İsmet ÖZKAN** yoldaş Filistin direniş hatında İsrail siyonizmine karşı savaşta şehit düştü. Abisinin ölümü, O'nu fazla sarsmadı. Çünkü biliyordu ki, devrim şehitleri ölümsüzdür, geride birlerce abisi vardır ve günün birinde mutlaka Kürdistan'ın faşizme mezar edeceklerdir...

Küçük Pêşmerge o yıl Suruç'ta ortaokula başladı. İlçe genelindeki faaliyetlere katılıyor, kitle çalışmaları yapıyor, elinden geldiğince eylemlere katılmaya çalışıyordu. Aynı yıl faaliyet yürüten abisi ile beraber faaliyetlere katılmaya başladı. Abisi ve Küçük Pêşmerge birbirlerine olan bağlılıklarını ve insanlara yaklaşımını ilçe çevreye örnek olurlar. Omuz omuzla engelleri aşar, zorluklara göğüs gererler. Bu faaliyetler ikisi için de bir okul sürecidir.

Yine aynı yıl Küçük Pêşmerge ilgi duyduğu futbola başladı. Kısa sürede o alanda da başarı göstererek Urfa Merkez takımına seçildi. Ancak, abisinin o dönemlerde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmesinden dolayı yükü ağırlaşır ve futbola bu dakikada zorunda kalır. Artık 24 saatini mücadelesine, vatanına, milletine adar.

Küçük Pêşmerge'nin her zaman

iki dileği vardı. Birincisi çok sevdiği abisi Emin'in yanına. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek, eskisi gibi onunla omuz-omuz düşmana karşı savaşmak. İkincisi ise bağımsız bir Kürdistan'da Kürt halkının özgürce yaşaması idi.

Küçük Pêşmerge birinci dileğine ulaştı. O yıl sonunda Suruç'tan bir grup yurtsever ile Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Siyasi ve askeri eğitimini başarıyla tamamlayıp, tekrar Suruç alanına döndü. Faaliyetlerine başladı. Ancak daha önceki faaliyetlerinden dolayı o alanda deşifre olmuştu. Sürekli polis takibi altında idi. Artık bu alanda faaliyet yürütemeyeceği kanısına vardı ve gerilla mücadelesine katılmak için daha çıktı. Orada da eylemlerde gösterdiği cesaret ve fedakarlıklar sayesinde kısa sürede grup içinde ve çevrede sevilip sayılmaya başladı. Küçük Pêşmerge eylemlerde büyük başarı gösterdi, bu şekilde mücadelesine uzun süre devam etti.

Küçük Pêşmerge son gittiği Siverek alanında Ekim 1992'de düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü ve ölümsüzleşti. Kervanına katıldı. Küçük Pêşmerge bugün birlerce küçük ve büyük pêşmergeye örnek olmaktadır.

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1992 yılından çıkardığımız derslerle yükleneceğiz '93 YILI KÜRDİSTAN'IN OLACAK!

Baştarafı 1. sayfa
ettiğini, nasıl bizi hiç saydığını rahatlıkla görebiliyoruz. Hatta hiç de saymıyor, çığnıyor da, yerlere kırarak birtirmek istiyor. Bu tür bir yaklaşım karşılaştığımızda belki de öfkelenerek tepkide bulunursunuz. Fakat bu, tek başına pek bir anlam ifade etmiyor. Haklı olarak bundan vazgeçemeyeceğiz. Çünkü Kürdistan'da da bir insanlık vardı, buna değer verilmeliydi. Bu insanlık kolay terk edilemez, bundan kaçılmayacaktır; yaşama değer bir şeylerin var olması gerekirdi. Yitirilmiş olsa bile yine de sahiplenmemiz gerekirdi. Buna inandık, o büyük arayışı girdik ve buraya kadar getirdik.

Halkımızın son destekleme durumuna, kendini kabul etme düzeyine karşılık siz savaşçıların mücadelesine gerçekliğine baktım, bunu saygıyla karşılamakla birlikte, -ki bunu yaşam olarak değerlendirdiyorum- zayıflıkları ve çaresizlikleri de görüyorum. Savaşçıların fedakarlığı çok görkemli, beni bile aşiyor. Fakat fazla çare olamama -ister objektif ve isterse de subjektif nedenler olsun- kısa güç yetireme, sonuç almada yansıtılan durum bizi endişelendiriyor. Hiç istemediğim halde, sert yüklemek durumunda kalıyorum. Belki de, "bir canımız vardı, onu da verdik, daha ne isteyebilirsiniz" diyeceksiniz. Fakat mesele, benim bunu isteyip istemem değildir. Asıl mesele, var oluş olayının nasıl sağlanıdır. Mesele, mevcut yok edici güç karşısında ulusal kurtuluşun, özgürlüğün ve dolayısıyla insanlığın kazanılmasıdır. Buna ulaşmak gerekiyor. Çok kişi bu konuda iddialı olduğunu söylüyor, ama pratik inkar temelinde oluyor. Hatta çok iyi niyetli olanlar da, bunun için her şeylerini seferber ederler, ama kullandıkları yöntemler bitirici bir sonuca götürüyor.

Benim şimdiye kadar harcadığım çabaları müdahaz gördüğümü her zaman söylüyorum. Kesinlikle gerçek dışı değerlendirmelere kaçmadım. Fakat sizin çabalarıyla karşılaştığımızda büyük farkı, çelişkiyi görmemek mümkün değildir. Nite-

kim en temel sanatım, diyebilirim ki, kendimi yapılama hikayemdir. Size bunu çok açıkladım. Çünkü kendimi yeniden yapılama sorununa güç yetirme, becerme yönünüz durumu karşılamıyor. Gittikçe uğraşılması gereken ilgi konusu oluyor. Dost da, düşman da bizi merakla anlamaya çalışıyor. Hiçbir hareketin yansıtacağı veya cesaret edemeyeceği bir açıklıkla dile getiriyoruz gerçekliğimizi; bütün kusurları ayıp-

miş bir gücün zirvesi olabiliriz. Ama buna rağmen kendini hiçbiriniz kadar güç imkanlarına sahip görmüyoruz. Tabii gücümüzün farkında olmuyor değiliz. Ama bu beni tatmin etmiyor, yeterli bulmuyorum. Kendime, mevcut gücümle durumu ne kadar kurtarabilirim sorusunu soruyorum. Kendimi avunduramıyorum. Sizin de bu noktayı çok iyi kavramanız gerektiğini vurguluyorum. Sınırlı bir güç elinize geçince, kendinizi yiti-

"...Benim son yıllarda harcadığım çabalardan biri de umut ifadesi olmaktan çıkmamaktır. Bunu halka verilmiş bir söz olarak değerlendirdim. Ben yaşadığım müddetçe büyük umut olmayı sürdürdüğüm. Bunun çok diri geçeceği olacağı. Bunu da başarmak benim için zor değildir. Fakat sizin yüzünüzden umutsuzluk yansıyor. Aileler, analar-babalar bana şunu söylüyor: 'Ne yaparsan yap bunları biraz yaşat!' Hazırlıksız olduklarını, bu durumlarıyla kolay yem olacaklarını biliyorlar. Benim dayanma gücümün çok üstünde bir güçle analar-babalar 'gitsinler' diyorlar. Kimbilir analar, bu durumu çok zor kabul ederler..."

ları ve de iyi-güzel yanlarıyla... Sorulan soru şu: Kimsin, neyi nasıl yapıyorsun; kimin için, değer mi, mümkün mü? Bunlar zor sorulardır. Bizim girdiğimiz yol, normal mantık ölçütleriyle içine girilecek bir yol değildir. Yine var olan olanaklar göz önüne getirildiğinde, asla bir insanlığın karşılık vereceği, cesaret edeceği bir durum değildir. Ama biz bu yola girdik.

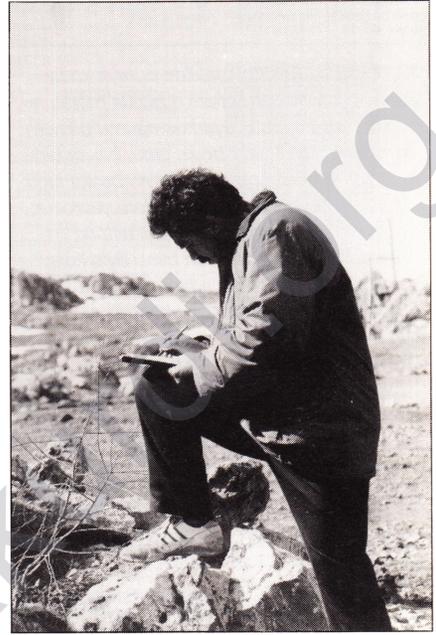
Giderek kendi gerçeğimizi iyi ifade etme ihtiyacını duyuyoruz. Dikkat edin kendi noksanlıklarını, ne kadar zorlandığınızı anlatmaya çalışıyorum. Şu anda, Kürdistan'da herkes bana en büyük güç gözüyle bakıyor. Belki de tarihte eşi görülme-

riyorsunuz. Hayır, böyle olmaz. Biliyoruz ki, bizim elimiz sınırsız bir güç geçmesine rağmen, buna dayanma gereğini bile duymuyoruz. Gelişimi buna dayandırıyorum. Daha farklı, daha yeni katkı yapabileceğim bir çalışma benim için vazgeçilmez oluyor. Dikkat edilmezse, dediğim tarz biraz hayata geçirilemezse umutlu olamıyoruz.

Öyle bir durumla -düşmanlıktan da öteye- karşı karşıyayız ki, doğrudan vazgeçilmez oluyor. Düşman da nasıl düşmanlık yaptığını biliyor veya az biliyor, çoğunu biliyor. Şöyle benzetebiliriz: Kocaman bir ağırlıkla gittikçe gelişen bir ağırık, kartopu gibi. Altında gittikçe nefesi daralan bir insan. O büyüyor, sen küçülüyorsun. Bütün güç onun elinde. Görmez, duymaz. Bütün bulankı, hassasiyet yanlarını kapattıkça kapatıyor.

Bu durumda nasıl çıkış bulacaksınız? Bazı düşmanlar vardır karşı karşıya gelirler, birisi vurur diğerini düşürür. Teslim aldı mı, "teslim aldim" der. Böyle bir statü uyguluyor. Bizim düşmanımız öyle değildir. Silindiri altına alır, öldürür. Değişik bir düşmanlık geliştirdi, değişik bir imha tarzı uyguluyor.

Şimdi bunun büyük endişesini duymak mümkün mü? Bakıyoruz durumlarımızı; bu kadar dengelessiz bir düşmana karşı acaba nasıl soluk alıp vereceksiniz? O çok eylemci ve çok dirençli arkadaşlar yaşantılarını nasıl sürdürüyorlar, kendilerine nasıl yön veriyorlar? Düşünmek bile istemiyorum. Bu çizgide yirmi yıldayım. 1973 kişi, bu çizginin gün yüzüne çıkarılışını, ifade edilmişin başladığı bir kıştır. Yirmi yıl oluyor. Dikkat edin, aynı arayış ve aynı çaba eksikledim devam ediyor. Bu çizgiye ilk başlangıç yaparken, kendimi doğru dürüst yedire-

cek-çirecek bir gücüm bile yoktu. Şimdi çok farklı. Ama yine o yılların arayışları devam ediyor. Başta da belirttim ya, sanki hiç dayanmamam gereken, hatta beni zor duruma düşüren durumlar varmış gibi hareket ediyoruz. Biliyorsunuz çaresiz değilim, sürekli üretiyorum, öneriyorum ve yürütüyorum. Aynı heyecan, aynı endişeler... Nasıl yirmi yılı geçirdiğini sorarsanız, başka bir insan-oglundun böyle bir yaşama girebileceğini sanmıyorum. Bunu ne takip edebilir ve ne de yaşayabilir.

Siz akıllı arkadaşlar, yoldaşınız anlamak istersiniz. Ama bu nasıl olmalıdır? Ben sadece bağlılık bahsetmiyorum. Bu önemli olmakla birlikte, sonuç almak için yeterli olmaz. Durum başkadır. Benim çizdiğim şudur: Kaybetmiş bir halkın ulusal hikayesini diltmeye çalışıyorum. Sınırlı bir gelişimle tatmin olmak mümkün değildir. Ulusal, sınıfsal, ailesel tatminler birçokları için vardır. Bu fazla bir derinlik arzemez, çok dar amaçlıdır. Bizim durum, bununla kurtulamayacağına benziyor. Hayalci olamam. Önder kişi, sürekli kazandırmayı bilirse önderlik görevini yerine getirmiş olur. Ben bir mezhep şapkıını, bir din piyoncusu olamam. Çok gerçekçi bir siyasi gelişim olmasa, yine bunu çok usta taktiklerle hayata geçirme mesele bulunmasa yaşayamam. Dokuduğum gerçekler, bin yıllık düşmanlık hidetlendirilecek ve her şey ortaya çıkaracak gerçeklerdir.

Bunu anlamalısınız. Tabii bu, aynı zamanda kendinizi tanımanız anlamına gelir. Gençsiniz, fazla yıpranamışsınız, elinizden çok iş gelebilir. Fakat bunu becerebilecek misiniz? Bu davaya kişiliğinizi adanmışsınız, ama davanın zaferine kaçı-

niz söz verebilir? Ölmek de kurtarmıyor, direnmek de. Hatta bunun daha ötesi yapılabilir. Buna rağmen bunu yeterli görmeyip kazanmaya göz dikmeliyiz.

Ben size, yılları kazandırdıma hikayemi anlatmaya çalışıyorum. Kendimi nasıl kazandım? İnsanlık adına, ulus adına yılları nasıl kazandım? Akıllısanız, insanlık dostuysanız, halkınızın dostuysanız -tabii lafa değil, pratikte böyleyseniz-, bu konuda epey yeri sundum. Herkes bu konuda istediğini, aradığını bulup alabilir. İyi, çok yönlü bir insan olmayı yaşam hikayemde ortaya çıkarıyorum. Geçmiş insanı, ilkelere kadar nasıl insan?

Yarımda büyüdüğüm yürüdüğüm insan umut vaat etmezdi. Ayak bastığım her şey, konuştüğüm her insan laf anlamaz, su vermezdi. Sanmıyorum başkasının kendisini acımasız gerçeklerle yüz yüze getireceğini. Bunun gibi sosyal acımasızlıktan bahsetmiyorum bile. Sosyal körlük, sosyal hiçbir sosyal çözümsüzlük her gün karşımızda. Siyasal alana yarıdım mı daha fazla acımasızlık... İşin içine askeri cihad girdi mi çok daha fazla acımasızlık... Bütün bunlara nasıl göğüs gerildi? Bu işin komutanları olan sizlerle neler nasıl yapıldı?

Sorumlulukların var; çok sorumluluğu olan bir insanım. Bu kadar zor kazanan bir insan, kolay kaybetmeyi istemez; hiç mi hiç istemez. Bu kadar dövülen insanın, bu kadar hakarete uğrayan insanın, savaşma imkanı eline geçtiğinde nasıl vurması gerektiğini anlamalısınız. Ama bütün veriler gösteriyor ki, anlamakta zorlanıyorsunuz, gereklerini yerine getirmekte daha da zorlanıyorsunuz. En gözüpek, fedakar arkadaşlarımız ne yapabilirler? Kırk defa lime lime olmak kendilerini kurtarırdı. Bir-

En son içine girdiğimiz Güney (Kürdistan) savaşı var. Gelinen noktaya bakıyoruz. Kendilerine sözünü vermişler. Şerefi, onurlu bir şahadet, ölüm. "Bir insandan bundan daha büyük ne istenebilir" diyebilirsin. Bana sorarsanız derim ki, bundan daha büyük tehlike ne olabilir? Kendini böyle ölüme yatırmak -objektif olarak- bizi vuran düşmanın dolaylı yansımasıdır. Düşman bir yandan vuruyor, sen de çok dolaylı olarak üçüncü-dördüncü elden çarptılmış bir biçimde onu tamamlıyor-

kimseyi suçlamak için söyleyemiyor. Ama bu özelliği insan, bu kadar kişiyi kurtarmıyor, yenilemek de kurtulmuyor. Evet, sizi kolay kaybetmek acı veriyor. Esir düşerseniz de acıdır, şahadete ulaşırsanız da öyledir. Başarışız yaşımda da fazla kıymeti yoktur. Çok söz veriyorsunuz, ama bu sözler köpük gibi havada kayboluyor. Gittim çocukları, yaşılları, kadınları, kızları tarıştım, çok coşkulu ve çok yüksek ilgili gördüm. Ama bu da beni fazla tatmin etmiyor.

köylünün "bu iyidir işte bizim olmalıdır" dediği kadar, bizim savşağa elde ettiğimiz değeri korumadığı veya savunmadı. Tavızda verdim. Hatta bazıları bu sorunu cevap verme gereğini bile duymuyor. "Savaş sadece vurma-kırmaktır" anlayışıyla hareket edilirse, mücadele bundan öteye götürülemez.

Bizim cepheden, öncü örgütümüzden gelen sesler, ne kadar umutlandırabilir? Gücünüz var mı umutlandırılmaya? Çünkü biçini ne kadar gücünüzü var buna? Kendinizi bir kurbanlık koyun omlaktan çıkarmalısınız. Benim son yıllarda harcadığım çabalardan biri de bunu ifadesi omlaktan çıkmaktır. Unut halka verim bir söz olarak değerlendirdim. Ben yaşadığım müddette büyük umut olmayı sürdüreceğim. Bunun çok dırı gereği olacağı. Bunu da başarmak benim için zor değildir. Fakat sizin yüzünüzden umutsuzluk yansıyor. Aileler, analar-babalar bana şunu söylüyor: "Ne yaparsan yap bunları biraz yaşla!" Hazırlıksız olduklarını, bu durumlarıyla kolay yem olacaklarını biliyorlar. Benim dayama gücümün çok üstünde bir güçle analar-babalar "gitsinler" diyorlar. Kimbilir analar, bu durum çok zor kabul ederler. Çok tuhafına gidiyor bu yaklaşım. Benden yüz kat fazla "gitsinler" diyorlar.

Şehitliklere ilişkin çok şeyler söyleniyor. Ben her zaman hem sehtilerin ansına en doğru sözleri söyledim ve hem de bazı şahadet biçimlerine öfkelenim. Şahadete sözçüm, ama onun nasilına itirazım vardır. Hep çekmiş. Gerçekten çözümleme yaptığımız, değerlendirmeye gücü olanlar ne söylerler? İnsan yüreğini kurutan gerçekler, acımasızlıklar... Evet, kaç ylı yürekli kurutan gerçekleri görüp yazacaksınız?

Yeni yıla kazandırmaya devam edeceğimiz kesin, ama bu işin nasilına biraz daha açıklık getirmek gerekir. Çok yolculadı. Tarihte hiç kimsenin yapamadığı kadar, binlerce kişiyi yolladım. Bu arada yolladıklarımı binleri aşkın şehidi de vardır. Buna cesaretim var, gücüm var, ama bu onunla avunamayız. Halk, evlatlarını coşkuyla, zılgıyla karşılıyor. Ama ben bu kadar kolay karşılayamam. Sizler çok hırslınız, ama ben hazır değilim. Her gün rapor yazıyorsunuz, "hazırız" diyorsunuz. Başkan hazır değil; emin bir biçimde onay vermiyor bu hazırlıklarınıza. Bilyorsunuz ki, bu düşmana mağlup omlak istemem. Ne demek mağlup omlak! Acımasızlıktan da, onun hiç beklemediğinden de öteye; tarihte birçok hesaplaşmalar, karşılaşmalar, intikamlar, karşı koymalar vardır. Bunların da çok ötesinde -sadece bu çok dengeszizliği de değil- bir tarzla diyoruz ki, sen nasıl böyle yaparsın? Bunu sürdürme gücünü, çingilğini nasıl göstereceğin?

Ben sizin gibi dost-düşman kavramına düz yaklaşmam. Bu büyük bir yaşam meselesidir. Yani çok ileri boyutlarda bizim omlası gerekenle karşı konulması gerekeni ayırımı yapıyoruz. Bin defa arastırmasını, ayırtmasını yapıyoruz. Sen böyle, şilde omlalsın... Belki de sizin bir yolda yaptığınız, ben çok kısa bir sürede, birkaç saatte yaptım. Bütün PKK'lıların yıllarca yaptıklarını, çok kısa bir sürede hem düşünür, hem de başarıyla yaparım. Yine yetmez. Bütün bunlar bir tarzı ortaya çıkarır tabii. Bizim bir ritüdü var. Düşmanın başı da bir aza bizim için, "hiçbir şeyle doymaz o" diyoruz. Mesele benim bir şeylerle doymaya doymamam değildir. Mesele benim yaptıklarının ne kadar ipe-sapa gelip gel-

mam. Aldatmam kenimi güzel sözlerle. Bir özelliğim var: Tam da kazandırdığı denilen noktayı bırakıp başka yerde bir çatışma alanına yönelme. Tam da rahatsızlık, elde ettiğiniz değerinizi noktada, bende büyük bir rahatsızlık başlıyor. Bir hayır dersiniz, bir alışkanlık mı dersiniz, bir savşağ tarzı mı dersiniz, ne dersiniz deyin...

Yıldan yıla değerlendiriyoruz, önmüzdeki yıla tekrar kazandırmam gerekçeleri üzerinde duruyoruz. Bu kazanımların kolay gerçekleşmedi-

"... Yaşamı basit bir şekilde buraya kadar getirmediğim. Nefes nefese o büyük maratona nasıl yürüdüğümü veya koştuğumu bilmek gerekiyor. Belki 'nasıl böyle oldu, başka türlü olmuyor mu' diyeceksiniz. Hayır, başka türlü olmuyor. Siz kendinizi işkencelere yatırdınız, ölümlere yatırdınız, yenilgi üstüne yenilgilere yatırdınız. Ben bunu öyle kolay sineye oturtacak adam olamam. Aldatmam kendimi güzel sözlerle..."

sun. Bu durumu zorbela önlemeye çalıştım; bu konuda çağırı yaptım. Savaşçılar, mevcut yaklaşımı umayın; komutanlar, eğer bu durumda ısrar ederseniz idame yargılanırsınız dedim. Bu, benim kazandırdım, yaşatma anlayışına kökünden terstir. Belki kendini ölüme yatırılabilsen, ama benim kazandırdıklarımı ölüme böyle yatrarmazsın. Daha derinliğine baktığımızda, bizimkilerin yaşama kudretinin omladığını görüyoruz. Neden taktığı çok yönlü kazandıracak yöntemlerle yürütüyorlar? Bunun kökenine iniyoruz; bizim kazanma tarzımıza yüklenilmemiş, güç yetilmemiş, yeterince kavranamamış olduğunu görüyoruz. Çaresizliğe mahkum kalınmış olduğunu görüyoruz.

Bu nedenle tekrar önde gelen yapıyla uğraşyoruz. Düşmanın çokça aleyhimize işlemek istediği, o pişmanlık yasasını da çıkararak "gelin teslim olun, sizi bağışlayabilirim" diye körekleddiği tutumun altında yatan gerçek budur. Bunlara kazandırmak için, ölümlü kendilerine yedirdikleri gibi, ben yaşamı nasıl yedireceğim? Fırsat buldukça anlatmaya çalışıyorum. Bıkmadan, usanmadan geçmiş yıllar nasıl kazanıldı? Tek tek tecrübeler, bütün baklıkların, daha geniş grupların kazanılmasına nasıl yöneldim?

Bir yandan bununla uğraşırken, diğer yandan bununla yetinerek kendimizi fazla tatmin etmiyoruz. Her şeyden önce gelecek yılları, özellikle de yeni yıla nasıl kazanacağız? Bunun endişesini yapıyoruz. Tabii ben sorumlulukları olan bir insanım. Mevcut gelişmeye göre beşenim avunamıyorum. Halkı da kötüm, çok bağırdım. Çok kişi savşağa katılmak istiyor. Bu katılmaları daha güçlü karşılamak için, demek ki daha başka yaklaşımlar gerekiyor. İşte bu taktiğe yönelimende, uygulamasına gereken taktik boşca çıkarıldı. Nedir bu diye kenilene soruyorum. Gerçekten de bu, bize neredeyse bir kader olarak dayatıldı. Taktiği kaldırmama, gereklerini yerine getirmeme nedendir? Davranış gücüne açıklık getirmeye çalışıyorum. Bu ne tür bir davranış biçimidir? Neredeyse bir savşağ oyununu çok canli seyrediyor gibi oynama gereğini duyuyoruz. Savşağ bir film gibi gözlemlerin önünde yaşatayım diyoruz. O derince bir anlam gücüne ihtiyaç duyuyoruz.

Demek ki, savşağlar ve komutanlar bu konuda çok geri. Bunu,

Yine öte yandan düşmanın dayatmaları vardır. İşte hemen ylı başından itibaren Rusya'dan tanklar, Amerika'dan skorski helikopterlerini aldı. Ayrıca her türlü zirhli araç, kiş operasyonları, bombardımanlar... Yine eğreç politikaların sürüşü, inatının açıklamaları bitmiyor. Zaman zaman aklima yılanlar geliyor. Yılanlar ölüyor, ama yavruları çoğalıyor. Tehlikeli sokacaklar. Siz nesiniz? Harmlı gücünüzü, vurma gücünüzü nedir? Ne kadar olabilir gücünüz? Ben

görüürüm bunları, gerçekçi adamım, çok ihtiyattım. Yaman savşağtım iddia etmiyorum, ama benimle sizin mücadelede yaklaşımı arasında müthiş farklar var. Çok mu korkağım? Aslında çok çekingenim. Zaten bu büyük çekingenlik veya duyarlılık olmasa, bu düşman karşısında bu kadar uzun süreli yaşayabilmek mümkün değildir.

Her gün umutsuzluğu aşlayan kimdir? Her gün yenilen kimdir? Her gün problemi ağırbaşlıran kimdir? Birakalım halkımızın içinden, düşman cephesinden gelen sesleri, öncü örgüt, öz savşağ örgütü dediğimiz oluşumun başındakilerden gelen sesler nasıldır? Umut vaat eden ne kadar? Böyle olablence diyeni ne kadar? Savaş, kahramanları ve olağanüstü kişilikleri istiyor. İşte ara bul! Gerçekten ne uğruna savşağtınız, fazla bilmiyorsunuz. Savşağa kurtarmak istediklerimizi biliyoruz musunuz? Sizin yaptığınız, ancak bir

Demin baktım da, şu cümleyi -zindandaki bir yoldaş yazıyor- gördüm: "Büyük heyecanlarla yürerken dayanamazsın..." Doğru! İlginc hikaye. Büyük heyecan ne demek! Bizimki daha büyük heyecan, fakat sadece zor dayanmak değil, mükelmem ve görkemli dayanım denilen olayı da başardım. Gerçekten dayanmak zorcu. Tabii yüreği nasır bağlamış olanlara bir şey söyleyemiyor. Büyük heyecan duyması; gereklerini yaşamından bahsediyor. Adam çölleşmiş, adam burlaşmış, yüreği nasırlaşmış! Buna dayanma gücü denilmez; yürek kırılmış denilir. Tabii bu öyle basite alınmaz.

Bütün bunları siyasi bir ifadeye dökmeye çalıştım. Intikama dönüştürülebilir mi? Biz dönüştürmeye çalıştık. Ortaçağda olsaydınız, belki sizden iyi bir silağşör çıkardı. Ama bugünkü savşağ koşullarında yaşatmam diye endişeleniyorum.

medir. Bu kadar kendini sınırsız dayatmanın bir anlamı var mıdır? Mesele budur. Düşman benim için o değerlendirmeyi yapıyor. Birakalım bir şeylerle doymayın, yiyecek hiçbir şeyim yoktur. Tutacak bir şeyim de yoktur. Bu hesap sormaktan, bir şeylerin peşine takılmaktan öteye, amansız bir arayış ve takiptir. Sen kimsin, ne yapıyorsun; ben kimim, ne arıyorum?..

Görüyorsunuz ki, bu işin altından kolay çıkılmıyor. Yaş ilerliyor, ylı geliyor, onun için bir şeyler yetiştirmek gerekiyor. Yaşam basit bir şekilde buraya kadar getirmediğim. Nefes nefese o büyük maratona nasıl yürüdüğümü veya koştuğumu bilmek gerekiyor. Belki "nasıl böyle oldu, başka türlü olmuyor mu" diyeceksiniz. Hayır, başka türlü olmuyor. Siz kendinizi işkencelere yatırdınız, ölümlere yatırdınız, yenilgi üstüne yenilgilere yatırdınız. Ben bunu öyle kolay sineye oturtacak adam ola-

"... Kendimi tanıdığımdan beri bütün arkadaşlıklarımın yüceliklerde seyretmesi, fethetmesi gereken arkadaşlıklardır. Bu arkadaşlıklar birlikte uçarlar, birlikte karalar, birlikte fethederler. Birlikte vururlar, gülerler ve oynarlar. Budur benim anlayışım. Başkasından fazla bir şey beklemem. Dostum, düşmanım bellidir. Esas itibarıyla olağanüstü bir yoldaş olduğun arkadaşlar topluluğuyla birlikte uçalım ve vuralım. Bir kartal nereye kadar uçar, bir yılanı nerede görür, dışı yapıp vurabilir? Savaş tarzımız biraz böyledir. Fakat zaman zaman bunlar tavuklaşmış, uçamazlar diyoruz. Hatırlıyorum, savşağ tarzımızı ilk değerlendiren Mazlum arkadaş, "kartalca bir savşağ tarzı" diyordu..."

ğini, bundan vazgeçilemeyeceğini, ama buna karşılık tarzınızın da yenilgi ürettiğini belirtmek istiyorum. Benim ise görülmemiş biçimler altında halen çabalarının kazandırdığı yönüyle yüksek bir dikkat, duyarlılık ve sorumlulukla eğilim halinde olduğumu göstermek istiyorum. Güçlü savşağ ordu, emirle yönlendirilmeye yapacak komutanlar olsaydı bu yaklaşıma ihtiyaç duymazdı. Ne siz öyle güçlü komutanlarınsınız, dolayısıyla ne de ben emir verecek durumdayım. Aslında ayıp olmasa, benim şunu düşünüyorum: Bu çocuklar yorulmuş, göndereyim bunları evlerine. Sonra düşünüyorum, bu da olmaz, halleri vuran diyoruz. Bu çocuklar ne kadar savşağabilir, savşağsalar bile nelere ylı açabilirler? Aldatma kendini yitiriyor. Bilyorsunuz hepsi ki metre kar altındadır. Ben buna katlanmam, açık söyleyeyim. Katlanış tarzım, başağ tarzım-

la bağılantıdır. Bir yerde, bir anda bir şeyi kurulum durumu, benim katlanma durumumu tayin eder. Siz bu kadar sığa, sonuç katlanırsunuz, ama sonuçta ancak için çekirdeğini doldurmayacak bir kazanım elde edebileceğiniz. Ben buna katlanmamıştım.

Ben buradayım, sonuç alıcı bir yer. Demin radyo yayınında düşmanın ne dediğini dinledik. İşbirliğiyle sonuç alacaklarımız! O, sonuç alacağını söyleyip dursun, sonuçta asil büyük sonucu bu alıyoruz.

Bizimkiler birçok alanda ne yapıyorlar? Çok rahat elde edilebilecek birçok şeyi, kaybetmeye bile engellemeyecek bir tarzda üzerinde tepiniyorlar. Her yerde birçok kişi var. Demek ki, yeni yıla girerken bu tutumla kazanılmaz. Arkadaşlar, direnebilecekler, onurlarıyla yaşamalarını noktlayabilecekler, fakat hiç de bunulla tatmin olunamaz.

Ben de bir yoldaş, bir savaşçıyım. Sınırlı bir mücadele alanım vardır. Adeta bir alana hapsolmüş durumdayım. Buna rağmen çok sınırlı imkanlarla bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Siz de benim gibisiniz. Her birinizin bir savaşma nedeni vardır, imkan ve fırsat olacaktır. Tabii

Görkemli yükseltilerde hamleleriniz kartalca bir vuruş tarzıyla olmalıdır

lyi arkadaşlar olun. Biliyorsunuz ki yoldaşlık etmek, benim büyük davamdır. Bütün birlik ve uyum davamızdır. Bunda az-çok başarı sağlandı. Kesinlikle tüm eleştirilere rağmen başarımızla geçtikler olduğunuzu bir hüküm haline getirmek istemiyorum. Kendimi tanıdığım kadar beri bütün arkadaşlarımızın yüceltikleri de seyretmiş, fetihleri gereken arkadaşlarıdır. Bu arkadaşlıklar birlikte atılır, birlikte kalır, birlikte tedafiler. Birlikte vurulur, güler ve oynarlar. Budur benim anlayışım. Başkasından fazla bir şey beklemem. Dostum, düşmanım belidir. Esas itibarıyla olağanüstü bir yoldaşlık olduğun arkadaşlar topluluğunuzla birlikte uçalım ve vuralım. Bir kartal nereye kadar uçar, bir yılanı nerede görür, dâliş yapıp vurabilir? Savaş tarzımız biraz böyledir. Fakat zaman zaman bunlar tavuklaşmış, uçamazlar diyoruz. Hatırlıyoruz, savaş tarzımız ki değerlendiren Mazlum arkadaş, "kartalca bir savaş tarzı" diyor.

Bir şeyler anladığınızı sanabilir miyiz acaba? Bu kadar Botan dağlarında, Zap kıyılarında, bütün o görkemli yükseltilerde, bir kartal olmaya her şeyin hazır bulunduğu o zivrelere olan vuruş tarzı kartal vuruşu değildir. Şuna yorumladım: Bütün bunlar, o ovalarda tavuklaşmış, konyulaşmış, keçleşmiş durumları ifade ediyor. Yani kartal misiniz demeye getiriyoruz sözü. Dağdakiler kartal olabilir mi? Kendilerini çivi gibi çaktılar, bir daha çıkmadılar. Adına mevzi savaşçı dediler. Bu yoldaşların durumundan acı duydum. Kahramanca direnen o gençler halen bizim ruhumuza uyorlar, fakat grup başı böyle olursa, onların uçuşu da fazla anlam ifade etmez. Nitekim kahramanca savaşlar sürdürüyor, ama grup başı hepisi onlara vadide kalın derse, tabii ki evsavlardan gider. Biraz bu durumu yaşadılar.

Tamam, biliyorsunuz ve katliyorsunuz. Görülmemiş bir katilim, fakat yaşanan bu durum da bir gerçeklik. Evet çabazın, "ben önce bu durumu gidereyim" türündedir. Ancak yığınla hatalı durumları yaşanıyor. Şurada böyle oldu, burada böyle yapıldı, oyna gelindi, ihbar oldu vs... Ta-

ki, bununla haşır-neşir olacaksınız. Şimdi dikkat ederseniz, bu durumlara tekrar değinmek istemiyorum. Ekonomik, askeri, siyasi durum PKK'nın siyasi gelişmesi, örgütsel sorunları, ortadlaşması vb. anlarına ilişkin perspektifler çokça işlenmiştir. Bu durumu bazı yıllarda birkaç defa açmıştık. Her yılaşın için halen gerekli olabilecek değerlendirmeler yaptım.

Yine cumhuriyetin 70 yıllık pratiğinin döktümü kadar, günümüzdeki çözümsüzlüğünü çok iyi ortaya koyduk. Buna dayanarak yüklenmesi gereken partinin geliştireceği mücadelesinin bütün yönleriyle değerlendirilmesi yaptık. Vuruş tarzına, üslubuna kadar bu parti nasıl yüklenmeli konusunda düşünmüştük. Bundan ne kadar sonuç çıkardı savaşçıları ve militanları? Çok azı öze uyduysa belki. Geçen gün, sadece bir bölgeimizden 600 rapor geldi. Okudu 5-10 tanesini. Savaşçıların bütün raporlarını okumayı çok istediğim, özellikle de okudum. Fakat yeterli değil ki bu. Aynı antlaşmalar, aynı hikayeler. Çözüm gücünden uzaklık var. Neden bu kadar imkân verildiği halde yararlanamadılar, layık olmadılar?

bi, bahane çoktur.

Alınında zafer işareti yazılı olan kaç kişi vardır? Öngörüldü olup da öngörünümü gerekliliklerine yerine getirecek kaç kişi vardır?

Bize tam öze, zafer sözü gerekiyor. Sözen diğer zafer imkânını sağlamaya çalışıyor. Arkadaşlar beni de adeta çaresizliğe mi mahkum etmek istiyorlar? Tabii, bunu açıkça söyleyemeyiz değil, yakıştırırlar da, fakat durumları bunu ifade ediyor. Bu, bana eski yaşlarının bir değişimi hatırlatıyor. "Oğlum bizden bu kadar veyahut ne neredeyiz?" "Bunu kendime kabul ettiremem. Burada ben bir insanıyım. İnsancı çocuk!.. Ne anlattım sizlere? Halen hayallerin peşinde koşan bir çocuk!.. Kayıp mı? Tabii ki hayır. Bunun bir anlamı vardır. Kendi sizin gibi büyük hissedeceğime, yaşadım diye aldattığıma hayallerime yaşıyorum. Budur yaşam tarzım... Herkesin yaşadığına onay vermiyorum veyahut yaşama herkesin katıldığı gibi katılmaya karar vermiş değilim. Yaşamın neresindeyim, hiç bilinemem. Yaşamın hangi yaş sınırlarında, yaşamın hangi dereğini kabullenem karandıym? Benim yaşam gerçeğimde bu hiç belli değildir ve kimsenin çözemediğini de sanmıyorum. Çünkü yaşamı büyük saygım var. Yaşama saygısızlığı kesinlikle büyük suç sayıyorum. 44 yaşındayım. Görün bakın. O yaşam denilen çok zengin, çok saygılı, öz varlık, neyi ifade ediyor benim için?"

Şunun için belirtiyorum: Siz de bir anlamda mevcut düzeni yaşıyorsunuz, fakat içinde bulunduğunuz ortama çok şeyinizi kapırdığınızı anlamaya çalışıyor musunuz? Tabii bunu anlamak demek, destanlaşmak demek. Savaş tarzında mütih olmak demek. Örgütleşmede felaket olmak demektir. Bu sonuçları çıkarmak gerekiyor. Evet, doğru yaşamın tanımını yaparken çarpıtılmayalım. Çok özlüye, çok kapsamlıysa, çok görkemliyse yaşam, onun örgütlenişini, onun kuruma savaşçıyı büyük olur. Onun geliştirilmesi çabasının da çok büyük olması gerekiyor. Böyle bir yaşamı değeri yüksek olur. Şimdi bu bizim elimizden alınmıştır. Nitekim en kabul edilmiş olanı biz yaşam diye bellemişiz. Evet, sorun buradadır. Halkımız bu-

nu yaşadığı gibi, siz öncüler de büyük oranda bunu yaşamaya alışmışsınız.

Sanyorum asil kördüğüm bu nok-

...Burada ben bir insanıyım. İnsancı çocuk!.. Ne anlattım sizlere? Halen hayallerin peşinde koşan bir çocuk!.. Kayıp mı? Tabii ki hayır. Bunun bir anlamı vardır. Kendi sizin gibi büyük hissedeceğime, yaşadım diye aldattığıma hayallerime yaşıyorum. Budur yaşam tarzım. Herkesin yaşadığına onay vermiyorum veyahut yaşama herkesin katıldığı gibi katılmaya karar vermiş değilim. Yaşamın neresindeyim, hiç bilinemem. Yaşamın hangi yaş sınırlarında, yaşamın hangi dereğini kabullenem karandıym? Benim yaşam gerçeğimde bu hiç belli değildir ve kimsenin çözemediğini de sanmıyorum. Çünkü yaşamı büyük saygım var. Yaşama saygısızlığı kesinlikle büyük suç sayıyorum... "

tadadır. Bu çözülürse, biraz açılırsa ve de tam anlaşılırsa, parti, militan ve savaşçı yaşamının doğru tanımına ulaşırsınız ve bu temelde genel bir yaşam tarzı tutturulursa, sanmıyorum hatalar, eksiklikler, sahtelikler, çirkinlikler yanımızda yaklaşıyor.

Ben çok bilinci bir tanıma sahip olduğumu söyleyiyorum, ama en azından hissediyorum. Hemen her an ve her dakikada bir kişide ne biter ne bitmez, ne çıkar ne çıkmaz onu ölçer-beşer ve düşürür. Umudun savaşçı; onunun, olgunluğun, en güzel yaratıcısı için arayı vardır. Biliyoruz ki, bu yanlışları zayıf kalıyor. Rolünüzü tam yakalamıyorsunuz. Bundan kimse fazla sıklıkla sanıyorum. Aslında kendimi övmekten hoşlanmam, fakat yaptığım her yerde kapıları açtım. Düşünün, o en zor koşullardaki çıtış günümüzde kendim de atıp da neyi başaramadık? Kendi imkânlarımız dahilinde, hatta bunun çok üstünde başarıları sağladık. Şunu demek getiriyorum: Sizin de gücünüz biraz böyle olmak zorundadır.

Bir devrim, tanrıya namaz kılarak başlanacak bir hareket değildir. Ya da bir devlet memurunun görevlerini yüksek bir performansla başarma özelliği değildir. Devrim en artistik sanatır veya sanat düzeyi en geliş-

kin olan eylemdir. Bizim için ise yaşamın sorularını yaratılmadık, başna soranından, -hani, beni baş sayıyorsunuz ya- doğrusu böyledir. Aksi halede başınıza bela oluruz. Bu adam neyi nasil yapar sorusunu siz de sormalısınız. Nasil öğretilmeye çalışıyor? Niçin? Nereye götürmek istiyor? Bu sorular yakıcıdır ve cevap vermek gerekiyor. Biz suçlamayın. Ne duymazlıkta gelin ve ne de suçlayın. Şu anda en çok ilgilie dinlenen kişiyim. Nitekim partilerimiz "Başkanın emri" deyip ölümün üzerine üzerine yürüyorlar. Halkımız "Başkanımız diyor" deyip milyonlarca ayağa kalkıyor. Demek ki ilgi çok, fakat aynı zamanda bu çok tehlikeli. Varsayalım ki ayağım kaydı düşüştüm, o zaman ne olacak? Benim yerime kimler nasıl cevap teşkil edecek? "Oynaz, yine eskisi gibi yaparız" dersiniz, öyle olmaz. İşte bu, büyük bir sorun. Tamam, benimle bağlantılı olanları ezelden ebede yapalım. Ama başkalarının yapması gereken işe ne diyeyim?"

Çözümümüz değil, fakat daha değişik bazı alanlara ulaşmamız gerekiyor ve bu önemlidir. Şu anlarda fazla benim söz söyleme hakkım yok. Bu yil için gereken caba, fedakarlık, cesaret konusunda arkadaşlarımız benden üstün. Hatta kararlılık da benden üstün. Ama bazı şeyler var ki, çok eksik. Çok iyi biliyorsunuz ki, birçok esas gelişmeyi bizim tavırımız belirliyor. Arkadaşlarda işte bu eksik. Boş yaşamamış, gelişmişlerin

belirleyici konumu devam ediyor. Düşman ne derse desin, alçaklar ne derlerse desinler, durum kesinlikle böyledir. Sorumluluk şundan ağır: Her tarafı bakıyoruz, gelen tüm raporları inceliyoruz vs...

Büyük bir yüreklilik kendini ortaya koyan insanlar, oldukça dayanma gücü gösteren insanlar, bu kadar özveriyle çalışan insanlar, fakat alınları fazla başarılı olmayan çehreler... Sözdaki iddianın geçersizliği... Ve içine düşürüldüğünü çelişirlik... Karşımızdaki güç çok alçakça zayıflıkları firsat bilip "bitiririm" diyen bir düşmandır. Biliyorsunuz, büyük bir kavgaçılık veyahut kişi kişiye kavgaçılık gibi kavgaçılık hayatı geçirelimiz. Ben toplumdumuzdaki geçeri kavgalardan ne kadar irtıküştümü söyleyebilirim. Ödem köpürüyor sizim o kavgaçılığınızdan. Gerçekten en korkuyacağım bu kavgaçılığın. Ben başka bir kavga biçimine yol aldım; girdim bu kavganın yoluna. Hiçbir Kürdün üstlenemeyeceği kadar da sorumluluğünü üstlendim. Dayandım ve böylece bu kavgağı geliştirdim. Çoğunuz aklından geçemeyecek kadar geçirdim, yüreğimde duyuluyacak kadar duyurdum ve sonunda başardım. Böyle kavgaçılık daha doğru diye düşünüyorum. Böyle kavgaçılığı sizde fazla görüyoruz. Dürüstünüz, bunun için de söz veriyorsunuz. Çok söz verdiler, ama hepsi çok zamansız olarak şahadet etti.

Büyük çelişki, büyük çözüm yolunu dayatıyor

Nasıl dayanacağımı bu olup bitenlere? Bu kadar savaşçı hazır olduklarını söylüyor bazılarız. Müthiş çelişki. Raportamız okuduğumuzda görüyoruz ki, bazılarız bir küçük grubu bile idare edemiyor. Peki bu durumu nasıl anlayabiliriz? Dehşetli olmaktadır bahsettim. Bu özellikle birinin bir yere yönelmesi durumunda nasil büyük felaketeyle uyaçağın bahsettim. Çok çözümlemeye yaptım, ulu belirdim. Hatta kuşandırdım. Fakat veremediler kendilerini, yüklenmediler. Vuramadılar vuruldu. Halen de hayran çok konuşuyor, ülkemizi ezip geçmekten bahsediyor. İnsanlığımızı işe sayıyor. İşte bu düşmana gerekli karşılığı veremediler.

Yapamıyoruz. Sık sık babamın kavgaçılığı aklıma geliyor. Hiç kayırdı, yerden söylenir. Kendi kendine deleniyor, "gelirin nihahi mi bozacağım" diyor. Çıkıyor kafın başına, yırtılmaya kadar küfür ediyor. Bu kavgağı, o gündür bugündür gözüm tutmuyor. Bence sizin de kavgaçılığınız biraz öyle. Uzaklaşıyoruz, küçük yaştan beri bu tür kavgaçılıktan kaçıyoruz.

Kürdün kavgaçılığı gerçekten çok küçük yenililere götürüyor. Bunun etkilerini derinden yaşıyoruz. Sitemiyet de bu kavgaçılığın öze yitürdür. Savaşçılığınız ile yenilgi durumlarını bir madalyonun yalıyüzüdür. Ben öyle değilim, halen de bundan kaçıyorum.

Peki, nasil egemen olacağız bir-birimiz? Siz mi benizi kendinize alit edeceksiniz, ben mi sizi bu kavgaçılığın içinde eriteceğim? Epey zor bir olay. Büyük çelişki, büyük çözüm yolunu dayatıyor. Sizi büyük kavgaçılığın yakıştıram. Zaten bunu kabul etmişim, kendi kavgaçılığımı bu biçimde geliştiremedim. Benim gibi böyle kavga yapmıyorum. İnanç ve kararlılık temel almasam, kim kavgaçılığımın ki! Benim yakınlarımlar vardır. Bir video kasetini göndermişler, izledim. İki söz bir araya getirip yapıyoruz. Bir kızkardeşim bir erkek kardeş arasından fark ne

olabilir? Bir gerçekçi iki yüzü. Bir erkandan da öteye, çaresiz. "Ne yapayım, ben de böyle yaptım, söyle kendimi kapattım" gibi fukara durumu ifade ediyor. Büyük farkı, bu kişiliğe karşı yaptım. Bu kişilik mahkum durumda, yaşasa ne olur!

Genelleştiriyorum: Kaç metre ötedesiniz. Diğer bir şey daha gördüm son zamanlarda. Bir yere gitmişim heyecan, olağanüstü bir büyüme, bir cesaret görüyoruz. İstisnasız çoluk-çocuk, yaşlı, kadın hepsinde bir gelişme yaşanıyor.

Mücadele tarzınıza duyduğum tepki sonucu kendimi böyle yapılandırma gereğini duyuyorum. Büyük heyecanlandırıma, büyük aygı kalırdırma söz konusudur. Herhangi bir yere gidersem, iki tanısımamla birlikte hepsi dört dörtük hazırız. Şu anda bile adam atacağım her yer bir gelişme yaratıyor.

Bütün bunlar, bizimle sizin aranızdaki gerçekçi gözdari etmeye imkân vermiyor. Tam tersine, ne anlaşılmasın, ne de duyursuz adamlarla sık sık karşılaşıyoruz. Aradaki kişi görüyorsunuz musunuz? Ben de aynı ortamdan geliyorum, ama bu farkı diye girmekten kaçınmam.

Sanyorum şu sonuç ortaya çıkıyor: Acaba bir birimizi doğru anlayabilecek miyiz? Ben mi sizi anlamalı ve yaptıklarımızı onaylamalıyım, yoksa siz mi beni anlamalı ve yaptıklarımızı esas bilip onaylamalıyım; hatta bundan da öteye yaptıklarımıza katılma gücünü göstermelisiniz. Bütün PKK'liler, "Başkan'ın söylediklerini sonuna kadar bağlıyız" diyorlar. Nitekim son zamanlarda iyi bağıllık mesajları geliyor. Benim bile yapamayacağım bağıllık değerlendirmeleri yapıyor. Fakat buna rağmen içine girilen yanlış tutum nedeniyle, hatalarında ısrar edenleri yargılamak kararını çıkardık. Ben mi sonuca gitmek? Elbette ki, nasden vardır. Çünkü yapının tümünü başkaları götürüyor. Bir video kasetini göndermişler, izledim. İki söz bir araya getirip yapıyoruz. Bir kızkardeşim bir erkek kardeş arasından fark ne

lerin büyük çelişkileri karşısında gel de zorlanma...

Bütün bunları belki vicdanınız var diye söylüyorsunuz. Sanırım biraz beni düşündürsünüz. Bu büyük zorlanma karşısında ne yapayım? Ağlamakla geçmez, üzülüyte asılmaz. Bizimkiler bu duruma düştüler. Mühim değil, hızla sürüyorlar da. Sizin değerlendirmeleriniz çoğunlukla böyle. Ben böyle ele alamam. Benim derdim bağıllıklarımızdan, fedakarlık düzeyinden bahsetmek değildir. Bütün bunları tekrarlama zorunda kalıyorum. Bunlar benden daha fazladır. Fakat diğer söylediklerim gerçektir.

Savaşta başarı temelinde ele alıp götürülmüyorlar. Başvansın benimle sınırlı olan bir başarıya ne kadar emniyet olabilir. Bütün başarıyı benim yaşamımla veya benim cabalarımla, denetimlerle gerçekleştiremeyez. Bu konuda ne diyebiliriz. Tamam, kendime daha fazla güveniyim, hizmet edeyim, hatla zaferi de kesinleştiriyim. Daha fazlasını da yaparım. Kesin, sözüm söz. Fakat yine de bu her şeyin garantisi altına alındığı anlamına gelmez. Bir insanoglu, nerede bakılırsa bakilsın büyük zafer gerektirir. Yüzyılları da sağlama alabilir. İnsanlığı tümüyle etkileyebilir, ama yine de bütün bunlardan şu sonucu çıkaramazsınız: "Biz bildiğimizi okuyor, bildiğimizi gibi yaparız." Hayir işte, bunları yapamazsınız.

Burada emir-komutaya gelme durumu vardır. Bildiğini okursan kötü yapıyorsun demek. Senin yaptığın bir yığın hata önderlik kurumu-na göre değildir. Ama herkes her gün bildiğini okuyor. Uyum gücü gösteremiyor. Görünüşte değil, söylediklerim. Benden daha fazla buna başlısınız. Benimki sizden farklıdır. Benim yapmak istediğim, her gün arayış bulunmaya çalıştığım'dır. Basamaklıp yok, dogmatizm yok, hakira konma yok. Abartıyorum, çok ulaşılmaz da demiyorum. Bir arayış, bir buluş, bir değerlendirilme tarzı söz konusudur. Yine savaşta birbirini güçlendiren tarzın vazgeçilmez olarak geliştiriyorum. Peki, bu tarzı bulma, biraz yaşama geçirme gücünü gösterebilecek misiniz? Bunu yap-

mananız halinde kendinizi inkar durumuna düşürsünüz. Fakat bir insanın da kendisini inkar etmesi en zor süreçlerden birisidir. Kendi adınıza, kendi tarzınıza direnirsiniz. Ben tarzda dilere destansız binmek. Savaşınız. Benim gibi birisi savasınız yanından bile geçemez. Ama bu neyi kantladığı ki? Tam başarı yolunda olduğunuz dair bir hüküm olabilir mi? Olmadığını benden daha iyi biliyorsunuz.

Evet, size bunu anlatmaya çalışıyorum. Yılı 1993'ü kazanmaya çalışılm. Miladi yılıbaşına, Newroz'un on gününe dayanarak söyleyelim. Acaba yılı nasıl kazanmamız gerektiğini anlayabileceğimizi mi? Ben size özel savasız özelliklerini, gelişimini, taktiklerini ve tehlikelerini anlatacağam değilim. Yine genelle savasınız tanımını, gereklerinin nasilsini en ince detaylarına kadar da anlatmaya gerek yok. Bütün bunlar çokça değerlendirilmeli, tekrarlama gerektirir. Biraz şöyle düşünme bakarsan, şöyle beni değerlendirirsen, doğrusunu bulmakta zorlanmazsın. Kendimizi hiç aldatmayalım. Eğer doğrusunu bulamamışsınız zavallılığınza acımalısınız.

Ben bunları niçin bu kadar vurguluyorum? Yaşamınız büyük sorumluluklar var. Bir yerde ben sizin sorumluluğunuzdan kurtulmak istiyorum. Tabii bu, kaçış biçiminde değil. Buna bir çözüm getirecek kurtulmak istiyorum. Bu nedenle üzerinizde bu kadar duruyorum. Çok az bir sorumluluk anlayışıyla geçecek misiniz, çok az bir başarı yürütüşüyle ve hesapta olmayan birçok nedenle devrileceksiniz! Bu olmaz. Ben şahadetler olmaz demiyorum; olur ama bu biçimde olmaz. Ben kritik noktayı attığımız dönemleri bilirim. Nefes almaları, ayağa kalkışlar, yürüyüşler, hızlandırılmalar, vuruşmalar, zafer imkanları, finiş geçmeler. Bütün bunlardan anlamın. Bu konulardan çok ustayım. Seçimler adına bana şu şu söylüyor: Şu yaşayabilir, şu gelişime yoluna girebilir, şunu ayağa kaldır, şunu yürüt, şunu sür, şununla kesin sonuç! Bunları yansırta yükselebilir. Bir duyuruluk da var. Zaten böyle olmazdınız, mücadeleyi buraya kadar getiremezdim.

Zaferi kesinleştirmek için bazı işlemleri yapın

Şimdi sorun şurada: 1993 üzünüze benden zafer değerlendirmelerini bekliyorsunuz. Bu noktada çocuklar gibisiniz. Çocukları da görüyorsunuz, ama onlar da sizden tam zafer istiyorlar. Güzel, buna hakkınız var. Ama vermedik olduğunuz savaşın gerçekleri şekli-şemali, muhtevası hakkında bir haberi var mı? Varsa bile, azıcık kendinizi donatacak gücünüz var mı? Bütün bunlarda benden daha fazla güçlü yanlarınız var. Zaferi kesinleştirmek basit bir mesele değil. Bu noktada çok ciddi olacaksınız. Zafer diye bir olaya kendinizi yatırdığınız zaman akan sular durur. Kaln akışı bile artık denetim altına alınmıştır. Bütün nefes alışverişleriniz kontrol altına alınmıştır.

Zafer duruşundan bahsediyorum. Var mı böyle bir yığıt? Tabii yığıt dersek hepimiz benden ayağırlayacak. Çok acınacak bazı durumlara ben gülerek karşılanıyorum. Bazıları böyle bir durumda görse diyeceler, 'ya bu deli mi, bizimle dalga mı geçiyor?' Ama ben zafer duruşundan bahsediyorum ve buna karşılık yaşanan komiklikten dem vuruyorum. Büyük savasımız, büyük direnmemiz, ama sizin yaptığınızın da yapmadınız. Düşmanı biraz tanıdım, onununa gelmedim. Biraz zorlanmam da, şu anda tarihinde ona karşı

en uzun süreyle direnen ve halen yenilmeyen kişilik olabiliriz. Güzel bir şey, hatla en güzel.

Anadoluda, Ortadoğdu halklarının tarihine bakalım. Yine Balkan halkları tarihine bakalım. Türk egemenliği Orta Asya'dan bu yana kalışlık, soygun, talan ve haksızlık temelinde zülmüne, onur adına, yaşam adına ne varsa hepsini silişip süpürdüler. Salla kılıcı, vur kellesini ve yoku kobine her şeyini! İnsanlar korkutuldu. İşte ben bu gücün savasıyorum. Bu güç kaç halkı ortadan kaldırdı, kaç kültürü yoku etti, kaç güzelliği yaktı, nasıl adaleti ve doğruluğu sapırdı? İnsanlığı ne halden ne hale koyarak kırıp geçirdi? Nitekim halen kendi insanlarını ne hallere sokuyor?

Sizin için bunlar basit olabilir. Ama ben biraz yürekli insanım. Tarihin ilk adlarınımlar sahiplerini büyük saygıyla anıyorum. Bunların bir sözcüğü bir adımı atışı beni büyük heyecana sevkeder. Bir küçük harabe benim için kutsal bir mabet gibidir. Bir konutun, doğu-büyüküdüğü yöre-nin, bir kuş sesinin, sizin dikkatini çekmeyecek bir çiçeğin, bir çalkın, zor yaşama güçü yetirmeye çalışan bir insanın benim için ifade ettiği bir anlam vardır. Bunun gibi daha bir yığın başka şeyler, benim için unutulmaz anlama sahiptir. Bütün bunlar

bellegimin veya yaşamımın bir köşesine yerli yerindedir.

Savaş ve onu yürüten kişilik neye dayanarak sekilleniyor? Sıkça buna vurguluyorum: Ülkeyimz bulutları bazen şöyle büyük, dağlır ve yağmur olur, fırtına olur derim, yine güneşi başka şekilde bilinir. Yani ikliminiz ne girilse hepsine bir anlam veriyorum. Bunlara da ihanet edilemez. Buna yetersizlik denilir; diliz halka dil takma, kimlik verme mücadelesine ise demokrasiden deriz. Çoğunuz kendinizi adam sayarsınız ya, 'şöyle erkeği, şöyle bilem neyiz' diye. Bana göre bu, utançtır. Belki bu, içinde geleni aile ortamının durumu yorumlam ve aşım değerlendirmelere gidilir. Fakat ülke ve halkın gerçekliğine, ona göre kendi değerlendirmenize yap. Sadece benim aile sel gerçekliğim değildir. Belki de benden daha kötü olan senin gerçekliğindir. Nedenleri var. İşte diyoruz ya, bunun bir tarihi var. Bütün

le yapıyorsunuz? Burada kötü kelimeleri ağla almayalım.

Başarı pozisyonunu, bozuyorsun. Ne hadde! Kimsin sen? Vurdüğün ve yaralandığın nedir? Bunu biliyor musun? Düşürdüğün, dağıttığın, bozduğun nedir? Bu ne anlama geliyor? Adına ne dersen de. Bu önemli değil. Ama bunun için izah gerekmiyor. Her şeyden önce bu adam ne geziyor aradında, kanımızda, içimizde? Hatta niye böyleyiz, niye öylesiniz? Yanlış söylüyorsanız karşı koyun. Kesin, size elimi bile uzatmam. Fakat doğrusu eğer söylediklerim, o zaman biraz saygılı olun, gerçekleri yapın diyoruz. Bana çok bağılı olanlar yadırmıyor.

Bakin, aldatmayalım, aldanmayalım. Dyeceksiniz ki, 'yoldaş biz öyle değiliz.' Sizin on katınız ızdırte olanın, yaşı kırkı geçelerini yerli yerdedir, cevap veremiyorlar. Bu duru-ye yapılır mı? Kendini kötü bir durumda düşünen kimdir? Ben de söz ve-

bunlar bir kişilikte birleşene, birincede güçlü patlamaya veya bu kişilik, kendine ihanet etmezse, kendini yine gerçekliğe oturtursa, hatla sayısallesirne, askerleşirne o zaman rahatlıkla vurur, sonuç alır ve böylece

riyorum sizlere. Benim sözümü sayıyorum memnuniyetle karşılıyorsunuz. Biliyorsunuz ki ben, yoldaşınız zorlanmadım, dolayısıyla başarısızlığa götürmedim. Belki sınırlıdır katkılarım, ama kesin unut-

şeyler türer. Söyleyin, eğer öyle değilseniz, şu anda kendimi yenileyeyim. Umud dersiniz umut kaynağı olayım. Para dersiniz para. Evet, ne dersiniz onun kaynağı olayım. Çözüm, cesaret, maddi-manevi her türlü güç kaynağı olayım. Yine sevgi kaynağı, coşku kaynağı, hatla güzellik kaynağı olayım. Yeter ki halk 'zefet' desin veya yoldaşlar bun istesin. Hiçbir şey ortalkta yokken ben bir şeyler yaptım. Bir insanın kendine karşı da saygısı vardır. Ahım şahım mı yaptım, hayır. En normalini yaptım.

Niye sabırlı oldum? Analar vardır kırık yil emek verir, çocuklarına bir şeyler biriktirmek için. Büyük saygı duymalıyız. Ben de biriktirdim birçok şeyi. Bakın hep harcıyor sunuz. Silahı kötü kaybediyorsunuz, parayı kötü kaybediyorsunuz veya maddi-manevi birimleri çarur ediyorsunuz. Ben öyle miyim? Gerçekten çok tuhaf bir şey. Ben çocukken

"...Devrim en artistik sanattır veya sanat düzeyi en gelişkin olan eylemdir. Bizim için ise yaşamın yeniden yaratılmasıdır. Bana sorarsanız, -hani, beni baş sayıyorsunuz ya- doğrusu böyledir. Aksı halde başınıza bela oluruz. Bu adam neyi nasıl arıyor sorusunu siz de sormalısınız. Nitekim öğretmeye çalışıyor? Niçin? Nereye götürmek istiyor? Bu sorular yakıcıdır ve cevap vermek gerekiyor. Beni suçlamayın. Ne duymazlıktan gelin ve ne de suçlayın. Şu anda en çok ilgiye dinlenen kişiyim. Nitekim partililerimiz 'Başkanın emridir' deyip ölümün üzerine üzerine yürüyorlar. Halkımız 'Başkanımız diyör' deyip milyonlarcası ayağa kalkıyor..."

zaferi gider.

Neden sabırlı olmayacağız? Neden düşünme asla boyun eğmeyecek yaşam tarzını yakalamayalım? Savaş tarzını yine esas almaya-çağız? Söylersiniz, niye almaya-çakınız? Gerekçeleriniz nedir? Gerici mirisi, tutucu musunuz, karşıdevrimci misiniz? Hayır diyorsanız, o zaman başarı kişiliğini yaka layın, bunun tarzını esas alın diyoruz.

Bakin bu noktada çok azınız doğru tutum sahibidir. Her gün yanımızdasınız, sağımızda ve solumuzdasınız. Görüşünüz ki onuyorlar. Karşıma çıkınsınlar da sorayım; niye böyle

vaddeder. Oluruzmuş almıştır. Hem ben herkeşe soruyorum; halka da yaptıklarımızdan memnun musunuz diye soruyorum. Birakalım karşı bir şey söyleyemeyiz, ezilzik duyu yolar, ne demek diyorlar. Sizlerde de bir şey var mı diye sordurdum yine ezilip gidiyorlar? Aslında fazla söz söylemek istemiyorum. Zordalar, yitkiler, perişanlar, bölücülerdir, ödeyecek halleri de olmayınca üzülüyorlar.

İnsanlar, kişilik olarak zengin olmalı. Bakın bana, zengin olduğumun sanırım eminsiniz. Hemen her yoldaşımız sanıyor sunu kabul ediyör: Şu andaki konumuzda bile bir

beni hiç ciddiye almıyorlar. Galiba siz de öyleydiniz. Şimdi ise benim büyük etkinliğime rağmen, yine de fazla ciddiye alındığı sanmıyorum. Ciddiye alınsaydım, büyük taktik yetmezlikler, taktığı boşa çikarmalar ortaya çıkar mıydı? En büyüklerimiz, en bağıli olanlarımız bile taktığı boşa çikarıyorlar. Bu durumda gel de üzülme, endişelenme, öfkelenme! Nedenleri hiç önemli değil. 'Şerefleri bir ölüm' diyor birisi. Nedeni buna bağılıyör. Ne demek şerefleri ölüm! Ben senden yaşam istiyorum. Herkes bu koşullarda kendi tarzını dayatamaz. Birisi şu tarzım, diğeri bu tarzım derse, iş nereye varır? Böle mi söz veriyorsun, böyle mi savası geliştiriyorsun? Ben hepimize tek tek, aylarca bu işi böyle mi kavramıştım? O zaman, söze göre davranıyormsun kim? O zaman, sözle önmayan kim?

Evet, yüzünüz ak alınız diğ değil, yere eğik. Yakıştı mı bu sana? Var mı burada kahramanlık? Ağlamaya gerek yok, saptırma da gerek yok. Sizlere güveni kökünden yitirelim mi? O zaman bu savaş meydanına çıkan, benden daha etkin silahla sarsılan, bu kadar işin cesafına kendini veren kimdir? Kimsin, niye bu kadar kendinle, amaçlarınla, yaşamınla çelişiyorsun? Aklın yok mu, düşünme gücünü tümden yitirdin mi? Yitirmeyişen bu baştan çıkışmık niye? Zaman kavramına niye bu kadar ters düşüyorsun? Her şeyden önce zamanında, yerinde şunu söylemedim mi? Nerede, kaç kişiyle nasıl savasacağını düşünmüna sızdırmayacak sını. Bu bir gerilla ilkesi değildi mi? Ve sen bu ilkeyi yüz defa çinemedin mi? Nerede, kaç kişiyle nasıl çikayacağını bir yere cakılı olduğum dünyalara göstermedin mi? Yoldaş, kardeş sözleri nerede kaldı? Tamam, ben ahım-shahım kendimi çok gözlemledim. Gücümün ne olduğumun belki

İnsanlık, yitik ülkemizde ve halkımızın bağrında tekrar kazanacaktır

Evet, doğru tarz uygulanmak durumunda. Bununla oynayanlar ancak kendilerini bitirecek duruma düşürülür. Pratikte bu durumda olduklarını görüceklerdir. Yani "kendimle birlikte öncüyü ve cepheyi de bozarm" diye kimse kendisini aldatmaz. Kim ne yaparsa kendisine yapar. İyide, etse, kötüde etse öyledir. Bir gider on gelir. Bir bozar, on yapar. Bu konu da kesinleşmiştir. İçinde bulunduğumuz aşamada iyi örgütçüler, iyi askeri komutanlar, iyi propagandacılar yedekleriyle birlikte fazlasıyla ortaya çıkmıştır.

Görülüyor ki, görevin üzerine giderken düzenleme sorunu var. Herkese çalışma alanlarını kendini kattığı oranda görev verme, daha gerçekçi kriterlere ve ölçülere göre bunu başarma aşamasına girilmiştir.

Bütün bunlar bir araya getirildiğinde önümüzdeki yıl, fazlasıyla kazanacağımıza hükmedebiliriz. Yü-

ce bir yaşamın sahibiyiz. İdeolojik kılavuzumuz olan sosyalizme en güçlü yaklaşımı gösteren PKK hareketinin onuru, halkımızın onurudur. Eğer daha da ısrarlı ve yaratıcı bir biçimde sosyalizme mal edilirse, pratik zafere de yaşamızın bir parçası haline getirilirse, çözülen reel sosyalizm deneyiminin çok üstünde bir sosyalizmin başlangıcına veya ileri bir aşamasına yol açabiliriz. Bunun da imkanı ulaşılmıştır. Eğer partinin ideolojik özine ters düşülmezse, ona yüksek bilimsel bir yaklaşım gücü kadar moral yaklaşım gücü de gösterilirse, ilke kadar onun çok usta pratik uygulaması da derinleştirilirse, sadece ulusal kurtuluşumuz kazanılmayacak, insanlık da çok ileri bir gelişmeyi tekrar bizim kaybedilen yitik ülkemizde ve halkımızın bağrında elde etmiş olacaktır.

Bunlar heyecanlandırdı. Hiç kimseye biz ucuz zafer, ucuz yaşam vaat

etmiyoruz. Ama hiç kimse imkansızın da peşinde değildir. Olmazsa olmaz kabilinde bağımsızlık, özgürlük, eşitlikten ve yine zaferin gerekliliğinden öteye kesin mecbur olduğumuz büyük kazanmanın mahkumu olarak yaşadığımızın gerçeği pekiştiriyor.

Bu temelde yürüyoruz önümüzdeki yılın üzerine. Yürüyüşümüz başlatılmıştır da. Beklenmedik talih-sizlikler olmazsa her zamankinden daha fazla bu yıl partimizin önderliğinde, halkımızın ve ilerici insanlığın kazanın bir yılı haline getireceğiz kesindir. Biz her zaman

böylesine soylu bir amaç kadar, onun engin çabalarına yer vermekten asla geri durmadık. Bundan sonra da tüm gücümüzle bu temelde yürüyeceğiz. Kendim de buna böylesi görkemli amaç ve çabaların entelektüel karşılık vermemi bu çerçevede dahilinde gördüm. Buna inandım ve çabalarımda başardım. Bu, aynı zamanda hepimize, tüm halkımıza, insanlığa nasıl değer verdiğimizizin, bunlarla yaşamış olduğumuzun da bir ispatı durumundadır. İspatlı olan gerçekler her zaman gü-

ven verir. Güvenlikli çalışmalar daha fazla başarıya götürür. Başta da böyleydi, ama şimdi her zamankinden daha fazla böyleyiz.

O halde parti olarak, halk olarak ve bize inanan tüm dostlar olarak, başarı imkanı her zamankinden daha fazla olan yükü ve ölümlü çabalarla dönemin emredilen savaş tarzına, onun bütün kurallarına, taktik esaslarına bağlı kalacağız, gereksinimlerini yerine getireceğiz ve mutlaka kazanacağız.

13 Ocak 1993

12. YILIMIZDAYIZ

Başararı 1. sayfa

Bunlardan sorumlu olan bu rejimin asıl yüzü olan barbarlık, iç ve dış kamuyu nezdinde ne düzeyde teşhir edildi? Bu gerçeğin bütün yönleriyle açığa çıkmaması ve bunun tersinin yansıtılmasının asıl sorumlusu bahsettiğimiz burjuva basın-yayın kurumlarıdır. Bu basının devletle bir olduğu ve dolayısıyla bağımsız ya da tarafsız davranmadığını çok iyi biliyoruz; bunun nedenleri vardır ve anlaşılır bir durumdur. Halkların çıkarını önünde yer alarak egemenlerin "yüce" hizmetinde bulunan karşı tarafın bütün bu yaptıklarına karşılık devrimci basın-yayıncılık görevlerine ne kadar sahip çıktı, gerekleri üzerinde ne kadar duyarlılık geliştirdi? Bu sorunun cevabını olumlu görmüyoruz. Devrim ve sosyalizm basın cephesinde adına layık savunulmadı. Devlet basını arasında "mutabakat" sağlandı, fakat devrimci basın arasında bir devrimci basın cephesi sağlanamadığı gibi, öncelikli olan sorunlar bir kenara atılarak tali olanlar gündem konusu haline getirildi.

Serxwebûn, büyük bir enternasyonalizmi bağrında taşıyan ulusal kurtuluş mücadelemizin gerçeklerini neden ve sonuçlarıyla birlikte kamuyuna en objektif bir biçimde taşıma göreviyle bundan 11 yıl önce yayın yaşamına atıldı. Aralıksız yayını ve istikrarlı devrimci yayın çizgisiyle Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci yurtsever kamuyunda saygın bir yer edindi. Her yıldönümünde gazeteminizin yayın faaliyetleri birçok yönüyle değerlendirildi; eksiklikleri ve yeni görevleri konusunda dersler çıkarıldı. Yapılan, yapılmayan ve ulaştırılması gereken nedir sorularına cevap aradı ve ortaya çıkardığı sonuçlar temelinde yaşamına yön veremeye çalıştı.

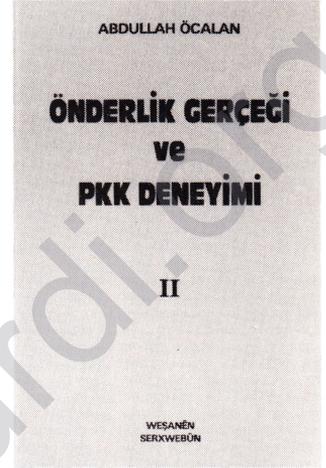
Hiçbir zaman üstlendiğimiz misyonu adına layık yerine getirdiğimizi ve yayın organı olduğumuz PKK'nin yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelemizin gelinen aşamadaki seviyesini tam yansıttığımızı iddia etmedik. Ancak her yeni yılda bir önceki yıla oranla daha fazla güçlenmeye çalıştığımız, okuyucularımızın aydınlatılması ve ihtiyaç duyduğu gelişmelerin aktarılması görevine daha sıkı sarılmayı esas aldığımız yönünde bir iddiada bulunduk, bu iddiamızı sürdürüyoruz. Geçen yayın faaliyetleri yıllarımızda hangi görevleri ne düzeyde yerine getirdiğimizi, burada değerlendirme konusu yapmıyoruz. Bunu okuyucumuza bırakıyoruz.

Serxwebûn'un ayırdedici özelliklerinden biri de dönemin gelişmelerini çok yönlü perspektiflerle oldukça kapsamlı değerlendirmeye çalışmasıdır. Bu belki de kimi okuyucularımızın kapasitesini aşan bir düzeydedir ve bunu da anlamıyor değiliz. Fakat artık ulusal sınırlar oldukça aşarak uluslararasılaşan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin gelişme sorunları, ulaştığı düzey ve bunun dayattığı görevler sürekli bir büyüme halinde. Ayda bir çıkıyoruz ve bir aya sığdırılan gelişmelerin kapsamı ve çeşitliliği de biliniyor. Bunun gerçekliği dikkate alınrsa, değerlendirmelerin yanlış olmasının nedenleri ve dolayısıyla gerekliliği kendiliğinden anlaşılır. Örneğin, Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı çözümler hemen her sayımda kamuyuna sunuluyor. Genelde okuyucu kitlesinin ve özellikle ise devrim yapma iddiasında olan örgüt ve çevrelerin bu çözümlerle birçok yönüyle alacağı perspektifler vardır. Bizce dikkate alınması gereken sorunların en önemlisi de bu noktadadır. Gerçek PKK'lî kadro ve sempatizanlar, gerekse de diğer örgüt ve çevreler bu çözümlerle ne kadar yararlanıp sonuç çıkardılar? Öte yandan gazetemin adına çıkarılan bir dizi kitap kamuyuna sunulmuştur. Bu, aynı zamanda emperyalist-sömürgeci basın ve yayının halk kitlelerine karşı boyunduralığı psikolojik savaşa karşı da yerinde -tam yeterli olmasa da- bir cevaptır. Ancak gazetemin yayın dağıtım ağlarının okuyucu kitlesinin çok azına ulaştıklarını ve dolayısıyla bu konuda kendilerine düşen görevi yerine getiremediklerini belirtmek istiyoruz.

Yeni bir yayına girerken temel hedefimiz, "güçlü bir yayıncılık ve güçlü bir dağıtım" olacaktır. Bu konuda yayın dağıtım ağlarına ve hatta genel okuyucu kitlemize de büyük görevler düşüyor.

1993 yılı her yıldan daha fazla başarılı olmak için yükleneceğimiz belirterek, tüm okuyucularımızın yeni yılını kutluyoruz.

SERXWEBÛN

kurtuluş hareketine ve özdele PKK'ye ilişkin yaklaşımını sol söyleme cılamamış bir varyasyonundan başka bir şey değildir. Öte yandan sahte bir solculuk maskelenildiği ve bir ölçüde toplumun baş kesimlerinin aldaltılması hizmet ettiği için, resmi ideolojinin yaklaşımından daha tehlikelidir.

PKK'nın başarısı kesinleşmiş olan mucedale pratiğinin ortaya çıkardığı zengin deneyim birikimine burun kıvrma ve tepeden bakmanın da ezen ulus milliyetçiliği veya kemalizmle doğrudan ilişkisi vardır. Resmi ideolojinin sözcüleri, Türklerden "dünya süreklî olarak olmuş şanlı bir ulus" olarak söz ederler. Bu ideolojinin kesintisiz bombardıman altında yetişen ve "dünya örnek ülkesi" bu ulusun bağrından çıkan "proleter öncü"lerin, Kürtler gibi her dönemde ezilmiş ve horlanmış bir ulustan gelen devrimcilerden öğrenecekleri bir şeylerin olması kaçınılmazdır. Üstelik bu tür söylemler, emperyalizmle uzlaşmasını kaçınılmaz olduğunu iddia etmeleri ve ona çamur atılmaya başka türlü nasıl izah edilebilir?

Türkiye solunun genel olarak kemalist egemenlik sistemi karşısındaki konumu bellidir. Kemalizm, ister düzen içinde gelin ister düzen dışı olsun, her dönemde kendisine yönelen hemen her muhalefeti etkisizleştirir. Sol da içinde olmak üzere, muhalefet güçlerini kendi amaçlarına göre dönüştürme ve yedekleri durumuna düşürme büyük başarı kazandı. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmesinden sonra, TKP tamamen kemalizme yamandı; uzak süre kemalizmin yurtsız temsilciliği işlevini yerine getirdi. Eskinin dönem TKP yöneticileri, kemalist ideolojinin sistemleştirilmesinde ve kendisine sol bir görünüm verilmesinde büyük rol oynadılar. TKP en sonunda da bütün olarak Türk faşist rejimi içinde erimekten kurtulmadı. 1970'lerin devrimci gençlik hareketi sağlıklı bir devrimci çıkışın güçlü işaretlerini taşımazsa rağmen, kemalizmin gerçek niteliğini ortaya çıkarmaktan ve ordunun Türk egemenlik sistemi içindeki rolünü doğru değerlendirmekten uzak kaldı. Ördü içinde sol bir darbe bekletildi; içinde oldu. Yeterli bir hazırlık yapılmadı ve karşı çıktığı güç fazla tanınmadı, kahramanca bir direniş sergilemiş olsa da, altıldığı silahlı mücadele deneyiminden ezilerek çıktı. Daha sonraları şekillenen çeşitli sol gruplar, 1971 yenilgisini aşip kendilerini yenileyemedikleri için, 12 Eylül darbesi karşısında hiçbir şey yapmadı dâğıtıldılar. Solun bu durumu karşısında, küçük-burjuva çevrelerde egemen olan şu mantık, gerçekte bütün sol güçler tarafsızdan benimsenir oldu: "Millî şey" İnonü'nün deyişiyse, Türk devleti her on yılda bir bazı zorluklarla karşılaşıyor, bu koşullarda kılıncı çekti iddara el koyan ordular engelleri bertaraf ederek rejimi yeniden düzleşme çareleri ve iktidarı devrediyor yeni bir "temizleme operasyonu"na gerek duyulunca ya kadar kaslına çekiliyorlar. Ördün kılıncın doğradığı güçler esas olarak solculardı. Öyle ki, Türk

ordusu her "rejimi düzleşme çıkarma" seferinden zorlanmadı çıkmıştı. 12 Eylül askeri-faşist darbesine genceylece kadar, bu hep böyle devam etti. Her darbeyle veya karşı-devrimin her saldırsıyla birlikte yenilgi uğrayarak tekrar çıkış noktasına dönmeyen, iki darbe veya karşı-devrim saldırısı arasındaki dönemde eskisinden daha da takatız düşmüş olarak yıkılıp denemenin ve giderek kronikleşen hastalıklarıyla yıkılıp bir önyüle ile aynı şeyi tekrarlama, ordunun "her şeyi kadim" bir güç olduğuna inanmakla ilişkisi vardır. Açıkça itiraf edilemeye bile, Türkiye solunda ordunun yenilmezliği inanc ve devrime inançsızlığı kendisini. Düşmanın yenilebileceğine inanmak, zafer kazanmanın araçlarına sahip olmaya götürür. Türkiye solunda bu yoktur.

Her on yılda bir tezgahlanan darbelerle yenilgiye uğramayı, ezilmeyi ve yeni bir yenilgiye hazırlıklı olmak üzere belli ölçüde güç biriktirmeye adeta değişmez bir yazgı gibi benimsenmiş solun çeşitli gruplarını, bu olgu karşısında kendilerine şu soruları sormaları gerekmez mi? Tarihi boyunca ortaya çıkan bütün devrimci gelişmeleri acımasız bir biçimde ezmiş, devrimci güçlerin için yenilgiye adeta bir kader haline getirmiş ve bununla da yetinmemiş bu güçleri kendi varlık gerekçelerine ters düşürmekle oldukça başarı sağlama olan kemalizm, aynı başarıyı PKK karşısında neden göstermemiştir? "Kök kazıma"yı hedefleyen düşman saldırılarının neden PKK'yı etkisizleştirmeyi? PKK'nın karşısında hayali bir düşman yoktur. Kürt devrimcileri hayalleterle savaşıyorlar. PKK de aynı faşist çözüme karşı ayaga kalkmıştır. Üstelik 12 Eylül rejiminin başı, Kenan Evren'in de itiraf ettiği gibi, askeri-faşist darbenin sivri ucu esas olarak "bölücülük belası"na ve onu ortaya çıkaran PKK'ye yönelmiştir. "TIKKO gerillaları" ve benzerleri bunun doğru olmadığını, Türk faşizminin en çok kendilerini hedef aldığı, faşist ordunun en çok kendilerine karşı kesintisiz saldırılar düzenlediğini, nükleer olanları dışında bütün modern kıym ve yük silahlarıyla en çok kendilerine karşı kullanıldığını, iş gerçelini en çok kendilerine karşı ayaga kaldırıldığını, diplomatik ataklar ve muhalefe tehditleriyle içerde ve dışarda en çok kendilerini kışatmaya alınıp ezilmek istediklerini ve gelinen aşamada düşmanın topyekün savaş gereğiyle en çok kendilerini yüz yüze bulduklarını, düşmanın bütün bu bastırma ve imha girişimlerine rağmen, gerilla savaşını geliştirme, yaygınlaştırma ve kökleştirme çabalarına başarı sağladıkları söyleyebilirler mi?

Gerçekler ortadadır. Türk burjuva egemenlik sistemi kendi tarihinde ilk kez PKK hareketi somunda imha etmeye ve tasfiyeye uğratmakla başarı sağlayamamış bir devrimci örgütlenme tarzı ve mücadelesi biçimiyse yüz yüze gelmiştir. PKK sadece Kürdistan halkının kötu yazgısını değiştirerek kalmamış, aynı zamanda takipçisi olduğu ve olumlu değerlerine sahip çıktığı Türkiye solunun yenilgi pratiğini de sona erdirmişti. Bu gerçeği dile getirmek, büyüklük taslamak ve kendini dayatmak biçiminde değerdendirilemez. PKK'nın buna hiç ihtiyacı yoktur. Kaldı ki yenilip ezilmeden, tasfiyeye uğratılmayana ve boyun eğdirilmeyene, tersine faşist-sömürgeci egemenliği alabildiğince zorlayana ve halklaşarak halk iktidarı yolunda emin adımlarla ilerleyen bir devrimci hareketi ortaya çıkması, devrimcilik mesleğinde samimi ve iddialı olan güçlere yalnızca coşku verebilir.

Ügradıkları yenilgiye rağmen, iktidara yürütmekte kararlı olan güçler, bu başarının sırnı çözmeye ve buradan sonuçlar çıkararak kendilerini yenilgiye düşmanla nihai hesaplaşmaya girmeye ancak bir görev olarak benimseyebilirler. Böyle bir gelişmenin doğmasından heyecan duymayanlar, yenilgi pratiğinin son bulmasını ortak sevincini paylaşmayanlar asla devrimci olamazlar. Faşist Türk devletine karşı mücadele etmek istediklerini söyleyen güçlerin olumlu sonuçlar çıkarmaları açısından, Kürdistan'daki halk savaşı pratiği, Peru'daki silahlı mücadele deneyimini daha önemsiz olamaz. Buna kabul etmeyerek PKK deneyiminden yararlanamaktan kaçınmak, en iyimser bir yorumla halklarımız eşit ve özgür temellerde yaşayabilmeleri bir Türkiye ve Kürdistan yarattıkları umutlarının gerçekleşmesini mağşer gününe erilemek anlamını taşır.

"...PKK sadece Kürdistan halkının kötu yazgısını değiştirmekle kalmamış, aynı zamanda takipçisi olduğu ve olumlu değerlerine sahip çıktığı Türkiye solunun yenilgi pratiğini de sona erdirmişti. Bu gerçeği dile getirmek, büyüklük taslamak ve kendini dayatmak biçiminde değerdendirilemez.

PKK'nın buna hiç ihtiyacı yoktur. Kaldı ki yenilip ezilmeden, tasfiyeye uğratılmayana ve boyun eğdirilmeyene, tersine faşist-sömürgeci egemenliği alabildiğince zorlayana ve halklaşarak halk iktidarı yolunda emin adımlarla ilerleyen bir devrimci hareketi ortaya çıkması, devrimcilik mesleğinde samimi ve iddialı olan güçlere yalnızca coşku verebilir..."

yacaktır.

Partizan adlı devrimci **Abdullah ÖCALAN** yoldaşın sözümona eleştirdiği değerdendirmesini verdiği çok zengin mesajlar vardır ve bu değerdendirmeye devrimciliğin iddiasına olanlara bir kez daha aslı görevlerini anımsatmaktadır. Öcalan yoldaş kendisiyle yapılan bir söyleşide, solun durumu konusundaki değerdendirmelerine yönelik tepkilere ilişkin olarak şunları söylemektedir: **"PKK kendini dayatıyor, PKK Türkiye'ye bir parti dayatıyor diyorlar. PKK böyle şeylere nezessiz etmez. Ama madem sen devrimcisin, en kesinisin, o zaman bu tarihle, bu güncellik neden hesaplaşmadın? Hesaplaştysan, bu başarısızlık nedenidir? Yıllarca bir halkı halk adına başarısızlığa mahkum edebildiniz. Sosyalizm adına sosyalizmi başarısızlığa mahkum edebildiniz ve onu halkın bez metelik vermediği bir ideolojide dönüştürdünüz. Yüce ideolojiler başarı ister. Niye bunu**

başarmadın? Haklı sorular var ve yanıt ister. Vay şu sınıf ihaneti, vay bu azgın terör demleki için altından kalkmıyacağına bileceksin. Bizim ülkemizde terör bir yıllık. Biz onu yikarak halkla az çok bitürleştik. Senin üzerinde bile uygulanan baskının yüzde biri bile yok. Türk halkı okur yazıyor ve bilincin oranı yüksek bir halktır. Niye ona ulaşamadın?"

"Bizim sorduğumuz sorular bunlardır. Bu dayatma falan değildir. Sadece gerçeği hatırlatmadır; devrimci görevlere bağlılık varsa, o görevleri hatırlatmadır. Sen değerdendirmelerimiz bu çirkektiydi. Bu mesaj sunmak istemiştik... Dillerinden döşürmedikleri enternasyonalizmi diye bir şey varsa, bizim de yapmık iste değirdiğimiz odur."

PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN** yoldaşın gazetemizin Şubat 1992 tarihli sayısında yayınlanan "Türkiye'de yeni bir süreç başlarken, solun durumu ve görevlerimiz" başlıklı değerdendirmesinde vurgulanan değerlerden biri şuydu: **PKK'nın önderlik ettiği direniş savasının ortaya çıkardığı doğrudan ve dolaylı etkiler vardı. PKK hareketi kendi etkilerini Türkiye toplumunda halk ve emek hilenine yansıtmak durumundaydı. Bu etkileri istismar ettirmek, harcaçtırmak ve kendi emeğine yarattığı sonuçların başkalarının kendi çıkarları için kullanmalarına izin vermemek zorundaydı. Bİlindiği gibi, 1984'teki 15 Ağustos devrimci atılımı, 12 Eylül faşizminin esiri olan baskı ve kanıkarlık ortamını parçalayan bir umut ışığı oldu. Düşmanın bütün bastırma ve ezme seferlerine rağmen, askeri-faşist yönetimin Türkiye ve Kürdistan'da devrimci hareketi birleştirme inandığı bir dönemde gerçekleşen bu atılımın sürekliliği kazanması, faşist yönetimi muazzam ölçüde sarstı. Kürdistan'da önüne geçilemeyen silahlı direnişin etkilerini Türkiye'ye de yansıması ve toplumdaki potansiyel muhalefet hareketi geçirmesi tehditleri artırmasında, savasım cephesinin genişlemesinde çekinen askeri-faşist yönetim, bir çok konuda geri adım attı ve yeni bazı düzenlemelere gitmek zorunda kaldı. Bu dönem kadar sürdürülen idare cezalarının infazı durduruldu. DİSK ve Başın Derneği davaları gibi bazı davalar düzleşti. Toplum üzerindeki dizginiz zulüm ve zorbalık kesimi de olsa parçalandı. Demirel ve Ecevit türünden yasaklı düzen politikalarının yeniden sıyaset arenasına dönmelerine izin verildi. Küçük ödüller niteliğindeki taşınan bu gelişmeler, kuşkusuz özünde Kürdistan'daki silahlı direnişin yalnızlaştırma ve bastırma hedefine yönelikti. Ama bunları aynı zamanda PKK'nın önderlik ettiği direniş mucedalesinin ortaya çıkardığı olumlu gelişmelerdi.**

Daha sonraları gerilla savaşının Kürdistan'da giderek gelişmesi, kökleşmesi, derinleşmesi ve genişleşmesi yayılması faşist rejimin çökmesini yavaş yavaş derinleştiriyor. Kürdistan halkı PKK önderliğinde ayaga kalkarak kendi tarihinin en kapsamlı ve görkemli eylemlerine girişti. 1990'lar genelinde, 12 Eylül faşizmi Kürdistan cephesinde bozguna uğratıldı. Sömürgeci düşmanın Kürdistan üzerindeki siyasal denetimi parçalandı. Kürdistan'daki gelişmeler üzerine çıkarılan infaz yasasıyla Türkiyeyi taksatların önemli bir bölümü serbest bıraktıldı. Türkiye'de sol güçlerin içler galca oluşmalarıyla birlikte ortaya çıkması bir demokratik ortam yarattı. Bu ortamda çeşitli sol gruplar özellikle basın-yayın

alanında yeniden faaliyet göstermeye başladılar. Böyle bir ortamın yaratılması, PKK önderliğinde gelişen direniş savasının doğal bir sonucu, onun bir yansımasıydı. Solun yaratılan bir ortamdan yararlanması ve hatta bunu bir görev olarak benimsemesi gerekiyordu. Ama bu yapılmadı. Solun çeşitli Türkiye Kürdistan'daki gelişmeleri grupları üzerindeki yansımalarından Demirel türünden düzenli politikacılar kadar bile yararlanmadılar; bunun da ötesinde silahlı gruplar bu yansımayı çok kötü bir biçimde değerdendirdiler ve istismar ettiler. Bu olumsuz yaklaşıma ilişkin olarak, ÖCALAN yoldaş, yukarıda sözünü ettiğimiz değerdendirmesinde şunları belirtiyor: **"Şimdiye kadar özel savas rejimini epeyce darbelmiş, devleti delik delik ettik. Artık birçok çıkış yapılabiliyor, herhangi bir dağda da kalınabilir. Çünkü ordu dağa çıkmıyor, kolay kolay devrimcilerin üzerine gidemiyor. Biz, belli bir psikolojik baskı yaratmış durumdayız. Yine silahlı güçlerimiz var, ordu birlikleri rastgele hareket edemiyor. Dolayısıyla bile böyle bir zemin ortaya çıkardığına göre, TIKKO Dersim'de uzun süre kalabilir. Dev-Sol da istediği gibi hareket edebilir; PKK'nın dolaylı etkilerinden yararlanabilenliği mantığı var burada. Çok iyi bilinyor ki, 12 Mart dönemindeki ve daha sonraki direnişlerden biz de yararlandık; fakat hakkını teslim ederek, onların kahramanlarını yüceltip, hatalarını da eleştirerek bunu yaptık"** (Bkz: Serxwebûn, Şubat 1992, Sayı: 122)

TIKKO ve Dev-Sol gibi silahlı mucedalelerin yula olduklarını söyleyen kimi sol grupların Türk faşist rejimini bir biçimde gerlettilmesinde kendi başarılarınımiş gibi göstermeleri ve 12 Eylül faşizmi karşısında yenilmeden çıktıklarını iddia etmeleri anlamsızdır ve gerçelerini tersyis edilmelidir. **Hele Partizan** dergisinin PKK'nın direnişini TIKKO'dan öğrendiğini, özellikle cezaevlerinde bunaldıran ve teslimiyet ortamında da tarza çıktığını belirtir iddiası, ancak yanıt vermeye değermeyecek bir delil sağması adına değerdendirilmiştir. **PKK**'li savas taksatlarının başla. Diyarbakır zindanı olmak üzere fazla zindanlarda ortaya çıkmasınlar kahraman direniş, hiç kimsenin tahrih etmeye gücünün yetmeyeceği bir biçimde tarife mal olmuştur. Bu direnişin Kürdistan'da halk savası bağrını yükseltmeye geçişte köprü rolüne parmak basarak, başka bir noktaya daha vurgulamak gerekir. Askeri-faşist diktatörlüğün demir öçkesinin toplumu korukun bir biçimde ezdiği, bütün muhalefet odaklarını susturduğu ve mühiş bir pasifikasyonun toplumun tüm katmanlarına egemen kılındığı ağır baskı dönemlerinde, cezaevlerinde görkemli direnişler sergilenen ve bunlar gerekirdi. Ara böyle koşullarda salt en kahramanca zindan direnişleriyle düşmanı gerletmek, faşizmi yikmak ve giderek halkın iktidarını kurmaya doğru ilerlemek çok zor ve hatta olanaksızdır. Tut-savaşım savasım alanı cezaevinin duvarlarıyla sınırlıdır. Tut-savaşım savasım alanı cezaevinin duvarları karşısında zafer irade düzleşen kalan bir zaferdir. Düşman fiziksel planda onu her an için ezebilir, işkence alandır öldürebilir, kurşuna dizebilir, daracığına gönderebilir. Savaş taksatının görkemli direniş ancak cezaevi dışındaki alanlarda yükselen direnişle bitünlüşte ölçüde toplumu ayaga kaldırmada ve dönüştürmede kendii gerçek rolünü oynayabilir. Kenan Evren'in başında bulunduğu katil generallerin cesetinin, "Kabul eden, etmeyen, kabul edilmiştir; Allah taksiratını af-

fetsin" sözcükleriyle ölüm kararlarını onayladı" 57 kişinin darıgacına gönderilmesi karşısında, toplumun hangi kesimleri yağa kalkabilirdi? İdam edilenlerin çoğunluğu yığıt devrimciler oluşturuyordu. Hangi devrimci örgüt bu idamlara gerekli tepkileri gösterebilirdi? Türkiye'den hemen hemen tüm sol grupların merkez elemanları ve yönetici kadroları tutsak edilmişlerdi. Geniş bir sempatizan kitlesi zindanlara doldurulmuştu. Dışarda direniş sürdürülecek kimseleri yoktu. Var olanlar da özünde tasfiyeciliği yaşıyorlardı. Bütün sol grupların ölüm cezasına çarptırılan merkez üyeleri ve yöneticileri kadroları idam edilmişlerdi, Türkiye'de yükselen direniş mi olacaktı, yoksa tüm toplumu kıracağı bir patifizi mi saracaktı? Kürdistan'da 12 Eylül faşizminin geriletlen ve bozguna uğratan direniş savaşı olmasaydı, hangi çuqipe işpeşçi gibi idam cezalarını ard arda infaz eden faşist generalleri çetnesi durdurulurdu?

Tarihsel zindan direnişine geçecek anlarını vermez, bu direnişin varlıklarını halklarımızın özgür geleceği uğruna kurban eden devrim şehitlerini ansızına ödeye sahip çıkılır, onların şahadetinin anlamını bir emel olarak telakki edip direnişin önümüze bir noktaya vardırın devrimci devrimci güc, PKK oluştu. Devrim şehitlerini ancak bu biçimde sahip çıkabilir, onların ansızına ancak bu biçimde layık olunabilir. O zaman dürüst davranılmalı ve gerçekler olduğu gibi kabul edilmelidir. O zaman böylesi gelişmelere yol açan güçlere sağlıklı davranılmalı, istismarcılık bir yana bırakılmaldır. Kuşkusuz 12 Mart ve sonrasında Türkiye'deki devrimcilerin kahramanca direnişleri PKK hareketinin gelişiminde etkili olmuştur. Buna karşılık, PKK, onunun kahramanlıklarını her zaman yüceltmek, hatalarından çıkardığı dersleri devrimci gelişiminin temeli haline getirmiş, kendilerinin devraldığı direniş bayrağını daha da ilerletmiş, böylece onların ardını dillerinden düşürmeyen güçlerden çok daha güçlü ve kararlı bir biçimde bu direnişçilerin ansızına layık olmasını başarmıştır. Devrimci mücadilesinin samimi olan güçlerin PKK ve onun önderlik ettiği devrimci mücadele karşısında taknacakları tutum da böyle olmalıdır.

Partizan dergisi bir yerde, "Şimdi bir ulus (Kürtler) devletin uzun süredir süren baskı ve vahşi baskısı karşısında insanı ediyor. Bu insan Kürdistan'da her şeyi değiştiriyor, devrimci oluyor, ya da ezilip ögütüp geçiyor" diyerek bir gerçeği dile getiriyor. Hemen ardından iğrenç bir demagogiye başvurarak şunları yazıyor: "Bu insan olmasa PKK dağ dahil milliyetçi hareketin çapı ne teorik, ne de siyasi ve pratik anlamda bir şey değildir. Çünkü bu insan, aynı zamanda, ulusal baskıya karşı ulusal tepki biçiminde ortaya çıkmakta ve ulusal ögütleri besleyip canlandırmaktadır. Kürt ulusunun bu her şeyi devrimcileştirilen insanı her türlü övgüye değerdir ve PKK da ona katıldığı, yarımcı olduğu ölçüde bu övgüye hak eder, ama bu isyandan habersiz, bunları kendisi tarafından ögütülen yarımcılığın iddia ederse ve bundan kibritle böbürlenmeyi ve ihtilali tutumlarına asla erimeyeceği kimseleri hırpalamak için kullanmaya kalkışsın, kendi varlığını hayata veren bir insanı kötiye kullansın olur." (Bkz: Partizan, Ağustos 1992, s: 33)

"Merdi" kipti şecaat arzederken, sirtakin söylermiş. Bu adamlar da sözümana gelişmeleri tahil etmedeki ustalıklarını sergilemek isterken, kendiligidenciliği iğrenç bir

biçimde tapınmalarını ve kitle dalkavukluğunu ortaya koyuyorlar. "İki milliyetli Türkiye halkının öncüsü" olduklarını söyleyen bu adamların kendileri bile, daha önce kadri Kürdistan denilen bir ülkenin ömadığını söylüyorlardı. Gerçekten de Kürdistan ve Kürt ulusu hem dostları hem de düşmanları tarafından tanınmıyordu. Kürtler kimlikless ve avukatless bir ulustu. Bu ulus, insana kalkışmak bir yana, kimliğine ve diline sahip çıkma gücünden bile yoksundu. Kendi izermeye uygulanan, hayvanlara bile reva görülemeyecek bir sömürgecilik biçimine en küçük bir tepki göstermiyordu. Yeryüzünde Kürtler kadar haini bol olan başka bir ulus mevcut değildi. Bu hainler sürüsü ulusun dokunulmaz, devredilmez ve vazgeçilmez değerlerini haraç mezarı kutan, Kürt halkından herhangi bir ses çıkarmıyordu. Saygıdeğer bilim adamı İsmail Bekişçinin sözleriyle, Kürtler namuslu paspedilmiş bir halktı. Beş paralık bir jandarmanın rahatlaklı hıyaza getirip her şeyi yaptırabilirdiği bu halkın **kendiligidenciliğini** her şeyi değiştirip dönüştüren, devrimcileştiriyor, ya da ezilip ögütüp geçen bir insan ortaya çıkaracak mı? Böyle bir insan neden daha önceden ortaya çıkmıştı? Peeki, bu insan PKK tarafından ögütülenip yaratılmadysa, kimler tarafından yaratıldı? Tanrısal güçler tarafından mı? TIKK'On'u da içinde yer aldığı silahlı mücadelede olan Türkiye'deki sol gruplar tarafından mı? Yoksa Talabani ve Barzani güçlerinin Küzey-Batı Kürdistan'daki yansımaları olan küçük-brüvur reformistleri ve ilkel milliyetçiler tarafından mı? Kuşkusuz bu insanı tiksindirilen durum karşısında bir tür sorular sormak bile abesle işteğil emektir. Kürdistan'da böylelelerin hile gücünü kabul etmek zorunda kaldıkları bu insanı ortaya çıkaran güç bellidir ve bunu tarihsel anlamı yoktur.

Elbette burada mutlak sorularla sızışarak sorular vardır ve bu sorular çok daha farklıdır: PKK bu insanı nasıl ögütüyor ortaya çıkardı? Eskinin kendi diline sahip çıkma gücünden bile yoksun olan halkını nasıl ögütüyor emel adimlarla yürüten bir halk düzeyine yükseltti? Kürt ulusunda var olan düşmanın yenilmezliğine ilişkin inancı nasıl yenilmezdi? Müthiş bir korkunun yönlendirdiği Kürt ulusunun nasıl ölümlü hor gören bir ulus durumuna getirebilirdi? Kürdistan sorulunun uluslararası politikanın gücündem neşil sokabilirdi? Kürtler Türklerden daha fazla mı ileriydi, daha fazla mı ögütülmeye aşkıntı? Kürt ulusu her şeyi değiştirip dönüştüren ve devrimcileştirilen bir insana kalkarken, aynı dönemde Türk halkında neden bu insanın onda biri kadar bir gelişme görülmeydi? Böylesi sorular alabildiğine çoğaltılabilir. Kendi halklarının kurtuluş mücadelelerinde yararlanmak üzere başka halkların mücadele deneyimlerinden sonuç çıkarmak isteyenler sorularına böyle yaklaşırlar. Görkemli serhildanlarındı "PKK halkı, halk da biz" diye haykırın Kürdistan halkına ve onun yaşayın göstermelik övgüler dile getirirken, bu hakin öndü partisini insana kıyından kenarından bulmuş bir güç olarak göstermeye çalışmış sahte-karlıklar, devrim kalpazanlığı, inkarlıklar. Kürt halkının böylesilerinin övgülerine asla ihtiyacı yoktur.

PKK ve onun önderliği devrim için yola çıkarken, kendi halkına övgüler düzerek, kahramanlığından dem vurarak, boyunu büyük görüntüsünün altında yatan insancı ruhunu tek başına ele alarak işe başlamadı. Bunun yerine, PKK, her şeyden önce Kürdistan'ın tarihini ve güncel

durumunu görülmüdü bir sorgulamadan geçirdi. Kürdistan gerçekliğini tam olarak bir eleştiriyeye tabi tuttu. Ülkesindeki bir yıllık köleliğine, işbirlikçiliğe ve ihanetin tarih-sel kökenlerini ortaya çıkarmak için engin bir çaba harcadı. Leninist eleştiriyeli silahlı denile, kendi kadrolarına ve halkına karşı acımasız bir biçimde ve en büyük gelişmeye yol açan bir silah olarak kullandı: Abdullah ÖCALAN yoldaşlarıyla, bir sistemin önde insanda gerçekleştirmesi gerektiği ilkesinden hareket ederek, bütün cabasını geleceğin özgür insanın bindeğini yaratma, kadrolarının içinden geldikleri toplumu olumsuz etkilerinden arındırma, parti içinde sınıf savaşımını süreklilikle kılark yenilenme ve militanlaşmayı amaç olarak işleyen bir olgu haline getirme izermeye yoğunlaştı. Bu açıdan PKK hareketi başından itibaren bir eleştiriyeli hareketi olarak doğup gelişti. Samimi olarak dersler çıkarmak isteyenler, PKK'nin gelişiminin sirtinin burada aramalıdır. Kürdistan halkının değıştiren ve devrimcileştirilen insanın güç kaynağı burada aranmalıdır. Öcalan yoldaşın sözleriyle bu gerçeğe çok güzel ışık tutmaktadır:

"Kürtler, çok geri olsalar da, ezilen bir halk, işgale kalkışmamış bir halk durumundadır. Masumdur, ama haini çıkar, çok kiretilmiş ve işgalin bütün ulusluzluklarını yaşamıştır. Eğer kendine sahip çıkarsa, giderek saygın bir halk konumuna gelebilir. Kürtler, en azından insanlık açısından, fazla suçlu ilan edilmezler. Evet, Kürt olayında haininden ötürü Kürt halkını ağır yarğalıdır. Bu kadar haini nasıl bağrıdan barındırın, bu kadar haini nasıl barındırıyor suniye soruld. Dikkat edin, parti içinde de benim sorumun aydır. Kısaca Kürt halkının durumu daha değışiktir. Bu gaffetin hainetinden daha tehlikeli olduğunu inanıyoruz ve böyle değeriendiriyoruz. Affedilmez gaffet durumları yaşıyoruz. Günlük olarak izerindeyiz. Bu nedenle yarğalınmalı, yarı haini ve gaffil bol olduğu için yarğalınmalıdır ve yarğalınız da." (Abdul Kadri Korkun'un A. Öcalan yoldaşına yaptığı röportajdan)

Başka halkların sömürülmesinin,

"...Gerçeklerin ortaya serilmesi, bir halkın aşığalanması biçiminde değeriendirilmez. Sömürücü egemen sınıfların halkları en aşığalıklar durumlarına düşürdüğüleri kesindir. Onları düşkünlüğün, horlanmanın ve aşığalanmanın dipsiz uçurumuna yuvarladıkları kesindir. Barbarlık dışına tarihe hiç katkıda bulunmamış olan Türk egemen sınıflarının bunu başkalarından daha tahripkar ölçülerle vardıkları kabul edilemez zorundadır. Devrimin zorunluluğu ve kaçınılmazlığı buradan ortaya çıkar, sosyalizmin mutlak gerekliliği buradan ortaya çıkar.

topraklarını işgal edilmesine, zenginlik kaynaklarını yağmalanmasına ve soykırımın geçirilmesine hiçbir zaman katılmaması olan Kürt halkının bu durumuna karşılık, Türk halkı için gerçekler çok daha farklıdır. Türk halkının kendi egemen sınıflarının tahsil barbarlık geleneginin kirletene ulaşmadığı veya ulaşmadığı, bu geleneye alet edilemediği ve dolayısıyla temiz kaldığı söylenemez. Bu halkın Türk egemen sınıflarının geleneksel zulüm ve zorbalığına karşı çıktığı, onların kendi çıkarlarını ögütüğü ifadesi olan devleti her şeyin üstünde tutan yak-

laşımını reddettiği, kendisini de alabildiğine erin ve sömürün güçlerin "birlik ve bütünlük" aşkına sevk etmesin iddia edilmez. Türk halkı hangi ölçüde kendi gerçekliğini yaşıyor, hangi ölçüde kendi egemen sınıflarını yaşıyor? Bir avuç sömürücü güruh ülkeyi soyup soğana çeviren ve halkın değerlerini emperyalistlere peşkes çekenler, ne kadar bunların karışına dikilebiliyor? Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş düzeyde günlük yüksek zamanlara yönlü çözümler elde getirilirken, ne ölçüde buna tepki gösterebiliyor? Bosna-Hersek'te Türk devletinin çıkarları var, orada kendi egemen sınıflarının uşakları var; bu yüzden rahatlaklı onlara aynı paralele Bosna-Hersek'teki Sırp yayılması ve saldınlarını tepkide bulunuyor. Peeki, Kürdistan'da korkunç bir kirlili yaşayın, Türk ordusu iğrenç bir zulüm ve zorbalık uygularken, evler yıkılır ve köyler boşaltılırken, sayısız cinayetler işlenir ve ırza tecavüz olayları Demirel begleri tarafından savunulurken, aynı tepkileri gösterebiliyor mu? "Bu şu anlama geliyor: Yüzyıllardır süren işgal ve istila gelenegini, günümüzde bir avuç yurguncunun ve sömürücünün geleceğiyle birleşmiştir. Türk halkı da buna çok kötü bir biçimde boyun eğmiş, ulaşmıştır. Bu açıdan bir tıkanma ve bunalmış yaşamaktadır. Her düzeyde bunalmışlardır. Hareketliliği bidden çok daha yaygın, biçimsizliği bidden daha yaygındır. Eğer temsilcileri varsa veya sözümana temsilcilerine şunu sormak gerektyor: Sen bu tarihe ve bu soygunculuğura karşı ne yaptın? Bu işgalci geleneye ve onun günümüzdeki temsilcilerine ne söylüyorsun? Niye seni bu kadar içinde boğduklar? Niye doğuğün bir değeriendirilmeyip, neden bunlar alele aldın? "Benim milletim" diyorsun, bunların sövenime "benim çıkarımı" diyorsun. Neden bunların iğrenç çıkarlarına ses çıkarmıyorsun?" (A. Öcalan, adı geçen röportajdan)

Gerçeklerin ortaya serilmesi, bir halkın aşığalanması biçiminde değeriendirilmez. Sömürücü egemen sınıflarının halkları en aşığalıklar durumlarına düşürdüğüleri kesindir. Onları düşkünlüğün, horlanmanın ve aşığalanmanın dipsiz uçurumuna yuvarladıkları kesindir.

Barbarlık dışına tarihe hiç katkıda bulunmamış olan Türk egemen sınıflarının bunu başkalarından daha tahripkar ölçülerle vardıkları kabul edilemez zorundadır. Devrimin zorunluluğu ve kaçınılmazlığı buradan ortaya çıkar, sosyalizmin mutlak gerekliliği buradan ortaya çıkar.

lanmanın dipsiz uçurumuna yuvarladıkları kesindir. Barbarlık dışına tarihe hiç katkıda bulunmamış olan Türk egemen sınıflarının bunu başkalarından daha tahripkar ölçülerle vardıkları kabul edilemez zorundadır. Devrimin zorunluluğu ve kaçınılmazlığı buradan ortaya çıkar, sosyalizmin mutlak gerekliliği buradan ortaya çıkar. Sosyalizm halkların düşkünlüğe mahkum edilmekten kurtarılması, sınıflı toplumların alabildiğine katmerleşmiş tüm kirlerinden arındırılması ve bu temelde sağlığı bir gelişme yoluna sokulması değildir ne dir? O zaman sosyalizme ger-

çekten bağlı olan ve Türkiye halkının geleceğini sosyalizme görenler, kendini siddetle yarğalaması gereken bir halk gerçekliğiyle karşı karşıya oldukları kabul etmeli ve bunu mutlak başarmalıdır. Kendi gerçekliğinde oldukları ters düşürülen, ağır baskı ve sömürüye tahatlaklı itaat eden, bu yapıysıyla köhnemiş bir rejimin ömrünü uzatması ve varlığını sürdürmesine katkıda bulunan bir halkı denilemek, kendi öz kimliğine kavuşmak ve kendisi için bir halk düzeyine çıkarılmak için böyle bir yarğalama zorunludur. Türk halkı gerçeğine sahip çıkmamı, onunla bütünlüşmenin, onu örgütleyip emele kaldırmam ve sömürücü egemen sınıflara karşı iktidarı ele geçirmek amacıyla seferber etmenin yolu buradan geçecektir.

Samimi davranmak ve Türkiye'de ru yaklaşmak kaydıyla, sömürücü bu görevin başlanılması Kürdistan'dakinden daha kolay olacaktır. Her şeyden önce sosyal ve kültürel gelişme düzeyi bakımından, Türk halkı Kürt halkından daha ilerdedir. Devrim halindeyse Türkiye'de tam bir aydın bolluğu vardır. Bunun yanısıra belli bir devrimci deneyim de mevcuttur. Türkiye işçi sınıfı sirtinli da olsa belli bir mücadele gelenegine sahiptir. Teorik birikim oldukça yonundur. Bu durumda tıpkı Kürdistan'da olduğu gibi her şey sirtinden başlanmaktadır, içerde mevcut olan bir birikim temelleri üzerinde uya çıkılacaktır. Yine 12 Eylül faşist rejiminin toplumu içine sıkırdığı çember kırılmış, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi faşizmin Türkiye'de de önmeli oranda gerilemiştir. Pasifikasyon, gençlik de dahil olarak, toplumun bütün kesimlerinde etkisi kırılmayacak ölçüde başarıya ulaştığı söylenemez. Gençlik, geçmişte olduğu gibi, kendisi rolünü yine oynayabilir. İşçi sınıfı zaten hareketliliği içindedir. Çok daha önmelisi, Türkiye devriminin en sağlam müthişliyi olarak, Kürdistan'da Türk devletinin çıkması alabildiğine derinleşti bir ulusal kurtuluş mücadelesi ortaya çıkmıştır. Bu mücadele ortak düşmanın gücünü büyük ölçüde kendi üzerine çekerek Türkiye'deki devrimlerin yükünü hafifletmiş ve onlar için oldukça elverişli bir çalışma ortamı yaratmıştır. Bütün bunlar başarmın koşullarını hazırlayan önmeli etkilerdir.

Kendi içerde tutarı bir devrimci mücadelelerin her yerde düzeltici bir rol oynadığına kuşku yoktur. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi de bu düzeltici rolünü başarıyla ifa etmekte, sorularına ters baskı açılmaması açısından önmeli bir katkıda bulunmaktadır. Hala epeyce zayıf olsa ve gelişmelerle karşılayacak bir nitelik kazanmasa da, günümüz Türkiye'sinde kemalizmi ve sosyal-sözvenizmi belli ölçülerde aşan, halklarımızın ortak düşmana karşı birleşik mücadelesine doğru yaklaşılan ve kendi çapında olumlu çabaları içinde bulunan gruplar, eğitmenler ve kişiler vardır. Zaten gelinen noktada bütün içpaktılığın ortaya çıkan gerçeklere hala gözlerini kapatanların, hala gerçekleri baskı altına götürmekle işteğil edemelerin, sosyalist oldukları söylemelerine rağmen laiale resmi ideolojinin sözcükleriyle dünyaya bakmalarını ve üstüne üstlük suret-i haktan görünüşü kendilerine tek kondurtmaları mutlakla teşhir edilmesi, bu tutumlarına ısrar etmeleri halinde kesinlikle devrimci safından uzaklaştırılmalıdır. Gereki. Yirmi yılı aşkın bir süreden beri gerilla savaşını sirtinli dillerine doyanların, Türkiye işçi-Köylü Kurtuluş Ordusu'ndaki iddia edenlerin, ama pratikte

"Tunceli İŒçi-Köylü Kurtuluş Ordu-su" bile alınmayanlar, buna rağmen "öncü" sıfatına sahip çıkmakta ısrar edenlerin devrimci safıdır diye ola-maz. Yukarıda sözü ettiğimiz olma-lu kişiler veya belirlere rağmen, genelde sol hareket hala 12 Eylül öncesindeki hastalıklı yapısını sür-dürmekte, dağılğını ve parçalan-mışlığını devam ettirmektedir. Tür-kiye devrimci-demokratik hareketi-nin tanınmış bir simasının sözleriyle, "Grupçuluk, tekkelikci sınıf insan-larını böyle tanıyorsa neyi bu gün Türkiye marksist sosyal yeni ay-ri kesimleri arasında diyalog hemen hemen hiç yoktur. Örgüt, grup ve çevreler, hem kuşaklar arası yata-yabırlımluğu hem aynı kuşaklar içinde dikey bölünmüşlüğü, dolay-sıyla birbirinden tecriti yaşama-ktadırlar. Polis hücrelere kapattığı in-sanları bile birbirinden bu ölçüde tecrit edemez. Bu, skandaldır, ölümcül verici bir durumdur. Her şeyden ö-nce bu tecrit durumuna son vermek, aramızda diyalogu kurmak zorunda-yız." (Bkz: Mihri Belli, Özgür Günd-em, 23 Aralık 1992) Böylesi bir trajik tablonun kökeninde esas ola-rak amaç ve hedef farklılığı aran-maz, "skandal" ve "utanç verici" ola-ğın tanımlanan bu tablo, var olan gruplar ve akımların amaçları ve he-deflerinin farklı oluşuyla açıklana-maz. Kendi dogmaları tann kelami örneği biricik doğru olarak kabul eden, kendi dışındakileri bir tür devrim düşmanları olarak değerlendiren ve bu yaklaşımıyla en başta tarikatların tutumundan daha katı bir tutum sergileyen bu yapının temel sorunu kişilik sorunudur. PKK Ge-nel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın belirttiği gibi, kendini çöze-meyen insan sosyalizmden ve so-yyalist demokrasiiden bir şeyler an-lamaya mümkün değildir. Türkiye sol hareketinin süregelen yenilgi pratiğinin esas nedeni budur. Bu noktadan hareket ederek, yikarakan yak-pamı kendisinde gerçekleştiren bir militanlaşmanın ortaya çıkarılması ge-rekir. Bu, sosyalistlerin temel görevidir. Sıcak devrimci pratiğinin içinde böylesi bir militanlaşma sağlandığına, hiçbir güç faşist Türk devleti-ni halklarımızın birleşmiş devrimci selinin ölümlü silinip süprültme-kini kuturamayacaktır.

Başka bir nokta üzerinde dur-mak üzere, değerlendirmemizin bu bölümünü Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözleriyle noktalamak ist-iyoruz:

"Kendi pratiğimize dayanarak söyleyebiliriz ki, mücadelede böyle ya-şanabilir ve kendini bu temelde mü-dacelere verenler, iş ve dış engeller ne olursa olsun, yine kuşaklar nasıl olursa olsun başarabilirler; başma-ları önünde ciddi hiçbir engel ola-maz. PKK, bu konuda tarihi bir de-ney yaratmış, başarıya gilmenin te-mel durumunu sağlamıştır. Buna la-yık olmaya çalışalım ve mutlaka ba-şarılmalı diyorum. İnanıyoruz ki, bu temelde Türkiye ortamı üzerine giden-lerin başasını kesindir. Biz, bu temelde görevlerinin üzerine gidenlerin sürekliliğinin öncüsüydük. Bu temelde görevlerinin üzerine yürüyen-lerde, halklarımızın kurtuluşuna giden yolda en doğrusunu yapmış ve ba-şarım olacaktırdır." (Türkiye de-yeni bir devrimci süreç başlarken..., Serwxwbn, Şubat 1992).

Perinçek çizgisi ya da Türk devletini aklama seferberliği

Doğu Perinçek'in liderliğini yapı-yı ve çeşitli dönemlerde değişik

isimler alan eğilimin kendine özgü bazı özellikleri vardır. Her şeyden önce bu eğilimin yıldızlı hiçbir zaman ötekil sol çizgisi barışmadı ve Pe-rinçek çizgisi eskiden beri esas ola-rak sol içinde sayılmadı. Kimi legal sol partiler hariç, genelde solun en azından görünümlü devlete tavır al-masına karşılık, bu eğilimin devleti koruyan ve kollayan bir tutum içinde bulunması, bunda önemli rol oynadı. 12 Eylül öncesindeki dönemde ge-nellikle PDA'cılar (Proleter Devrimci Aydınlık) biçiminde adlandırılan bu eğilim, Kürdistan sorunu söz konu-su olunca, bağnaz bir kemalist tutum aldı; Kürdistan adına ortaya çıkan her türlü örgütlenmenin şiddetle kar-sısında oldu. Bu dönemde TIKP'in görüşleri doğrultusunda yayın ya-pılan **Halkın Sesi ve Aydınlık** gazete-leri, adeta gelişen "bölücülük teh-ditleri" hakkında devleti uyarma işlevini yerine getiriyorlardı. Açık geçen ga-zeteler sansasyonel haberler ver-iyor, sözümler emperyalist merkez-lerde Türkiye'nin nasıl parçalanma- istendiğini gösteren haritalar yayı-nlıyor, devleti uyarıcı ve şovenizmi kişiktirici nitelikte "Misak-ı Milli"nin korunması çağrısında bulunuyorlar-dı. En sağ burjuva basınının bile yaklaşım istemediği düzeyde bir ihbar mekanizması görevini yerine getiren Aydınlık gazetesi bölge böl-gü Kürdistan'daki devrimcilerin isim listelerini yayımlıyor, birçok devrim-ci-neyi adreslerini bile veriyor ve o zamanki tanımlanmış "sosyal-faşistler" dediği bu kişilerin bir an-ende tutuklanmaları gerektiğini be-lirtiyorlar. Aydınlık şeflerine göre, PKK lideri "Doğru'nun Türkiye'yi, Şaçmalık bu noktaya kadar vardırı-labildi.".

Sosyalist olduğunu iddia eden bir eğilim açısından, bütün bu en-gişli ve hangi manita hizmet ettiği herkeşce bilinen tutumunun teorik ve siyasal kıllı da hazırı. Tür-kiye, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılma ve saldırı tehditleri altında bulunan bir ülkedir. SSCB yeni gelişen bir emperyalist güç olduğu için, "iki süper devlet"ten biri olan ABD'nin çarkı elinde saldığından ve yeni pazarlar daha etmek için hızla yayılmak istiyordu. "Saldırığın yuta-çaktı. Bu yüzden de, Türk devrimci-likmaya yönelen her devrimci hare-ket sosyal-emperyalizme hizmet ed-iyordu ve sözümler halk düşmanı-ydı. Aydınlık gazetesi de, saldırı tehditlerinin arttığı ve ülkenin sa-vaşa sürüklediği böylesi önemle-lerde, yabancı ajanların cirit attığı ve bunların etkisizleştirilmesi ama-cıyla istihbarata karşı koymanın güçlenmesi gerektiği olgusuna-yı yansıttı. SSCB, devletin istihbarat çalışmaları önüllü kaptıkları-nı yerine getiriyordu. "Dünya halk-larının baş düşmanı Sovyet so-yyal-emperyalizmi" ne karşı gere-ktiğinde ABD emperyalizmiyle bir-leşebilirler. Çünkü ABD emperyal-izmi gerilediği için fazla bir tehdit oluşturuyor.".

Tarih, Perinçek çizgisinin "tez-le-ri"ni doğrulamayı ve eski Aydınlık şeflerinin yersiz korkulara kapıldık-ları açığa çıkı. "Yeni gelişen en sal-dırın emperyalist güç" olarak de-ğerlendirilen SSCB, içerdeki kor-uç yozlaşma ve dışardaki emper-yalist baskılar sonucunda dağıldı ve tarihe karıştı. Ancak tarihe karışan sadece "Sovyet sosyal-emperyal-izmi" olmadı; onunla birlikte Perinçek ekibinin atığı savunucuların üstlen-diği meşhur "üç dünya teorisini" de çöplüğe attı. İki'nin karesinin dört-besim insanların çıkarılması çöşey-di, bunu değiştirilmesini yolunda da bulurlardı. Doğu Perinçek ekibi de çıkarılan yön verdiği bu kuralı işlet-

mekte fazla zorlanmadı. Sorun "Mi-sak-ı Milli"nin korunması olunca çu-ney tükendim. Nitekim "üç dünya teorisini" sessiz sedasız ortadan kay-boldu. Ancak yerini ayrı koruma ve kollama işlevini kutsalı yerine ge-tiren "Küzy-Güney kutuplaşması" çözümlenmesine tert etti.

Aslında burada yeni değişen bir şey yoktur. Bu sözümler yeni çö-zümlere göre, Türkiye sosyal-emperyalizm tehditinden kurtulmuş, ama bu kez gerilemelerden çark ede-rek tekrar yükselişe geçen ve tek süper güç olarak ayakta kalan ABD emperyalizminin yayılmacı emelle-riyle yüz yüze gelmiştir. ABD emper-yalizmi, "yeni dünya düzeni" proje-sinin gereği olarak, özellikle Orta-doğ'da hamle üstüne hamle yap-makta, Türkiye'yi bölgede İsrail'den sonra ikinci jandarma rolüne hazırla-makta, Kürt devleti kurma planla-ryla "Misak-ı Milli"yi değiştirimi ta-

"...Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadelesinde arkadaşlığını veya enternasyonalist dayanışmasını 'İŒçi-Botan ele ele' sloganı düzeyine düşürmek, Kürdistan gerçekliğini inkar etmenin doğal ve kaçınılmaz bir sonucudur. Tabii Botan ile kast edilen Kürdistan'ın bir bölgesi değildir; bununla çoğunlukla İsyân halindeki Kürdistan'ın bir alan anlatılmak istenmektedir. Sözü edilen slogan altı biraz değiştirilince, burada ulus olarak da Kürtlerin varlığının tanınmadığı fark edilecektir. Kürtler bir ulus olarak böyle bir sloganın içinde yoktur. Hem resmi düzenin temsilcilerine hem de Perinçek ve ekibine göre, zaten Kürtler Anadolu'nun her tarafına dağılmışlardır..."

sarlamaktadır. Anti-emperyalist bir perspektife sahip olmak, buna karşı çıkmakla mümkündür. Sanki yıllar-dan beri emperyalizmin bölgede jandarmalığı istlenmemiş gibi, sanki her şeyde ABD emperyaliz-mine bağımlı gelişmiş gibi, sanki te-pesinde bulunanlar ABD emperya-lizminden adeta günlük olarak aldık-ları direktiflerle devleti yönetiyor-larmış gibi, Türkiye'yi ABD emper-yalizminin yayılmacı tehditleri altın-da bulunan bir üçüncü dünya ülkesi olarak gösteren ve devletin savunul-masını anti-emperyalist perspektif biçiminde değerlendiren bu yak-laşım, "üç dünya teorisini"nin savun-cularının 12 Eylül öncesindeki tu-tumlarını öde hiç mi hiç değişt-i-remediklerini göstermektedir. Doğu gereği tamamen devime karşı olan

bu yaklaşımın sahiplerinin devrimci mücadeleyi frenlemeye, bu ya det-mese devrim karşıtlığı yapmaya yö-nelmelerinin anlaşılmalıyacak bir yanı-yoktur.

Perinçek ve ekibi "emperyalist Türkiye" tezine karşı çıkmakta, Kür-distan'ın sömürge bir ülke oldu-ğuy belirlenmesine şiddetle saldır-maktadırlar. Hiçbir bilimsel temele dayanmayan bu karşı görüş ve saldırı tamamen ulusal kaygılar tarafından kuşullandılmaktadır. Perinçek ve ekibine göre, Kürdistan'ın sömürge bir ülke olduğunu söylemek, dostu-duşmanı birbirine karıştırmak an-la-nımına gelmekte, aynı şekilde Türkiye bununla küçük düşürülmekte ve Türk devleti emperyalizm karşısında za-yıflansız olmaktadır. Bu çizgiye kafas-ız Kürdistan diye bir ülke yoktur, Türkiye ya da çok sevdikleri bir ta-nımlamayla "kavimler kâzibi Anado-lu" vardır. Anadolu toprakları üzerin-de bir mozaik oluşturulan çok çeşitli halklar yaşamaktadırlar; Kürtler de Lazlar ve Çerkezler gibi bu halklar-dandır. Böyle olunca, Kürdistan halkının bağımsızlığı ve özgürlük istemiyeli mücadele alanına girmesi anlamı yitirmekte, bu doğrultuda bir girişim halklar mozaigini kırıp dağıtabilecek bir eyleme dönüş-mektedir. Perinçek çizgisi burada resmi ideolojinin temsilcilerine tam bir paralellik içinde düşmektedir. Demirel-hözümlü ortaklığını Kürt ge-reğini sözümler tanıdıklarını ilan etmesiyeli, "halklar mozaigini Anado-lu" tarzındaki belirlemelerin ardına sığınarak Kürdistan gerçekliğini reddedilmesi arasında nasıl bir fark-lılık olabilir? Düzenin bütün partileri de her gün Türkiye'de Türklere ya-nı sıra Kürtler, Çerkezler ve Lazlar gibi halkların yaşadığını, Türkiye'nin hepimize ait olduğunu ve bu nedenle "bölücüler" teviz verilemeyeceğini tekrarlamaktadırlar. Dolayısıyla Kür-distan'ın sömürge bir ülke olduğu gerçeğinin reddedilmesi sonucunda, gerçekte reddedilen Kürdistan gerçeği olmaktadır.

Kürdistan ve Türkiye halkların mücadelesinde arkadaşlığını ya-ya enter-nasyonalist dayanışmasını 'İŒçi-Botan ele ele' sloganı düzeyine düşür-mek, Kürdistan gerçekliğini inkar etmenin doğal ve kaçınılmaz bir so-nucudur. Tabii Botan ile kast edilen Kürdistan'ın bir bölgesi değildir; bu-nunla çoğunlukla İsyân halindeki Kürtlerin yaşadığı bir alan anlatılmak istenmektedir. Sözü edilen sloganın altı biraz değiştirilince, burada ulus olarak da Kürtlerin varlığının tanı-nmadığı fark edilecektir. Kürtler bir ulus olarak böyle bir sloganın içinde yoktur. Hem resmi düzenin temsil-ci-lerine hem de Perinçek ve ekibine göre, zaten Kürtler Anadolu'nun her tarafına dağılmışlardır; Kürtlerin ya-rısından fazlası **Bat**'ta yaşamakta, "Fratın Doğusu"nda kalarlar azınlık teşkil etmektedir. Böyle bir durum karşısında işçi sınıfıyla, köylü-lüğüyle, diğer sınıf ve tabakalarıyla bir bütün oluşturulan gerçek anlamda bir Kürt ulusundan söz etmek olanak-sızdır. Hem **Bat**'daki Kürtler hiç de "Fratın Doğusu"na geçmek iste-memektedir. Perinçek çizgisinin, devrimci mücadelelerin temel bileşen-leri olarak gösterdiği "işçi-köylü-Kürt dinamiği" tanımlaması da aynı önamsız hastalıklı maluldir. Kürdistan'da ve Türkiye'de devrimci savaş iyice kızıştı, Türk devleti çöküşüne eğilimi geldiği ve safılar ta-mamen neşleştiği an, taktik bir kur-nazlıkla bugün Kürt ulusunun var-lığını kabul ediyor görünürken, PKK'nın tüm Kürtlerle vatana dönüş çağ-rısını devrimci sınıyızlıma düşür-geleştirebilir ve bir Kürt devriminin ku-rulmasını doğrultusunda girilecek çabaları İsrail'in kuruluşuna benze-

tirleser hiç şaşmamak gerekir.

Perinçek ve ekibi, HEP'ın İstan-bul'da düzenlediği "Halklar Kar-deşi" mitingine katılanların attığı sloganları yitiriyor. "Kardeşliğine Kürt halkını destekleme mitingi de-ğerlidir, daha iyi olurdu" diyolar. Kürt yurtseverliğinin öne çıkarılan ta-vırların Kürt düşmanlığını körüklediğini, İstanbul'da **Kürdistan faşiz-me mezar olacağını** diye haykırılan-ları da değışle, ayrıncıların başın-ca birkaç gormuyorlardı. Adamlar baş-ka bir deyişle, ayrıncıların kabarması istemiyorsanız, bağımsız Kürdistan kurma hülyalarından vazgeçin demek istiyoruz. Sonuç hep Kürdistan gerçeğinin reddedilmesinin gör-türüyor: Kürtler Kürdistan'ın faşizme mezar olacağını haykırırken, "halklar mozaigini" kırıp dağıtma niyetleri veya çabalarını ortaya koyuyor ve haki olarak (!) buna tepki gösteren Türklere öfkesini üzerlerine çe-kyolar. Acaba Kürt halkını destek-le-meye mitingleri olamaz mı? Örneğin çeşitli Avrupa ülkelerinde görü-lüğü gibi, böylesi mitingler İstan-bul'da da düzenlenemez mi? Dü-zenlenemeyeceğini biliyorlar. Ne-de-ni açığı: Birbirine iyice karışmış bir bütünlük oluşturulan yapının içinden Kürt halkını seçip Türklere karşı ayırarak desteklemeye doğru bul-madıklarını söylüyorlar. İlgincidir, 12 Eylül öncesi dönemde TKP'si ve Ece-vitçiliği ile birbirlerine ne kadar ba-zıyolar!

Demirel'den Güreşe kadar rejim bütün yetkili ağzlarının her gün "PKK imha edilecek" yolunda de-mecler verdikleri ve Türk ordusunu Kürdistan'ın harabeye çevirmeye çalış-tığı bir ortamda, Kürt yurtseverle-rinin sömürgecilerin amaçlarına ulaşamayacaklarını haykırmaları bu-lar da doğal ve sevindirici bir şey ola-bilir mi? Ezilen halkların yurtsever duygularının bu biçimde dışavuru-muna tepki duyanların kendilerinin de yurtsever olamayacakları kesin-dir. Kürdistan'ın Türki sömürgecileri-ne mezar olacağını haykırarlara kar-şı çıkarılan, Türkiye'nin de bir dirler mezarlığı olarak kalmasını istiyorlar. Bugünkü Türkiye koma halinde bu-lunan insanları yaşadığı bir dirler mezarlığında farkısızdır. Türki işçi sınıfı hareketine methiyeler dü-zenler, işçilerin en kapsamlı eylem-lerinde bile Mustafa Kemal'in pos-tulerleri altında yürüdüklerini un-utuyorlar ya da bunu çok doğal karşı-lyolar. İşçi sınıfının hala kendi ka-ladına tapınmasını normal sayıyor-lar. Kürdistan'da yükselen devrimci mücadele Kürdistan'ın canlandı-ryor. Yeniden yeseşen Kürt yurtse-verliği bu mücadelede başlıca dina-miklerden biri olarak rol oynuyor. Bu yadsınabilir mi? Kürtlerin çoğun-luğunun batıda yaşadığını ve üstelik eski yerlerine dönmek istemedikle-rini söyleyerek, Kürt ulusunun ele-rinden alınan Kürdistan'ı yeni baş-tan yürü etmeye başlamış olduğunu bir biçimde karşı koyanlar, ne-yi amaçlıyor ve yurtseverlikten ne an-lyorlar? "Üç kıtaya hükmetmiş" bir imperatorluğun son kalıntılarını mi-ras edinerken bir devlet kuran kemal-ist ideolojinin kendilerini sıkıdırğı çemberin dışına çıkamayaları, yurt-severlikten bir şey anlayamazlar. Her şeyyle emperyalizme bağımlı olan ve satışa çıkarılmadığı hiçbir de-ğer biriktirmen mevcut devletin ayakta kalmasını savunanların yurt-severlikleri çarpıktır. Barbar bir yayılmacı geleneğine sahip söm-ürçü egemen sınıflar için yurt sevgi-si diye bir şey yoktur; onlar için

önemli olan yağma ve talan yapabilecekleri yeni topraklar edinmekti. Osmanlı egemenliğinin ve mirasısın olan cumhuriyetin geleneği de budur. Cumhuriyet kültürüyle yetişenlerin yurtseverliklerinin bu ölçüde çarpık olmasına hiç şaşmamak gerekir.

Perinçek ve ekibi, son yıllarında Kürt örgütlerinin Talabani çizgisine girdiğini yazıyor ve PKK'nın de buna yattığını ilmi ediyorlar. **İkibine Doğru** gerçik, PKK'nın değerlendirmeleri üzerinde tahrifat yapmakta sakınca görmüyor; PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın "NATO, halkların taleplerinin çözülmesine çalışıldığı bir kuruma dönüşüyor" dediğini sahtekarca başlığa çıkarabiliyor. Talabani çizgisinin Kürt sorunu nüde şu güçlere dayanarak, onların istemleri doğrultusunda çözüm çalınmak anlamına geldiği biliniyor. Burada Kürt sorununun çözümünde halk itirazlarını dayalı silahlı mücadele yöntemi reddediliyor, bunun yerine diplomatik görüşmeler ve "siyasal çalınma" yöntemi geçiriliyor. Bu tür değerlendirmelere göz atarsanız bir okur, PKK'nın silahlı mücadeleyi sürdürmekten vazgeçmek ve NATO türünden uluslararası emperyalist kuruluşlarla çalışarak Kürt sorununu çözmeye ulaşılmaz üzere olduğu sonucuna varıyor. Kuskusuz bu tür değerlendirmeler sahiplerinin anti-emperyalist duyurularından kaynaklanıyor. Bunlar PKK'nın silahlı iradelerini bırakmasını ve sömürgecilerin "legal Kürt partisi" projesine yatkınlığını herkesten daha büyük bir içtenlikle istiyorlar. Çünkü PKK'nın halk savaşını sürdürdüğü koşullarda, bu tür çevrelerin her muhalefeti iradeleri dışında PKK'nın güçlenmesine ve devletin güç yitirmesine yarıyor. Oysa kendileri bunu çok tehlikeli buluyorlar. PKK'nın Kürt işbirlikçileriyle uzlaşması ve emperyalist çözümlere onay vermesi durumunda, kendilerinin de Türk devletiyle açığa çıkmaları için ortada hiçbir engel kalmazlar. Onlar tam da bunu bekliyor ve gerçekleştirmesi için dua ediyorlar.

Perinçek çizgisi, "legal Kürt partisi" kurulması girişimlerine de arka çıkıyor ortaya koyuyor. Bu egilimin yayın organlarına konuk edilen milletliyet bilci denilemeyecek bazı Kürt işbirlikçileri, Kürt sorununa ancak barış, demokrasi ve insan hakları çerçevesinde kalınarak çözüm getirilebileceğini, Kürtlerin ancak bu biçimde haklı oldukları dünyaya göçtärebileceklerini ve sempati kazanabileceklerini, silahlı mücadelenin çözüm olamayacağını ve bu yöntemle Kürtleri baskı altında tutan devletlerle başa çıkılmayacağını vazediyorlar. Kürt sorununu insan hakları kapsamında giren bir azınlık sorunu derekesine düşüren bu yaklaşım, özünde Perinçek çizgisinin yaklaşımına da oldukça iyi yansıyor. Teoride Kürt milletliyetçisine ve özellikle onun emperyalizme işbirliğine karşıyım gibi görünün bu egilim, pratikte onula aynı kulvarda koşuyor. "Halklar mozayığı" saptaması ile Kürtistan gerçekliğini yadsayanların, azınlık sorunlarına yaklaşımına da samimi olmadıkları ve bu konuda olumlu hiçbir girişimde bulunmadıkları ortadadır. Yirmi yılı aşkın bir süreden beri parti olduğunu söyleyen bu egilim hangi azınlık sorununa ciddiyele geldi? Türk sovinizminin tahrip ettiği azınlık kültürlerinin korunması amacıyla ne tür çabalar harcandı? Bunun için bir dergi bile çıkarılabildi mi veya çıkarılması katkında bulunabildi mi? Hayır, Azınlık sorunları konusunda da hükümeti sonuna kadar icra eden Türkleşirme kadimlerini işleten kemalizm oldu. Hem Perinçek çizgisi

hem de genel olarak sol, bu noktada kemalizmi izlemekten başka bir şey yapmadı.

Perinçek çizgisi, kısa bir süre için olsa da, Türk sömürgecilerinin Kürtistan'da çoğunluğu varan terörünü teşhir eden olumu bir tutam aldı. Burada belirleyici olan pragmatizm olsa da, bu olumu bir tavirle, devrimcilerden ve halktan destek görüyordu. Ama Milli Güvenlik Kurulunun stratejik planı çerçevesinde "Türk halkına yönelik hareket" gündeme gelince, bu tavir bir yana bırakıldı. Türk basınında ipleri elinde tutan "mehmetçik gazetecileri"nin gölgesine bu egilim yayın organlarının da üzerine düştü. Her şeyin mihneti taştı olan pratik, kemalizm aşımadiğı ve onun her türlü yansımalarına karşı savasılmadığı müddetçe, olumlu tavırların yalnızca istisnai bir olgu olarak kalacağını ve düzen kuyrukçuluğuna dönmeyen kaçınılmaz olacağını bir kez daha kanıtlandı.

Kürt milliyetçilerinin beklentileri

Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesi sadece ulusal boyutlarda değil, sınıfsal boyutlarda da son derece ziddetli geçen bir mücadeledir. Kürtistan'da ulusal ve sınıfsal mücadele daha başından itibaren iç içe gelmiştir. Kürt egemen sınıflarının Türk sömürgecilerine en aşık bir işbirlikçilikle karar kılışmaları ve ulus düşmanlığı yapmaları, küçük-burjuva milliyetçilerinin işbirlikçileri sınırları dışına çıkmasını ve tutarlı bir reformculuğa bile ulaşamaması, proletarya önderliğinin keskin bir biçimde mücadeleye damgasını vurmasına yol açtı. Yerli işbirlikçi ve hain güçler her döneminde sömürgeci düşmanın yanına yer alarak ulusal kurtuluş hareketine karşı savasırken, ilk milliyetçiler ve küçük-burjuva reformistleri de ulusal kurtuluş mücadelesinin karşısına yer alırlar, bu mücadelede dümanlık yaptılar ve bu dümanlıklarını kimi dönemlerde şiddet kullanmaya kadar vardırırlar.

İkel milliyetçilikle küçük-burjuva reformizmi, 12 Eylül öncesi dönemde ulusal direniş hareketine karşı birleşerek, "UDG"yı ortaya çıkardı. Gerisinde işbirlikçi bazı Kürt milletvekillerinin de yer aldığı Ecevit hükümetinin bulunduğu bu oluşum, Türk sömürgecilerinin gelişen silahlı direnişine bastırma çabalarına katkıda bulunarak, hedeflerine ulaşabileceğine inanıyordu. Zaten adı geçen oluşumu meydana getiren grupların programı esas olarak Ecevitçilik eylemi Kürtistan'da yapılacak kısmi iyileştirmeler dayandırılmıştı. Bu konuda kendilerine bazı güvenceler de verilmişti. Bu dönemde Türk ordusunun alabildiğine yoğunlaştırıldığı bastırma ve imha operasyonlarına eşlik eden "UDG" saldırılarına da, yemisin üzerinde PKK kadro ve savasçısı yaşamını yitirdi. Bu saldırıların başını çeken KUK'un bizzat sömürgeci tarafından yönetildiği dönmün bazı yetkililerine itiraf edilmişti. Ancak Ecevit yönetiminin iyileştirmeye vadedilen gerçekleştirmesi, 12 Eylül darbesiyle birlikte suya düştü. Söz konusu güçlerin darbe karşısında tüm umutlarını yitirecek, leşve ve Almanya başta olmak üzere, çeşitli Batı Avrupa ülkelerine kaçtılar.

12 Eylül sonrasında PKK'ye karşı ilerçiden ve dışardan geliştirilen emperyalizm ve TC kaynaklı her kolun ve provokasyon girişimi, tasfiyecili sonuna yansırı, arkasında bu güçlerin doğrudan desteğini bul-

du. Bunlar Türkiye'de bir askerfaşist darbenin tezgahlanmasında PKK'nın önderlik ettiği direniş hareketi sorumlu tutuyor ve dolayısıyla PKK'ye müthiş bir öfke duyuyorlar. Bunun için bu cepheден gelişen saldırılar, değişik koşullar altında ve farklı biçimlerde, hızından hiçbir şey kaybetmeksizin devam etti. PKK'ye karşı mücadeleden Kürt küçük-burjuva reformizmi ile tasfiyecili solun ortaklığı, yurt dışında kurulan "Sol Birlik" ile örgütsel bir kimliğe kavuştu. Kürt küçük-burjuva milliyetçileri, PKK'ye karşı böyle bir yarı için de, yıllarca kemalizmin Kürtistan'da giriştiği soykırım düzeyine varan katliamları alkışlayan ve 12 Eylül faşizmiyle bitinleşme hazırlıkları içinde olan TKP ile birliğe gitmekle hiçbir sakınca görmediler. Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesi kesintiyi uğramaksızın gelişimini sürdürürce, Türkiye'de gelişen kitlesel muhalefeti nakıtağı düzen içi bir sol meydana getirmek ve devrimin etkilerine karşı bir baraj kurmak isteyen TKP yönetimi, ANAP mensubu milletvekilleri aracılığıyla TKP yöneticilerini Ankara'ya davet etti. Bu davete olumlu karşılık veren TKP yöneticilerinin Ankara'ya dönmeleri karış, "Sol Birlik"ın bilgisi ve onay dahilinde gerçekleşti. Gerçekte TC'nin yolladığı araçlarla yapılan pazarlıklarda "Sol Birlik" içindeki Kürt milliyetçilerinin Türkiye'ye dönişü de tartışılmış ve kararlaştırılmış. Ancak TKP yöneticilerinin dönişlerinden Çankaya'da konuk edilmek yerine cezaevine gönderilmeleri, geride kalanların döniş planlarını askıya almalarına yol açtı.

PKK'nın yürüttüğü silahlı savasını Ortadoğ'daki çıkarları açısından son derece tehlikeli bulan emperyalist devletler de, bu çevrelerin PKK karşıtı bir tutum almalarını ve Kürtistan'daki silahlı savasına "terörizm" damgasını vurmalarını önemli rol oynadılar. Bütün engellemelere rağmen, Kürtistan'daki silahlı savasının ciddi gelişmeler kaydetmesi, sömürgeci devletlerle aynı politikayı izleyen emperyalist çevreleri Kürtistan sorunu konusunda yeni çözümler arayışlarına yöneltti. Bulunan sihirli reçete "kültürel özerklik" formülü oldu. Kürtistan sorununu bir azınlık sorunu olarak ele alıp, Türk sömürgecilerin ve öteki sömürgeci devletleri Kürt kimliğini koruyacak bazı önlemler almaya zorlama, bu sözümüne yeni çözüm formülünün somut ifadesi oluyordu. Devrim olasılığına karşı alınan önlemler kapsamında gündeme getirilen kültürel özerklik planının uygulama güçleri de, emperyalist çevrelerin ayakta tutmak ve geliştirmek istedikleri eski ve yeni Kürt işbirlikçileri olacaktı. Bu, Batı'nın resmi tanımlamasına, "sürün Kürt örgütleri"nin arıyıp da bulamadıkları bir irtasatı. Yurt dışında kemalizmli olan reformist Kürt milliyetçileri, PKK'nın imha edilecek devrim olasılığının ortadan kaldırılması temelinde uygulanması tasarılan bu plana dört elle sarılmakta tereddüt etmediler. Abdullah ÖCALAN yönlendiren sözleriyle, başından itibaren ölü olan bir seçeneğin Kürtistan'ı uyarılmasında aracı rolüne soyunarak, PKK'nın bir an önce yok edilmesi beklentisi içine girdiler.

Filistin sorununun çözümünde uzlaşma egiliminin öne çıkması ve soruna diplomatik görüşmeler yoluyla çözüm getirme sürecine girilmesi, Kürtistan sorununu Ortadoğ'un temel sorunu düzeyine çıkardı. ABD emperyalizmi, Arap gereçliliği ve sionizmi, kendilerini uzun yıllar uğraştıran bu sorunu baş ağrıtan sorunlar listesinden çıkarma çabalarında önemli gelişmeler sağ-

ladılar. SSCB'nin dağılması ve sistemler arasındaki kutuplaşmanın son ermesi de bunda oldukça etkili oldu. Buna karşılık Kürtistan'da PKK'nın önderlik ettiği devrimci atılımın önünün kesilememesinden tedirgin olan ABD emperyalizmi ve öteki emperyalist çevreler, Kürt milliyetçileri ilişkilerini daha da sıkılaştırdılar. Körfez Savası ardından Güney Kürtistan'da patlak veren ayaklanmanın ağır yenilgisi, buradaki önderlikleri pratikte tamamen tükenmişliği göstermişti. Bu noktada devreye giren emperyalistler, dayanıklıların tümüyle yitirme korkusulla duruma müdahale ettirile ve oluşturdukları "Cekik Güç" ile söz konusu önderliklerin imdadına yeltiler. ABD emperyalizmi ve öteki emperyalist devletleri Güney Kürtistan'a müdahalede bulunmaya yöneltten etken kesinlikle Kürtleri Bağdat rejimi karşısında kurmacı değildi. Saddam yönetimi Körfez Savası sonrasında Güney'deki ayaklanmaları sıkı katliamlara giriştiğinde, emperyalistlerin hiç tepki gelmemişti. Gerçekte burada kuruma alınan insanlar, devrim süreci karşısında emperyalizmin kendilerine önemli roller atfetmek istediği işbirlikçi önderliklerdi.

Emperyalizmin Güney Kürtistan'ı yaptırdı bu müdahale "Federe Kürt Devleti"nin kuruluşuna götürdü. Böyle bir oluşuma gitmeden önce, Barzani ve Talabani Washington'a çağırıldılar ve ardından çeşitli Avrupa başkentlerine ayrılandılar. "Federe devlet" kararı Washington'da çıktı ve bu karar Türkiye de ortada edildi. Böyle bir oluşumun PKK'nın önderlik ettiği devrim seçeneğine karşıtımeline doğduğu "federe devlet"ın ilanıyla açığa ortaya çıktı. Zaten "federe devlet"ın ilan edildiği gün, PKK'nın Güneyde işlenmiş silahlı kuvvetlerine yönelik saldırılar da başladı. Sömürgeciler ve yerli işbirlikçilerinden oluşan ve gersinde bütün bir emperyalist sistemin bulunduğu cephe ile PKK kuvvetleri arasında Güney'de gelişen savas, "federe devlet" oluşumunun ancak ancak PKK'ye mücadeleye başarılı olduğu ölçüde yucayabileceğini, emperyalizmin çabalarını tehdit eden Kürtistan'daki devrim potansiyelini etkisizleştirilmesi oranında Washington'un ve Batı'nın desteğini arkasına bulabileceğini açığa gözler önüne serdi.

Türkiye'nin Güney Kürtistan'daki işbirlikçi önderliklerle ilişki kurması, liderlerini Çankaya'ya dağırlaması ve Ankara'da birer temsilcileri açmalarına izin vermesi, tamamen PKK'ye karşı yürütülen özel savas kapsamında gündeme geldi. Kürt işbirlikçileriyle gelişme geçmenin önemi vurgulayan emperyalist devletler ve özellikle ABD emperyalizmi, Türkiye'yi, buna ikna etmekte fazla zorlanmadılar. TC, PKK'ye karşı ortak mücadele temeline dayandırılan bu ilişkilere Avrupa'da kümelennmiş olan Kürt işbirlikçilerine de bir mesaj vermiş oluyordu. Türk devleti, PKK'ye karşı olmak ve mücadele etmek koşuluyla bir "legal Kürt partisi"nin kurulmasına izin verilebilir, bunun için gerekli yasal düzenlemelerle gidebilir, dolayısıyla Kürt işbirlikçileri böyle bir partinin kurulması için hazırlıkla başlayabilirler. TC'nin Güney'deki işbirlikçi önderliklerle ilişki kurması, en azından doaylı olarak Kuzey-Batı Kürtistan'daki işbirlikçi ve reformist çevrelerle direk temasına geçmesi anlamını taşıyor. Nitekim bir "legal Kürt partisi"nin kurulması doğrultusunda tartışmalar ve pratik çabalar bundan sonra daha da hızlandı. Kuracası, "legal Kürt partisi"ni Türk sömürgecileri tarafından PKK önder-

liğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı savasın bir yedek güç ve silahlı direnişin bastırılmasında önemli bir gelişim olarak tasarlanıp gündemleştirilmek istenmektedir.

Güney'de uygulamaya sokulan işbirlikçi çözüm modelinin ve Türkiye'de kurulması tasarılan "legal Kürt partisi"nin başarılı olmasının önünde epeyce ciddi sorunlar ve engeller bulunmaktadır. Her şeyden önce bu modelin uygulanmasına aracılık eden güçler son derece zayıftır. Dış güçlerin söyliedikleri her şey evet demeleri, işbirlikçi önderliklerin gücünü değil güçsüzlüğünü belirlemektedir. Bunlar içerde sağlam bir kitle temeline dayanmamaktadır. Emperyalistlerin desteğini çekmeleri halinde, bu gücün sömürgeci devletlerden herhangi birinin saldırsı karşısında bir gün bile ayakta kalmalarına olanak yoktur. Emperyalizmin Bağdat rejimini kuzeyden ve güneyden kusatarak devirme planları ve çabaları, Kürt işbirlikçilerine duyulan gersiksinin ortaya çıkarmaktadır. Ayı sekilde sömürgeci devletler arasındaki mevcut çelişmeler, işbirlikçilerin bugünkü konumunda önemli rol oynamaktadır. Saddam Hüseyin rejiminin yıkılması ve sömürgeci devletler arasındaki yeni bir yakınlaşmanın gerçekleşmesi durumunda, Güney'deki oluşumun son bulması zayıf bir olasılık değildir. İkincisi, işbirlikçi çözüm modeli devrim seçeneğine karşı bir silah olarak ortaya atıldığı ve kendi varlığını devrim seçeneğine borçlu olduğu için, Kürtistan'da silahlı direnişin ezilmesi durumunda, kendisine duyulan gersiksinin de son bulacaktır. Emperyalistler ve sömürgeci devletlerin karşı çıkımları durumunda, Güney'deki oluşumun varlığını savunabilmesi kesinlikle olanaksızdır. Üçüncüsü ve en önemlisi, devrim seçeneğinin Kürtistan'da gelişme yaratın birioek seçeneği olarak ortaya çıkması, yoğun bir kitleleşme temelinde, halk itirazlarını güçlü desteğini arkasına alması ve çok yönlü saldırılara rağmen bastırılmaması, tersine gelişimini sürdürmeye devam etmesidir. Etkileri Kürtistan'ın öteki parçalarına da yayılan Kuzey-Batı Kürtistan'daki gerilla savası derinliğine ve genişliğine yayılarak sürmekte, halkın ordulaşması ve siyasal cephesi giderek gelişme katetmekte. Kürtistan Ulusal Meclisi'nin oluşturulması çabalarında önemli bir aşamaya gelmiş bulunmaktadır. Bütün bu olumlu gelişmeler, işbirlikçi modelin arkasında yer alan emperyalistler ve Türk sömürgecileriyle onların işbirlikçileri karşıtımeline ortaya çıkmaktadır.

Türk sömürgeci egemenliği altında bulunan Kürtistan parçasındaki işbirlikçi ve reformist oluşumlar ve egilimler çok daha zayıf ve seksizdir. Bunların Kürtistan'da kitlelerle hiçbir ilişkisi yoktur. Buna karşılık, bu güçsüzlükleri ve seksizlikleri, en sıradan ödümler karşılığında sömürgecilerle uzlaşmalarına ve devrimci dümanlık yapmalarına yol açmaktadır. Türk sömürgecilerinin gökçe sözü edilen "demokratikleşme planı" silahlı direnişin ezilmesi ve PKK'nın imha edilmesi koşuluyla bağlanmaları, bu gücün hangi temelde bir "legal Kürt partisi" oluşturulmaya çalışıldıklarını, nereye yapmak istediklerini ve nereye yapabileceklerini ortaya koymaktadır. Kürtistan'da uygulanan devlet terörünün kitleleri "haye mal olur" sorunları, "yönemli işleme sakavacı, kitleleri silahlı direniş savasını desteklemekten vazgeçeceği ve bu durumda silahlı direnişin kolayca ezileceği yo-

Devamı 31. sayfa

ARGK gerillaları kışı eylemlilik içinde yaşıyor, Kürdistan halkı ...

Baştarifi 32. sayfada

□ Diyarbakır'ın Devegeçidi mntkasında nöbet tutan bir askerın açığı ateş sonucu Beritan aşiretine mensup **Veysi BİNGÖL** adlı bir çoban öldü.

18 Ocak 1993

□ Diyarbakır merkezinde iki ayrı yerde polis otoları bombalı saldırıya uğradı. Polisler yara almadan saldırıdan kurtuldu.

□ Silvan'da Endüstri Meslek Lisesi öğretmeni **Kemal Serz** gerillalar tarafından ölüme cezalandırıldı. Öğretmenin bir kontra elemanı olduğu bildirildi.

□ Midyat ilçesine bağlı Ortaca köyünün korucularını taşıyan bir minibüs İzbırak köyüne doğru giderken gerillalar tarafından tarandı. 1 korucu öldü, 6 korucu da yaralandı. Bölgeden bir gerilla kaynağını verdiği açıklamada, Süryani'ler'e korucuların geçen hafta yaptıkları katletme saldırısına karşı bu eylemin bir misilme olduğu belirtildi.

□ Yaimna bir süre önce ara veren Özgür Gündem gazetesinin Van bürosunda görevli olan **Orhan KARAAĞAR** (30) evine giderken kontraların saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

19 Ocak 1993

□ Mardin'in Ömerli ilçesinin Kafesenar (Taşgedik) köyü yakınında 2 askeri araç gerillaların pususuna düştü. Gerillaların saldırısı sonucunda 11 uzman çavuş 6 asker öldü, 12 asker de yaralandı.

□ Savur ilçesinin Barman ve Sürçüğü köyleri arasında gerilla ile TC güçleri arasında çıkan bir çatışmada, kesin olmayan sonuçlara göre çok sayıda askerin öldüğü bildirildi.

□ Mardin Eyalet Komutanlığı'ndan yapılan açıklamada, son günlerde yapılan eylemlerde en az 25 askerin öldürüldüğü belirtildi.

□ Mardin'de PTT'ye ait bir araca konulan bomba patladı ve araç tamamen imha oldu.

□ Nusaybin ilçesinde **Tahir TEKİN**

ve **Celal TEKİN** adlı kardeşler kontraların silahlı saldırısı sonucu yaşamalarını yitirdiler.

□ Silvan ilçesinin kimliği tespit edilemeyen kişilerce silahlı saldırıya uğrayan **Mehmet TOKUR** (20) olay yerinde öldü.

□ Sason ilçesinin Karameşe köyüne bağlı Horsa ve Gomika mezralarında devlet güçleri tarafından saldırı. Arama bakanlısıye köylüler evlerinden dışarı çıkarıldıkları sonra mezralar lav silahlarıyla ateşe verildi. Horsa mezrasının toplam 8 evinin tümü, Gomika mezrasının ise toplam 12 evinden 8'i türünden yakıldı.

20 Ocak 1993

□ Batı'da HEP Yönetim Kurulu Üyesi **Mehmet ERTAN** (45) evinden çıktığı sırada kontraların saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi. Ertan, evli ve 8 çocuk babasıydı.

□ Öte yandan gerillalar, aynı gün şehir merkezinde bir polis otosunu silahlı taradılar.

□ Yine Batman'da kontra elemanı olduğu bildirilen bir kişinin cesedi bulundu.

□ Kızıltepe ilçesine bağlı Bloka mntkasındaki bir köy evinde bulurken ihbar edilen 5 ARGK uzmanının kuşatılması alınması üzerine çatışma çıktı. Kalabalık Türk ordu güçlerinin kuşatması nedeniyle ilerleşmiş koşullarda bulunan ARGK komutanları direniş için şehit düştü. Şehit düşen komutanların isimleri şöyle: **Numan (KEMAL) ÖZALP**, **Dr. Kemal, Reşo, Hojir, Rewşen**.

23 Ocak 1993

□ Batman'da gerillaların saldırısı sonucunda 4 kontra elemanı öldü. Ölüme cezalandırılanlar arasında birinin kontraların lideri konumunda olduğu bildirildi.

□ Diyarbakır şehir merkezinde kontraların randevu yeri olarak kullandıkları iki kahvehane gerillalar tarafından bombalar ve otomatik silahlarla basıldı. Toplantı halindeyken basılan kahvehanelerde toplam 7 kontra

elemanı öldü, 11'i de yaralandı.

□ Yine aynı gün Diyarbakır'da gerillalar, bir kontra elemanının evinin önüne kadar giderek, bir bombalı tuzakla hazırladığı paketi kontranın çocuğuna verdiler. Paketin babasından başkasına verilmesi yönünde tembihlenen çocuk, paketi babasına verdiğinden sonra odadan ayrıldı. Ev sahibi kontranın paketi açmasıyla birlikte patlayan bomba sonucunda ev sahibi ve hazır bulunan diğer

3 kontra elemanı öldü.

Böylelikle Diyarbakır'da bir günde toplam 11 kontra elemanı öldürüldü.

24 Ocak 1993

□ Diyarbakır Zindan'ının ünlü ihanetçilerinin Yıldırım Merkit, Roman'ın Braila şehinde yurtsever tarafından ölüme cezalandırıldı. Yurtsever-devrimci kamuoyunun

yakından tandığı bir ihanetçi olan Yıldırım Merkit, Diyarbakır Zindan'ının en karanlık dönemlerinde ihanetçi Şahin Dönmezle birlikte cezaevi idaresine bilgi vererek **Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat** gibi PKK önderlerini hedef göstermiş ve daha değişik karşı-devrimci faaliyetlerini "Genç Komünistler Birliği" adı altında yürüterek devrim hareketine karşı affedilmez suçlar işlemiştir.

Kürdistan'da şekillenen Ulusal Meclis'in temel özellikleri ...

Baştarifi 8. sayfada

yalist güçler PKK'yi terörist ilan etme, teşhir ve tecrit uğraşısı içinde dir. Kürdistan Ulusal Meclis'i, bu çaba sahiplerinin işini bu yönüyle zorlayacaktır. Bir halkın ve onun temsilcisi kurumunu terörist ve gayri meşru ilan etmek uluslararası topluluklarda eskisi gibi kabul görmeyecektir. Kürt halkı, gerek devletler, gerekse uluslararası kurumlar ve örgütlerle diplomatik, siyasi ilişkilerini geliştirecek, önu daha da açılacaktır.

Kürt halkının çıkarlarını ve davasını dış kamuoyunda tanıtmak, savunmak bağimsiz bir kimlikle dünya arenasına girmek, ulusal kurtuluş mücadelemize yeni olanaklar yaratacaktır. Böyle bir gelişme, sömürgeci Türk rejimini dış dünyada da büyük bir açmazla karşı karşıya bırakacaktır. İçteki inkarı ve imha politikalarını tersyüz edip çıkmaz derinleşmesine uluslararası boyutta da eklenecektir.

Kürdistan ulusal meclisi bu önerimin yanısıra halka yeni ufuklar açacaktır. Günerle kadar onun kaderiyle ilgili kararlar sömürgeci başkentlerin meclislerinde alınmış, dolayısıyla gözü kulay hep oralarda olmuştur. Bu olay, bir halk düşünce gücünden yoksun bırakılmada anlamaz demirlikle rol oynar. "Benim hükümetim, benim meclisim den düşünüyör, ne gibi kararlar alıyor?" diyememiştir. Artık böyle bir şeyin gerekliliğini dahi unuttur olmuştur. Bu kendini düşmanın kollanına atma, insanfena terk etme doğak küşmanın onu yönetmesinde işli kolaylaştırmıştır. Bugün bu tek yanlışlık doğak aşılmaya başlanmıştır. Halkımız artık "Ankara ne diyor" la yetinmiyör, "Parti, gerilla ne diyor" diye sormakta, ona göre tavır almaktadır. Bir meclisin oluşumu bu anlamda Kürt halkı için çok şey ifade eder. Dağılımı vatanın bu gövdesi üzerinde bir basın olması biçiminde ifade edebiliriz. Sömürgeci tarih tezleriyle halkımız felç edilmiş beyinleri "Kürtler hiçbir zaman devlet olmadı, birlik olamaz ve kendini yönetemez" biçimindeki aşağılamalara da büyük bir darbe indirilmiş olacaktır. Kürtler artık "Ankara, Bağdat, Tahran, Şam ne diyor" demeyecek ve bu düşünce ve ruh bağlılıklarını parçalayıp atacaktır.

Kendilerine olan güveni artıracak, birlik ve beraberliğin doğabileceğini görecektir ve ulusal kimliliği kendisini ifade etmenin tadını ve onurunu yaşayacaktır. Beyinler sömürgeçlere olan bağlılıklarından koparılıp gözler Kürdistan meclisine çevilecektir. Bu anlamıyla gelişmeler hayali kurulan bağimsiz ve özgür Kürdistan rüyası gerçekleşecek ve ulusal meclis Kürt halkının etrafında toplanacağı bir Kabe gibi olacaktır.

Ulusal meclisin aldığı kararlar ve uygulamaları gücüne Kürt halkının yaşam alanına girdiği ve etkileyebildiği

oranda tartışması bir otorite gücüne ulaşacaktır. Bu anlamıyla hangi alanda ve hangi parçada bulunursa bulunsun, Kürt halkını harekete getirecek muazzam potansiyele açığı karşılayacak ve "Birlik olmaz" denilen Kürt halkının tarihsel ulusal birliğini yaratıp pekiştirecektir.

Bir halk ancak yaratdığı kurumlarla kendi kendisi olabilir ve çıkarlarını koruyup diğer halklara ilişkilerini sürdürebilir. Bunun dışındaki ilişkiler her zaman halkların aleyhine olan kölelik ilişkileridir. Kürt halkıyla celdalı durumundaki TC'nin en yüksek organı olan TBMM ile ilişkilerine baktığımızda bu çok net olarak görülmektedir. TC'nin TBMM Kürt halkı için, imhannı yö ve yöntemleri, imha merkezi olduğunu sıradan bir insan çok rahatlıkla görebilir. Bunu anlamak için bir insanın çok bilgili olmasına, tarihsel ve toplumsal araştırma yapmasına hiç de gerek yoktur. TBMM kurulduğundan bugüne kadar Kürt halkının aleyhine yapılmış gereken, çıkarılması gereken yasa ve kararlar neshe hespini almıştır. Bu oluşum Kürt halkının kimliksizleştirilmesinin en sorumlu ve suçluşu durumundadır. Bütün Kürt insanlarının kıtlam ve yıkıma bürünümlerine Kürtlülük adına ne varsa yerlerinden silinmesi, sürgün ve göç politikaları burada belirgin karşılaşılmıştır. Asimilasyonu alınmasında tutulmuş mecburi iskan kanununa kadar Kürt halkının dağılıp parçalanmasında, Kürt halkının büyük acı ve yıkıma uğramasında ve Türklüğün üzerinde yayılacağı bir nesne durumu getirilmesinde bu meclis esas karar organı olmuştur.

Böyle bir meclisten Kürt halkına hayır geliri mi? Kürt halkının sorunlarını çözecek, çıkarlarını savunacak kararlar çıkarabilir mi? Doğal ki, bu söz konusu bile değildir. İşte halkımız bu boyutta celdallına teslim edilmiş, kimsenin de buna tirazı olmamıştır. Türk parlamantosuna giden Kürt egemenleri hiçbir ulusal temel öne sürmemiştir. Öyle ki Kürt halkının bu imha ve dönüştürme organına girmek için dote birbiriyle yarışmışlardır. Kürt ve Kürdistan'ın aklına bile getirmemişlerdir. Böyle katliamcı, baskıcı bir organın üyesi olmak büyük bir itibar ve şeref saymışlardır. Aile çıkarları, iş ilişkileri, birazlık kırıntıları ulaşmak için halka ihanetin en büyük yapılmıştır. Kürt halkının aleyhinde olan bütün yasaların ve kararların altında imzalar vermiş. Buğün de Kürt halkının kanına bulmuş bütün kirlı yasaların, koruculuk, olağanüstü hal ve baskıcı ve özel yasaların altında yine bunların imzaları bulunmaktadır. İhanetçiler de TBMM, Kürdistan'da buyanıtı derinleşmesini en iyi temsil yeridir. Böyle bir kurumda Kürt halkının bağimsizlik ve özgürlük sorunları diğer işleri görüşülüp karara bağlanamaz.

Çaresizlik ve onursuzluk içinde debelenen, kendini celdallına teslim etmiş halkımız artık bu tarihin doğduğu en suçlu organlarla yüzüğü de düşüncede bağlarını koparması, çözümünü kendinde aramasının en temel aracı Kürdistan ulusal meclisi olacaktır. Dağılımı, umutları ve kimliği kırılmış Kürt halkının altında toplanacağı bir ulusal organı çatısı, Kürt halkını yitirdiği her şeyi yeniden kavuşmasının temel bir adımı olacaktır.

Kürt halkının tarihe böyle girisi ve egemenlik haklarını kullanmaya başlamasına doğal ki kendisi üzerinde egemenlik sürdüren güçlerin ve uluslararası bağlantılarının tepkisi ve boğma çabasıyla karşılaşacaktır. Ya da bu çekiş sosyalist önderliğe, dipten gelen devrimci bir halk hareketine dayanıyorsa bölgesel ve uluslararası gereçliliğin kuşatma ve tasfiye hareketine maruz kalacaktır. Böyle bir demokratik ve devrimci oluşumun bölge hakları üzerinde büyük etkisi ve rejime yansyan sonuçları olacaktır.

SERXWEBÜN

Abone fişii

Adı, Soyadı:

Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30

Almanya dışı:

DM 32

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58

Almanya dışı:

DM 62

Abone hesap numaraları:

Kreissparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Yazışma adresi:

SERXWEBÜN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fişii doldurarak ödeme makbuzunu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalamız.

V.i.S.d.P:	Yazışma Adresi:	Hesap numaraları:	Avustralya	5.00 A.\$	Hollanda	4.50 hfl.
H. Barcedoğmuş	Serxwebûn	Kreissparkasse - Köln	Avusturya	30.00 s.	İngiltere	2.00 £
Vogelsangerstr. 286	Postfach 10 16 83	Konto Nr.: 31 97 2	Belçika	90.00 bfr.	İsviçre	16.00 skr.
5000 Köln 30	5000 Köln 1	BLZ: 370 502 99	Danimarka	16.00 dkr.	İsviçre	4.00 sfr.
			Fransa	14.00 fr.	Norveç	16.00 nkr.

ARGK gerillaları kışı eylemlilik içinde yaşıyor Kürdistan halkı sömürgeciliğin zulmüne karşı direniyor

23 Aralık 1992

□ Elazığ'da gazete bayilığı yapan Ozan Plaklılık adlı bir dükkan kişi devlet güçleri tarafından kundaklandı. Dükkan tarhın olurken, dükkan sahibi Haydar Kalman gözaltına alındı.

25 Aralık 1992

□ Varto ilçesinde kimlik kontrolü yapan polisler, durdurulan bir araçtan gerilla oldukları bildirilen iki kişinin açtığı ateş sonucu 1 polis öldürüldü, 1 komiser de ağır yaralandı.
□ Nusaybin ilçesine bağlı Bazerê köyüne doğru giden 8 emsere ve 4 panzerden oluşan bir askeri konvoy gerillaların pususuna düştü. Yaklaşık dört saat süren çatışmada, düşman güçlerinin kesin sayısı belli olmayan çok sayıda kayıp verdiği bildirildi.

□ Nusaybin'in Kışla Mahallesi'nde düşman güçlerinin bir eve yaptıkları baskında, gerilla olduğu sanılan Mehmet ERTEİN'in, sağ ele geçirmek için kendi yaşamına son verdiği öğrenildi.
□ Yine aynı mahallede devlet güçlerinin operasyonu esnasında kontrol edilen silahlı saldırmışa uğrayan Ali ASLAN öldü, Memduh Demirkesen (40) ise ağır yaralandı.

□ Batman'ın Hürriyet Mahallesi'nde kontrolünün saldırmışa uğrayan Mehmet ŞİRİN ÖZBEK (34) yaşamını yitirdi. Sivil polislerce öldürüldüğü sanılan Özbeğin'de daha önceki PKK davasında çeşitli cezalarında hapıs yattığı bildirildi.

28 Aralık 1992

□ Diyarbakır merkeze bağlı Kayulu köyü askeri ve korucuların ortak baskısına uğradı. Köy halkına işkence yapıldı ve bir ailenin 3 ferdi gözaltına alındı.

□ Şemdinli'ye bağlı Garra, Masi-ne ve Şavirta köylerine devlet güçleri baskın yaptıkları, köylüler meydana zorla toplandı. İşkence ve baskının uygulanması ve çok sayıda evin ateşe verilerek yakılması üzerine 'Garralı köylüler köylerini boşaltarak komşu köye gittiler.

29 Aralık 1992

□ Diyarbakır'da devriye gezen bir polis otosuna ateş açan şehir gerillaları, 3 polisi yaraladı. Olay nedeniyle düşman güçlerinin birçok kişiyi gözaltına aldığı bildirildi.

□ Diyarbakır'da gerillalar Mehmet Rasim Oruç (42) adlı hibzi-kontra liderini ölüme cezalandırdı.

□ İdil ilçesine bağlı Dara Kefsuri (Dumanli), Baslan (Bezin) ve Soran köylerinden toplam 150 köy korucusu, Handukê köyüne baskın düzenlediler. Köy ablukaya alındı ve barada ihbarın adı bir yurtsverer kurşan dizenlere öldürüldü. Olay üzerine İdil esnafı 2 gün kepenk kapattı.

□ Adana'da polisle işbirliği yaptığı yurtsverterleri ihbar ettiği tespit edilen M. Emin İleri adlı bir kişi ARGK şehir gerillaları tarafından ölüme cezalandırıldı.

□ Şırnak'ta 1985 yılında koruculuğa başlayan Mahmut Bilir'in daha sonra taşındığı Adana'daki evine baskın düzenleyen gerillalar, eylemde 1 kişiyi öldürdü, 3 kişiyi de yaraladılar. Köy korucusu Mahmut Bilir de ağır yaralandı.

30 Aralık 1992

□ Silopi ilçesi yakınlarında konumlanan düşman Tank Taburu'na, kalabalık sayıda bir gerilla grubunun dü-

zenlediği saldırıda ilk belirlenelere göre 7 asker öldü. Yerel kaynaklar tarafından ölü ve yaralı sayısının daha fazla olduğu bildirildi.

□ Diyarbakır şehir merkezinde şehir gerillaları tarafından bir askeri araca yapılan saldırıda 1 asker ve 1 subay ölü, 5 asker de yaralandı.
□ Yine aynı günün akşam saatlerinde şehir merkezindeki kontrol alanı uslandırma görevli 1 polis, gerillaların açıkları ateş sonucu öldü, polisleri eşi de yaralandı.
□ Silvan ilçesinin girişinde, üç gün önce kaybolan Abdülkâfi CESUR'a ait olduğu bildirilen bir ceset bulundu.
□ Gercüş ilçesi yakınlarında gerillaların kurduğı pusuya düşen bir askeri araçta bulunan 1 subay ve 3 asker ölü, 3 asker de yaralandı.

3 Ocak 1993

□ Şırnak-Cizre karayolunun Kasrik boğazı muntakasında tarlada çift sürerken askeri bir helikopterden açılan ateş sonucu Reşit KALKAN (17) öldü, kârdesi Mevcit KALKAN (10) ise ağır yaralandı.

□ Nusaybin ilçesinde evlerinin önünde çalışan Abdullah Kardeş ve oğlu Azadi Kardeş kontrol elemanlarının silahlı saldırısına uğradılar. Saldırı sonucunda Abdullah KARDEŞ öldü, oğlu ise ağır yaralandı. Bundan bir ay önce yine kontrol alanı saldırısı sonucunda Abdullah Kardeş'in diğeri bir oğlu Sabahattin KARDEŞ de öldürülmüştü.

□ Kiziltepe ilçesine bağlı Sencar köyünün Herzem mezarında pusuda bekleyen düşman güçleri, evinden dışarı çıkan Mehmet Salih AKSOY (20)'ü tarayarak öldürdüler. Silah sesleri üzerine dışarı çıkan M. Salih Aksoy'un amcası Şeyh Davut Aksoy'da da ateş açıldı. Açılan ateş sonucu Ş. Davut Aksoy yaralandı.

□ Batman'da boğazi kesiler ek öldürülen Yusuf GÜR (35) adlı bir kişinin cesedi bulundu.

□ Kurtalan ilçesinin Ostayık köyünde bulunan TRT verici istasyonuna gerillalar bir saldırı düzenledi. Eylem sonucunda verici istasyonunun kullanılmaması durumunda geldiği, TRT yayınının çevrede izlenemediği bildirildi.

4 Ocak 1993

□ Diyarbakır şehir merkezinde bir askeri araç gerillalar tarafından silahlarla tarandı. Askeri araç tahrip olırken, ölen ya da yaralanan olmadı. Ancak yoldan geçmekten olan Mehmet Türkkan (18) adlı bir öğrenci hafif yaralandı.

□ Gerillalar, 8 Kasım 1992 tarihinde Kayastüti köyünde rehin aldığı 5 korucu serbest bıraktı. Serbest bırakılan korucular kaymakamlığa dilekçelerini vererek istifa etme istediklerini açıkladılar.

□ Tatvan ilçesinin Yassica köyünde devletle işbirliği yapan, birlikte ev baskınlarına katılan 1 öğretmen ölüme cezalandırılarak şehide asıldı.

□ Batman şehir merkezinde oto tımarcısı Ali ERDOĞAN (30) işyerine giderken kontrol alanı saldırısına uğradı ve olay yerine yaşamını yitirdi. Sanayi Sitesi esnafı olayı protesto ederek kepenk kapattı.

5 Ocak 1993

□ Şırnak'ın Yedigöğ ve Eruh'un da Dersev, Meydin, Karne, Şerefi, Daştadê, Basret ve Ore köylerinde korucuların silah bırakması üzerine TC'nin askeri güçleri adı geçen köyleri abluka altına alarak, her türlü baskı ve sindirme uygulamalarıyla

köylülere buraları boşaltmaları için baskı yaptı.

5 Ocak 1993

□ Kiziltepe ilçesinin İpekoyu üzerindeki pususu kuran gerillalar Seyfi Adem Akın adlı 1 kontra elemanı ölüme cezalandırdı. Bu unsurun bölgede kontrol alanı başlarından biri olduğu bildirildi.

□ Nusaybin ilçesinde pamuk ticaretiyle uğraşan Emin DENİZ (24) adlı bir kişi kontra elemanlarının saldırısı sonucu yaşamını yitirdi. Emin Deniz'in 1987-88 yıllarında PKK davasından Diyarbakır cezaevinde hapis yattığı ve çevresinde sevilen biri olduğu bildirildi.

□ Kiziltepe ilçesinde Cemil ÇAKIR adlı bir kişi kontrol alanı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

□ Silopi ilçesine bağlı Bestin (Görümü) köyünde Abdulmenaf Başış (16) adlı bir çoban TC askerleri tarafından vurularak ağır şekilde yaralandı. Olay üzerine köyde bulunan 60-70 civarındaki köylü, Görümü Jandarma Bölüğü'ne kadar bir protesto yürüyüşü yaptı.

7 Ocak 1993

□ Batman'da, yaklaşık bir ay önce kontrol alanı saldırısına uğrayarak yaralanan ve hastanede tedavi görmekte olan Semsettin Kayı'nın kardeşi Hasan KAYA (34), yine kontrol alanı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

Bölge kaynaklarının yaptıkları açıklamada yılanbasan bu yana, Fedil DAL (27), Yusuf GÜR (25), Dündar ÇELEBİOĞLU (25), Ali ERDOĞAN ve son olarak Hasan KAYA ile birlikte toplam 5 kişinin kontrol alanı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdiği belirtildi.

□ Silvan ilçesinin Feridun Mahallesi'nde kontrol elemanlarının yaptıkları bir saldırıda Ercan US (25) yaşamını yitirenken, kimlikleri belirlenemeyen 3 kişi de hafif yaralandı.

8 Ocak 1993

□ Mazıdağı ilçesinde kaymakamlık aracına pususu kuran gerillaların açtığı ateş sonucu makam şoförleri öldü, kaymakam Cevat Can ile koruma polisi yara almadan kurtuldu.

□ Kiziltepe ilçesinde gerillalar iki ayrı yerde ve zamanda 2 kontra elemanı ölüme cezalandırdılar.

□ Yine Kiziltepe ilçesinde seyyar satıcılık yapan Zeynettin KARAAASLAN uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Olayın kimler tarafından gerçekleştirildiği öğrenilemedi.

□ Mardin'in Ömerli ilçesinin Kocasırtı köyüne 9 Aralık 1992 günü yapılan baskında gerillaların rehin aldığı iki işbirlikçi, eski tutumlarını gerek edebilecekleri dair güvence vermeleri üzerine serbest bırakıldı.

□ Karakoçan ilçesinin Altınoluk köyünde 22 Şubat 1992 günü çıkan çatışmada şehit düşenler arasında bulunan Yıyır ARZULU'nun, doğum yılı olan Çınar'ın Xirbizli olduğu düşünülmüş üzerine ilçe esnafı kepenk kapattı. Ayrıca şehit gerillanın cenaze törenine yaklaşık bin kişi katıldı.

□ Diyarbakır'ın Ergani ilçesine bağlı Salihli köyüne baskın yapan askeri ve korucular, evleri aramadan geçirirken bütün eşya ve yuycelerle bir birine katıldı. Ayrıca çok sayıda köylünün de gözaltına alındığı bildirildi.

10 Ocak 1993

□ İzmir'de ajan-ışbirlikçilik yapan Mehmet Utkun adlı unsur gece saat 01.00 saturalarında gerillaların baskı-

nına uğradı. Eylemde bu unsur ve eşi yaralandı.

□ Bitlis'in Ahlat ilçesine bağlı Kırkkaya köyünün Karaagaç mezarısı yakınlarında gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan bir çatışmada 1 gerilla şehit düşerken, 4 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

□ Bismil ilçesi yakınlarında 1 ARGK gerillası, kimlik kontrolü esnasında düşman güçlerle girdiği çatışmada şehit düştü. Olayda ayrıca 1 polis de yaralandı. Tahsin MERİÇ adlı gerillanın şehit düşmesi üzerine ilçe esnafı yüzde yüz katımla kepenk indirdi, şoförler de kontak kapatarak devlet güçlerinin uygulamalarını protesto ettiler. Kepenkler ve kontaklar iki gün süreyle kapalı kaldı.

□ İdil ilçesinin Bezirke (Akoyunlu) köyüne baskın yapan yıldızer kapalı 7 kişi, Selahattin YILDIZ (35) adlı köylüyü evinden alarak kurşuna dizdiler. Yaşamını yitiren köylünün eşini de yaralayan kadınlar. Köylülerin yaptığı açıklamada, saldırmın Kevsün, Derya, Dara ve Daskan köylerine ait korucular tarafından gerçekleştirildiği belirtildi.

□ Eruh ilçesine bağlı Dikboğaz köyüne baskın düzenleyen gerillalar, köyde koruculuk yapan mutlak Hürşit Akyıldız ile soyadı belirlenemeyen Selahattin adlı korucuyu kurşuna dizecek cezalandırdılar. Ayrıca köy korucularına ait bir minibüs ile bir esmi araç da ateşe verilerek yakıldı.

□ Batman'da kontra faaliyetlerini yürüten 2 kişi, bir özel araç bulurken tarandı ve yaralananak hastaneye kaldırıldılar.

11 Ocak 1993

□ Cizre ilçesine bağlı Güçlü köyünün Kolgezen mezarısı kimlikleri tespit edilemeyen kişiler tarafından basıldı. Yaklaşık bir yıl önce PKK davasından yargılanırken serbest bırakılan Davut Ergün'ün evi pususu katmayta alan silahlı kişiler, Davut'ın evde bulunamaya onun eşi olan Hasibe ERGÜN (40) ve çocukları Lokman (20), Hidir (17), Nezir (8) ile Hacer Ergün (6)'ü öldürdüler.

□ Midyat ilçesine bağlı Çayır köyünde Uçköy'e giderken, köy korucular olduğu bildirilen kişilerce silahlı saldırıya uğrayan bir minibüs 7 köylü öldü, 11 köylü de yaralandı.

□ Bir süre önce Cizre'nin Misuri (Kurtuluş) köyüne baskın düzenleyen yaklaşık 120 kişilik bir grup beraberinde götürdüğü Emin SEVGAT ve Tahir KOÇ'un işkence edilerek öldürülmüş cesetleri bulundu. Haber veren kaynaklar, bu saldırgan grubun gerilla gıysileri altında hareket eden özel tim elemanları ve korucularından oluştuğunu, olay günü tüm evleri aramadan geçirdiğini açıkladılar. Evli ve 3 çocuk babası olan Emin Sevgat'ın daha önce PKK'ye yardım ettiği gerekçesiyle 3 ay süreyle Diyarbakır cezaevinde kaldığı, Tahir Koç'un ise aynı iddialarla toplam 4 kez tutulduğundan 1 yılı aşkın süre Diyarbakır cezaevinde tutulduğu bildirildi.

□ Diyarbakır'da Egit-Sen üyesi Zübe Aydin AKKOÇ (40) ve Ramazan BEYRİKKEÇ (35) adlı yurtsverer öğretmenler, kontra elemanlarının silahlı saldırısı sonucu yaşamalarını yitirdiler.
□ Batman'da evinden çıkıp işyerine giderken kontrol alanı saldırısına uğrayan Halis SALLYAN (20) olay yerine yaşamını yitirdi.

13 Ocak 1993

□ Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı

Xormet köyüne 5 kobra helikopterinin yaptığı bombalama saldırısında 3'u çocuk, 2'si kadın olmak üzere toplam 6 kişi çöken evlerinin altından kalarak yaşamalarını yitirdiler. Olenlerin mensup olduğu iki ailenin Fak-Fun-Fon'dan yardım aldığı ve bunun karşılığında da ajantik dayatıldığı bildirildi. Aileler ajantik telefimi kabul etmeyince kobra helikopterleri tarafından her iki ailenin yaşadığı evlerin bombalandığı açıklandı.

□ Diyarbakır'da devrimci-demokrat gazeteye ve dergi satan bayii Eşref Yaşa, evinden işyerine giderken silahlı saldırıya uğrayarak ağır şekilde yaralandı. Eşref Yaşa'nın sahip olduğu büfenden de bundan önce iki kez kundaklandığı bildirildi.

□ Batman'da birlikte yürürken kontrol alanı saldırısına uğrayan Bahri SARİHAN olay yerine yaşamını yitirenken, Bayram Acar ise yaralananak hastaneye kaldırıldı.

□ Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Gele (Ağilli) mezarını TC savaş uçakları ve kobra helikopterlerinin bombalaması sonucu isabet alan İshak ailesinin evi tamamen yıkılarak, enkaz altında kalan 5 kişi öldü, 3 kişi de yaralandı. Aynı aileden ölenlerin isimleri şöyle: Harmit, Halime, Hava, Zahide ve Abdullah İSİYOK (2).

14 Ocak 1993

□ Gerillalar Mardin'in Dargeçit ilçesinde düzenledikleri bir baskında PTT santralını ve Milli Eğitim Müdürlüğü binasını taradılar. Arından devlet güçlerinin ateşe karşılık vermesi üzerine çatışma çıktı. Olayda bir öğretmen ile eşi yaralandı. Çatışma sona erdikten sonra devlet güçlerinin bir saat süreyle havadan atışmalarını devam ettirdiği bildirildi.

□ Nusaybin ilçesinde evden işyerine giderken kontra elemanlarının silahlı saldırısına uğrayan Ramazan PİŞKİN yaşamını yitirdi. Ramazan PİŞKİN'in çevresinde sevilen yurtsverer bir belediye işçisi olduğu bildirildi.

16 Ocak 1993

□ Nusaybin ilçesine bağlı Arnas köyünde Abdülvahap isimli imam kontrol alanı saldırısına sonucu yaşamını yitirdi. Köy imamının daha önce de kontrol alanı tehditlerine maruz kaldığı bildirildi.

17 Ocak 1993

□ Batman'da bir eve baskın düzenleyen gerillalar, 2 korucuyu alıp birlikte götürdüler. Birini serbest bırakan gerillalar diğeri işe suçlu bularak ölüme cezalandırdılar.

□ Silopi ilçe merkezini akşam saatlerinde basan gerillalar, ateş saldırıları sonucunda kurucular ile yakınlaştılar. Emniyet birliği isabet alarak ağır hasara uğradı. Baskının kesin sonuçlanıma ilişkin haber ulaşmadı.

□ Nusaybin'de kontra saldırısına uğrayan iki kardeşten Celal... (27) ölü, ağabeyi Cerna! (30) ise ağır yaralandı. Her iki kardeşin de çevrede sevilen yurtsverer insanları olduğu bildirildi.

□ İdil ilçesinin Xirabêşerêf (Dirsek) köyünü basan korucular ile yakın civarda mevzilenen gerillalar arasında çatışma çıktı. Çatışma sonucunda 2 köylü yaralandı.

□ Üç gün boyunca TC savaş uçakları Cudi ve Gabar dağılarını bombaladı. Cudi dağı eteklerinde yer alan Hisar, Çayköy ve Balveren köylerinde birçok evin bu bombalı saldırılardan isabet aldığı bildirildi.

Devamı 31. sayfa